ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ

SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM XIII

Wl–Ż

Opole 2021

(z) WLADENINA
(z VLADENINA, von BLADEN, *z WŁODZIENINA*)

W XV i XVI wieku nazwiska tego używała jedna linia rodu von Fuellstein – właściciele Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. W 1434 roku Hanuss z Wladenina był przedstawicielem rycerstwa księstwa opawskiego zatwierdzających ugodę pomiędzy braćmi – książętami opawskimi. W 1459 roku Wenczel von Pladen (Bladen) był świadkiem dokumentu księcia Wacława cieszyńskiego wystawionego w Bytomiu (Beuthen). Również w dokumentach bytomskich występują: w 1462 roku – „Mikulass starssij z Wladienina" i w 1466 roku – „Troyan z Wlodinyna a na Linhartowach". W 1482 roku „Mikulass z Wladynyna a Bielowcze" występuje jako świadek w Koźlu (Cosel) w dokumencie starosty Górnego Śląska Jana Bielika von Kornitz, W 1494 roku występuje Jan Herborth „z Wlostinie" a w 1496 roku (18.06.) wśród szlachty księstwa opawskiego i raciborskiego składającego hołd wymieniany jest „Johann Wladeniesky von Fulstein". Później – w XVI wieku, pod tym nazwiskiem występowali również przedstawiciele rodu Sedlnitzkich (zob.).

Źródła:
CDS t. VI nr 188, 244, 260, 277,341, 342

zob.

FUELLSTEN

WLCZEK

zob.

WELCZEK

WLCZEK

zob.

WILCZEK

WLK

zob.

WILK

WLOSTOWSKI
(FLOSTOWSKI, VLOSTOWSKI, z FLOSTU)

Nazwisko zastępcze używane przez jedną linię rodu von Pueckler – właścicieli Włostowej (Floste) w księstwie niemodlińskim.

zob.

PUECKLER

(z) *WŁODZIENINA*

zob.

(z) WLADENINA

WOBESER

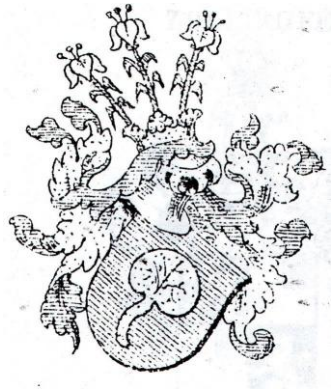

Stary ród pomorski, znany od XIV wieku, w XVIII wieku osiadły na Górnych Łużycach. Jakub Eckhard von Wobeser był w pierwszej połowie XVIII wieku starostą Górnych Łużyc. Posiadał majątki: Łagów (Logau), Stanów (Rengersdorf) i Szyszkową Górną (Ober Oertmannsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban), w 1740 roku kupił Zebrzydową (Siegersdorf) i Czerną (Tschirne) koło Bolesławca (Bunzlau). Zmarł w 1744 roku bez męskich potomków, majątkin odziedziczyły córki: Henrietta Zofia Maria i Eleonora Szarlotta.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1118
Blażek t. III s. 120

WODA
(WODA von KOYKOWITZ, VODA z KOJKOVIC)

W 1564 roku (11.07.) dyplom herbowy z predykatem „von Koykowitz” otrzymali Wacław i Adam Woda. Wacław w 1564 roku otrzymał od księcia Fryderyka Kazimierza cieszyńskiego majątek Brenna (Brenna) koło Cieszyna (Teschen)

który sprzedał w 1573 roku Gotardowi von Logau właścicielowi Skoczowa (Skotschau) i Strumienia (Schwarzwasser). Żonaty był (x ok. 1575 r.) z Katarzyną Przedbor z Ligoty (Ellguth).

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1368

(z) WODNIK

zob.

WYSKOTA

WOHLAU
(WOLAU)

Herb rodowy Dluhomilów wg Siebmachera

Stary rycerski śląski ród, prawdopodobnie należący do rodu Dluhomilów, znany tylko z dwóch dokumentów: w 1397 roku Nitsche, Hans, Petrasch i Jarosch von Wolaw posiadali majątki w księstwie niemodlińskim, w 1400 roku Jan i Otto von Wohlau (również z księstwa niemodlińskiego ?) potwierdzają szlachectwo i herb swoich bratanków Dluhomilów (zob.) z Bierawy (Birawa) koło Koźla (Cosel) na Górnym Śląsku.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1375
Praschma H.: Geschichte der Herrschaft Falkenberg in Oberschlesien. Falkenberg 1929 s. 20

WOHLZOGEN

zob.

WOLZOGEN

WOJCIECHOWSKI

zob.

WOYCIECHOWSKI

WOIDE

Ród pochodzący z Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku. Gottlieb Woide (ur. 1766 – zm. 1828 r.) był rotmistrzem wojsk pruskich. Jego wnuk – Ludwik Woide, generał major wojsk pruskich, w 1871 roku (16.05.) uzyskał szlachectwo pruskie.

Źródła:
Genealogischesa Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 323

WOIKOWSKI
(WOIKOWSKI von POBOROW, WOIKOWSKI-BIEDAU, WOYKOWSKI)

Herb rodowy

Herb Woikowski v. Poborow I

Herb Woikowski v. Poborow II

Herb Woikowski-Biedau

Herb Woikowski wg. Dorsta

Herb Woikowski-Biedau wg Dorsta

Herby Woikowski-Biedau XIX w.

Według Sinapiusa, Blażka i Pilnačka ród polskiego pochodzenia z którego Dawid Woikowski „za ochronę i wyżywienie” poselstwa moskiewskiego w 1682 i 1686 roku, uzyskał w 1713 roku (8.08.) szlachectwo Rzeszy a w 1715 roku (2.05.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Poborow” i uzyskał inkolat śląski. Miał pochodzić ze starej dobrej polskiej rodziny szlacheckiej. W 1699 roku był poborcą akcyzy solnej w Tarnowskich Górach (Tarnowitz) i w Pszczynie (Pless) na Górnym Ślasku a w chwili nobilitacji był komisarzem cesarskim (?) i koncypistą w kamerze śląskiej we Wrocławiu (Breslau). Almanach Gotajski twierdzi, że Dawid pochodził z rodziny czeskiej osiadłej na Morawach. Oprócz Dawida we Wrocławiu (Breslau) przebywał Wacław Andrzej Woikowski (zm. 1726 r., brat lub syn Dawida ?) – rycerz zakonu krzyżaków z czerwoną gwiazdą i w 1701 roku administrator klasztoru joannitów Bożego Ciała.
Dawid żonaty z Gertrudą N. (zm. po 1697 r.), miał syna – Jana Józefa (zm. 25.08.1726 r.), właściciela Bobrka (Bobrek) koło Cieszyna (Teschen), Gosławic (Gniefgau), Prężyc (Brandschuetz) i części Lenartowic (Leonhardwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), deputowanego do krajowego sejmu śląskiego i w 1726 roku asesora sądu ziemskiego księstwa wrocławskiego. Żonaty z Marią Franciszką Schliebener von Schliebenheim (zm. 1766 r.), miał syna – Jana Karola Józefa Floriana (ur. 5.05.1724 – zm. 11.07.1791 r.) żonatego (x 22.08.1792 r.) z Martą Marią Szarlottą von Wackherle (zm. 24.12.1810 r.).

WOIKOWSKI-BIEDAU

Syn Jana Karola Józefa Floriana – Jan Nepomucen Emanuel Antoni Woikowski von Poborow (ur. 10.03.1767 – zm. 11.04.1849 r.), właściciel Dolnych Milikowic (Nieder Arnsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), był żonaty (x 22.08.1792 r.) z Marią Barbarą Józefą Franciszką Leopoldyną (ur. 9.01.1775 – zm. 22.10.1796 r.) – córką Franciszka Ksawerego von Biedau z Paździorna (Pohlsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), ostatnią przedstawicielką tego rodu i dziedziczką rodowych majątków. W 1836 roku (17.08.) uzyskał zgodę króla pruskiego na przyjęcie do swojego, nazwiska i herbu wymarłego rodu von Biedau: „von Woikowski-Biedau”. Jego syn – Franciszek Serafin Edward Leopold Emanuel von Woikowski-Biedau (ur. Turawa k. Opola, Turawa b. Oppeln 10.08.1793 – zm. Wrocław, Breslau 1.12.1879 r.) odziedziczył po matce Paździorno (Pohlsdorf), oraz Stary Lesieniec (Alt Laessig) koło Wałbrzycha (Waldenburg) i Milikowice (Arnsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Przed swoją śmiercią (4.04.1879 r.) przekształcił majątek Średnie Paździorno (Mittel Pohlsdorf) w fideikomis zatwierdzony przez króla w 1880 roku (13.10.). Żonaty (x Goślinów k. Legnicy, Gassendorf b. Liegnitz 14.05.1823 r.) z Emilią Bertą Julianną von Friederici-Steinmann (ur. Szprotawa, Sprottau 24.10.1801 – zm. Paździorno, Pohlsdorf 22.01.1864 r.), miał dwóch synów: Emanuela Fryderyka Edwarda Alberta i Edwarda Juliusza Alberta.

Emanuel Fryderyk Edward Albert (ur. Paździorno, Pohlsdorf 1.04.1824 – zm. Paździorno, Pohlsdorf 14.04.1897 r.) – był I ordynatem Średniego Paździorna (Mittel Pohlsdorf), oraz właścicielem Górnego i Dolnego Paździorna (Ober- u. Nieder Pohlsdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Kluczbork, Kreuzburg 13.05.1852 r.) z Wilhelminą Ernestyną von Garnier (ur. Ciarka k. Olesna, Schorke b. Rosenberg 16.08.1832 – zm. Paździorno, Pohlsdorf 16.09.1870 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 14.09.1871 r.) z jej siostrą Marią Teresą von Garnier (ur. Ciarka, Schorke 4.08.1834 r.), z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci:

1. Emanuela Otto Edwarda Adama Alojzego Wilhelma Alberta Fryderyka (ur. Stary Lesieniec, Alt Laessig 18.02.1853 r.) – II ordynata Średniego Paździorna (Mittel Pohlsdorf), właściciela Górnego i Dolnego Paździorna (Ober- u. Nieder Pohlsdorf), szambelana papieskiego, rycerza zakonu kawalerów maltańskich. W 1906 roku uroczyście obchodzono 400-lecie własności majątku, z tej okazji ordynat otrzymał Order Czerwonego Orła IV klasy. Żonaty (x Dolne Zagrodno k. Złotoryi, Nieder Adelsdorf b. Goldberg 11.05.1880 r.) z Klarą Werą Szarlottą Gunicke (ur. Nowogród Bobrzański, Naumburg a. Bober 2.01.1860 r.), miał czworo dzieci:
    a) Leopolda Emanuela Adama Marię (ur. Drezno, Dresden 15.07.1882 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich.
    b) Edytę Klarę Otylię Wilhelminę Marię Ewę (ur. Drezno, Dresden 22.11.1886 r.) – żonę (x Paździorno, Pohlsdorf 28.05.1907 r.) Henryka von Mitschke-Collande (zm. 11.05.1923 r.), właściciela Kolęd (Collande), Bartnik (Bartnig) i Wróblińca (Wildbahn) koło Milicza (Militsch).
    c) Wilhelma Ruedigera Emanuela Adama Marię (ur. Lipsk, Leipzig 22.03.1888 r.).
    d) Jana Joachima Karola Emanuela Adama Marię (ur. Dolne Zagrodno, Nieder Adelsdorf 18.02.1897 r.).
2. Jana Marię Emanuela Adama (ur. Stary Lesieniec, Alt Laessig 31.08.1855 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 18.02.1884 r.) z Elżbietą Elfrydą Julią von Lilienhof-Zwowitzki (ur. Mainz 1.07.1864 r.), miał troje dzieci:
    a) Jana Adama Marię Emanuela Hugo Teodora (ur. Namysłów, Namslau 6.11.1884 r.).
    b) Elżbietę (Elzę) Marię Teresę Ewę Angelę (ur. Hannower 8.01.1888 r.) – żonę (x Durlach 8.01.1906 r.) Waltera von Wiese und Kaiserswaldau.
    c) Eleonorę (Nora) Elżbietę Marię Ewę Wilhelminę Małgorzatę (ur. Kolmar 28.05.1893 r.) – żonę (x Ciechanowice k. Kamiennej Góry, Rudelstadt b. Landeshut 22.02.1917 r.) Pawła Beringera.
3. Jerzego Ernesta Marię (ur. Kluczbork, Kreuzburg 30.10.1856 r.) – majora wojsk saskich, rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Wronów, Frohnau 11.05.1886 r.) z Marią Jadwigą Ewą Schalscha von Ehren-

feld z Wronowa (Frohnau) koło Lewina Brzeskiego (Loewen), miał troje dzieci:

a) Jerzego Aleksandra Emanuela Wiktora Marię Adama (ur. Drezno, Dresden 24.01.1887 r.) – inspektora policji w niemieckiej Południowo-Zachodniej Afryce.
b) Aleksandrę Marię Jadwigę (ur. Drezno, Dresden 29.06.1891 r.).
c) Ernesta Guentera Franciszka Wiktora Marię (ur. Drezno, Dresden 8.07.1895 r.).

4. Kurta Marię Adama Leo Eryka (ur. Dolne Milikowice, Nieder Arnsdorf 6.12.1857 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 2.04.1902 r.) z Marią Ulrich, miał córkę – Szarlottę Marię Teresę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 27.02.1904 r.).
5. Marię Teresę Barbarę Bertę Wiktorię Fryderykę Wilhelminę Ewę (ur. Dolne Milikowice, Nieder Arnsdorf 25.11.1860 r.) – żonę (x Paździorno, Pohlsdorf 11.11.1884 r.) Pawła von Blacha (zm. 1.10.1912 r.) radcę rejencji.
6. Wiktora Marię Hugo Adama (ur. Dolne Milikowice, Nieder Arnsdorf 2.09.1866 r.) – doktora filozofii, profesora (socjologii ?), rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Berlin 11.11.1908 r.) z Marią Margot Jadwigą Gabrielą von Geissler (ur. Klein Glienicke 29.09.1874 r.), wdową po Karolu von Viebahn (zm. 26.12.1901 r.).
7. Elżbietę Marię Ewę Wilhelminę (ur. Paździorno, Pohlsdorf 14.07.1870 r.) – zakonnicę klasztoru urszulanek we Wrocławiu (Breslau) pod imieniem Maria Pia, później przełożoną klasztoru w Bardzie Śląskim (Wartha).

Brat Emanuela Fryderyka Edwarda z Paździorna (Pohlsdorf) – Edward Juliusz Albert (ur. Paździorno, Pohlsdorf 9.03.1827 – zm. Dolne Milikowice, Nieder Arnsdorf 14.12.1856 r.) był właścicielem Dolnych Milikowic (Nieder Arnsdorf) i Witkowa (Wickendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty (x Laskowice Oławskie, Laskowitz 20.05.1850 r.) z Joanną Marią Elżbietą hr. von Saurma (ur. Wrocław, Breslau 23.08.1830 – zm. Malinnik, Herischdorf 25.06.1907 r.) z Jelcza (Jeltsch), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x Laskowice Oławskie, Laskowitz 7.05.1859 r.) za Karola von Rheinbaben, miał syna – Ernesta Alojza Emanuela Moryca Edwarda (ur. Wrocław, Breslau 13.03.1852 r.).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1122
Zedlitz t. IV s. 348
Blażek t. IV s. 105-106
Pilnaček t. V s. 1396-1397
Krane s. 150
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg. 2:1908 s. 956-958, Jg. 12:1918 s. 983-985

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 323-324

TABLICE GENEALOGICZNE

Dawid Woikowski
1713 r. (8.08.) – szlachectwo Rzeszy
1715 r. (2.05.) – czeski stan rycerski, predykat „v.Poborow“
inkolat śląski
ż. Gertruda N.
(zm. po 1697 r.)
|
Jan Józef
zm. 25.08.1726 r.
deputowany do krajowego sejmu śląlskigo
1726 r. – asesor sądu ziemskiego ks. wrocławskiego
wł. Bobrka, Gosławic, Prężyc i Lenartowic
ż. Maria Franciszka Schliebener v. Schliebenheim
(zm. 1766 r.)
|
Jan Karol Józef Florian
ur. 5.05.1724 – zm. 11.07.1791 r.
ż. (x 22.08.1792 r.) Marta
Maria Szarlotta v. Wackherle
(zm. 24.12.1810 r.)
|
Jan Nepomucen Emanuel Antoni
ur. 10.03.1767 – zm. 11.04.1849 r.
wł. Dolnych Milikowic
ź. (x 22.08.1792 r.) Maria Barbara
Józefa Franciszka Leopoldyna
v. Biedau z Paździorna
wł. Paździorna
1836 r. (17.08.) „v. Woikowski-Biedau“
|
Franciszek Serafin Edward Leopold Emanuel
v. Woikowski-Biedau
ur. Turawa 10.08.10.08.1793 – zm. Wrocław 1.12.1879 r.
wł. Paździorna, Starego Leisieńca i Milikowic
1879 r. (4.04.) – tworzy fideikomis Średnie Paździorno
ż. (Goślinów 14.05.1823 r.) Emilia Berta
Julianna v. Friederici-Steinmann
(ur. Szprotawa 24.10.1801 – zm. Paździorno 22.01.1864 r.)
|

Emanuel Fryderyk Edward Albert ur. Paździorno 1.04.1824 - zm. Paździorno 14.04.1897 r.	Edward Juliusz Albert ur. Paździorno 9.03.1827 – zm. Dolne Milikowice 14.12.1856 r. wł. Dolnych Milikowic i Witkowa

I Ordynat fideikomisu
Średniego Paździorna
oraz wł. Dolnego i Górnego
Paździorna
ż. 1. (x Kluczbork 13.05.1852 r.)
Wilhelmina Ernestyna v. Garnier
(ur. Ciarka16.08.1832 -
zm. Paździorno 165.09.1870 r.)
2. (x Wrocław 14.09.1871 r.)
Maria Teresa v. Garnier (siostra)
(ur. Ciarka 4.08.1834 r.)
|

ż. (x Laskowice Oławskie 20.05.1850 r.)
Joanna Maria Elżbieta hr. v. Saurma
(ur. Wrocław 23.08.181830 –
zm. Malinnik 25.06.1907 r.)
|
Ernest Alojzy Emanuel
Moryc Edward
ur. Wrocław 13.03.1852 r.

Emanuel Otto
Edward Adam
Alojzy Wilhelm
Albert
Fryderyk
ur.
Stary
Lesieniec
18.02.1853 r.
II Ordynat
fideikomisu
Średnie
Paździorono
wł. Dolnego
i Górnego
Paździorna,
rycerz
zakonu
kawalerów
maltańskich
1906 r. -
Kawaler Orderu
Czerwonego
Orła IV klasy
ż. (x Dolne
Zagrodno
11.05.1880 r.)
Klara Wera
Szarlotta
Gunicke
(ur. Nowogród
Bobrzański
2.01.1860 r.)
|
|
|
|

Jan Maria
Emanuel
Adam
ur.
Stary
Lesieniec
31.08.1855 r.
major wojsk
niemiecich
ż. (x Wrocław
18.02.1884 r.)
Elżbieta
Elfryda
Julia
v.Lilienhof-
Zwowitzki
(ur. Mainz
1.07.1864 r.)
|
|
|
|

| Ewa Wilhelmina Małgorzata
| ur. Kolmar 28.05.1893 r.
| m. (x Ciechanowice
| 22.02.1917 r.) Paweł Beringer

Leopold Emanuel Adam Maria ur. Drezno 15.07.1882 r. rycerz zakonu kawalerów maltańskich	Wilhelm Ruediger Emanuel Adam Maria ur. Lipsk 22.03.1888 r.	Jan Joachim Karol Emanuel Adam Maria ur. Dolne Zagrodno 18.02.1897 r.	Edyta Klara Otylia Wilhelmina Maria Ewa ur. Drezno 22.11.1886 r. m. (x Październorno 28.05.1907 r.) Henryk v. Mitschke-Collande (zm. 11.05.1923 r.) wł. Kolęd, Bartników i Wróblińca

WOISKI

zob.

WOYSKI

WOISLAWITZ
(SKURA WOISLAWITZ genannt)

Według Pilnačka drobna szlachta księstwa opolsko – raciborskiego nieznanego herbu, właściciele Wojsławic (Woislawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Początkowo mieli nazywać się „Skura”. W 1589 roku występuje w dokumentach Piotr Skura zwany Wojslawskim. W 1597 roku – Jan Skura zwany Wojslawskim z Wojsławic (Woislawitz).
Jest bardzo prawdopodobne że byli to protoplaści późniejszych Woislawskich z Uszyc (Uschuetz).

Źródła:
Pilnaček t. IV s. 1121

WOISLAWSKI
(WOISLAWSKI von USCHUETZ, WOYSLAWSKI, WOISLOWSKI)

Herb wg Blażka I.

Herb wg Blażka II.

Herb wg Pilnačka

Późniejszy polski herb Korab

Stary polski ród pochodzący z Sieradzkiego herbu Korab (odmiana najstarsza opisana przez Długosza – z masztem i żaglem), według Sinapiusa byli herbu Nałęcz a nazwisko pochodzi od imienia Wojsława – palatyna sieradzkiego (?) bardziej prawdopodobne jest pochodzenie od miejscowości Wojsławice (Woislawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Na Górnym Śląsku znany od XVII wieku, za siedzibę rodową uznali niedaleko od Wojsławic (Woislawitz) położone Uszyce (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg).
W 1599 roku Regina Woislawska, wdowa po Albrechcie Panoszowskim sprzedała swój majątek w Mechnicach (Muchenitz) koło Opola (Oppeln) Melchiorowi Jaroslawskiemu.
Na początku XVII wieku N. Woislawski był żonaty z Barbarą, córką Zygmunta Wiplara z Uszyc (Uschuetz) dziedziczką majątku w tej miescowości. Po niej majątek odziedziczył jej syn – Izak Woislawski. W 1631 roku Izak był świadkiem sprzedaży Duczowa Małego (Klein Deutschen) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1640 roku Małgorzata Koschembor była żoną N. Wojslawskiego. W

wykazie szlachty górnośląskiej biskupa Karola Fryderyka Wazy z 1644 roku figuruje Zygmunt Woyslowski – ewangelik (syn Izaka ?).
Jerzy Woislawski (ur. Uszyce, Uschuetz 5.04.1686 – zm. Opole, Oppeln 17.12.1739 r.) – jezuita, wstąpił do zakonu w Brnie, po studiach w Ołomuńcu i Pradze, wrócił do Opola (Oppeln) gdzie był kaznodzieją i nauczycielem w miejscowym kolegium.
Na początku XVIII wieku Anna Zofia Woislawska von Uschuetz była żoną (x po 1702 r.) Jana Jerzego von Jordan ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau). W 1710 roku właścicielem majątku w Uszycach (Uschuetz) był Zygmunt Woislawski.
Pod koniec XVIII wieku jedna linia przeniosła się na teren Austrii.

Źródła:
Sinapius t. I s. 1039, t. II s. 1119
Blażek t. III s. 67
Pilnaček t. V s. 1374
Randt E.: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwarth H. 1 Gleiwitz 1922 s. 23
Hoffmann H.: Die Jesuiten in Oppeln. Breslau 1934 s. 346
Steinert – rękopis kartoteka mieszkańców Opola (w posiadaniu autora)
Księga burgrabiowska zamku opolskiego rkp AP Wr. sygn. 54 s. 8

WOJENSKI

Herb Wojenski wg Blażka

Polski herb Lewart

Ród polski herbu Lewart. Na Śląsku na przełomie XVIII i XIX wieku przejściowo posiadali majątek w okolicy Grodkowa (Grottkau).

Źródła:
Blażek t. III s. 120
Pilnaček t. V s. 1369

WOJEŃSKI
(PŁOMIENIUS WOJEŃSKI)

Polski herb Zadora

Rodzina mieszczańska pochodząca z Niemiec osiadła w Pszczynie (Pless). Maciej Wojenski mieszczanin krakowski przybyły z Pszczyny (Pless), na podstawie dyplomu nobilitacyjnego cesarza Ferdynanda II uzyskał w 1633 roku (10.02.) indygenat polski (potwierdzenie szlachectwa) z herbem Zadora i uzupełnieniem nazwiska na „Płomienius Wojeński" oraz tytuł rycerza „aureatus".

Źródła:
Album... s. 290 nr 723

WOJSKI

zob.

WOYSKI

WOLAU

zob.

WOHLAU

WOLCKENSTEIN
(Graf von WOLKENSTEIN Freiherr von TROSTBURG und NEUHAUSS)

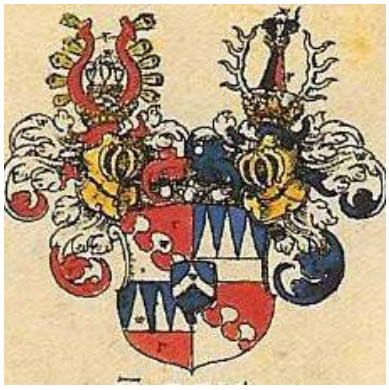

Herb baronów Rzeszy
wg Siebmachera

Herb hrabiów Rzeszy
wg Krane

Stary tyrolski ród znany od XI wieku: w 1018 roku występuje w dokumentach rycerz Kuno von Wolckenstein. W średniowieczu podzielili się na dwie główne linie: Trostburg i Roteneck. Linia Trostburg osiadła w Szwabii gdzie w 1637 roku (6.08.) uzyskała tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) z predykatem „Frieherr von Trostburg und Neuhauss". Na Śląsku z linii tej Leopold Karol Fryderyk Reichsgraf von Wolckenstein und Trostburg był kanonikiem katedry wrocławskiej. W XIX wieku Ernestyna Karolina Maria Anna (ur. Praga 30.10.1857 r.), córka Józefa hr. von Nostitz z linii czeskiej – żona (x Praga 30.04.1878 r.) Engelharda Dietricha hr. von Wolkenstein bar. von Trostburg und Neuhauss (zm. Luboradz, Lobris 23.02.1923 r.), właściciela licznych majątków w Czechach w okolicy Chebu, odziedziczyła w 1890 roku (16.10.) po zmarłym ojcu, majątki na Śląsku koło Jawora (Jauer): Luboradz (Lobris), Marcinowice (Merzdorf), Zimnik (Kalthaus) i Mściwojową (Profen).

Źródła:
Sinapius t. II s. 273-274
Krane s. 150-151

WOLCZYNSKI
(WOLCZENSKI, WOŁCZYŃSKI)

Szlachta polska pochodzenia włoskiego, początkowo nazywali się Bonini.
Franciszek Bonini służył w wojsku cesarskim a od 1563 roku w służbie króla polskiego Zygmunta Augusta a później Stefana Batorego. Jego syn – Wawrzyniec Tomasz był sekretarzem króla Zygmunta III Wazy i od nabytych majątków

Wołczyn i Rudna, zaczął nazywać się Wołczyński z Wołczyna. Miał synów: Mateusza i Szymona Franciszka. Obydwaj otrzymali w 1654 roku (21.01.) tytuły czeskich baronów. Mateusz był zarządcą żup solnych w Bochni i Wieliczce, później sekretarzem króla Władysława IV Wazy.
Przedstawiciele tego rodu przejściowo działali również na Górnym Śląsku, gdzie w okolicy Tarnowskich Gór (Tarnowitz) zarządzali śląskimi żupami solnymi. W 1663 roku Krystyna von Wolczenski była matką chrzestną Jana Fryderyka von Reiswitz z Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz).
Później ród przeniósł się na Morawy.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1376
Doerr s. 137
Chrząszcz J.: Beitraege zur Geschichte der Pfarreien des Archpresbyterates Gleiwtz. (w:) Oberschlesien Jg 2:1903/04 s. 683

WOLESLAWITZ

zob.

SUCHODOLSKI

WOLF

Herb przed 1574 r.

Herb rycerski z 1574 r.

Herb wg Siebmachera

Ród patrycjuszy wrocławskich: Jan Wolf miał czterech synów: Wacława – żonatego z Eleonorą Berlin, Sebalda – żonatego (x 1547 r.) z Urszulą Gnippau, Jana (zm. 1568 r.) – żonatego z Jadwigą Rybisch (Reibisch), wdową po Piotrze Nunhart i Andrzeja.
Andrzej (zm. 5.08.1576 r.) w 1574 roku (20.11.) został wpisany w stan rycerski i otrzymał dyplom herbowy ze zmianą herbu. Był członkiem rady miasta Jawora (Jauer) i syndykiem miast księstwa jaworskiego. Żonaty z Urszulą Schwartz (zm. 9.09.1576 r.), miał tylko córkę – Ewę (zm. 1600 r.), żonę Szymona Hauwald von Eckersdorf (zm. 1596 r.), członka rady cesarskiej i właściciela Żórawiny (Rothsuerben) i Pilczyc (Pilsnitz) koło Wrocławia (Breslau) oraz Czernicy (Tschirnitz) i Siekierzyc (Seckerwitz) koło Jawora (Jauer).

Źródła:
Blażek t. II s. 145

WOLF
(WOLF von MECHOWITZ, WOLF von MECHAU, WOLFF)

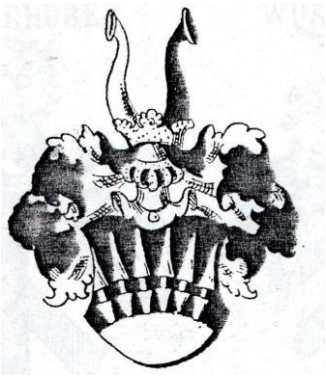

Szlachta księstwa oleśnickiego znana z XVI wieku. Siedzibą ich był Miechów (Mechau) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), który w pierwszj połowie XVI wieku posiadał Jan Wolf (zm. przed 1549 r.). W latach 1569 – 1572 właścicielami tej miejscowości byli bracia Wawrzyniec (Lorenz) i Velten. W 1580 roku Sebastian Wolf von Mechau był kanclerzem państwa sycowskiego. W latach 1586 – 1591 właścicielem Miechowa (Mechau) był Jerzy, posiadał jako lenno również Szymonków (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Występuje on również w księgach kościelnych parafii ewangelickiej w Sycowie (Polnich Wartenberg) jako ojciec chrzestny (? opiekun) dzieci znanego pastora E. Heidenreicha. W 1595 roku Marianna Wolf von Mechau była żoną Melchiora von Seidlitz.
Ród prawdopodobnie wymarł w XVII wieku.

Źródła:
Blażek t. II s. 145
Pilnaček t. V s. 1378
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenhums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd XXI:1887 s. 340

WOLF
(WOLF von ROSENTHAL, WOLFF)

W 1691 roku (6.04.) został nobilitowany z predykatem “von Rosenthal” Jerzy Ferdynand Wolf, urzędnik kamery cesarskiej we Wrocławiu (Breslau). W 1682 roku był starostą zamku państwa kameralnego w Koźlu (Cosel). W 1710 roku w wieku 80 lat zrezygnował ze swojego urzędu. Był właścicielem Twardawy (Twardawa) i niewielkiego majątku w Gościęcinie (Kostenthal) koło Koźla (Cosel). Żonaty z Marią Cecylią N., miał córkę – Marię Elżbietę (zm. 7.08.1755 r.), żonę (x 1705 r.) Juana Leopolda jun. von Mosch (zm. 12.04.1718 r.).właściciela Zlatnik (Slatnik) w księstwie opawskim.

Źródła:
Blażek t. II s. 145
Pilnaček t. V s. 1377
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 223-227, 244, 463

WOLF
(WOLF von WEIDENBACH)

Szlachta księstwa oleśnickiego początkowo pochodząca z miejscowości Unchristen (?) koło Wrocławia (Breslau), później podająca jako swoją siedzibę rodową Młokicie (Weidenbach) koło Oleśnicy (Oels), znana z XVII wieku. Prawdopodobnie byli to nobilitowani mieszczanie wrocławscy.
Na przełomie XVI i XVII wieku właścicielem Unchristen był Ludwik von Wolf żonaty z N. von Winss. Miał syna – Krzysztofa, właściciela Młokicia (Weidenbach), żonatego z Anną Marią Uthmann. Jego syn – Zygmunt (zm. po 1688 r.) był właścicielem Młokicia (Weidenbach) i Unchristen. W 1654 roku sprzedał połowę Młokicia (Weidenbach) sekretarzowi kamery książęcej Chrystianowi von Aichler. W 1688 roku występuje w dokumentach jako deputowany sycowskiego państwa stanowego i właściciel Unchristen oraz Stradomi Wyżnej (Ober Stradam) w księstwie oleśnickim. Żonaty z Heleną Gartz von Rietzau, miał tylko córkę – Helenę Rozynę (ur. 1655 – zm. 22.03.1729 r.), żonę (x 1672 r.) Jan Henryka von Siegroth (zm. przed 1729 r.) właściciela Pawłowic Namysłowskich (Paulsdorf).

Źródła:
Blażek t. II s. 145-146

WOLF
(WOLF von ZUELZ , WOLFF)

Podobno był to ród szlachecki nieznanego herbu, pochodzący z Białej (Zuelz) koło Prudnika (Neumarkt). Informacja ta budzi duże wątpliwości, szlachta, oprócz magnatów, nigdy nie podawała miasta jako siedziby rodowej. Prawdopodobnie chodziło tu o Solec (Alt Zuelz). Występuje w dokumentach z połowy XVI wieku królowej Izabeli i cesarza Ferydnanda I jako pisarz ziemski, wicekanclerz a nawet kanclerz księstwa opolsko – raciborskiego.
W 1556 roku (2.06.) „Hans Wolff zu Czulcz (Biała)" wicekanclerz księstwa opolsko – raciborskiego sporządził w Opolu (Oppeln) dokument królowej Izabeli węgierskiej, w 1558 roku (22.07.) jako wicekanclerz otrzymał „mocny list" cesarza Ferdynanda I na dom zwany „książęcym" w Rynku w Opolu (Oppeln). W 1562 roku występuje jako świadek (bez tytułu) w dokumentach opolskich. 1563 roku według Pilnačka „urodzony władyka" (wg starej czeskiej tytulatury szlacheckiej) Jan Wolf z „Zuelz" (Alt Zuelz – Solec) otrzymał dwór w księstwie opolsko – raciborskim (?). W 1629 roku uchwałą potwierdzoną w 1646 roku przez sejmik księstwa opolsko – raciborskiego został przyjęty w stan rycerski, ponownie (czy też inny Jan) przyjęty w stan rycerskiw 1657 roku.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1377
C.D.S. t. XXXIII s. 43, 45
Księgi kupna domów m. Opola. – rkp. AP Opole.
Księga uchwał sejmiku księstwa opolskiego i raciborskiego – rkp. Cieszyn Bibl.
Tschammera s. 307, 326, 416

WOLF

zob.

MONSTERBERG

WOLF

zob.

WOLFF

WOLF

zob.

WOLFFSBURG

WOLFENBERG
(VOLFENBERSKY ze SWIRKLAN)

W 1534 roku została zawarta umowa pomiędzy Henrykiem Volfenberskim, jego matką Machną Volfenberską i ojczymem Janem Gusnarem z Komorna (Komorno) z jednej strony a Walentym Gusnarem – synem Jana i Machny, w sprawie przekazania Walentemu wsi Świerklany Dolne (Nieder Schwirklan) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:
Landbuecher Opp.-Rat. nr 225
Zemska kniha... nr 114

WOLFERSDORF

zob.

WOLFFERSDORF

WOLFF
(von TOTTENBORN und WOLFF)

Herb z 1743 roku

W 1743 roku (27.03.) szlachectwo pruskie z wpisaniem w pruski stan rycerski uzyskał Jan Krzysztof von Wolff, syndyk Wrocławia (Breslau). Pochodził ze starego rodu, z którego już w 1563 roku (23.08.) Jan Wolff otrzymał szlachectwo Rzeszy.
Ród wymarł pod koniec XVIII wieku na N. von Wolff, żonie kapitana wojsk pruskich N. von Totenborn. Przed śmiercią adoptowała swojego pasierba – Augusta von Tottenborn, który w 1787 roku (22.06.) uzyskał zgodę na przyjęcie nazwiska i herbu „von Tottenborn und Wolff".

Źródła:
Blażek t. II s. 146

WOLFF
(WOLFF-BOHLEN)

W 1846 roku (11.10.) szlachectwo pruskie uzyskał Fryderyk Edward Ludwik Wolff (ur. Berlin 4.11.1811 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 12.06.1883 r.), właściciel Bukowiny (Krischa), Gross Tetta i Liebstein koło Zgorzelca (Goerlitz). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Gross Radisch, Lausitz 15.12.1846 r.) z Matyldą Małgorzatą Eleonorą Karoliną Adolfiną von Nostitz und Jaeckendorf-Drzewiecki (ur. Gross Radisch 21.02.1827 – zm. Bukowina (Krischa) 18.11.1847 r.), 2. (x Królewiec, Koenigsberg 23.04.1850 r.) z Eweliną Warschauer (ur. Królewiec, Koenigsberg 25.04.1824 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 31.10.1888 r.), z pierwszą żoną miał syna, z drugą dwóch synów:

1. Fryderyka Karola Adolfa (ur. Bukowina, Krischa 18.11.1847 – zm. Merseburg 6.05.1914 r.) – landrata powiatu oleskiego na Górnym Śląsku. Żonaty (x Okmiany k. Złotoryi, Kaiserwaldau b. Goldberg 2.04.1881 r.) z Fanny Emmą Szarlottą von Woyna (ur. Kolonia, Koeln 9.08.1853 r.) miał czworo dzieci:

a) Emila Ludwika Adolfa Waltera (ur. Olesno, Rosenberg 16.11.1884 – zginął pod Nouvron 20.09.1914 r.) – żonatego z Marią Dorotą Erną von Behren (ur. Obselau b. Aken 1.11.1889 r.).
b) Wilhelma Edwarda Ludwika Horsta (ur. Olesno, Rosenberg 26.07.1886 r.)- ziemianina. Żonaty (x Berlin 2.05.1913 r.) z Urszulą Marią Wilhelminą Selmą von Goerlitz (ur. 29.11. ? r.), miał trzy córki: Fanny Marię Wilmę Ilsę (ur. jelenia Góra, Hirschberg 3.03.1914 r.), Urszulę Gizelę Waldtraut (ur. Kosierzewo k. Sławy Śląskiej, Kusserow b. Schlawe 16.11.1915 r.) i Brygitę (ur. ?).
c) Fanny Ewelinę Emmę Matyldę Klarę (ur. Olesno, Rosenberg 20.10.1888 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. Merseburg 19.10.1911 r.) z Wilhelmem Hoppenstedt (zm. Merseburg 2.12.1916 r.), 2. (x Merseburg 2.10.1919 r.) z Otto Ohlendorf, radcą budowlanym.
d) Fanny Luizę Emilię Adolfinę Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 11.12.1891 r.).

2. Ludwika Karola Moryca (ur. Bukowina, Krischa 18.12.1851 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 2.11.1905 r.) – właściciela Okmian (Kaiserswaldau) koło Złotoryi (Goldberg). Trzykrotnie żonaty: 1. (x Wiesbaden 18.12.1880 r.) z Klarą von Woyna (ur. Kolonia, Koeln 2.11.1856 – zm. Okmiany, Kaiserswaldau 11.04.1882 r.), 2. (x Bohlendorf, Rugia 15.03.1884 r.) z Heleną Leopoldyną Franciszką Adolfiną Karoliną bar. von Bohlen (ur. Bohlendorf 25.10.1850 – zm. Wrocław, Breslau 1.02.1885 r.) – ostatnią przedstawicielką rodu, 3. (x Drezno, Dresden 29.03.1887 r.) z Jadwigą Hildegardą Emmą Luizą von Baumbach-Rippershausen (ur. Koesfeld 10.05.1861 r.), z pierwszą żoną miał syna, z drugą – również syna a z trzecią – córkę:
   a) Adolfa Roberta Ludwika Pawła Willy (ur. Okmiany, Kaiserswaldau 5.04.1882 r.) – ziemianina. Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 1.08.1908 r.) z Szarlottą Fryderyką Elizą Lieber (ur. Toruń, Thorn 26.07.1886 r.), miał pięcioro dzieci: Renatę Klarę Gertrudę Jadwigę Adolfinę (ur. Mittel-Horka 2.06.1909 r.), Horsta Karola Luisa (ur. Mittel-Horka 1.09.1910 r.), Marka Albrechta Adolfa Roberta (ur. Mittel-Horka 23.11.1911 r.), Adolfa Karola Teodora (ur. Lubań Śląski, Lauban 1.10.1914 r.) i Marię Luizę Ilzę Cecylię (ur. Lubań Śląski, Lauban 20.09.1916 r.).
   b) Adolfa Stiringa Ludwika Roberta (ur. Wrocław, Breslau 19.01.1885 r.) – przyjął on nazwisko matki do swojego „von Wolff-Bohlen". Odziedziczył po matce fideikomis Bohlendorf na Rugii. Żonaty (x Hannower 29.09.1908 r.) z Anitą Zuzanną Zofią von Behm (ur. Brzeg, Brieg 30.07.1886 r.).
   c) Wiktorię Fanny Klotyldę Klarę Jadwigę Luizę Gerdę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 10.12.1889 r.).

3. Karola Antoniego Ludwika Roberta (ur. Królewiec, Koenigsberg 12.07.1853 r.) – doktora prawa, żonatego z Marią Markowską (ur. Łódź 24.12.1855 r.).

Źródła:
Krane s. 150
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 933-934

TABLICE GENEALOGICZNE

Fryderyk Edward Ludwik Wolff
ur. Berlin 4.11.1811 – zm. Zgorzelec 12.06.1883 r.
wł. Bukowiny
1846 r. (11.10.) – szlachectwo pruskie
ż. 1. (x Gross Radisch 15.12.1846 r.) Matylda
Małgorzata Eleonora Karolina Adolfina
v. Nostitz u. Jaeckendorf-Drzewiecki
(ur. Gross Radisch 21.02.1827 – zm. Bukowina 18.11.1847 r.)
2. (x Królewiec 23.04.1850 r.) Ewelina Warschauer
(ur. Królewiec 25.04.1824 – zm. Zgorzelec 31.10.1888 r.)
|

Fryderyk Karol Adolf	Ludwik Karol Moryc	Karol Antoni Ludwik Robert
ur. Bukowina 18.11.1847 - zm. Merseburg 6.05.1914 r. landrat pow. oleskiego	ur. Bukowina 18.12.1851 - zm. Zgorzelec 2.11.1905 r. wł. Okmian	ur. Królewiec 12.07.1853 r. dr prawa
ż. (x Okmiany (2.04.1881 r.) Fanny Emma Szarlotta v. Woyna (ur. Kolonia 9.08.1853 r.)	ż. 1. (x Wiesbaden 18.12.1880 r.) Klara v. Woyna (ur. Kolonia 2.11.1856 – zm. Okmiany 11.04.1882 r.) 2. (x Bohlendorf 15.03.1884 r.) Helena Leopoldyna Franciszka Adolfina Karolina bar. v. Bohlen (ur. Bohlendorf 25.10.1850 – zm. Wrocław 1.02.1885 r.) 3. (x Drezno 29.03.1887 r.) Jadwiga Hildegarda Emma Luiza v. Baumbach-Rippershausen (ur. Koesfeld 10.05.1861 r.)	ż. Maria Markowska (ur. Łódź 24.12.1822 r.)
|	|	

Adolf Robert Ludwik Paweł Willy	Adolf Stiring Ludwik Robert	Wiktoria Fanny Klotylda Klara Jadwiga Luiza

| ur. Okmiany | ur. Wrocław | Gerda
| 5.04.1882 r. | 19.01.1885 r. | ur. Zgorzelec 10.12.1889 r.
| ż. (x Zgorzelec | von Wolff-Bohlen
| 1.08.1908 r.) | wł. fideikomisu
| Szarlotta Fryderyka | Bohlendorf
| Eliza Lieber | ż. (x Hannower
| (ur. Toruń | 29.09.1908 r.)
| 26.07.1886 r.) | Anna Zuzanna
| | Zofia v. Behm
| potomstwo | (ur. Brzeg 30.07.1886 r.)

Emil Ludwik Adolf Walter ur. Olesno 16.11.1884 - zginął pod Nouvron 20.09.1914 r. ż. Maria Dorota Erna v. Behren (ur. Obselau 1.11.1889 r.)	Wilhelm Edward Ludwik Horst ur. Olesno 26.07.1886 r. ziemianin ż. (x Berlin 2.05.1913 r.) Urszula Maria Wilhelmina Selma v. Goerlitz (ur. 29.11.? r.) | 3 córki	córki: a) Fanny Ewelina Emma Matylda Klara ur. Olesno 20.10.1888 r. m. 1. (x Merseburg 19.10.1911 r.) Wilhelm Hoppenstedt (zm. Merseburg 21.12.1916 r.) 2. (x Merseburg 2.10.1919 r.) Otto Ohlendorf radca budowlany b) Fanny Luiza Emilia Adolfina Elżbieta ur. Wrocław 11.12.1891 r.

WOLFF
(WOLFF von SCHUTTER)

Wolff v. Schutter

W 1706 roku (30.09.) został wpisany w stan rycerski Jan Jerzy Wolff – członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau), w 1734 roku (2.04.) inkolat śląski i potwierdzenie stanu rycerskiego uzyskał Gordian Ritter von Wolff.

W XIX wieku ród podzielił się na dwie linie: Wolff von Schutter i Wolff.

WOLFF von SCHUTTER

W 1817 roku (24.01.) zatwierdzenie nazwiska „Wolff von Schutter“ uzyskał Jerzy Adolf von Wolff (ur. Wrocław, Breslau 23.09.1806 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 28.11.1893 r.) – właściciel majątku Dębice (Dambritsch) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Miał wówczas 11 lat – prawdopodobnie zmianę nazwiska przeprowadził jego ojciec lub prawni opiekunowie. Żonaty (x Dębice, Dambritsch 23.10.1839 r.) z Fryderyką Dorotą Neumann (ur. Sichnice, Tschechnitz 17.10.1817 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 6.12.1879 r.), miał czworo dzieci:

1. Elżbietę Fryderykę (ur. Strzegom, Striegau 17.02.1844 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 5.11.1916 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz swojego szwagra (?) Benno von Minckwitz (zm. Zgorzelec, Goerlitz 27.08.1918 r.), właściciela Nowosiółek w Galicji.
2. Marcina Jana Fryderyka (ur. Dębice, Dambritsch 11.11.1852 r.) – artystę malarza. Żonaty (Monachium, Muenchen 24.07.1900 r.) z Karoliną Teresą Stuhlmann (ur. Monachium, Muenchen 18.08.1878 r.), miał troje dzieci: Marcina (ur. Monachium, Muenchen 26.08.1901 r.), Jana Adolfa Jerzego (ur. Monachium, Muenchen 17.11.1904 r.) i Karolinę Fryderykę Jadwigę (ur. Monachium, Muenchen 10.02.1908 r.).
3. Jadwigę Marię (ur. Dębice, Dambritsch 19.11.1854 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 16.05.1877 r.) Jerzego Henke (zm. Wiesbaden 18.01.1908 r.), generała-majora wojsk niemieckich.
4. Maksa Fryderyka Wilhelma (ur. Dębice, Dambritsch 9.01.1856 r.) – właściciela majątków na Kujawach. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 14.09.1881 r. – rozwiedziony) z Jenny Herminą Adolfiną Toni Sommer (ur. 14.09.1856 r.), 2. (x 1913 r.) z Eugenią Elżbietą von Wolffersdorff (ur. 20.08.1874 r.), z pierwszą żoną miał dwóch synów:
   Jana Jerzego Adolfa Moryca (ur. 25.06.1882 r.) i Jana Joachima Gustawa Moryca (ur. 14.06.1883 r.) – referendarza w Nowym Tomyślu (Neutomischel) w Wielkopolsce.

WOLFF

Drugą linię w XIX wieku reprezentował Jerzy Teodor von Wolff (ur.Trzebnica, Trebnitz 24.12.1823 – zm. Wrocław, Breslau 4.01.1890 r.) – zawiadowca stacji kolejowej. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x Świdnica, Schweidnitz 9.05.1894 r.) z Emilią Boehme (zm. Wrocław, Breslau 20.07.1855 r.), 2. (x Pszczyna, Pless 1857 r.) z Luizą Mueller (zm. Wrocław 1874 r.), 3. (x Brzeg, Brieg 26.06.1876 r.) z Luizą Fryderyką Sternsdorf (ur. Lubiąż, Leubus 5.03.1849 r.). Z drugą żoną miał czworo dzieci, z trzecią – również czworo: Oskara – wyjechał do Ameryki, Ryszarda, Jadwigę Katarzynę Małgorzatę Joannę (ur. Katowice, Kattowitz 22.02.1865 r.), Idę Martę Helenę (ur. Katowice, Kattowitz 20.01.1867 r.), Kurta

Teodora (ur. Brzeg, Brieg 19.09.1877 r.), Metę Henriettę (ur. Brzeg, Brieg 5.06.1879 r.), Luizę Annę (ur. Wrocław, Breslau 1.09.1880 r.) i Fryderyka Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 19.02.1886 r.).

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 987-988

TABLICE GENEALOGICZNE

Wolff von Schutter

Jerzy Adolf v. Wolff
ur. Wrocław 23.09.1806 – zm. Zgorzelec 28.11.1893 r.
1817 r. (24.01.) – zmiana nazwiska: Wolff v. Schutter
wł. Dębic
ż. (x Dębice 23.10.1839 r.) Fryderyka Dorota Neumann
(ur. Siechnice 17.10.1817 – zm. Zgorzelec 6.12.1879 r.)
|

Marcin Jan Fr4yderyk
ur. Dębice 11.11.1852 r.
artysta – malarz
ż. (x Monachium 24.07.1900 r.)
Karolina Teresa Stuhlmann
(ur. Monachium 18.08.1878 r.)
|
dzieci:
1) Marcin
ur. Monachium 26.08.1901 r.
2) Jan Adolf Jerzy
ur. Monachium 17.11.1904 r.
3) Karolina Fryderyka Jadwiiga
ur. Monachium 10.02.1908 r.

Maks Fryderyk Wilhelm
ur. Dębice 9.01.1856 r.
wł. maj. na Kujawach
ż. 1. (x 14.09.1881 - rozwiedziony)
Jenny Hermina Adolfina Toni Sommer
(ur. 14.09.1856 r.)
2. (x 1913 r.) Eugenia Elżbieta v. Wolffersdorff
(ur. 20.08.1882 r.)
|
synowie:
1) Jan Jerzy Adolf Moryc
ur. 25.06.1882 r.
2) Jan Joachim Gustaw Moryc
ur. 14.06.1883 r.
referendarz w Nowym Tomyślu

córki:
a) Elżbieta Fryderyka
ur. Strzegom 17.02.1844 – zm. Zgorzelec 5.11.1916 r.
m. (x Zgorzelec) Benno v. Minckwitz
(zm.Zgorzelec 27.08.1918 r.)
wł. Nowosiółek
b) Jadwiga Maria
ur. Dębice 19.11.1854 r.
m. (x Zgorzelec 16.05.1877 r.)
Jerzy Henke
(zm. Wiesbaden 18.01.1908 r.)
generał-major wojsk niemieckich

WOLFF

zob.

WOLF

WOLFFERSDORF
(WOLFERSDORF)

Herb linii śląskiej wg Blażka

Herb linii miśnieńskiej
wg Siebmachera

Stary ród saski znany z Miśni, Dolnych Łużyc i Śląska. Według legendy rodowejErnest von Wolffersdorff brał udział w 932 roku w bitwie z Hunami pod Merseburgiem. A w 933 roku Filip von Wolffersdorff brał udział w wyprawach przeciw Obodrytom i Wendom.
Na Śląsku znani od XV wieku – siedzibą rodową był Zwierzyniec (Dittersbach) koło Lubina (Lueben). Około 1470 roku N. von Wolffersdorf ze Zwierzyńca (Dittersbach) był żonaty z N. von Knobelsdorf z Trzepielinka (Treplin) koło Sulęcina (Zielenzig). Jego córka – N. była żoną N. von Beess ze Starych Kolni (Altkoeln) koło Brzegu (Brieg). W 1472 roku (26.04.) Niclas von Wolfersdorf występuje wśród szlachty toszeckiej na Górnym Śląsku.
W drugiej połowie XVII wieku Zygfryd Ulryk von Wolfersdorf (zm. 24.01.1712 r.), właściciel Bornsdorf na Dolnych Łużycach, posiadał Michałkową (Michelsdorf) w księstwie świdnickim i Kurzątkowice (Chursangwitz) koło Oławy (Ohlau). Żonaty (x 1693 r.) z Barbarą Eleonorą, córką Jana Zygmunta bar. von Vogten z Piławy Górnej (Ober Peilau), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 13.01.1713 r.) za N. von Pentzig z Górnych Łużyc, miał dwóch synów Ulryka Zygmunta Wilhelma i Erdmanna – przenieśli się do Saksonii.
Ród był znany również w księstwie opawskim.

Źródła:
Sinapius t. I s. 1040, t. II 1121
Zedlitz t. IV s. 350-351
Blażek t. III s. 120
Pilnaček t. V s. 1381
C.D.S. t. VI nr 289

WOLFFGELL
(WOLFGELL Edle von HOFFSTAEDT)

W 1762 roku (14.08.) czeskie szlachectwo z predykatem „Edle von Hoffstaedt" otrzymał Jan Karol Wolffgell komisarz ziemski Śląska austriackiego. W 1766 roku był austriackim sekretarzem gubernialnym i został wpisany w stan rycerski ziem dziedzicznych Habsburgów.

Źródła:
Blażek t. IV s. 105

WOLFFSBURG
(WOLF von WOLFSBURG und WALLDORF)

Szlachta pochodząca z Frankonii z hrabstwa Henneberg gdzie siedzibą rodową był Walldorf. Na Śląsku znani od XVI wieku. Posiadali herb czteropolowy z tarczą sercową: pole 1 i 4 białe z połową czarnego koronowanego orła, pole 2 i 3 czerwone z żółtą głową lwa. Tarcza sercowa czarna z ukośną żółtą belką na której umieszczony biegnący wilk. Nad tarczą umieszczone dwa hełmy: na jednym pomiędzy dwoma bawolimi rogami wilk, nad drugim pomiędzy dwoma orlimi skrzydłami koronowany lew.

Godfryd von Wolffsburg und Walldorf (ur. Wrocław, Breslau 26.02.1625 – zm. 21.08.1686 r.) był w 1654 roku kanclerzem państwa stanowego Milicz (Militsch) Joachima bar. von Maltzan, w 1669 roku – kanclerzem i członkiem rady księżnej Elżbiety Marii von Podiebrad wdowy po Sylwiuszu I Nimrodzie księciu von Wuertemberg-Oels, w 1675 roku – nadsyndykiem Wrocławia (Breslau) i w 1679 roku – członkiem rady cesarskiej. Żonaty z Martą, córką Jakuba II von Baudiss, miał syna – Jana Chrystiana (ur. 25.08.1657 – zm. Wrocław, Breslau 4.02.1708 r.), właściciela Marszowic (Marschwitz) i członka rady księżnej Zofii von Mecklemburg-Guestrow, wdowy po Chrystianie Ulryku księciu von Wuertmeberg-Oels. Był „wielce uczonym", znał kilka języków, „znawca prawa, historii, matematyki, chemii i malarstwa". Posiadał gabinet maszyn fizycznych i zegarów.
Żonaty (x 24.11.1683 r.) z Rozyną Elżbietą, córką Piotra jun. von Muck, miał pięcioro dzieci: Luizę Zofię – żonę Jerzego Godfryda von Jaegersburg, Sylwię Szarlottę Teresę, Ludwika Godfryda – zmarłego w dzieciństwie, Ludwika Maksymiliana i Karola Ferdynanda.
Na przełomie XVII i XVIII wieku Godfryd Ferdynand (zm. 1728 r.) (czyj syn ?), właściciel Masłowic (Masslisch Hammer) koło Trzebnicy (Trebnitz) był żonaty (pierwszy mąż) z Eleonorą Szarlottą (ur. 1677 r.), córką Jana Henryka von Frankenberg-Ludwigsdorf ze Strzelec (Strehlitz) koło Namysłowa (Namslau).
W okręgu namysłowskim dwaj N. Wolf von Wolffsburg, właściciele Jastrzębia (Nassadel) i Rychnowa (Reichen) byli żonaci z siostrami Marią Heleną i Joanną Szarlottą von Blankenstein und Pangau.

Źródła:
Sinapius t. I s. 1040-1042, t. II s. 1121

WOLICKI
(WOLINSKI z KOMLINA)

Włodycy nieznanego herbu z księstwa opolsko – raciborskiego. W 1564 roku Bartłomiej Wolicki był żonaty z Florentyną Dobieschowską. W drugiej połowie XVI wieku Mikołaj Wolicki (syn ?) z Komlina (?) w 1598 roku występuje jako Mikołaj Wolinski. W 1597 roku Bogumiła Wolicka, żona Mikołaja Turskiego z Polski otrzymala od męża zapis wiana.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1376

WOLINSKI

zob.

WOLICKI

WOLKE

zob.

KOSCHLIG

WOLKENSTEIN

zob.

WOLCKENSTEIN

WOLOTKIEWICZ
(*WOŁODKIEWICZ*)

Szlachcic z Litwy Stanisław Wołodkiewicz około 1650 roku w wieku 54 lat osiadł na Górnym Śląsku, ożenił się z N.N. w Janowicach (Janowitz) koło Raciborza (Ratibor). Przebywał jakiś czas na Morawach i w Opawie (Troppau) gdzie często występuje w księgach miejskich.
Herb na Śląsku nieznany.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1381

WOLSKI
(WOLSKI z KALENI)

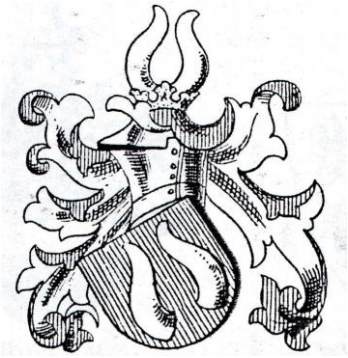

Herb wg Blażka

Polski herb Półkozic

Według Sinapiusa stary polski ród herbu Półkozic, jednak Blażek przedstawia zupełnie inny herb, znani z księstwa opawskiego i cieszyńskiego. W Polsce rzeczywiście Wolscy posiadali herb Półkozic.W 1545 roku posiadali Leskovec (Markersdorf) w księstwie opawskim. W 1564 roku Jan Wolski był w składzie delegacji szlachty opawskiej na zjeździe przedstawicieli księstw we Wrocławiu (Breslau). Również Jan (inny ?) w 1567 roku występuje wśród szlachty cieszyńskiej, później posiadał jakiś majątek w okolicy Pszczyny (Pless).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1112
Blażek t. IV s. 105
Pilnaček t. V s. 1382

WOLZOGEN
(WOHLZOGEN, WAHLZOGEN)

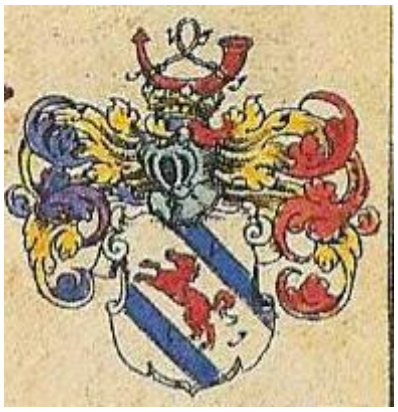

Herb linii austriackiej wg Siebmachera

Stary ród baronowski pochodzący z Tyrolu. W1437 roku Jan bar. von Wolzogen przeniósł się z Tyrolu do Austrii. Jego wnukowie Paweł i Krzysztof założyli dwie podstawowe linie: Paweł – linię z Neudorf - Neuhaus i Krzysztof – linię z Minsingdorf. Linia z Minsingdorf posiadała majątki na Węgrzch i przejściowo na Śląsku.
Na początku XVII wieku Jan Ludwik bar. von Wolzogen und Minsingdorf z Węgier przeniósł się do Polski i następnie na Śląsk. Zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1658 roku w wieku 62 lat. Był pisarzem ariańskim. Fryderyk Ginter (zm. 26.01.1680 r.) – członek rady i marszałek dworu książąt legnicko – brzeskich był właścicielem Kwietna (Blumerode) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:
Sinapius t. II s. 484-485

WOŁODKIEWICZ

zob.

WOLOTKIEWICZ

WORF
(WORFF)

Stara górnośląska szlachta z okolic Toszka (Tost) i Raciborza (Ratibor) znana z dokumentów z XV – XVI wieku, nieznanego herbu.
W1463 roku wśród szlachty toszeckiej występują Jan Worff z Kotliszowic (Kottlischowitz) i Baltaza „z Blatnut" (?). Baltazar w 1484 roku posiadał Baranowice (Baranowitz) koło Żor (Sohrau O/S). W 1480 roku Jan Worf z Kotliszowic (Kottlischowitz) sprzedał majątek w tej miejscowości wraz z zaporą wodną (zalewem ? – Pfahlwerk) Wiedkowską, Mikołajowi Ramschowi. W 1483 roku (13.07.) N. Worf z Kotliszowic (Kottlischowitz) i Baltazar Worf z Raszczyc (Raschuetz) koło Rybnika (Rybnik)występują jako świadkowie wywodu szlacheckiego braci Geraltowskich.
W 1519 roku (9.06.) Jerzy von Worf (czyj syn ?) sprzedał Janowi Starzinskiemu wieś Wilkowice (Gross Wilkowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) a w 1523 roku sprzedał Wacławowi von Reiswitz Strzybnik (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). Jerzy występuje w księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1523 roku jako świadek, również w 1523 roku występuje w księgach jako właściciel Kopienic (Koppinitz) koło Gliwic (Gleiwitz) – sprzedał za zgodą

swojej żony Markety N., z wyderkaufu 7 guldenów węgierskich na Wielowsi (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz) i 3 guldeny węgierskie ze wsi Żernica (Deutsch Zernitz) altaryście ołtarza NMP w kościele parafialnym w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz) Janowi Lyzawie. W 1524 roku kupił od Macieja Hercyga wieś „Czernka" i dział w Wielowsi (Langendorf). W 1525 roku kupił od Jana Olauka na dwa lata wyderkauf w wysokości 12 guldenów na stawach rybnych w „Brzensku" (?), na granicy z miastem Lublińcem (Lublinitz). W 1538 roku Jerzy Worf z Kopienic (Koppinitz) sprzedał Janowi Posadowskiemu dział Oblimkowski we wsi „Blezincze" koło Lublińca (Lublinitz). W 1540 roku sprzedał Janowi von Blacha z Łubek (Lubek) koło Gliwic (Gleiwitz) czynsz od dwóch chłopów z Wielowsi (Langendorf) w wysokości 2 guldenów.
Jan Worf przed 1554 rokiem był właścicielem Grzybowic (Pilzendorf) koło Gliwic (Gleiwitz).
Wacław Worf (syn Jerzego ?) z Kopienic (Koppinitz) w 1554 roku był właścicielem Wielowski (Langendorf). W 1557 roku kupił połowę Jaśkowic (Jaschkowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1564 roku zastawił (wyderkauf ?) Wielowieś (Langendorf) Jerzemu Wrochemowi z Rept (Alt Repten) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). W 1569 roku został wybrany przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego na „wybierczego" podatków z okręgu toszeckiego. W 1582 roku był właścicielem Rzeczyc (Rzetzitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty był (x przed 1554 r.) z Salomeą, córką Melchiora Wilkowskiego z Półwsi (Halbendorf) koło Opola (Oppeln), jego córka – Barbara, była żoną Jakuba von Fragstein z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel).
Jan Worf (syn Wacława ?) z Kopienic (Koppinitz) był w latach 1597 – 1599 właścicielem Wielowski (Langendorf). Żonaty z Katarzyną, siostrą Pawła Kozlowskiego, właścicela Jamki (Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg), którą odziedziczyła po zmarłym bracie.
Anna von Worf z Kopienic (Koppinitz) była żoną (x przed 1597 r.) Jerzego von Wrochem z Rept (Alt Repten) a Dorota – żoną Jana von Larisch z naczęsławic (Gross Nimsdorf).

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1382-1383
C.D.S. t. VI nr 265, 289, 357
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 74, 87, 89, 91, 154, 191, 206, 220, 353
Zemska kniha... nr 26, 36, 76, 77, 90, 91, 109, 160
Uchwały sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego rkp. – Biblioteka Tschammera Cieszyn

WORIS

zob.

WURIS

WORST
(WORST-HELMBERGER von HELMBERG)

Nobilitowana mieszcanie z Głubczyc (Leobschuetz) gdzie Marcin Józef Worst był członkiem rady miejskiej. Miasto zostało zniszczone przez Szwedów w czasie wojny 30-letniej i rodzina Worstów przeniosła się do Wrocławia. Marcin Józef miał dwóch synów: Fryderyka Henryka i Aleksego. Aleksy (zm. 1679 r.) był zakonnikiem – premonstrantem (norbertanem) w Ołomuńcu i od 1676 roku opatem klasztoru na Hradisku. Jest autorem znanej historii kościoła NMP na Kopečku w Ołomuńcu. Jego brat – Fryderyk Henryk był członkiem rady miejskiej w Głubczycach (Leobschuetz), miał syna – Henryka. Henryk początkowo był paziem na dworze hr. Rabaty, generalnego komisarza Węgier, później był na dworze Franciszka Wilhelma bar. von Larisch und Ellgoth, właściciela Kujaw (Kujau) koło Prudnika (Neustadt). W Kujawach (Kujau) ożenił się (x przed 1697 r.) z Anną Dorotą Dudkową, miał troje dzieci: Jana Leopolda Józefa, Jana Franciszka Wilhelma (ur. Kujawy, Kujau 23.08.1697 r.) i Marię Franciszkę Józefę. W 1716 roku (12.03.) uzyskali oni czeskie szlachectwo z predykatem „Worst-Helmberger von Helmberg”. Matka była konkubiną a później żoną Franciszka Wilhelma bar. von Larisch und Ellgoth z Karviny (Karwina, Karwin), nadradcy rejencji księstwa opolsko - raciborskiego i na jej prośbę mąż nobilitował swoich pasierbów.
Nobilitowana Maria Franciszka Józefa (zm. 11.09.1778 r. w wieku 80 lat) była żoną Dionizego (Dziwisz) Lubsky, właściciela Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt).

Źródła:
Blażek t. III s. 158
Pilnaček t. II s. 652-653
Doerr s. 200

WOSCHUETZ

zob.

LICHNOWSKI

WOSTROMIERSKI
(WOSTROMIERSKI von ROKYTNIK, OSTROMĚŘSKY)

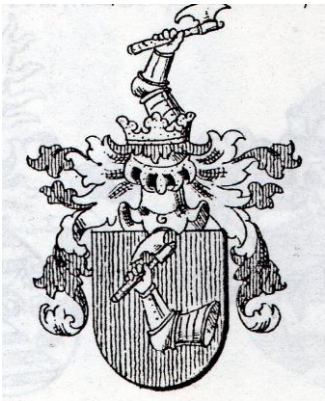

Stary czeski ród pochodzący z Ostroměřa koło Hradec Kralove, posiadali Rokytnik który uznali za swoją rodową siedzibę. W 1628 roku Mikołaj Wostromiersky von Rokitnitz został wpisany w stan rycerski.
Posiadali majątki również na Śląsku.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1122
Blażek t. III s. 67

WOSTROWSKI
(WOSTROWSKI von SKALKA, HUENER-WOSTROWSKY)

Ród czeski, znay od XIV wieku: Petrus de Skalka występuje w dokumentach w 1359 roku (29.03.). Nazwisko pochodzi od zamku Wostrov (Ostrov) koło Hradec Kralove. Od XVII wieku znany również na Morawach i na Śląsku. Mikołaj Wostrowski (zm. 1664 r.) von Skalka und Witzab, żonaty z Barbarą von Pogrell z Chocieborowic (Kutscheborwitz) koło Wołowa (Wohlau), miał syna – Adama (ur. 1607 – zm. 1667 r.) który przeniósł się na Sląsk. W 1666 roku posiadał Rożnów (Rosenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty z N., córka Wacława von Konias (Konaš), miał córkę – Marię Poliksenę (ur. 1632 – zm. 29.11.1665 r.), żonę (x 21.11.1650 r.) Jana Ernesta Allmann von Allmanstein.
Ksiądz Jan Nepomuk Wostrowski (zm. 22.12.1824 r.) był od 1799 roku proboszczem kolegiaty opolskiej, w latach 1805 – 1808 scholastykiem katedry wrocławskiej a w latach 1808 – 1810 archidiakonem katedry wrocławskiej.
Ród wymarł na Śląsku w XIX wieku, w 1841 roku (10.07.) Hermann Karol Franciszek Huener – porucznik wojsk pruskich 11 regimentu piechoty, po uzyskaniu nobilitacji, za zgodą swojej ciotki Henrietty von Wostrowsky, przyjął nazwisko „Huener-Wostrowsky" oraz ich herb.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1121-1122
Blażek t. IV s. 105
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 372
Schramek E.: Dass Kollegiatstift zum heilig. Kreuz in Oppeln. Oppeln 1916 s. 98
Steinert - rękopis: kartoteka mieszkańców Opola (w posiadaniu autora)

(z) WOSZCZYC

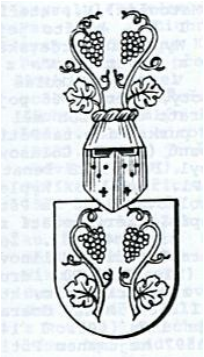

Herb rodowy Lichnowskich

Nazwisko zastępcze używane w różnej formie: z Woszczyc, Woszczycki, z Wosczicz itp. przez przedstawicieli rodu Lichnowskich, urobione od pierwotnej siedziby rodu – Woszczyc (Woschczytz) koło Pszczyny (Pless) na Górnym Śląsku.

zob.

LICHNOWSKI

WOTIK

zob.

OTIK

WOYCIECHOWSKI
(WOJCIECHOWSKI)

Herb w Polsce nieznany. Prawdopodobnie nobilitowana szlachta polskiego pochodzenia w pruskiej służbie wojskowej, przejściowo przebywająca na Śląsku. W 1842 roku kapitan wojsk pruskich N. Woyciechowski kupił Gostomię (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt).

Źródła:
Blażek t. III s. 120

WOYKOWSKI

zob.

WOIKOWSKI

WOYRSCH
(WOYRISCH, OJIRŠ)

Szlachta śląska, według Sinapiusa prawdopodobnie pochodzenia frankońskiego, zaś według Adelslexikon stara szlachta czeska, na Dolnym Śląsku znana z XVI i XVII wieku. Siedzibą rodową miał być Protivec koło Piska a pierwszym znanym przedstawicielem rodu był notowany w dokumentach w 1417 roku Bogusław von Protivetz. Jednak Adelslexikon i Krane publikują zupełnie inny herb niż opisuje go Sinapius. Według Sinapiusa w herbie posiadali tarczę podzieloną w pas: górna część błękitna, dolna biała. Na całej tarczy były umieszczone trzy heraldyczne lilie: na części górnej jedna biała, pod nią na części dolnej – dwie błękitne. W klejnocie dwa rogi bawole: górna połowa błękitna, dolna biała. Labry błękitno – białe. Być może były dwa rody o tym nazwisku.
Na przełomie XVI i XVII wieku znany jest Melchior von Woyers (zm. 1608 r.) żonaty z Anną von Littwitz. Jego syn - Melchior jun. (zm. po 1610 r.), właściciel Jamnicy (Priebusch, Jamnitz) koło Żar (Sohrau), żonaty z Martą, córką Adama von Raussendorf z Łagiszyna (Logischen) koło Góry Śląskiej (Guhrau), miał czworo dzieci:

1. Katarzynę – żonę Jana Wirskesewskiego (?).
2. Katarzynę (drugą ?) – żonę Jana Henryka von Bock.
3. Annę – żonę Ernesta Fryderyka von Bock z Dąbrowy Górnej (Ober Dammer) koło Lubina (Lueben).
4. Adama Henryka (zm. ok. 1664 r.) – właściciela Kwietna (Blumerode) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Urszulą Marianną, córką Piotra von Kottwitz, miał dziesięcioro dzieci z których większość zmarła w dzieciństwie: Melchiora, Jana Adama, Urszulę, Mariannę, Katarzynę, Annę Martę, Jadwigę Chrystianę, Jana Jerzego, Adama Henryka jun. (zm. po 1681 r.) – właściciela Łagiszyna (Logischen) i Melchiora.

W drugiej połowie XVIII wieku Urszula Beata von Riemberg, żona Adolfa Juliusza von Woyrsch wniosła w posagu w 1778 roku (4.03.) majątek Pilczyce (Pilsnitz) koło Wrocławia (Breslau). W 1786 roku Jerzy von Woyrsch był właścicielem Chropaczowa (Schlesiengrube) koło Bytomia (Beuthen) i członkiem sejmiku powiatu bytomskiego. Pod koniec XIX wieku właścicielem Pilczyc (Pilsnitz) był Remus von Woyrsch generał-porucznik i dowódca 6 korpusu armii wojsk niemieckich. Jego syn – Ginter (ur. Pilczyce, Pilsnitz 13.11.1858 – zm.

Zwanowice, Schwanowitz 30.05.1923 r.) był żonaty (x Krzyżowice k. Brzegu, Kreisewitz b. Brieg 25.10.1890 r.) z Gertrudą Fryderyką Luizą (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 28.01.1866 – zm. Hetendorf 13.03.1956 r.), córką Fryderyka Gotarda Ewalda hr. von Pfeil i w posagu żony w 1882 roku otrzymał Zwanowice (Schwanowitz) koło Brzegu (Brieg).

Źródła:
Sinapius t. I s. 1042-1043, t. II s. 1122-1123
Krane s. 151
Slawik W.: Zur Familiengeschichte des Beuthener Landes. (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 7/12 s. 227
Sękowski R.: Herbarz szlachty śląskiej t. VI s. 218, 233 (hasło – Pfeil)
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 374-375

WOYSELSDORF

zob.

WOYSSEL

WOYSKI
(WOISKI, ZWOYSKI, SWOYSKI, WOYSKA von BOGDUNCZIOWITZ, WOYSKA von WITTENDORF)

Herb Woyski

Herb Woyska
v. Bogduncziowitz

Herb wg Pilnačka

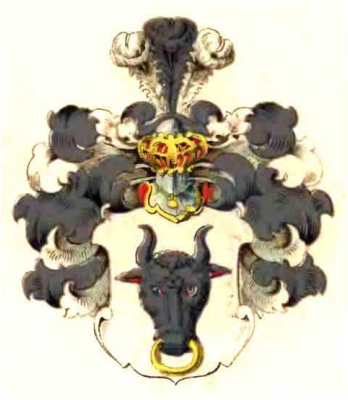

Herby baronowskie

Stara szlachta górnośląska herbu Wieniawa. Według Sinapiusa i powtarzającego za nim Blażka byli polskiego pochodzenia i według Sinapiusa nazwisko przyjęli od polskiego urzędu „wojski". Bardziej jednak prawdopodobne jest ich, jak wszystkich Wieniawitów, pochodzenie morawskie, zaś nazwisko z pewnością pochodzi od miejscowości Wojska (Woiska) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) o czym zresztą świadczy najstarsza forma nazwiska: „Zwoyski" i „Swoyski".
Bartosz Paprocki w rozdziale poświęconym historii herbu Wieniawa, wymienia jako pierwszą znaną osobę tego rodu żyjącego około 1400 roku Mikołaja Woyskiego – marszałka księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. Prawdopodobnie jest to ten sam co występujący w dokumentach w 1418 roku (9.05.) Niclas von der Woyke – właściciel części Laskowic (Lasswitz) i wsi Olszynka (Ellsnig) koło Prudnika (Neustadt). W tym roku Olszynkę (Ellsnig) razem z sołectwem i wolną karczmą sprzedał Ludwikowi von Stange.Według Veldtrupa, który wymienia go jako Mikołaja Zwoiskiego, był marszałkiem dopiero w 1444 roku, jednak już w 1439 roku w dokumentach strzeleckich występuje jako marszałek księstwa strzeleckiego.
W 1440 (26.03.) i 1444 roku (10.08.) w dokumentach księcia Przemka oświęcimskiego wystawionych w Toszku (Tost) oraz księcia Bernarda strzeleckiego jako świadek występuje Bozenikel von Woiska. W 1447 roku Peter Swoyski występuje jako świadek sprzedaży Czartowic (Schartowitz) koło Prudnika (Neustadt). W 1457 roku w dokumentach księcia Przemka oświęcimskiego wystawionych w Toszku (Tost) występuje Hanns Minschke von Voiske.
W 1463 roku (12.01.) Jan Swoyski proboszcz w Ujeździe (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i jego brat Bernard Zwoyski podzielili się spadkiem po rodzicach na majatku Zwóz (Zwoss) koło Lublińca (Lublinitz)
W 1476 roku (14.08.) Jan Zwoysky (inny ?) dziekan brzeski, jego brat – Mikulasz Zwoyski z Kalinowa (Kalinow) i bratanek – Mikulasz jun. otrzymali w lenno w dożywocie od księcia Mikołaja I opolskiego zamek w Sławięcicach (Slawentzitz) z okolicą koło Koźla (Cosel). Po ich śmierci zamek powinien niezwłocznie wrócić do księcia. Jan jako dziekan brzeski występuje jeszcze jako świadek w dokumencie w 1477 roku (2.03.) książąt Jana i Mikołaja opolskich,

w 1478 roku (21.12.) jako świadek sprzedaży przez księcia Fryderyka legnicko – brzeskiego okręgu Byczyna (Pitschen) i Kluczbork (Kreuzburg) książętom Janowi i Mikołajowi opolskim oraz w tym samym roku poświadcza razem z duchowieństwem kościoła św. Jadwigi w Brzegu (Brieg), że książęta opolscy potwierdzili kościołowi 10 grzywien czynszu ze stawów i 6 grzywien z lasów (z okręgu Byczyny ?).
Mikołaj jun. żonaty z Maruszą z Bestwiny (drugi mąż ?) w 1484 roku był właścicielem zamku Dziwiss koło Zelenitz (?). W innych dokumentach Marusza występuje jako żona N. Diwischa (zob.) i właścicielka Źlinic (Zloenitz) koło Opola (Oppeln).

LINIA Z BOGDAŃCZOWIC (WUETTENDORF)

W drugiej połowie XV wieku właściciele majątków koło Kluczborka (Kreuzburg) za swoją siedzibę rodową uznali Bogdańczowice (Wuettendorf) przyjmując predykat zarówno w języku polskim jak i niemieckim: „z Bogdunczowic" „von Wittendorf" i często nazwisko zastępcze od posiadanych miejscowości: „Roszkowski", „Szymonkowski". W XVII wieku linia ta zmieniła również nazwisko z „Woyski" na „Woyska".
W 1481 roku Jan Roszkowski – właściciel Roszkowic (których ? Rostkowic ?) został oskarżony przez swojego sąsiada Henryka Stoscha o pochodzenie chłopskie – przeprowadził wywód szlachectwa znany z potwierdzenia z 1576 roku. Dokument ten oraz obszerny, szczegółowy wywód szlachecki umieścił Bartosz Paprocki w Štambuchu Slezskym. Henryk Stosch został upomniany za fałszywe oskarżenie a Woyscy otrzymali od cesarza Maksymiliana „mocny list" który zakończył sprawę.
Pod koniec XV wieku znani są bracia Jan – właściciel Roszkowic (Rostkowic ?) i Stanisław – właściciel Szymonkowa (Simmenau) Woyscy z Bogdańczowic (Wuettendorf) – założyciele dwóch podlinii.

1. Podlinia Jana z Roszkowic (Roschkowitz).

Informacje o początkach tej podlinii zarówno w źródłach i w literaturze są sprzeczne z sobą. Nie wiadomo o jaką miejscowość w tym wypadku chodzi: Roszkowice (Rossdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) czy Roszkowice (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Obie te miejscowości należały przez jakiś czas do Woyskich. W dodatku Paprocki a za nim Pilnaček nazywa ich Rostkowskimi, zaś Rostkowice (Rostkowitz) leżały koło Prudnika (Neustadt). Pilnaček wymienia również Rostków (koło Raciborza ?). W księgach ziemskich wymieniane są Rostkowice (Rostkowitz). Większość historyków jednak przyjmuje, że są to Roszkowice (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Podlinia ta posiadała również rodowe Bogdańczowice (Wuettendorf).
W 1525 roku trzy siostry – córki N. Woyskiego: Róża (Rouza), Barbara oraz Anna – żona N. Bischofsheima oświadczają, że zostały spłacone ze spadku po

rodzicach. Pełnomocnikami sióstr są szlachcice z okolicy Kluczborka (Kreuzburg). W 1533 roku występuje w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego Jadwiga Rostkowska – żona Henryka Zubrzyckiego (Scheliha) z księstwa karniowskiego. W 1538 roku Jakub Woyska z Rostkowic (Rostkowitz) sprzedał odziedziczone po ojcu Rostkowice (Rostkowitz) i Rogi (Rogau) w księstwie niemodlińskim z prawem patronatu kościoła w Rogach (Rogau), Henrykowi Schelidze z Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) i jego żonie a swojej siostrze N. Woyskiej. Tu również historycy mają wątpliwości czy chodzi o Rostkowice (Rostkowitz) czy też Roszkowice (Rossdorf) – obie miejscowości należały do księstwa niemodlińskiego.

Dom Bogdańczowice (Wuettendorf).

Rodowe Bogdańczowice (Wuettendorf) należały do Woyskich z podlinii Jana z Roszkowic (Roschkowitz) do połowy XVII wieku. W połowie XVI wieku właścicielem tej miejscowości był N. Woyski żonaty z N. siostrą lub córką Krzysztofa von Warkotsch z Dobiercic (Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Jego syn – N. był żonaty z N. von Koschlig z Jagoszyc (Jagatschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Jego syn – N., właściciel Bogdańczowic (Wuettendorf), żonaty z N. Czibulką z Litultowic (Leitersdorf) miał tylko córkę – Małgorzatę, w drugiej połowie XVII wieku żonę Franciszka von Necher, ostatniego męskiego przedstawiciela tego rodu.

Przedstawiciele tego domu na początku XVII wieku przenieśli się na teren Czech i Moraw gdzie uzyskali tytuły baronów.

Dom Paruszowice (Baumgarten) – Roszkowice (Roschkowitz)

W połowie XVII wieku właścicielem Paruszowic (Baumgarten) koło Kluczborka (Kreuzburg) był Jan Woyski z Bogdańczowic (Wuettendorf) – sędzia dworski okręgu byczyńskiego. Żonaty z Barbarą (zm. po 1677 r.), córką Krzysztofa von Mutschelnitz, właściciela Drożek (Droschke) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) oraz Roszkowic (Roschkowitz), Wojsławic (Woislawitz) i Nasali (Nassadel) koło Kluczborka (Kreuzburg) (jej siotra – Anna Katarzyna, była żoną N. Woyskiego), miał pięcioro dzieci:

1. Ludmiłę Urszulę – żonę Konrada Kaspra von Frankenberg-Proschlitz z Gosławia (Goslau) koło Kluczborka (Kreuzburg).
2. Benignę – żonę Adama von Frankenberg-Proschlitz z Gosławia (Goslau).
3. N. córkę – żonę N. Schimonswkiego.
4. Jerzego Dietricha (Teodora) – właściciela Roszkowic (Roschkowitz) (części). Żonaty z Anną Marią von Frankenberg-Proschlitz z Gosławia (Goslau), miał ośmioro dzieci: Barbarę Helenę – żonę Bartłomieja (Bartel) von Skronski z Budzowa (Busow) koło Olesna (Rosenberg), Adama Henryka, Rozynę, Marię Eleonorę, Maurycjusza, Jana Krzysztofa, Karola Zygmunta i Szarlottę. Jego potomek – Erdmann Sylwiusz był założycielem linii wschodniopruskiej.

5. Krzysztofa Henryka – żonaty z Barbarą von Borschnitz, miał dwoje dzieci: Sylwię Magdalenę – żonę (x przed 1727 r.) Jana Krzysztofa von Spiegel z Rogalic i Krzysztofa.

W XVII wieku była to już licznie rozrodzona drobna szlachta posiadająca niewielkie majątki w okolicy Kluczborka (Kreuzburg), Lublińca (Lublinitz) i Bytomia (Beuthen).
W początkach XVII wieku Elżbieta Woyska była żoną Jerzego von Aulock właściciela Przeczowa (Prietzen) w księstwie oleśnickim. W połowie XVII wieku Wańko i Wacław Woyski byli właścicielami części Roszkowic (Roschkowitz) koło Kluczborka (Keuzburg). Wacław był asesorem sądu dworskiego okręgu Byczyny (Pitschen). W 1659 roku brał udział w pogrzebie księżnej brzeskiej Zofii Katarzyny – pierwszej żony księcia Jerzego III oraz w 1664 roku w pogrzebie drugiej żony Jerzego III – Elżbiety Marii Szarlotty.
W okolicy Lublińca (Lublinitz) Joachim Woyski, żonaty (x 29.07.1683 r.) z Dorotą N. wdową po N. Starzinskim z Cieszowej (Czieschowa) koło Lublińca (Lublinitz), był właścicielem Droniowic (Droniowitz).
W księgach kościelnych parafii bytomskiej występuje w latach 1685 – 1686 Jerzy von Woiska jako ojciec chrzestny Jerzego Mikołaja Bryszkowskiego (8.04.1685 r.) i Antoniego Andrzeja Kierzkowskiego (19.05.1686 r.) oraz Barbara von Woiska (żona ?) – w 1687 roku (17.03.) matka chrzestna Joanny Katarzyny Bryszkowskiej.

2. Podlinia Stanisława z Szymonkowa (Simmenau)

Stanisław był właścicielem Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Miał syna Jana Szymonkowskiego żonatego (x ok. 1500 r.) z Anną Grzebelką z Łubi (Lubie) koło Gliwic (Gleiwitz). Jego syn – Bernard, żonaty z Barbarą von Emberg z Domecka (Dometzko) koło Opola (Oppeln) miał dwóch synów: Grzegorza (Gregor) i Stanisława (Stenzel) którzy w 1525 roku sprzedali Szymonków (Simmenau) i folwark „Kobelicz" koło Wołczyna (Konstadt) Adamowi Stwolinskiemu i przenieśli się: Grzegorz do Wielowski (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwtz) zaś Stanisław do księstwa opawskiego, gdzie był właścicielem Jindřichovic.

Dom Wielowieś – Grzegorza

Grzegorz – właściciel Wielowsi (Langendorf), żonaty z Anną, córką Wacława Grzybowskiego z Bielczowic, miał córkę – Dorotę, żonę Jana jun. Žernovskiego z Žernova na Morawach oraz synów: Jana, Wacława i Jakuba. O Wacławie nic nie wiadomo.
Najstarszy – Jan odziedziczył Wielowieś (Langendorf). Żonaty z Markietą, córką Tobiasza Brodetzkiego, sędziego pszczyńskiego, miał trzech synów: Jana jun. – zmarłego bezżennie w Pułtusku na Mazowszu (?), Zygmunta – zmarłego w młodości i Piotra któremu Bartosz Paprocki dedykował jeden rozdział w

Štambuchu Slezskym: „Urozenemu a Statečnemu Rytisři Panu Petrowi Wogskowi z Bogdunčowic na Weselij a Kolčině etc. Swemu zdawna laskawemu Panu a Přÿteli dobreho zdrawÿ y potěssenÿ od Pana Boha wěrně přege.” Piotr kupił majątki na Morawach. Żonaty z Heleną, córką Sebastiana Rousa, miał liczne potomstwo: Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem Sobischowskim (Schebischowski) z Szonowic (Schonowitz) koło Raciborza (Ratibor), 2. z Jetřichem Kokorskym z Kokor, Zofię, Dorotę, Zuzannę, Markietę, Fryderyka, Jana, Karola, Władysława, Wilhelma i Bernarda.
Jakub zwany seniorem (zm. 7.09.1606 r.) – syn Grzegorza, w 1575 roku był również właścicielem Količina i Veseli. W 1598 roku był prokuratorem kamery morawskiej. W 1604 roku (4.05.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Żonaty trzykrotnie: 1. z Joanną Podstatzki z Prusinowic, 2. z Ewą Zoubek ze Zdietina 3. z Katarzyną z Nachodu, miał córki: Joannę i Annę oraz synów: Jakuba jun., Jana sen.., Zygmunta i Piotra. Zygmunt prawdopodobnie zmarł w młodości. Jakub jun., żonaty z Barbarą Onšicką z Bilkovic, w 1579 roku był właścicielem Pohořelic na Morawach.
Jan sen. i Piotr uzyskali w 1617 roku (26.05.) tytuły czeskich baronów (urodzili się przed uzyskaniem przez ojca tego tytułu, więc im nie przysługiwał). Jan sen. (zm. ok. 1628 r.) posiadał majątki w księstwie opawskim. W 1625 roku kupił Hrabyňe (Hrabin) i miał dom w Opawie (Troppau). Jego brat – Piotr (zm. 1622 r.), odziedziczył majątki ojca, miał dwóch synów: Fryderyka (Bedřich) i Karola, którym skonfiskowano majątki za poparcie przez ojca Szwedów. Fryderyk przeniósł się na Górne Węgry (Słowację) gdzie ożenił się z Zuzanną, córką Jerzego Thurza z Bethlenfalvy. Jego córka – Helena, była żoną (x ok. 1648 r.) Andrzeja Ujfalusi. Karol drugi syn Piotra był żonaty z Bohunką Skrbenską z Hrziste.

XIX WIEK.

Linia wschodniopruska.

Założycielem linii był prawdopodobnie prawnuk Jerzego Dietricha z Paruszowic (Baumgarten) i Roszkowic (Roschkowitz) – Erdmann Sylwiusz von Woiski (ur. Nasale, Nassadel 13.10.1764 – zm. Ramoty, Ramten 28.12.1844 r.), właściciel Ramot (Ramten) koło Ostródy (Osterode) w Prusach Wschodnich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Małdyty, Maldeuten 1788 r.) z Zofią Elżbietą von Kluechtzner (ur. Tarpno, Terpen 1.10.1770 – zm. Ramoty, Ramten 31.08.1803 r.), wdową po N. de l`Homme de Courbiere, 2. z Joanną von Holwede (zm. Ramoty, Ramten 4.03.1816 r.). Z pierwszą żoną miał syna – Karola Henryka Erdmanna (ur. Prabuty, Riesenburg 10.02.1794 – zm. Bażyny, Basien 4.06.1860 r.), właściciela Bażyn (Basien) koło Braniewa (Braunsberg). Żonaty (x Bażyny, Basien 25.01.1818 r.) z Katarzyną Józefiną Amalią Justyną von Marquardt (ur. Bażyny, Basien 25.01.1799 – zm. Bażyny, Basien 8.11.1863 r.), dziedziczką Bażyn (Basien), miał czterech synów:

1. Hermanna (ur. Bażyny, Basien 2.02.1821 – zm. Bażyny, Basien 5.03.1882 r.) – właściciela Bażyn (Basien). Żonaty (x Braniewo,

Braunsberg 27.04.1857 r.) z Emmą Julią Augustą Kusserow (ur. Braniewo, Bransberg 3.03.1833 – zm. Bażyny, Basien 9.03.1882 r.), miał siedmioro dzieci.

2. Alfreda Erdmanna Rudolfa (ur. Bażyny, Basien 10.03.1824 – zm. Allenburg 27.04.1871 r.) – właściciela Allmoyen (?) koło Mrągowa (Sensburg). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Borki Wielkie, Gross Borken 2.11.1850 r.) z Karoliną Schack (ur. Borki Wielkie, Gross Borken 21.04.1827 – zm. Allmoyen 13.08.1862 r.), 2. (x Borki Wielkie, Gross Borek 3.12.1863 r.) z Selmą von Berg (ur. Borki Wielkie, Gross Borken 21.04.1827 – zm. Bałowo, Ballau 14.10.1911 r.), z pierwszą żoną miał czworo dzieci.
3. Otto Jana Fryderyka Waltera (ur. Bażyny, Basien 13.10.1825 – zm. Targowska Wólka, Theerwischwolka 25.04.1878 r.) – właściciela Targowskiej Wólki (Theerwischwolka) koło Szczytna (Ortelsburg). Żonaty (x Biskupiec, Bischofsburg 26.10.1851 r.) z Idą Burchardi (ur. Biskupiec, Bischofsburg 5.07.1834 – zm. Elbląg, Elbing 10.04.1911 r.), miał pięcioro dzieci.
4. Karola (ur. Bażyny, Basien 27.08.1827 – zm. Nakomiady, Eichmedien 13.01.1911 r.) – właściciela Bagnowa (Bagnowen) koło Mrągowa (Sensburg) i Koziej Góry (Ziegenberg) koło Ostródy (Osterode), oba majątki sprzedał. Żonaty trzykrotnie: 1. (x Rybno, Ribben 3.01.1854 r.) z Agnieszką von Tyszka (ur. Rybno 8.05.1831 – zm. Bagnowo, Bagnowen 9.04.1856 r.), 2. (x Grazymy, Grasnitz 1.02.1860 r.) z Augustą Luizą Karoliną Adelajdą Emmą Stein von Kamienski (ur. Grazymy, Grasnitz 12.01.1835 – zm. Łęguty, Langguth 31.12.1861 r.), 3. (x Grazymy, Grasnitz 27.11.1863 r.) z Toni Stein von Kamienski (ur. Grazymy, Grasnitz 15.06.1833 – zm. Kozia Góra, Ziegenberg 17.08.1887 r.), z pierwszą żoną miał syna, z drugą – również syna, z trzecią – syna i córkę.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1118-1119
Zedlitz t. IV s. 348-349
Blażek t. IV s. 106
Pilnaček t. V s. 1371-1373, 1454
Schles. Wappenbuch szp. 160-161
Paprocki B.: Sstambuch Slezsky... Brno 1609 – książka niepaginowana
Doerr s. 73, 88
Landbuecher Opp.-Rat. nr 62, 133, 231
C.D.S. t. VI nr 149, 200, 204, 215, 216, 217, 219, 239, 263, 279, 289, 300, 304, 313b, 314, 341
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Gotha. Deutscher Uradel Jg 30:1931 s. 606-608
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 324-325

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 450
Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen. Breslau 1892 s.191, 198, 202, 205, 250, 274, 276, 280
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 255
Slawik W.: Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen... (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 2, 4/6 s. 59, 61, 155
Parafia Sadów – księgi metrykalne rkp.

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia z Bogdańczowic – podział na podlinie i domy

|

podlinia Jana z Roszkowic	podlinia Stanisława z Szymonkowa
domy:	dom Wielowieś
Bogdańczowice	
Paruszowice-Roszkowice	
|	
linia wschodniopruska	

a. Podlinia Stanisława z Szymonkowa.

Stanisław Woyski
XV w.
wł. Szymonkowa
|
Jan Szymonkowski
ż. (x ok. 1500 r.) Anna
Grzebelka z Łubi
|
Bernard
ż. Barbara v. Emberg
z Domecka
|

Grzegorz (Gregor)	Stanisław (Stenzel)
1525 r. – sprzed. Szymonków	
wł. Wielowsi	wł. Jindřichovic
ż. Anna Grzybowska z Bielczowic	
|	

Jan	Wacław	Jakub sen.	Dorota
wł. Wielowsi		zm. 7.09.1606 r.	m. Jan jun. Žernovski
ż. Markieta Brodetzka		1575 r. – wł.	z Žernova

Količina i Veseli
1598 r. – prokurator
kamery morawskiej
1604 (4.05.) r. – baron
ż. 1. Joanna Podstatzka
z Prusinovic
2. Ewa Zoubek
ze Zdietina
3. Katarzyna z Nachodu

Jan jun. Zygmunt Piotr
kup. majątki
na Morawach
ż. Helena Rousa
potomstwo:

synowie:
Fryderyk,
Jan,
Karol,
Władysław,
Wilhelm,
Bernard

córki:
Anna
m. 1. Krzysztof
Sobischowski
z Szonowic
2. Jetřich
Kokorsky
z Kokor
Zofia,
Dorota,
Zuzanna,
Markieta

Jakub jun.
1579 r. – wł.
Pohořelic
ż. Barbara
Onšicka
z Bilkovic

Jan sen.
zm. ok.
1628 r.
1617 r. -
baron
1625 r. – kup.
Hrabyňe

Zygmunt
Piotr
zm. 1622 r.
1617 r. -
baron

córki:
a) Joanna
b) Anna

Fryderyk
przeniósł się
na Górne Węgry
(Słowacja)
ż. Zuzanna Thurzo
v. Bethlenfalva

Karol
ż. Bohunka Skrbenska
.. z Hrziste

Helena
m. (x ok.1648 r.)
Andrzej Ujfalusi

3. Linia wschodniopruska.

Erdmann Sylwiusz v. Woiski
ur. Nasale 13.10.1764 – zm. Ramoty 28.12.1844 r.
wł. Ramot
ż. 1. (x Małdyty 1788 r.) Zofia Elżbieta
v. Kluechtzner 1o voto l`Homme de Courbiere
(ur. Tarpno 1.10.1770 – zm. Ramoty 31.08.1803 r.)
2. Joanna v. Holwede (zm. Ramoty 4.03.1816 r.)

Karol Henryk Erdmann
ur. Prabuty 10.02.1794 – zm. Bażyny 4.06.1860 r.
ż. (x Bażyny 25.01.1818 r.) Katarzyna
Józefina Amalia Justyna v. Marquart
(ur. Bażyny 25.01.1799 – zm. Bażyny 8.11.1863 r.)
wł. Bażyn
|

Hermann
ur. Bażyny 2.02.1821 -
zm. Bażyny 5.03.1882 r.
wł. Bażyn
ż. (x Braniewo
27.04.1857 r.)
Emma Julia
Augusta Kusserow
(ur. Braniewo
3.03.1833 -
zm. Bażyny
9.03.1882 r.)
|
7 dzieci

Alfred
Erdmann
Rudolf
ur. Bażyny
10.03.1824 -
zm. Allenburg
27.04.1871 r.
wł. Almoyen(?)
ż. 1. (x Borki Wielkie
2.11.1850 r.)
Karolina Schack
(ur. Borki W.
21.04.1827 -
zm. Allmoyen
13.08.1862 r.)
2. (x Borki W.
3.12.1863 r.)
Selma v. Berg
(ur. Borki W.
21.04.1827 -
zm. Bałowo
14.10.1911 r.)
|
4 dzieci

Otto Jan
Fryderyk
Walter
ur. Bażyny
13.10.1825 -
zm.Targowska
Wólka 25.04.1878 r.
wł.
Targowskiej
Wólki
ż. (x Biskupiec
26.10.1851 r.)
Ida Burchardi
(ur. Biskupiec
5.07.1834 -
zm. Elbląg
10.04.1911 r.)
|
5 dzieci

Karol
ur. Bażyny 27.08.1827 –
zm. Nakomiady13.01.1911 r.
wł. Bagnowa i Koziej Góry -
oba majątki sprzedał
ż. 1. (x Rybno 3.01.1854 r.)
Agnieszka v. Tyszka
(ur.Rybno 8.05.1831 –
zm. Bagnowo 9.04.1856 r.)
2. (x Grazymy 1.02.1860 r.)
Augusta Luiza Karolina
Adelajda Emma Stein
v. Kamienski
(ur. Grazymy 12.01.1835 –
zm. Łęguty 31.12.1861 r.)
3. (x Grazymy 27.11.1863 r.)
Toni Stein v. Kamienski
(ur. Grazymy 15.06.1833 –
(zm. Kozia Góra
17.08.1887 r.)
|
4 dzieci

WOYSLAWSKI

zob.

WOISLAWSKI

WOYSSEL
(WOYSSEL von WOYSELSDORF)

herb szlachecki wg Blażka herb rycerski z 1623 r.

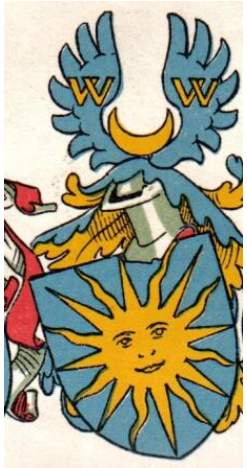

Herby wg Schles. Wappenbuch

Nobilitowani mieszczanie wrocławscy znani od końca XV wieku. W drugiej połowie XVI wieku zostali nobilitowani dwaj bracia lekarze: Jan i Zygmunt.

Zygmunt (ur. Wrocław, Breslau 1532 – zm. Wrocław, Breslau 16.03.1607 r.) – doktor filozofii i medycyny był w latach 1581 – 1607 fizykiem miejskim we Wrocławiu (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 1562 r.) z Reginą Ceckhorn (ur. 1545 – zm. Wrocław, Breslau 23.02.1571 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1572 r.) z Marią Franckstein (ur. 1554 - zm. Wrocław, Breslau 1625 r.), miał siedmioro dzieci:

1. Marię (ur. Wrocław, Breslau 1574 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1592 r.) Melchiora Domanna.
2. Urszulę (ur. Wrocław, Breslau 1576 r.).
3. Zygmunta jun. (ur. 29.04.1579 – zm. 1622 r.) – doktora filozofii i medycyny, od 1615 roku fizyka miejskiego we Wrocławiu (Breslau), żonatego

dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 1605 r.) z Ewą Alt, wdową po Michale Hensel 2. (x Wrocław, Breslau 1621 r.) z Magdaleną von Saebisch, miał tylko z drugiego małżeństwa córkę – Reginę.

4. Godfryda (ur. Wrocław, Breslau 1582 – zm. 26.01.1628 r.) – doktora filozofii i medycyny, doktora medycyny we Wrocławiu (Breslau). – nieżonatego.
5. Reginę (ur. Wrocław, Breslau 1584 r.)
6. Karola (ur. Wrocław, Breslau 1586 – zm. Wrocław, Breslau 1637 r.) – właściciela Opatowic (Ottwitz) koło Wrocławia (Breslau), członka rady cesarskiej. Żonaty (x Wrocław, Breslau 1615 r.) z Magdaleną Wentzel (ur. 1596 – zm. 12.06.1637 r.) miał syna – Zygmunta Gottlieba żonatego (x Wrocław, Breslau 1660 r.) z Anną Marią Briexel
7. Gottlieba (ur. 1592 – zm. Wrocław, Breslau 1622 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 1622 r.) z Katarzyną Sikhius , miał syna – Zygmunta Karola żonatego (x Wrocław, Breslau 1658 r.) z Anną Marią Lemberger. Na nim ród wymarł.

W 1623 roku (23.08.) bracia Karol i Godfryd zostali wpisani w stan rycerski z udostojnieniem herbui predykatem „von Woyselsdorf".

Nobilitowany Jan (ur. Wrocław, Breslau 1544 – zm. Wrocław, Breslau 1586 r.) – brat Zygmunta, doktor filozofii i medycyny, lekarz nadworny cesarza, żonaty (x Wrocław, Breslau 1574 r.) z Magdaleną Reichell (zm. Wrocław, Breslau 1599 r.) miał dwie córki: Urszulę – żonę (x Wrocław, Breslau 1594 r.) Jerzego Froelich i Magdalenę (ur. Wrocław, Breslau 1579 r.)

Źródła:
Blażek t. II s. 146
Schles. Wappenbuch szp. 161-162

TABLICE GENEALOGICZNE

Jakub Woyssel
Ok. 1496 r.
ż. Małgorzata N.
|
Jan
zm. 3.02.1545 r.
ż. Barbara Werder
(zm. 11.11.1551 r.)
|
Jan jun.
zm. przed 1564 r.
mgr artium
ż. (x Wrocław 1532 r.) Urszula N.
|

Zygmunt
ur. Wrocław 1542 –
zm. 16.03.1607 r.
dr filozofii i medycyny
1581-1607 r. – fizyk miejski
Wrocławia
ż. 1. (x Wrocław 1562 r.)
Regina Ceckhorn
(ur. 1545 – zm. Wrocław
23.02.1571 r.)
2. (x Wrocław 1572 r.)
Maria Franckstein
(ur. 1554 –
zm. Wrocław 1625 r.)
|

Jan
ur. Wrocław 1544 -
zm. Wrocław 1586 r.
dr filozofii i medycyny
lekarz nadworny cesarza
ż. (x Wrocław 1574 r.)
Magdalena Reichell
(zm. Wrocław 1599 r.)
|
córki:
a) Urszula
m. (x Wrocław 1594 r.)
Jerzy Froelich
b) Magdalena
ur. Wrocław 1579 r.

Zygmunt jun.
ur. 29.04.1579 -
zm. 1622 r.
dr fil. i med.
1615 r. – fizyk
miejski
Wrocławia
ż. 1. (x Wrocław
1605 r.) Ewa
Alt 1o voto
Hensel
2. (x Wrocław
1621 r.)
Magdalena
v. Saebisch
|
Regina

Godfryd
ur. Wrocław
1582 -
zm.
26.01.1628 r.
dr fil. i med.
medyk
Wrocławia
1623 r. -
stan
rycerski

Karol
ur. Wrocław
1586 -
zm.
Wrocław
1637 r.
wł.
Opatowic
czł. rady
cesarskiej
1623 r. - stan
rycerski

Gottlieb
ur. 1592 -
zm.
Wrocław
1622 r.
ż. (x Wrocław
1622 r.)
Katarzyna
Sikhius
|
Zygmunt
Karol
ż. (x Wrocław
1658 r.)
Anna Maria
Lemberger
<u>ostatni z rodu</u>

córki:
a) Maria
ur. Wrocław 1574 r.
m. (x Wrocław
1592 r.)
Melchior Domann
b) Urszula
ur. Wrocław 1576 r.
c) Regina
ur. Wrocław 1584 r.

WOYTECH
(WOYTECH Ritter von WILLFEST)

Herb szlachecki z 1869 r.

Herb rycerski z 1881 r.

Ród pochodzenia morawskiego z którego znany jest Walentyn Woytech (zm. 1842 r.), właściciel majątku koło Kojetina na Morawach. Jego syn – Marcin Woytech, radca urzędu skarbowego powiatu opawskiego został nobilitowany w 1869 roku (13.09.) z predykatem „Edle von Willfest", w 1881 roku (30.04.) został wpisany w austriacki stan rycerski z predykatem „Ritter von Willfest".

Żródła:
Blażek t. IV s. 106
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 375

WRABEL

zob.

FROBEL

WRABLEWSKI

zob.

WROBLEWSKI

WRABSKY
(WRABSKY von WRABY)

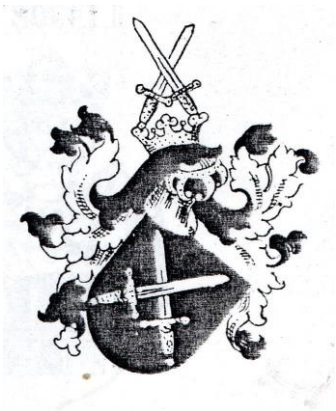

Stary ród czeski, siedzibą rodową był zamek Vraby, zaś protoplastą rodu był Tluxa Vrabsky z Vrab. W 1635 roku (20.12.) Adam Ignacy Wrabsky Tluksa von Wrabi, właściciel Drahonič uzyskał tytuł czeskiego barona.
Na Śląsku w XVII wieku Jerzy Krzysztof Wrabsky von Wraby posiadał Rogów Legnicki (Rogau) i Tyniec Legnicki (Gross Tinz). Żonaty był z Urszulą von Trach, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Adama Gotarda von Naefe und Oboschau (ur. 5.04.1664 – zm. 17.03.1731 r.).

Źródła:
Blażek t. II s. 140
Doerr s. 97

WRANCZE

zob.

SOKOLOWSKI

WRANINSKI
(WRANINSKI z WRONINA, WRANSKI, WRANITZKI, WRANOWSKI)

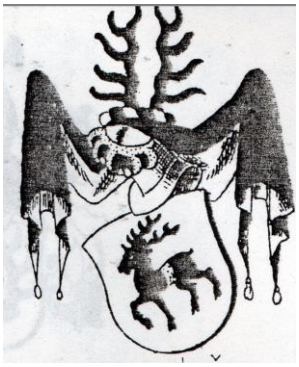

Herby wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Brochwicz

Stary ród górnośląski herbu Brochwicz, według Sinapiusa polskiego pochodzenia. Jednak polska nazwa herbu pochodzi od nazwiska „Brauchitsch" i ich siedziby Brauchitschdorf (Chróstniki k. Lubina). Siedzibą rodową Wranińskich był Wronin (Wronin) koło Koźla (Cosel), który posiadali aż do 1607 roku.
W 1366 roku Hanko von Wranin był ławnikiem sądu kozielskiego (księstwa ?). W drugiej połowie XIV wieku Paszek z Wronona był kanclerzem księcia Konrada II oleśnickiego i kozielskiego. W tym samym czasie Adam – był członkiem rady tego księcia.
W 1414 roku (16.05.) Paschko de Wronyny razem ze Stefanem de Witoslawicz (Witosławice, Witoslawitz) i jego żoną Ofką sprzedał za 200 grzywien dochody ze swojego majątku Mikołajowi Falkenberg, archidiakonowi kolegiaty opolskiej. W 1483 roku Jerzy Wranowski występuje jako świadek w licznych dokumentach książąt opolskich Jana II i Mikołaja II, później brał udział w wyprawie węgierskiej i zginął w bitwie pod Mohaczem.
Mikołaj Wranitski (zm. przed 1538 r.) w 1523 roku kupił od swoich siostrzeńców Wacława i Jana Czepli Grzegorzowice (Gregorsowitz), część Łubowic

(Lubowitz), połowę Ganiowic (Ganiowitz) koło Raciborza (Ratibor) oraz wolny dom w Raciborzu (Ratibor) i młyn na rzece Łęg koło Turza (Thurze). Miał synów: Pawła, Wacława i Adama oraz córkę – Dorotę, żonę Piotra Nasa ze Smolnicy (Smolnitz) koło Gliwic (Gleiwitz), który w 1538 roku zapisał jej wiano w wysokości 300 guldenów na Smolnicy (Smolnitz), pełnomocnikami Doroty byli wszyscy jej bracia.
Paweł był właścicielem Sławikowa (Slawikau) koło Raciborza (Ratibor) oraz Ciechowic (Schichowitz), w połowie XVI wieku swojej żonie N.N. zapisał wiano. W 1572 roku sprzedał majątki swojemu bratu – Wacławowi.
Wacław (zm. 1574 r.) – w 1551 roku kupił od Marcina Lubowskiego całe Łubowice (Lubowitz), w 1561 roku był ławnikiem sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego, w 1570 roku – był starostą zamku raciborskiego. Żonaty z Aneżką von Larisch (zm. przed 1558 r.) z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) miał synów – Mikołaja i prawdopodobnie Adama.
Adam – właściciel Łubowic (Lubowitz) w 1576 roku został zamordowany w czasie jarmarku św. Marcelego w Raciborzu (Ratibor), jego majątek przejął brat – Mikołaj (zm.1594 r.), żonaty z Ewą von Dobschuetz, miał syna – Mikołaja jun., w 1595 roku właściciela Łubowic (Lubowitz). Nie wiadomo czyim synem był Jerzy Wraninski von Wranin, który w 1565 roku kupił od Hynka Josta von Tamfeld część Studziennej (Studen) koło Raciborza (Ratibor). Po nim majątek ten posiadał Mikołaj (który ?) który sprzedał go Zygmuntowi von Reiswitz.
W 1538 roku występuje w księgach ziemskich opolsko – raciborskich jako świadek również Maciej Wraniski. Synem Macieja był Paweł (inny, zm. 1574 r.) – w 1551 roku właściciel Ganiowitz (Ganiowitz) (części ?), żonaty z Dorotą von Dobschuetz (zm. ok. 1578 r.) prawdopodobnie dzieci nie miał, po jego śmierci majątek posiadała wdowa.
W 1571 roku Wronin (Wronin) posiadali wspólnie bracia: Paweł, Jerzy i Maciej Wraninscy.
Również w księstwie karniowskim występuje w 1532 roku Stibor Wranowski – właściciel Neplachovic (Neplachowitz).

Bartosz Paprocki jeden rozdział Sstambucha Slezskiego zadedykował „Urozenemu a Statečnemu Rytjři Panu Mikulassowi Wranskymu z Wranyho a na Wranem toho času na Saudu Zemskem w Knižetstwi Oppolskem a Ratibořskem. Panům Bratrům a Strycům (?) geho. Panům Rogoyskym z Rogožnÿka. Panům Ořeskym a Panům Urbanowskym z Urbanowic.”. Jako protoplastów rodu wymienia Paszka i Adama na dworze księcia Konrada II oleśnickiego i kozielskiego. Wymienia również Jerzego Wraninskiego poległego w bitwie pod Mohaczem.
W 1614 roku właścicielem Łubowic (Lubowitz) był Wacław Wraninski.
W pierwszej połowie XVII wieku znani byli dwaj Mikołajowie: Mikołaj sen. – właściciel Sławikowa (Slawikau) i Mikołaj jun.(zm. 1646 r.) – właściciel Łubo-

wic (Lubowitz). Obaj w 1632 roku zapisali 50 florenów dla altarysty cechu sukienników w Raciborzu (Ratibor).
W 1635 roku Jerzy Wraninski był właścicielem Ganiowitz (Ganiowitz), żonaty z Zuzanną von Adelsbach, wdową po Fryderyku von Tschammer właścicielką Oldřišova (Odersch)
Wykaz szlachty górnośląskiej z 1644 roku wymienia tylko jednego Wraninskiego: Mikołaja – ewangelika. W 1648 roku Mikołaj był właścicielem Ganiowic (Ganiowitz).
Łubowice (Lubowitz) odziedziczył Zygmunt Wacław (zm. 1646 r.), młodszy syn Bernarda Wraninskiego (zm. 1637 r.). Po jego śmierci Łubowice (Lubowitz) zostały sprzedane Adamowi Lichnowskiemu.
Mikołaj (który ? zm. 1654 r.) był właścicielem Služovic (Służowice, Schlausewitz). Żonaty z Anną Welczkową z Dębieńska (Gross Dubensko), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Zygmunta Dresslera von Scharfenstein. Córka Mikołaja – Anna (zm. 17.03.1676 r.) była żoną (x ok. 1672 r.) Wacława Jerzego von Raschuetz.
Prawdopodobnie ród wymarł pod koniec XVII wieku.

Źródła:
Sinapius t. I s. 1043, t. II s. 1123
Blażek t. II s. 146-147, t. IV s. 106, 143
Pilnaček t. V s. 1388-1390
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 2, 79, 186, 225, 240, 241, 243, 261, 276, 289, 354
Zemska kniha... 39, 62, 71, 114, 130, 131, 135, 156
C.D.S. t. VI nr 133, t. XXXIII s. 47
Paprocki B.: Sstambuch Slezsky... Brno 1609. Książka niepaginowana.
Randt: neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. H. 1 Gleiwitz 1922 s. 22
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 115, 326, 368, 370, 378
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 829
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi Opolsko-Ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci t. 47:1997 č. 2 nr 71, 79

WRANOWSKI

Zob.

VRANOW

WRATISLAW
(WRATISLAW von MITROWITZ, WRATISLAW von MITROWITZ und SCHOENFELD)

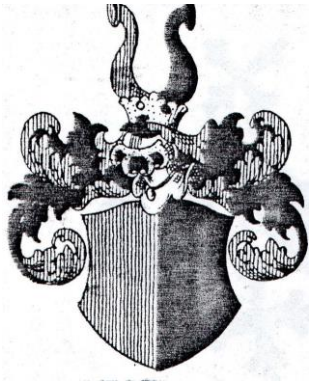

Stary czeski ród hrabiowski znany od czasów księcia Wratysława. Cesarz Zygmunt nadał im państwo Mitrovice, które uznali za swoją siedzibę rodową. Według tradycji rodowej Jan Wratislaw i jego 12 synów poległo w jednej bitwie z Turkami. Najmłodszy – trzynasty syn był kontynuatorem rodu, który z czasem podzielił się na kilka linii. Posiadali „starożytny" tytuł hrabiowski a w 1701 roku (28.07.) tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) otrzymali: Jan Wacław, Wacław Ignacy, Jerzy Bernard, Franciszek Ignacy, Wacław Albert i Franciszek Karol Hermann.
W źródłach pierwszy raz występuje przedstawiciew tego rodu w 1406 roku (17.03.): Przibiko de Mitrowicz, patron kościoła w Střemiř. W wiekach późniejszych ród podzielił się na liczne linie i domy, m.in.: Linia Mnišek oraz linia Skřipel z domami: Skřipel, Dirna, Drahov i Protivin.
W latach 1630 – 1666 Adam hr. von Wratislaw bar. von Mitrowitz był komturem komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz). Po nim, w latach 1666 – 1668 stanowisko to zajmował Franciszek hr. von Wratislaw, który przedtem, w latach 1641 – 1667 był komturem komandorii w Divčym Hradie (Maidelberg) koło Opawy (Troppau).
W 1706 roku (7.01.) potwierdzenie tytułu hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) uzyskali Jerzy Bernard i Franciszek Ignacy. Synowie Franciszka Ignacego i Marii Anny Wiktorii hr. von Schoenfeld uzyskali w 1741 roku (25.03.) zezwolenie na dodanie do swojego – nazwiska matki „und Schoenfeld".
W XIX wieku przebywali przejściowo na Śląsku Austriackim.

Źródła:
Blażek t. IV s. 107
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 929-931, Jg 75:1902 s. 980-982, Jg 83:1910 s.1043-1045
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 384-386

WRBNA
(WRBNA und FREUDENTHAL, WRBNA z BRUNTALU,
BRUNTALSKY z VRBNA, WUERBEN, *z WIERZBNA*)

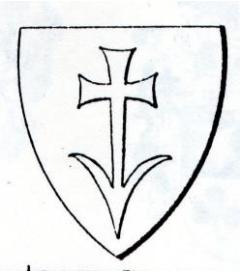

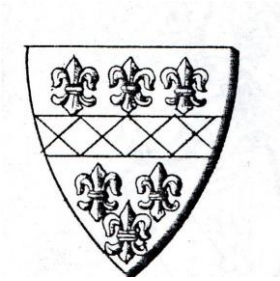
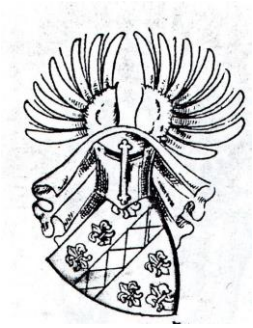

Herby XIII w. wg Blażka

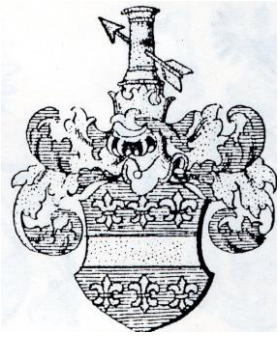

Herby hrabiowskie wg Blażka

Hr. v. Wrbna u. Feudenthal

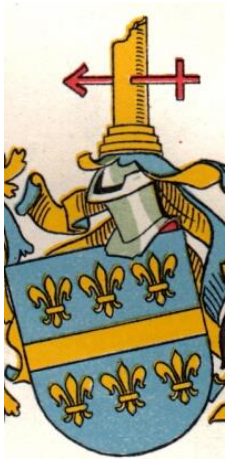

Herby hrabiowskie v. Wrbna

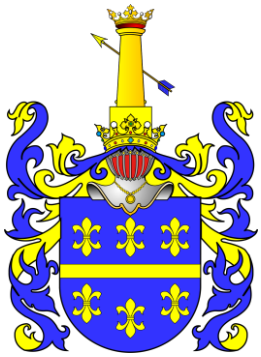

Polski herb Wierzbna

Jeden z najstarszych i najbardziej znanych rodów śląskich, nazwisko pochodzi od ich siedziby rodowej Wierzbnej (Wuerben) koło Świdnicy (Schweidnitz). Ród znany również w Polsce, Czechach i Austrii. Herb polski jest identyczny z herbem hrabiowskim I. Historia jego w średniowieczu posiada bogatą literaturę zarówno niemiecką jak i polską. Najnowszą genealogię rodu w średniowieczu szczegółowo opracowała Agata Tarnas-Tomczyk.
Legendarnym protoplastą rodu miał być Werboslao żyjący około 895 roku. Według czeskiej legendy herbowej początkowo posiadali w herbie trzy lilie, wspomniany protoplasta rodu Werboslao (Vrboslav) w służbie króla francuskiego (?) zastrzelił z łuku dowódcę wojsk rzymskich Colonnę. W nagrodę otrzymał drugie trzy lilie z herbu królów francuskich a w klejnocie kolumnę (herb Colonnów) przebitą strzałą. Jednak strzała i kolumna pojawiają się w późniejszych wersjach herbu. Początki historyczne rodu sięgają drugiej połowy XII wieku, jednak żródłowo udokumentowane jest jego istnienie od początku XIII wieku: w 1209 roku w dokumencie księcia Henryka Brodatego występuje jako świadek komes Stefan „de Wirbno" oraz Jan „de Wirbno" z bratem Mikołajem. Wielu przedstawicieli tego rodu w średniowieczu było wysokimi urzędnikami książęcymi i kościelnymi na Śląsku: Stefan Magnus (ur. ok. 1220 – zm. ok. 1250 r.) był w latach 1236 – 1244 wojewodą wrocławskim a poźniej kasztelanem Milicza (Militsch); Jaksa (ur. 29.11.1225 – zm. po 1274 r.) – był w latach 1232 – 1234 kasztelanem Siewierza, 1239 – kasztelanem Toszka (Tost), następnie kasztelanem Głogowa (Glogau), Świn (Schweinhaus), Niemczy (Nimptsch) i Wrocławia (Breslau); Jan (zm. 1307 r.) – kasztelanem Grodźca (Groeditzberg), Ryczyny (Ritschen), Cieszyna (Teschen) i Wrocławia (Breslau); inny Jan (zm. 1324 r.) - był kanonikiem i dziekanem wrocławskim, jego brat – Henryk (zm. 23.09.1319 r.), był w latach 1302 – 1319 biskupem wrocławskim; Piotr (zm. 1347 r.) – był notariuszem biskupim i scholastykiem kościoła św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau); Henryk (zm. 1345 r.) – właściciel Pszenna (Weizenrodau), był kanonikiem wrocławski i scholastykiem kościoła św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau); inny Henryk jun. (zm. 1343 r.) był kanonikiem później archidiakonem wrocławskim oraz kasztelanem Milicza (Militsch).

Według Sinapiusa w drugiej połowie XIV wieku Henryk II z Wierzbna (Wuerben) miał czterech synów:

1. Jana – mającego trzech synów: Alberta, Kaspra i Stefana.
2. Michała mającego czworo dzieci: Henryka – którego potomstwo przeniosło się na Górny Śląsk, Jana, Michała jun. – jego syn Jan przeniósł się do Polski oraz Gertrudę.
3. Jana o którym nic nie wiadomo.
4. Jerzego mającego dwoje dzieci: Jerzego jun. i Katarzynę.

Henryk syn Michała miał pięcioro dzieci: Krzysztofa, Andrzeja, Henryka jun. (Hynka), Elżbietę i Agnieszkę.

Na Górny Śląsk przybył prawdopodobnie w początku XV wieku w służbie księcia oleśnickickiego i kozielskiego Konrada V Kantnera syn Henryka a wnuk Michała, Henryk jun. (Hynek, Heinke). W 1431 roku „Heinczkone de Wirben" występuje jako świadek w dokumencie fundacyjnym klasztoru franciszkanów w Koźlu (Cosel). W 1435 roku posiadał jako lenno majątek Wierzbicę (Wuerbitz) koło Wołczyna (Konstadt) w księstwie oleśnickim z którego płacił czynsz księciu Konradowi V Kantnerowi. W latach trzydziestych XV wieku Jindrzich i Hynek pojawiają się w księstwach opolskim i raciborsko – opawskim. Nastąpił pierwszy podział na linię opolską i opawską – Bruntalskich. Wobec powtarzających się imion, trudno ustalić kolejność genealogiczną ich potomków. W księstwie opolsko – raciborskim myleni byli (m.in. przez Pilnačka) z górnośląskim rodem Wirbskich (zob.).

LINIA OPOLSKA.

Pierwsze informacje dotyczące majątków tego rodu w okolicy Opola (Oppeln) podawane przez heraldyków, są bardzo wątpliwe i raczej dotyczą rodu Wirbskich z których ich często mylono. Dopiero majatki w okolicy Prudnika (Neustadt) można z całą pewnością łączyć z Wrbnami.

W 1456 roku (26.08.) „Gindrzich Wrbinski von der Campa" (Kępa koło Opola, Kempa b. Oppeln) był świadkiem w dokumencie księcia Mikołaja I opolskiego w sprawie wsi Sławice (Slawitz) i Ciepielowice (Scheppelwitz) koło Opola (Oppeln). Prawdopodobnie jego synami byli Jerzy (Girzyk) i Jan von Wirben w 1466 roku (8.11.) występujący jako świadkowie w wydanym w Niemodlinie (Falkenberg) dokumencie księcia Mikołaja I opolskiego.W późniejszych latach wielokrotnie występują wspólnie w dokumentach opolskich do 1502 roku.

Jan od 1476 roku był marszałkiem księcia Jana II Dobrego opolskiego (Veldtrup błędnie podaje od 1480 r.). Jerzy w 1481 roku był starostą okręgu prudnickiego i kupił od książąt Jana II Dobrego i Mikołaja II wójtostwo w Prudniku (Neustadt) a od Kunza von Elsterberg wieś Krzyżkowice (Kroeschendorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1514 roku (4.11.) Girzyk z Wrbna (prawdopodobnie syn) będąc w potrzebie zwrócił księciu Janowi II opolskiemu za sumę 300 guldenów węgierskich dziedziczne lenno: Kępę (Campa, Kempa), Węgry (Uhru, Wengern) i

Krzanowice (Krzenowicz, Krzanowitz). W 1523 roku książę Jan II opolski ustalił czynsz płacony przez Jerzego von Wrbna z majątku Krzyżkowice (Kroeschendorf), rzemiosła w wójtostwie prudnickim i most na młynówce. W 1525 roku Girzyk sprzedał wójtostwo prudnickie Matuszowi Choruli, w 1529 roku posiadał karczmę w Niemysłowicach (Buchelsdorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1538 roku notowany jest jako świadek w księgach ziemskich opolsko – raciborskich. W 1539 roku sprzedał wyderkauf ze wsi Krzyżkowice (Kroeschendorf) Jerzemu Hadbergowi z Opola (Oppeln). Jego córką była Magdalena Wierbin z Niemysłowic (Buchelsdorf).
Prawdopodobnie jego dziećmi byli: Stefan (zm. przed 1573 r.) oraz Barbara (zm. po 1573 r.) – żona Jana Sup von Fuellstein, która odziedziczyła po bracie majątek Krzyżkowice (Kroeschendorf) z karczmą i młynem. W 1577 roku (14.08.) występuje w dokumentach Katarzyna von Wierben, żona Adama Tabora z Łąki (Wiese) koło Prudnika (Neustadt) – właścicielka folwarku Chocim (Kotzem) koło Prudnika (Neustadt). W 1586 roku właścicielem Łąki (Wiese) i Niemysłowic (Buchelsdorf) był Wilhelm von Wuerben z Bruntala (Freudenthal) – majątki te prawdopodobnie otrzymał w posagu żony Bohunki Tabor.
Prawdopodobnie linia opolska wymarła w drugiej połowie XVI wieku.

LINIA OPAWSKA – BRUNTALSKI.

(zob. również hasło Bruntalsky t.I)

Hynek (Hyneczek) – syn Henryka (Hynek), początkowo był właścicielem Divčeho Hradu (Maidelberg) w księstwie opawskim a później, w 1439 roku, kupił od Ernesta księcia opawskiego miasto Hlučin (Hulczyn, Hultschin). Żonaty z Zofią (Ofka), córką starosty księstwa opawskiego, Bernarda jun. Birki z Nasiedla (Nassiedel) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał trzech synów: Bernarda, Jana i Stefana oraz prawdopodobnie dwie córki: Helenę – żonę Mikołaja jun. (Fuelstein) z Włodzienina (Vladenin, Bladen) i Annę – zonę N. Birki z Nasiedla (Nassiedel). Synowie należeli do elity szlachty księstw górnośląskich.
Stefan – w latach 1478 – 1482 był właścicielem Bohumina (Bogumin, Oderberg), w 1479 roku (23.02.) był w składzie delegacji szlachty księstwa raciboskiego składającej hołd księżnej Magdalenie raciborskiej. W 1482 roku (23.04.) razem ze swoimi zmarłymi braćmi (sic !) sprzedał folwark „Kuthy pod Lukossinom” (Kouty, Kąty, Kauthen ?) mieszczaninowi z Bohumina Michałowi Jachelni.
Jan I – brat Stefana, żonaty z Dorotą, córką Jerzego Roupy z Rudy, zmarł w 1477 roku i został pochowany w Bruntalu (Freudenthal). Miał pięciu synów: Bernarda I, Jana jun., Bernarda II, Mikołaja i Henryka (Hynka). Pilnaček wymienia tylko trzech: Bernarda, Henryka (Hynka) i Mikołaja, prawdopodobnie Jan jun. i Bernard I zmarli w dzieciństwie. Bracia otrzymali w 1506 roku Bruntal (Freudenthal) i stali się założycielami linii z Bruntalu (Freudenthal). Ich potomkowie przyjęli nazwisko „Bruntalski”. Przy podziale spadku Bernard II i Hynek w 1511 roku otrzymali połowę Bruntalu (Freudenthal) oraz posiadali

Klimkovice (Koenigsberg) a Bernard II (zm. Heraltice, Herrlitz 1529 r.) miał Heraltice (Herrlitz) oraz Divčy Hrad (Maidelberg) który odbudował po zniszczeniach z czasów panowania króla Macieja Korwina. Żonaty z Katarzyną, córką Piotra Ottokara bar. von Sternberg miał trzech synów: Stefana I, Albrechta (Albert) i Jana II, którzy w 1531 roku wspólnie kupili od Jana z Boboluszek (Bobolusk, Bobelwitz) Horni Životice (Seitendorf). Wszyscy posiadali liczne potomstwo (zob. dalej).
Hynek – brat Bernarda II, żonaty z Joanną z Bitova (Bittau), posiadał połowę Bruntalu (Freudenthal) i Klimkowice (Koenigsberg), w 1520 roku kupił Olbramice (Wollmersdorf). W latach 1526 – 1530 był starostą księstwa opawskiego.
Trzeci syn Jana I – Mikołaj (Mikulasz) przeniósł się w okolice Bytomia (Beuthen), gdzie posiadał Radzionków (Radzionkau), Orzegów (Orzegow) i Szombierki (Schomberg). Zmarł około 1539 roku pozostawił nieletnich synów: Jana, Bartłomieja – właściciela Dobrosławic (Dobroslawitz) koło Koźla (Cosel), żonatego (x przed 1596 r.) z Anną, córką Zygmunta (jun.) Wyskoty z Wodnik i Stefana (Szczepan). Ich prawnym opiekunem został stryj Hynek z Klimkowic (Koenigsberg), który wszystkie majątki sprzedał:Radzionków (Radzionkau) – w 1539 roku Adrianowi Hornikowi, Orzegów (Orzegow) i Szombierki (Schomberg) – w 1540 roku Janowi Geraltowskiemu a dom w Bytomiu Stanisławowi Piskorzowi.
Synowie Bernarda II: Jan II, Albrecht i Stefan I byli założycielami trzech linii rodu.

LINIA JANA II.

Jan II von Wrbna z Bruntalu (Freudenthal) był starostą księstwa opawskiego i właścicielem Heraltic (Herrlitz). Zmarł w 1559 roku, pochowany został w Bruntalu (Freudenthal) Na jego płycie grobowej znajdują się cztery herby: Wrbna, Sternberg, Wock i Oderski. Żonaty z Joanną (Katarzyną ?), córką Przemysła bar. von Zierotin, miał trzech synów: Bernarda, Stefana i Hynka (Henryk).
Bernard (zm 1582 r.) – nie był żonaty, pochowany został w Bruntalu (Freudenthal).
Stefan (zm. 1567 r.) – członek rady cesarskiej i starosta księstwa opawskiego był właścicielem Hlučina (Hulczyn, Hultschin). Żonaty z Martą bar. von Zierotin (zm. 1573 r.), był właścicielem Hlučina (Hulczyn, Hultschin) i Markvartovic (Markwartowitz), dzieci prawdopdobnie nie miał.
Hynek (Henryk) – trzeci syn Jana II był starostą margrabstwa Moraw i właścicielem Bruntalu (Freudenthal). W 1572 roku sprzedał Janowi Sedlnitzkiemu Divčy Hrad (Maidelberg) z Hlinkami (Glemkau) i Pitarnią (Pittarn). Dwukrotnie żonaty: 1. z Rebeką – córką Stefana I Bruntalskiego, zmarła w 1582 roku i pochowana została w Bruntalu (Freudenthal), 2. z Krystyną von Regendorff. Z pierwszą żoną miał ośmioro dzieci (pięć córek i trzech synów), z drugą trzy córki:
Joannę – żonę Stibora Schierakowskiego, pisarza margrabstwa Moraw.

Katarzynę (zm. po 1593 r.) – żonę N. von Wrbna.
Magdalenę.
Annę.
Helenę.
Jana (zm. 1608 r.) – żonatego z Elżbietą von Hoffmann, miał dwoje dzieci: córkę – Annę oraz syna Hynka (zm. 1614 r.) – w 1595 roku studenta na Uniwersytecie we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder). Hynek, żonaty z Bohunką von Zierotin, miał dwóch synów: Karola i Jerzego.
Jerzy– właściciel Bruntalu (Freudenthal). Dwukrotnie żonaty: 1. z Aleną – córką Albrechta jun. (Albert) Bruntalskiego z linii Albrechta sen. 2. z Elżbietą bar. von Eintzig, z pierwszą żoną miał syna Jana – jezuitę i córkę Judytę Rebekę Eleonorę (zm. 1690 r.) – żonę Jana Maksymiliana hr. von Lemberg (zm. 12.12.1682 r.), rycerza Orderu Złotego Runa. Z drugą żoną miał córkę Annę Elżbietę – żonę Jana Bernarda von Kaunitz.
Stefan – trzeci syn Hynka, w 1593 roku podróżował po Europie.
Z drugą żoną Hynek miał córki: Bohunkę (Benignę) – żonę Bertolda bar. Tworkowskiego z Kravaře (Deutsch Krawarn) oraz Elżbietę i Marię Małgorzatę.

LINIA ALBRECHTA SEN. (ALBERTA).

Albrecht sen. (zm. Heraltice, Herrlitz 1541 r.) – syn Bernarda II a brat Jana II, właściciel Heraltic (Herrlitz), był dwukrotnie żonaty: 1. z Magdaleną von Oderski, 2. z Joanną, córką Wacława bar. von Sedlnitzki i Heleny Herburt von Fuellstein, miał kilkoro dzieci z których kontynuatorem rodu był Jan III (zm. 1572 r.) – właściciel Heraltic (Herrlitz). Żonaty z Katarzyną von Zierotin z Klentschtein (?) miał czterech synów: Hynka i Stefana wspólnie posiadających Štemplovec (Stremplowitz) i Moravice (Morawitz), Wilhelma (zm. 1590 r.) – prawdopodobnie był tożsamy z Wilhelmem von Wuerben und Freudenthal w 1586 roku żonatym z Bohunką Tabor, właścicielem Łąki (Wiese) i Niemysłowic (Buchelsdorf) koło Prudnika (Neustadt) oraz Albrechta jun.
Albrecht jun. (zm. 1611 r.) – również żonaty dwukrotnie: 1. z Anną bar.Tworkowską z Kravaře (Deutsch Krawarn), 2. z Ludmilą Bielik von Kornitz, miał tylko córkę – Alenę, żonę Jerzego Bruntalskiego z linii Jana II.

LINIA STEFANA I

Stefan I Bruntalski (zm. 1567 r.) – trzeci syn Bernarda II, właściciel Hlučina (Hulczyn, Hultschin) był założycielem najważniejszej linii rodu, która później podzieliła się na dwie podlinie: czeską i śląską. Żonaty z Anną Magdaleną Kannawurf, miał siedmioro dzieci:

1. Jana – założyciela podlinii czeskiej.
2. Alberta – założyciela podlinii śląskiej.
3. Bernarda

4. Karola – w 1593 roku właściciela Šilheřovic (Schillersdorf). Żonaty z Zofią, córką Tomasza von Zwole, miał według Sinapiusa jedynego syna – Karola jun., właściciela Bruntalu (Freudenthal) który swoją cenną bibliotekę zapisał bibliotece kościoła Marii Magdaleny we Wrocławiu (Breslau). Według Pilnačka synem Karola był również Wacław – właściciel Frydka (Frydek, Friedek), żonaty z Elżbietą Sedlnitzką.
5. Bartłomieja (zm. 1604 r.) – w 1575 roku podróżował po Italii, w 1593 roku był właścicielem Frydka (Frydek, Friedek). Żonaty z Anną Wyskotą z Wodnik, nie miał dzieci.
6. Wacława (zm. 1578 r.)
7. Rebekę (zm. 1582 r.) – pierwszą żonę starosty Moraw Hynka Bruntalskiego z linii Jana II.

1. Podlinia czeska, później hrabiowska, Jana syna Stefana I.

Jan (zm. 1592 r.) – starosta księstwa opawskiego, był właścicielem Hlučina (Hulczyn, Hultschin). Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Herburt und Fuellstein, 2. z Marią (Małgorzatą ?), córką Mikołaja Tworkowskiego z Kravaře (Deutsch Krawarn), miał dwie córki: Marię i Joannę oraz czterech synów: Stefana, Henryka (Hynek), Wacława i Macieja.

O Stefanie nic nie wiadomo, Maciej – zmarł w 1602 roku, Hynek – zaangażowany w walkę polityczną przeciwko cesarzowi uciekł przed represjami do Niderlandów.

Kontynuatorem rodu był Wacław – właściciel Fulneku (Fulnek) i Hlučina (Hulczyn, Hultschin). W przeciwieństwie do Hynka był zwolennikiem cesarza, dlatego otrzymał zezwolenie na odkupienie skonfiskowanych majątków a w 1624 roku (5.08.) uzyskał również tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf), potwierdzony w 1642 roku (16.04.). Żonaty z Elżbietą Poliksena Dembinską z Dembiny, miał syna – Jana Franciszka (ur. 1634 – zm. 1705 r.), właściciela Fulneku (Fulnek), rycerza Orderu Złotego Runa, tajnego radcę dworu cesarskiego, najwyższego sędziego sądu lennego i kanclerza królestwa Czech. Żonaty dwukrotnie z siostrami, córkami Bernarda Ignacego hr. von Martinitz: 1. Marią Elżbietą Franciszką, 2. z Teresą Franciszką, miał czworo dzieci:

1. Barbarę Elżbietę – żonę Maksymiliana Norberta von Kolovrat-Krakovsky.
2. Antoniego – komornika cesarskiego.
3. Józefa Franciszka – właściciela Studenki (Stauding) i Bravantic (Brosdorf) w księstwie opawskim. W 1703 roku był członkiem rady cesarskiej, komornikiem cesarskim i asesorem kancelarii dworskiej królestwa Czech, w 1719 roku – tajnym radcą dworu cesarskiego i wicekanclerzem królestwa Czech.
4. Norberta Wacława (ur. 1680 – zm. 1729 r.) – tajnego radcę dworu cesarskiego. Żonaty (x 1726 r.) z Alojzą Stefanią hr. von Kinsky (ur. 1707 – zm. 1786 r.), miał syna – Eugeniusza Wacława Józefa (ur. 1728 – zm.

1789 r.) – żonatego (x 1754 r.) z Marią Teresą hr. Kollonitz zu Kollograd (ur. 1735 – zm. ok. 1805 r.). jego syn – Rudolf (ur. 1761 r.) był żonaty (x 1785 r.) z Marią Teresą księżną Kaunitz-Rietberg-Questenberg (ur. 1763 r.). Potomstwo żyło do XX wieku (zob. XIX-XX wiek).

2. Podlinia śląska Alberta syna Stefana I.

Albert – drugi syn Stefana I był właścicielem Dobroslavic (Dobroslawitz) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin) i Nowej Cerekwi (Deutsch Neukirch) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Ludmiłą bar. Sobek von Kornitz und Weseli, 2. z Anną, córką Bernarda (Bertolda) Tworkowskego z Kravaře (Deutsch Krawarn) i Benigny, córki Hynka von Wrbna z linii Jana II, miał trzech synów: Jana – który miał tylko córkę – Elżbietę zakonnicę, Stefana II i Bernarda.

Stefan II – drugi syn Alberta, żonaty z Anną, córką Jerzego II bar. von Oppersdorff z Głogówka (Oberglogau), miał jednego syna – Stefana III, generała armii cesarskiej i właściciela licznych majątków na Morawach, w Czechach oraz na Śląsku: państwa Hlučin (Hulczyn, Hultschin), Dobroslavic (Dobroslawitz), Bravantic (Brosdorf), Dolni Benešov (Beneschau), Heraltic (Herrlitz), Klimkovic (Koenigsberg) i Oldřišova (Odersch). Dwukrotnie żonaty z Marią Elżbietą, córką Jana Oktawiana hr. Kinsky von Wchinitz und Tettau, wdową po N. Berka von Duba und Lippa, miał czworo dzieci (wg Sinapiusa był dwukrotnie żonaty: 2. z N.N. – dzieci miał z drugą żoną. Imiona dzieci o tym nie świadczą):

1. Annę Helenę – żonę Wilhelma hr. von Praschma.
2. Ferdynanda Oktawiana (zm. 21.12. 1695 r.) – radcę sądu apelacyjnego w Pradze, w latach 1694 – 1695 starostę księstwa opolsko – raciborskiego, żonatego (x ok. 1695 r.) z Marią Sybillą córką Aleksandra księcia von Holstein-Sondenburg, która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1712 r.) za Karola Antoniego hr. Gianini z Dobroslavic (Dobroslawitz). Miał córkę – Eleonorę, żonę (x 18.10.1710 r.) Jana Wilhelma bar. von Wuerz und Burg.
3. Leopolda Franciszka Antoniego – zginął na wojnie.
4. Wacława Adalberta Reichsgrafa von Wuerben und Freudenthal – tajnego radcę dworu cesarskiego, starostę księstwa legnickiego, właściciela państwa Dobroslavice (Dobroslawitz) w księstwie opawskim, licznych majątków w Czechach oraz Rakowa (Krebsberg) i Chocianowca (Gross Kotzenau) koło Lubina (Lueben) w księstwie legnickim a także Pomianowa (Pomsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty (x Wiedeń, Wien 1714 r.) z Augustą Reichsgr. von Fuerstenberg, miał siedmioro dzieci: Zofię Annę Antonię (ur. Wiedeń, Wien 18.08.1715 r.), Karola Wacława Antoniego (ur. Legnica, Liegnitz 13.09.1716 r.) – ostatniego męskiego przedstawiciela podlinii śląskiej, zginął w 1757 roku w bitwie pod Wrocławiem (Breslau), Marię Józefę Walburgę (ur. Praga 6.09.1717 r.), N., Chrystiana Karola – zmarłego w dzieciństwie, Józefę

Małgorzatę – niezamężną, Annę Marię Eleonorę – żonę Scipio Gwido hr. de Bagni, generała wojsk cesarskich.

Bernard – trzeci syn Alberta i brat Stefana II, był starostą księstwa opawskiego i właścicielem Nowej Cerekwi (Deutsch Neukirch) w której zmarł w 1652 roku. Żonaty z Marią Beatą Ludwiką Pawlowską, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (druga żona) za Jana Blankowskiego z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln), miał sześcioro dzieci:

1. Jana Franciszka – żonatego (x ok. 1703 r.) z N. bar. von Hohlendorff.
2. Marię Cecylię
3. Wacława Waleriana – miał dwie córki i syna: Zuzannę i Barbarę – żonę Jana Bernarda hr. von Praschma oraz Jana Bernarda Wacława, żonatego z N. hr. von Gallas, miał dwoje dzieci – N. córkę i Kajetana (zm. 1721 r.), właściciela licznych majątków na Śląsku: Nowej Cerewi (Deutsch Neukirch), Wojnowic (Wanowitz), Rogożan (Rosen) koło Głubczyc (Leobschuetz), Bravantic (Brosdorf) i Byslavic (Baislawitz) koło Opawy (Troppau) oraz Pomianowa (Pomsdorf). Żonaty z N. bar.von Fragstein dzieci nie miał.
4. Jana Karola Franciszka – żonatego z N. bar. von Hundt.
5. Annę Apolonię
6. Alberta –miał córkę Teresę.

XIX – XX WIEK.

Na początku XIX wieku żyli jedynie dwaj synowie Rudolfa (zob.) z podlinii czeskiej: Eugeniusz i Rudolf.

Eugeniusz hr. von Wrbna und Freudenthal bar. von Hultschin (ur. 4.09.1786 – zm. 24.03.1848 r.) – tajny radca i nadkoniuszy dworu cesarskiego, żonaty (x 8.07.1810 r.) z damą dworu Barbarą hr. Erdoedy (ur. 14.02.1793 – zm. 9.01.1858 r.), miał jedynie córkę – Ernestynę (ur. 6.04.1819 r.), żonę (x 1.07.1837 r.) Wincentego Ruffo Duca d`Artalia, dworzanina królów sycylijskich w Neapolu.

Rudolf sen. (ur. 4.04.1802 – zm. 13.02.1874 r.) – tajny radca i nadłowczy dworu cesarskiego, żonaty 24.08.1826 r.) z Konstancją hr. Chorinski (ur. 27.09.1807 – zm. 1831 r.), miał dwoje dzieci:

1. Teresę (ur. Vesely na Morawach 6.06.1828 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 29.04.1854 r.) Chrystiana hr. Kinsky von Wchinitz und Tettau właściciela Matzen i Angern w Dolnej Austrii.
2. Rudolfa jun. (ur. 27.02.1831 – zm. Holešov 4.07.1893 r.) – żonaty (x 1856 r.) z Wilhelminą Edler Kiss von Nemesker, miał troje dzieci:
   a) Paulę (ur. 21.07.1857 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 4.06.1884 r.) Jerzego hr. Draskowicza (zm. 22.12.1897 r.).
   b) Agatę (ur. 2.05.1862 r.) – żonę (x Holešov 18.04.1885 r.) Karola bar. von Freudenthal właściciela Immendorf w Dolnej Austrii.

c) Rudolfa Chrystiana Wilhelma (ur. Nemes-Ker 4.06.1864 r.) właściciela fideikomisu Jaroměřice na Morawach oraz Holešova. W 1898 roku (1.03.) przyjął do swojego – nazwisko babki: „hr. von Wrbna-Kaunitz-Rietberg-Questenberg und Freudenthal". Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wiedeń, Wien 19.04.1887 r.) z Teresą hr. Chorinsky (ur. 21.01.1870 – zm. Holešov 26.01.1888 r.), 2. (x Nymphenburg 28.12.1891 r.) z Elwirą księżną von Bayern (ur. Monachium, Muenchen 22.11.1868 r.), z pierwszą żoną miał córkę, z drugą – troje dzieci:
    - Marię Teresę Annę (ur. Holešov 18.01.1888 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 24.04.1909 r.) Józefa hr. Radetzky von Radetz,
    - Rudolfa Ludwika Ferdynanda Alfonsa Marię Wilhelma Adalberta Ireniusa (ur. Monachium, Muenchen 26.12.1892 r.).
    - Izabelę Marię de la Paz Elwirę Klarę Irenę (ur. Nymphenburg 12.05.1894 r.).
    - Alfonsa (ur. Wiedeń, Wien 11.01.1896 r.)

Źródła:

Sinapius t. II s. 274-281
Zedlitz t. IV s. 354-355
Blażek t. I s. 120-121, t. IV s. 106-108
Pilnaček t. V s. 1391-1393
Schles. Wappenbuch szp. 162
Lanbuch Opp.-Rat nr 13, 143, 147, 151, 227, 292, 330, 331
Zemska kniha... nr 22, 28, 32, 33, 116, 117
C.D.S. t. VI nr 237, 276, 279, 281, 301, 308, 309, 310, 317, 324, 337, 345, 378, 417, 420, 423, 426, 450, 489, t. XXXIII s. 47, 49, 51
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 931-932; Jg 75:1902 s. 982-983; Jg 83:1910 s. 1045-1046
Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 446
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741.(w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 29
Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschern aus dem Hause Brandenburg 1523-1622 (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-1892. Troppau 1892 nr 1, 3, 12, 40
Tarnas-Tomczyk A.: Ród Wierzbnów do końca XIV wieku. Genealogia i rozsiedlenie. Wrocław 1993
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 201

Schinke C.: Der Kreis Neustadt O.S. Geographisch-geschichtliches Handbuch. Neustadt (1890) s. 81, 102, 154
WAP Opole – Akta Praschmów sygn. 14, 14a

TABLICE GENEALOGICZNE

1. XIV wiek – podział na linie.
(wg Sinapiusa)

Henryk II
z Wierzbna
|

Jan | Synowie: 1) Albert 2) Kasper 3) Stefan

Michał III |
Henryk | Henryk jun. | linia górnośląska

Jan | linia polska
Michał IV jun. | Henryk |
Krzysztof Andrzej Henryk jun. córki: a) Elżbieta b) Agnieszka

Jerzy sen. |
Jerzy jun. Katarzyna

2. Linia opawska - Bruntalscy

Henryk jun.
(Hyneczek)
s. Henryka sen.
wł. Divčeho Hradu
1439 r. – wł. Hulczyna
ż. Zofia Birka
z Nasiedla
|

Bernard

Jan I
zm. 1477 r.
wł. Hulczyna i Bruntalu
ż. Dorota Roup v. Rudy
|

Bernard II
zm. Heraltice 1529 r.
1511 r. – wł. poł. Bruntalu Heraltice, Divčy Hrad

Henryk
1511 r. – wł. poł. Bruntalu, Klimkovice
1520 r. – kup. Olbramice

Mikołaj
zm. po 1539 r.
wł. Radzionkowa, Orzegowa i Szombierek
|

Stefan
1478-1482 r. -
wł. Bohumina

córki:
a) Helena
m. Mikołaj jun. z Włodzienina
b) Anna
m. N. Birka z Nasiedla

ż. Katarzyna
bar. v. Sternberg
|

1526-1530 r. - starosta ks. opawskiego

Jan II | Albrecht | Stefan I
<u>linia</u> <u>linia</u> <u>linia</u>

Jan | Bartłomiej | Stefan
wł. Doobrosławic
ż. (x przed 1596 r.)
Anna Wyskota
z Wodnik
wszystkie majątki zostały sprzedane

<u>2a. Linia Jana II</u>

Jan II v. Wrbna z Bruntalu
s. Bernarda II
zm. Heraltice 1559 r.
wł. Heraltic
starosta ks. opawskiego
ż. Joanna (Katarzyna?) bar. v. Zierotin
|

Bernard
zm. 1582 r.

Stefan
zm. 1567 r.
czł. rady cesarskiej,
starosta ks. opawskiego
wł. Hlučina i Markvartovic
ż. Marta bar. v. Zierotin
(zm. 1573 r.)

Henryk (Hynek)
starosta margrabstwa morawskiego
wł. Bruntalu
1572 r. – sprzed. Divčy Hrad, Hlinki i Pitarnie
ż. 1. Rebeka Bruntalska
(zm. 1582 r. - c. Stefana I)
2. Krystyna v. Regendorff
|

Jan
zm. 1608 r.
ż. Elżbieta v. Hoffmann
|

Henryk | Anna
zm. 1614 r.
ż. Bohunka v. Zierotin
|

Karol | Jerzy

Jerzy
wł. Bruntalu
ż. 1. Alena Bruntalska z linii Albrechta
2. Elżbieta v. Eintzig
|

Jan
jezuita

córki:
a) Judyta Rebeka Eleonora
zm. 1690 r.

Stefan
zm. po 1593 r.

córki:
a) Joanna
m. Stibor Schierakowski
pisarz Margrabstwa Moraw
b) Katarzyna
zm. po 1593 r.
m. N. v. Wrbna
c) Magdalena
d) Anna
e) Helena
f) Bohunka (Benigna)
m. Bertold bar. v. Tworkowski z Kravaře
g) Elżbieta
h) Maria Małgorzata

m. Jan Maksymilian
hr. v. Lemberg
(zm. 12.12.1682 r.)
Rycerz Orderu Złotego Runa
b) Anna Elżbieta
m. Bernard v. Kaunitz

2b. Linia Albrechta sen. (Alberta).

Albrecht sen
s. Bernarda II
zm. Heraltice 1541 r.
wł. Heraltic
ż. 1. Magdalena v. Oderski
2. Joanna bar. v. Sedlnitzki
|
Jan III
zm. 1572 r.
wł. Heraltic
ż. Katarzyna v. Zierotin
|

Henryk	Stefan	Wilhelm	Albrecht jun.
właściciele Štemplovca i Moravice		zm. 1590 r. 1586 r. ż. Bohunka Tabor z Łąki i Niemysłowic	zm. 1611 r. ż. 1. Anna bar. Tworkowska z Kravaře 2. Ludmiła Bielik v. Kornitz

|
Alena
m. Jerzy Bruntalski
z linii Jana II

2c. Linia Stefana I.

Stefan I Bruntalski
s. Bernarda II
zm. 1567 r.
wł. Hlučina
ż. Anna Magdalena Kannawurf
|

Jan	Albert	Bernard	Karol	Bartłomiej	Wacław	Rebeka
| podlinia czeska	| podlinia śląska		1593 r. - wł. Šilheřovic ż. Zofia v. Zvole |	zm. 1604 r. 1593 r. – wł. Frydka ż. Anna Wyskota z Wodnik	zm. 1578 r.	zm. 1582 r. m. Henryk (Hynek) Bruntalski z linii Jana II

Karol jun. Wacław (?)
wł. Bruntala wł. Frydka
ż. Elżbieta Sedlnitzka

Podlinia czeska.

Jan
s. Stefana I
zm. 1592 r.
wł. Hlučina
starosta ks. opawskiego
ż. 1. Magdalena v. Herburt u. Fuellstein
2. Maria (Małgorzata?) Tworkowska
z Kravaře
|

Stefan | Henryk (Hynek) uciekł do Nidelandów | Wacław wł. Fulneku i Hlučina 1624 (5.08.) r. – Hrabia Rzeszy ż. Elżbieta Poliksena Dembinska z Dembiny | Maciej zm. 1602 r. | córki: a) Maria b) Joanna

Jan Franciszek
ur. 1634 – zm. 1705 r.
wł. Fulneku
rycerz Orderu Złotego Runa,
tajny radca dworu cesarskiego,
najwyższy sędzia sądu lennego,
kanclerz królestwa Czech
ż. (siostry) 1. Maria Elżbieta Franciszka hr. v. Martinitz
2. Teresa Franciszka hr. v. Martinitz
|

Antoni komornik cesarski | Józef Franciszek wł. Studenki i Bravantic 1703 r. – czł. rady cesarskiej, komornik cesarski i asesor kancelarii dworskiej Czech | Norbert Wacław ur. 1680 – zm.1729 r. tajny radca dworu cesarskiego ż. (x 1726 r.) Alojza Stefania hr. v. Kinsky (ur.1707 – zm.1786 r.) | Barbara Elżbieta m. Maksymilian Norbert v. Kolovrat-Krakovsky

Eugeniusz Wacław Józef
ur. 1728 – zm. 1789 r
ż. (x 1754 r.) Maria Teresa
hr. Kollonitz zu Kollograd
(ur. 1735 – zm. ok. 1805 r.)

|
Rudolf
ur. 1761 r.
ż. (x 1785 r.) Maria Teresa
ks. Kaunitz-Rietberg-Queastenberg
(ur. 1763 r.)
|
zob.
XIX-XX w.

Podlinia śląska.

Albert Bruntalski
s. Stefana I
wł. Dobroslavic i Nowej Cerekwi
ż. 1. Ludmiła bar. Sobek v. Kornitz u. Weseli
2. Anna Tworkowska z Kravaře
|

Jan
|
Elżbieta
zakonnica

Stefan II
ż. Anna bar. v, Oppersdorff
z Głogówka
|
Stefan III
generał armii cesarskiej
wł. Hlučina, Dobroslavic,
Bravantic, Dolni Benešova,
Heraltic, Klimkovic i Oldřišova
ż. 1. Maria Elżbieta hr. Kinsky
v. Wchinitz u. Tettau
1o voto Berka v. Duba u. Lippa
|
Jan
Franciszek
ż. (ok.
1703 r.)
N. bar.
v. Hohlendorff
|
Wacław
Walerian
|
Jan Bernard
Wacław
ż. N. hr. v. Gallas
|
Kajetan
zm. 1721 r.
wł. Nowej
Cerekwi,
N. córka
Jan
Karol
Franciszek
ż. bar. N.
v. Hundt
Albert
|
Teresa
córki:
a) Maria Cecylia
b) Anna Apolonia
córki:
a) Zuzanna
b) Barbara
m. Jan Bernard
hr. v. Praschma

Bernard
zm. Nowa Cerekiew1652 r.
wł. Nowej Cerekwi
ż. Maria Beata Ludwika
Pawlowska 2o voto
Blankowska
|

| Wojnowic,
| Rogożan,
| Bravantic,
| Byslavic
| i Pomianowic
| ż. N. bar.
| v. Fragstein
|

Ferdynand Oktawian
zm. 21.12.1695 r.
radca sądu apelacyjnego w Pradze
1694-1695 r. – starosta ks. opolsko-raciborskiego
ż. (x ok. 1695 r.) Maria Sybilla ks. v. Holstein-Sondenburg
2o voto hr. Gianini
|
Eleonora
m. (x 18.10.1710 r.) Jan Wilhelm bar. v. Wuerz u. Burg

Leopold Franciszek
zginął na wojnie

Wacław Adalbert
hr. Rzeszy
tajny radca dworu cesarskiego,
starosta ks. legnickiego,
wł. Dobroslavic, Rakowa, Chocianowa i Pomianowa
ż. (x Wiedeń 1714 r.) Augusta hr. Rzeszy v. Fuerstenberg
|

Karol Wacław Antoni
ur. Legnica 13.09.1716 r.
zginął w 1757 r. w bitwie pod Wrocławiem
<u>ostatni</u>
<u>z podlinii śląskiej</u>

Chrystian Karol
zm. w dzieciństwie

Anna Helena
m. Wilhelm hr. v. Praschma

córki:
a) Zofia Anna Antonia
ur. Wiedeń 18.08.1715 r.
b) Maria Józefa Walburga
ur. Praga 6.09.1717 r.
c) Józefa Małgorzata
d) Anna Maria Eleonora
m. Scipio Gwido hr. v. Bagni
generał wojsk cesarskich

<u>2d. XIX – XX wiek – hr. v. Wrbna u. Freudenthal bar. v. Hultschin.</u>

Rudolf
s. Eugeniusza Wacława Józefa
z podlinii czeskiej
ur. 1761 r.
ż. (x 1785 r.) Maria Teresa
ks. Kaunitz-Rietberg-Questenberg
|

Eugeniusz
ur. 4.09.1786 -
zm. 24.03.1848 r.
tajny radca i nadkoniuszy dworu cesarskiego
ż. (x 8.07.1810 r.)
Barbara hr. Erdoedy

Rudolf sen.
ur. 4.04.1802 –
zm. 13.02.1874 r.
tajny radca i nadłowczy dworu cesarskiego
ż. (x 24.08.1826 r.)
Konstancja hr. Chorinski

(ur. 14.02.1793 -
zm. 9.01.1858 r.)
dama dworu
cesarskiego
|
Ernestyna
ur. 6.04.1819 r.
m. (x 1.07.1837 r.)
Wincenty Ruffo
Duca d`Artalia
dworzanin królów
sycylijskich
w Neapolu

(ur. 27.09.1807 –
zm. 1831 r.)
|

Rudolf jun.
ur. 27.02.1831 -
zm. Holešov
4.07.1893 r.
ż. (x 1856 r.)
Wilhelmina
Edler Kiss
v. Nemesker
|

Teresa
ur. Vesely 6.06.1828 r.
m. (x Wiedeń 29.04.1854 r.)
Chrystian hr. Kinsky v. Wchinitz
u. Tettau
wł. Matzen i Angern

Rudolf Chrystian
Wilhelm
ur. Nemes-Ker 4.06.1864 r.
wł. fideikomisu Jaroměřice
i Holešov
1898 (1.03.) r. –
hr. v.Wrbna-Kaunitz-Rietberg-Questenberg
u. Freudenthal
ż. 1. (x Wiedeń 19.04.1887 r.)
Teresa hr. Chorinski
(ur. 21.01.1870 -
zm. Holešov 26.01.1888 r.)
2. (x Nymphenburg 28.12.1891 r.)
Elwira ks. v. Bayern
(ur. Monachium 22.11.1868 r.)
|

córki:
a) Paula
ur. 21.07.2857 r.
m. (x Wiedeń 4.06.1884 r.)
Jerzy hr. Draskowicz
(zm.22.12.1897 r.)
b) Agata
ur. 2.05.1862 r.
m. (x Holešov 18.04.1885 r.)
Karol bar. v. Freudenthal
wł. Immendorf

Rudolf Ludwik
Ferdynand Alfons Maria
Wilhelm Adalbert Irenius
ur. Monachium 26.12.1892 r.

Alfons
ur. Wiedeń
11.01.1896 r.

córki:
a) Maria Teresa Anna
ur. Holešov 18.01.1888 r.
m. (x Wiedeń 24.04.1909 r.)
Józef hr. Radetzki v. Radetz
b) Izabela Maria de la Paz
Elwira Klara Irena
ur. Nymphenburg 12.05.1894 r.

WRBSKI

zob.

WIRBSKI

WRCHLES
(WRCHLESKI, WRCHLEJSKI)

Najstarszy herb Beesów

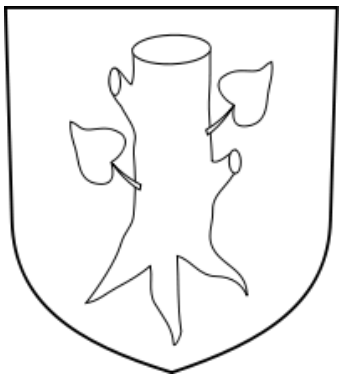

Polski herb Cielepała

Nazwisko używane przez jedną linię rodu von Beess herbu Cielepała (nazwa herbu jest prawdopodobnie zniekształconą nazwą czeską „cely bal" – cały pień, pień z korzeniami): Beess-Wrchles, Beess-Wrchleski początkowo posiadającą majątki w okolicy Olesna (Rosenberg) a później w księstwie cieszyńskim. Nie wiadomo od jakiej miejscowości zostało urobione (możliwe, że od Wierzchlesia k. Wielunia). Pierwszy raz pojawia się w dokumentach w 1481 roku (6.01.): Stanimir Wrchleski syn Jana Wrchleskiego zwraca się do książąt oplskich Jana i Mikołaja o zwolnienie od podatków. Być może dokument ten dotyczy innego rodu – Wierzchlejskich herbu Berszten.

Źródła:
C.D.S. t. VI nr 326

zob.

BEESS

WRCHLIT

zob.

KUROWSKI

WROBEL

zob.

MOSCH

WROBLEWSKI
(WRABLEWSKI, z WRUBLOWIC, *WRÓBLEWSKI*)

Ród szlachecki z okolic Pszczyny (Pless) wymieniany tylko przez Pilnačka.
Anna Wroblewska była żoną Stanisława Suchodolskiego, w 1672 roku sprzedała Wacławowi Ornontowskiemu majątek, będący własnością Stanisława Wroblewskiego (ojca ?). W 1682 roku posiadała wspólnie z mężem wolny dwór we wsi „Lunczek" (?).
Herb nieznany.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1400

WROCHEN
(WROCHEM, WROCHNIK, WROCHEN gennant KOTTULINSKI))

Herb wg Blażka

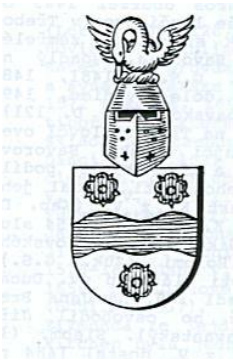

Herb wg Pilnačk

Herb szlachecki I

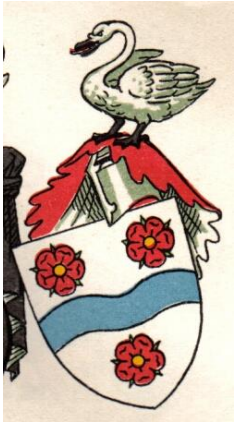

Herby szlacheckie II – III

Herb Wrochen-Gellhorn XIX w.

Stary górnoślaski ród szlachecki, nazwisko pochodzi według części historyków, od starosławiańskiego imienia Wrochen (w żeńskiej wersji – Wrochna). Jest to bardzo możliwe, gdyż w XV wieku używano formy „Wrochnik" – syn (potomek) Wrochena. W dokumentach z XV i XVI wieku nazwisko to często było zniekształcone: „Rochen" „z Rochen" itp.
Pierwsze źródłowe informacje pochodzą z drugiej połowy XIV wieku, już w tym okresie podzieleni byli na kilka linii: w 1368 roku Wrochin z Kotulina (Kottulin) koło Toszka (Tost) występuje jako świadek w dokumentach księcia Konrada II kozielskiego i oleśnickiego a w 1379 roku znany jest rycerz Wrochen z Kozłowa (Kozlow) koło Gliwic (Gleiwitz).

LINIA Z KOTULINA (KOTTULIN) I POLSKIEJ CEREKWI (POLNISCH NEUKIRCH)

Kottulinski z Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch)

W pierwszej połowie XV wieku Wrochenowie z Kotulina (Kottulin) posiadali Polską Cerekiew (Polnisch Neukirch) koło Koźla (Cosel) z sąsiednimi miejscowościami: Miłowicami (Millowitz) i Ciężkowicami (Czienskowitz). Na początku lat 40-tych XV wieku Jan był właścicielem Ciężkowicz (Czienskowitz), miał trzech synów: Dietricha (Jetřich) – właściciela Ciężkowic (Czienskowitz), Jana jun. i Mikołaja – w 1446 roku właściciela Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) i Miłowic (Millowitz).W tym samym roku Miłowice (Millowitz) przekazuje (sprzedaje ?) Dietrichowi. W drugiej połowie XV wieku właścicielem Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) był Jakub Wrochen. Miał prawdopodobnie dwóch synów: Jakuba jun. który odziedziczył ten majątek, występuje jako świadek w księgach ziemskich jeszcze w 1538 roku, i Henryka (Hynka) – w 1472 roku studenta Akademii Krakowskiej a pod koniec XV wieku proboszcza Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch). Synem Jakuba jun.był Jan Kotulinski zwany Wrochen który w 1539 roku sporządził i złożył w księgach ziemskich swój testament. W 1538 roku występuje jako pełnomocnik Katarzyny z Gostomii (Simsdorf) ((Stolz ?), żony Hermana Kochtitzkiego. Żył jeszcze dość długo bo w 1552 roku

sprzedał Polską Cerekiew Bartłomiejowi Donatowi. Żonaty był (x przed 1540 r.) z Anną Tworkowską z Kravaŕa (Deutsch Krawarn).
W 1509 roku (27.01.) Dietrich (Dietrzech) – syn Dietricha z Ciężkowic ? (Czienskowitz) był właścicielem Krzyżkowic (Krzischkowitz) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) w księstwie raciborskim. W 1514 roku (22.11.) Mikulasz Wrochen zwany Krzisskowskim (syn Dietricha ?) składał hołd księciu Walentynowi raciborskiemu.
N. Kottulinski-Wrochen był żonaty z Rozyną Zwierzyną , która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Mikołaja Tworkowskiego. Miał syna – Fryderyka Kottulinskiego zwanego Wrochen, który był bratem przyrodnim Maruszy Tworkowskiej.
W 1621 roku w księdze podatków okręgu raciborskiego notowany był Fryderyk Wrochen – właściciel majątku w Niewiadomiu (Niewidom) koło Rybnika (Rybnik).

LINIA Z BYTKOWA (BITTKOW)

Również stara była linia z Bytkowa (Bittkow) koło Bytomia (Beuthen). W 1402 roku (14.02.) Matusz Wrochnik był właścicielem Michałkowic (Michalkowitz) w których w 1421 roku (18.07.) ufundował kościół (w źródłach występuje jako Mathias Rechnik). N. Wrochnik (Matusz ?) w 1420 roku (30.11.) sprzedał Adamowi Kiczce z Płużnicy Wielkiej (Gross Pluschnitz) koło Toszka (Tost) wieś Peterkowice (?) i dział w Sarnowie (Sarnau).
W 1441 roku znani są z dokumentów Matusz i Jan Wrochnikowie z Bytkowa (Bittkow). Jan w tym roku (6.08.1441 r.) był pełnomocnikiem Aneżki przełożonej klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor), przyrodniej siostry Jana Rudskiego, wójta bytomskiego w sprawie spadku po rodzicach. W 1451 roku (27.12.) występuje jako „Jan Zrochnik von Witkaw” w dokumencie wydanym w Bytomiu (Beurhen) przez Wacława księcia cieszyńskiego i bytomskiego.

LINIA Z WIELOWSI (LANGENDORF) I REPT (REPTEN)

Repty należały do Wrochenów już w XV wieku: w 1466 roku (25.07.) występuje w dokumencie księcia Konrada IX Czarnego oleśnickiego i kozielskiego „Wrochen Repeczsky” (Repeczky) a w 1481 roku „Wrochma z Reptow”. Pierwszym znanym właścicielem Wielowski (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz) był Kasper Wrochen (zm. przed 1538 r.), miał dwie córki: Katarzynę i Dorotę – żonę Mikołaja Koczenskiego, który w 1538 roku zapisał jej wiano na połowie wsi Rudno (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz syna Wańka (Wacław) (ur. ok. 1523 – zm. 1564 r.), żonatego z Felicitą, córką Piotra Grzybowskiego. Waniek (Wacław), właściciel Rept (Repten), prawdopodobnie miał czterech synów: Jana, Jerzego, Henryka i Fryderyka i był protoplastą wszystkich Wrochemów żyjących w wiekach późniejszych. W 1621 roku Wacław Wrochen z Rept posiadał

majątek w Wielowsi (Langendorf) a Fryderyk – był właścicielem Ciarki (Schiorke).
Wacław Wrochen (zm. przed 21.08.1640 r.) w 1636 roku sporządził testament; miał trzech synów: Fryderyka, Jana i Henryka. Fryderyk zmarł przed 1636 rokiem i przed swoją śmiercią otrzymał swój dział, dlatego w testamencie Wacław zapisał jego dzieciom tylko symboliczne kwoty. Cały majątek przeznaczył do równego podziału Janowi i Henrykowi. Córce – Annie Ornontowskiej (Rymultowskiej), która otrzymała wyprawę i posag, również zapisał tylko symboliczną kwotę.
Wielowieś (Langendorf) została sprzedana pod koniec XVII wieku. W 1702 roku występuje jeszcze w dokumentach parafii bytomskiej Jan Kasper Wrochem „de Repty", ojciec chrzestnyAnny Elżbiety Kalinowskiej. W 1719 roku (27.05.) Fryderyk Wacław Wrochen (zm. przed 1731 r.) z Rept (Repten) z żoną Zuzanną von Fragstein z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) kupili od Anny Polikseny Zajiczkowej, wdowy po N. Sedmoradzkim pół wsi i folwarku Jastrzębie (Habicht) koło Koźla (Cosel) a w 1721 roku (22.11.) drugą połowę od komisarzy sądowych. W 1731 roku (9.04.) Zuzanna, już jako wdowa, sprzedała pierwszą część Jastrzębia (Habicht) Adamowi Rudolfowi von Tluk z Toschonowitz.
Od XVIII wieku Wrochemowie posiadali Czerwięcice (Czerwentschuetz) koło Raciborza (Ratibor) które w posagu Karolowi Joachimowi von Wrochem (zm. 1745 r.) wniosła jego pierwsza żona (x ok. 1700 r.) Joanna Ludmiła von Reiswitz, wdowa po Fryderyku Leopoldzie von Holly. Karol Joachim był jeszcze po jej śmierci dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1717 r.) z Szarlottą Elżbietą von Larisch (zm. 1740 r.) 2. z Heleną Marianną von Larisch. Miał dwóch synów: Franciszka Józefa i Jana Henryka.
Franciszek Józef – żonaty (x 1753 r.) z Heleną von Lichnowski, miał syna – Karola Franciszka, zmarłego w dzieciństwie. Po zmarłym Franciszku Józefie odziedziczył majątki jego brat – Jan Henryk. W 1747 roku kupił sąsiedni Dolędzin (Dollendzin), w 1763 roku został landratem powiatu raciborskiego. Żonaty z Beatą Heleną Marklowską, miał liczne potomstwo z którego wieku dorosłego doczekało się tylko pięcioro dzieci, w tym czterech synów: Gottloba (zm. 1840 r.), Karola (zm. 1825 r.), Ludwika (zm. 1849 r.) i Fryderyka (zm. 1837 r.).
Najstarszy syn – Gottlob, w 1798 roku został po ojcu landratem powiatu raciborskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1790 r.) z Ernestyną von Minnigerode, 2. (ok. 1798 r.) z Zofią bar. von Lyncker. Z obu małżeństw miał kilkoro dzieci, m.in. Wilhelma i Juliusza.
Pod koniec XIX wieku Czerwięcice (Czerwentschuetz) posiadał Wiktor von Wrochem zaś Ginter (brat ?) w 1892 roku (7.01.) kupił majątek w Stańkowicach (Neu Ottitz) koło Raciborza (Ratibor).

LINIA Z BULOWIC I NIDKA

Już w XV wieku Wrochenowie znani byli również z pogranicza księstwa oświęcimskiego i cieszyńskiego. Posiadali tam majątki Bulowice i Nidek koło

Kęt. W 1446 roku właścicielem Nidka był Mikołaj Wrochen, następnie w latach 1503 – 1519 również Mikołaj a w 1520 roku – Jan. W 1558 roku Elszka Wrochen, żona Macieja Gniewka z Wieprzy, odzidziczyła po mężu dział w tej miejscowości.
Linia z Bulowic przeniosła się do ksiestwa karniowskiego i opawskiego: w 1465 roku N. Wrochen z Bulowic był starostą Cvilina (Burgberg) w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf) i właścicielem Nowej Wsi (Neudorf) koło Głubczyc (Leobschuetz).

WROCHEM-GELLHORN

W 1870 roku (31.01.) zmarł Ludwik von Wrochem – ostatni przedstawiciel linii z Dolędzina (Dollendzin). Jego siostra – Maria, była żoną Pawła von Gellhorn. Jej syn – Karol Ludwik Paweł von Gellhorn z Legnicy (Liegnitz) odziedziczył majątę wuja i w tym samym roku (11.07.1870 r.) uzyskał zgodę na zmianę nazwiska na „Wrochem-Gellhorn" oraz zmianę herbu.
Żonaty z Anną von Selchow, na początku XX wieku posiadał Dolędzin (Dollendzin) i otrzymany w 1894 roku w posagu żony majątek Szonowice (Schonowitz) koło Raciborza (Ratibor).

WROCHEM –WATZDORF

W 1928 roku (22.06.) Vollrath von Watzdorf (ur. 1913 – zm. 21.03.1927 r.) adoptowany syn swojego pradziada generała majora wojsk niemieckich Karola Ludwika Pawła von Wrochem-Gellhorn z Dolędzina (Dollendzin) uzyskał zgodę na zmianę nazwiska na „Wrochem-Watzdorf" .

Źródła:
Sinapius t. II s. 1123
Blażek t. IV s. 108
Pilnaček t. V s. 1396-1399
Schles. Wappenbuch szp. 162
Krane s. 151
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 397-398
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 199, 201, 211, 302, 333
Zemska kniha... 84, 86, 126
C.D.S. t. VI nr 233, 277, 333, 435, 467, 490
Sękowski R.: Posledni wule… Opole 2017 s. 207-210 (również w OBC)
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung CFDosel. Berlin 1888 s. 83, 105, 119
Respondek J.: Polska Cerekiew. Dzieje parafii i życia religijnego. Polska Cerekiew 1999 s. 50, 51, 54

Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi Opolsko-Ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci t. 47:1997 č. 2 nr 57, 162, 163, 168
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148
Księga testamentów – testament Wacława Wrochenia rkp. AP Wr. Księstwo op.- racib. Sygn. 43

WROCHNIK

zob.

WROCHEN

(de) WRONOW
(WRONOWSKI, FRONOW)

Nieznane rycerstwo występujące w dokumentach w XV wieku, prawdopodobnie pochodzące Wronowa (Frohnau) koło Lewina Brzeskiego (Loewen). W 1431 roku (3.04.) Henryk Fronowski występuje jako świadek w dokumencie księcia Bolka Opolskiego (głogóweckiego), w 1440 roku (24.04.) ten sam Henryk „von Fronow" – w dokumencie księcia Mikołaja I Opolskiego. W 1456 roku (26.08.) Przecław „de Fronaw" przekazał swoją wieś Sławice (Slawitz) i część Ciepielowic (Scheppelwitz) koło Opola (Oppeln) szwagrowi – Jankowi Kotulińskiemu z Jelcza (Jeltsch). W latach1480 – 1483 Jerzy wystepuje w dokumentach książąt opolskich pod nazwiskiem „Wronowski" i „von Wronow".

Źródła:
C.D.S. t. VI nr 181, 207, 237, 348

(z) WRONOWIC

Nieznane drobne rycerstwo z księstwa oleśnickiego, wymieniane tylko przez Pilnačka.
W 1375 roku Pakosz z Wronowic (?) wystepuje w dokumentach wspólnie ze swoim stryjem – Peczem, właścicielem Dalborowic (Dalbersdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W herbie posiadali dwie lilie (herb Szaraniec ?).

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1400

WRONOWSKI

zob.

(de) WRONOW

WROTZKE

zob.

FROBELWITZ

WRÓBLEWSKI

zob.

WROBLEWSKI

WRSCHOWETZ
(WERSSOWITZ, VRŠOVEC, WRSCHOWETZ-SEKERKA und SEDCŽICŽ)

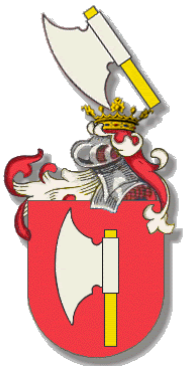

Polski herb Oksza

Według legendy rodowej, ród książęcy pochodzący z Chorwacji, osiadły około 644 roku w Czechach. Należeli do czeskich przywódców plemiennych i w walce z Przemyślidami zostali częściowo wymordowani a część rodu musiała uciekać do Polski (m. in. św. Wojciech), do której przynieśli też swój herb zwany w Polsce Oksza (od staroniemieckiego określenia Axt, Axa – siekiera, topór). Jan

Vršovec, syn Tista był rycerzem króla Bolesława Chrobrego. Od niego podobno ma pochodzić około 20 rodów polskich. Z rodu tego miał również pochodzić Nanker, biskup początkowo krakowski a później wrocławski. Miał urodzić się w księstwie opolskim w miejscowości „Kampen" którą kronikarze śląscy identyfikują z Kępą (Kempen) koło Opola (Oppeln) zaś Sinapius wskazuje na będący własnościa klasztoru lubiąskiego Kierpień (Kerpen) koło Prudnika (Neustadt).
Pierwszymi historycznymi przedstawicielami tego rodu w Czechach był Benesz z Sedczicz występijący w dokumentach w latach 1372 – 1389 oraz Borzita Sekerka z Sedczicz znany z 1441 roku. W 1624 roku Wilhelm Wrschowetz zwany Sekerką był najwyższym mincerzem królestwa Czech. W 1665 roku (6.07.) potwierdzenie starego tytułu hrabiowskiego z predykatem „Wohlgeboren" uzyskał Jarosław Wrschwetz zwany Sekerka. W 1717 roku (19.10.) uzyskali potwierdzenie pruskiego tytułu hrabiowskiego z nazwiskiem w formie "Wrschowetz-Sekerka und Sedčžičž".
Ród znany również w Prusach Wschodnich.

XIX – XX WIEK.

Na Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawili się w pruskiej służbie wojskowej na początku XIX wieku.
Wilhelm Henryk hr. von Wrschowetz-Sekerka und Sedčžičž (ur. 28.08.1762 – zm. 10.12.1842 r.) – oficer wojsk pruskich, żonaty z Teresą Kohl (ur. 4.12.1790 – zm. 9.08.1866 r.), miał trzech synów:

1. Wilhelma (ur. 8.03.1808 – zm. Wilgartswiesen, Bayern 3.01.1879 r.) – majora wojsk pruskich, żonatego (x 1833 r.) z Henriettą Hermann.
2. Aleksandra (ur. Ząbkowice Śląskie, Frankenstein 22.06.1810 – zm. 19.07.1887 r.) – oficera wojsk pruskich, żonatego (x 3.05.1841 r.) z Anną bar. Serpes de la Fâge (ur. 17.06.1810 – zm. 26.06.1874 r.). Miał czworo dzieci:
    a) Annę Henriettę (ur. Saarlouis 17.09.1844 r.) – żonę swojego stryja Ludwika Karola Fryderyka Zygmunta Emila Augusta hr. von Wrschowetz-Sekerka und Sedčžičž.
    b) Franciszka Karola Ludwika (ur. Luksemburg 27.08.1850 r.) – oficera wojsk pruskich, żonatego (x Kraków 15.10.1890 r.) z Zofią Starża Morską (ur. 15.04.1845 – zm. Drezno, Dresden 3.11.1903 r.).
    c) Marię Teresę Celestynę (ur. Luksemburg 2.10.1851 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 3.05.1844 r.) Maksymiliana von Jackowski (zm. Kalisz 22.01.1895 r.)
    d) Aleksandra (ur. Długopole Zdrój, Langenau Bad 16.02.1856 – zm. Wrocław, Breslau 13.11.1898 r.). Żonaty (x Wrocław, Breslau 3.05.1884 r.) z Marią von Jackowski (ur. 28.11.1863 r.), miał trzy córki: Marię Luizę (ur. Nowy Świat k. Kłodzka, Neuland b. Glatz 3.05.1888 r.), Izabelę Franciszkę (Nowy Świat, Neuland

22.04.1889 r.) i Helenę Palmirę (ur. Nowy Świat, Neuland 23.08.1892 r.)

3. Ludwika Karola Fryderyka Zygmunta Emila Augusta (ur. Kłodzko, Glatz 1.08.1821 – zm. Boguszów k. Kłodzka, Gottesberg b. Glatz 12.12.1887 r.), żonatego (x 27.10.1877 r.) ze swoją bratanicą Anną (ur. Saarlouis17.09.1844 r.), córką Aleksandra hr. von Wrschowetz-Sekerka und Sedčžičž

Źródła:
Sinapius t. II s. 274-275
Zedlitz t. IV s. 356
Wappensagen s. 183-184
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 932; Jg 75:1902 s. 983-984; Jg 83:1910 s.1046
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 399

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX _ XX wiek.

Wilhelm Henryk hr. v. Wrschowetz-Sekerka u. Sedčžičž
ur. 28.08.1762 – zm. 10.12.1842 r.
oficer wojsk pruskich
ż. Teresa Kohl
(ur. 4.12.1790 – zm. 9.08.1866 r.)
|

Wilhelm	Aleksander	Ludwik Karol
ur. 8.03.1808 - zm. Wilgartswiesen 3.01.1879 r. oficer wojsk pruskich ż. (x 1833 r.) Henrietta Hermann	ur. Ząbkowice Śl. 22.06.1810 - zm. 19.07.1887 r. oficer wojsk pruskich ż. (x 3.05.1841 r.) Anna bar. Serpes de la Fâge (ur. 17.06.1810 - zm. 26.06.1874 r.)	Fryderyk Zygmunt Emil August ur. Kłodzko 1.08.1821 – zm. Boguszów 12.12.1882 r. ż. (x 27.10.1877 r.) Anna v. Wrschowetz (ur. Saarlous 17.09.1844 r. – bratanica, córka Aleksandra)

|

Franciszek Karol Ludwik	Aleksander	córki:
ur. Luksemburg 27.08.1850 r. oficer wojsk pruskich ż. (x Kraków	ur. Długopole Zdrój 16.02.1856 - zm. Wrocław 13.11.1898 r. ż. (x Wrocław 3.05.1884 r.)	a) Anna Henrietta ur. Saarlouis 17.09.1844 r. m. (x 27.10.1877 r.) Ludwik Karol Feyderyk Zygmunt Emil August hr. v. Wrschowetz – stryj,

15.10.1890 r.)
Zofia Starża
Morska
(ur. 15.04.1845 -
zm. Drezno
3.11.1903 r.

Maria v. Jackowska
(ur. 28.11.1863 r.)
|
córki:
a) Maria Luiza
ur. Nowy Świat
3.05.1888 r.
b) Izabela Franciszka
ur. Nowy Świat
22.04.1889 r.
c) Helena Palmira
ur. Nowy Świat
23.08.1892 r.

brat ojca.
b) Maria Teresa Celestyna
ur. Luksemburg 2.10.1851 r.
m. (x Wrocław 3.05.1844 r.)
Maksymilian v. Jackowski
(zm. Kalisz 22.01.1895 r.)

WRSCHOWETZ

Zob.

VŘESOWETZ

(z) WRUBLOWIC

zob.

WROBLEWSKI

WTORKOWSKI

Herb wg Blażka

Polski herb Lubicz II

Ród prawdopodobnie polskiego pochodzenia herbu Lubicz z Warzęgowa (Wersingawe) koło Wołowa (Wohlau). Barbara Wtorkowska (zm. 2.02.1603 r.) była przełożoną klasztoru w Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1123
Blażek t. III s. 67
Pilnaček t. V s. 1401

WUERBEN

zob.

WRBNA

WUENZEL

W 1604 roku (4.06.) zostali nobilitowani bracia: Juliusz, Marcin, Melchior i Jan Wuenzel z Wrocławia (Breslau). Marcin był pułkownikiem wojsk cesarskich w wyprawie węgierskiej a później był w służbie biskupów wrocławskich.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1403

WUERSIG
(WIRSIG)

W 1648 roku (3.04.) został nobilitowany burgrabia opolski Kasper Wuersig. Franciszek Wirsig z Piorunkowic (Schweinsdorf) koło Prudnika (Neustadt), właściciel Łanów (Lohnau) koło Koźla (Cosel) był żonaty (x 29.08.1665 r.) z Heleną, córką Jana Borka właściciela Vendryni (Wędrynia, Wendrin) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1347-1348

WUERTH
(WUERTH von CREUTZ)

Ród pochodzący ze Śląska: Jerzy Wirth (ur. 1431 – zm. 1521 r.) był burmistrzem Lwówka (Lemberg, Loewenberg) na Dolnym Śląsku. Jego potomkowie (wnukowie ?) bracia: Jan – członek rady mieksiej we Lwówku (Lemberg, Loewenberg) i Michał – prof. obojga praw, rektor Uniwersytetu w Lipsku (Leipzig) około 1600 roku posiadali „Mackau" (?). W 1727 roku (22.08.) kapitan wojsk szwedzkich Jan Chrystian Wuerth v. Mackau uzyskał potwierdzenie starego tytułu czeskiego barona ze zmianą nazwiska na „Freiherr von Creutz und Herr zu Wuerth".

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 407-408

WUERTTEMBERG

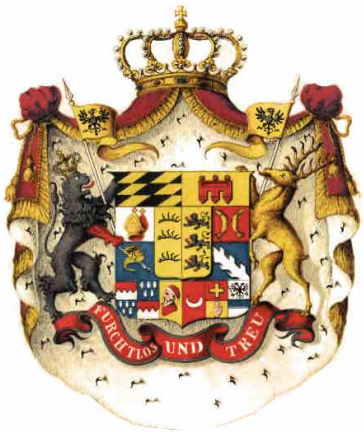

Stary arystokratyczny, książęcy i w XIX wieku królewski ród niemiecki, znany od drugiej połowy XI wieku. Nazwisko wzięli od zamku Wuerttemberg koło Stuttgardu, zamek miał zbudować około 1080 roku Conradus „de Wirtinesberc". W połowie XIII wieku Ulryk I (zm. 1265 r.) zwany Założyciel (der Stifter) uzyskał tytuł hrabiowski. W XV wieku ród podzielił się na kilka linii z których najważniejsze były: z Wuerttembergu i Urach, ze Stuttgardu i z Moempelgard (Montbeliard). Eberhard V Brodaty (im Bart, Barbatus) (ur. 11.12.1445 – zm. 25.02.1496 r.) w 1495 roku otrzymał od cesarza Maksymiliana I tytuł księcia panującego (Herzog) jako Eberhard I Starszy a hrabstwo Wierttemberg-Urach zostało podniesione do rangi księstwa. Jego potomek – Ulryk w okresie wewnętrznych walk, w 1519 roku stracił księstwo na rzecz Związku Szwabskiego który sprzedał je Habsburgom. Po wielu zatargach w 1599 roku na mocy traktatu praskiego księstwo Wuerttemberg stało się lennem Rzeszy. Wuerttembergowie posiadali także hrabstwo Moempelgard (Montbeliard). W 1803 roku w wyniku wojen napoleońskich, powstało królestwo Wuerttembergii którego pierwszym królem został Fryderyk I von Wuerttemberg-Moempelgard. Jego prawnuk – Wilhelm II (zm. 1921 r.) w 1918 roku został zdetronizowany i królestwo ogłoszono republiką. Ród Wuerttembergów był znany również na terenie Austrii i w Polsce oraz w Rosji, kilkakrotnie spokrewniony z rodziną carów rosyjskich.
Na Śląsku osiedli w połowie XVII wieku przedstawiciele linii tzw. „juliańskiej": jeden z synów Juliusza Fryderyka księcia von Wuerttemberg (ur. 1588 – zm. 1635 r.) Anny Sabiny księżnej von Schleswig-Holstein-Sonderburg (ur. 1593 – zm. 1659 r.) – Sylwiusz I Nimrod (ur. 1622 – zm. 16.04.1664 r.) ożenił się (x 1.05.1647 r.) z Elżbietą Marią (ur. 11.05.1625 – zm. 17.03.1686 r.), córką Karola Fryderyka Podiebrada księcia ziębicko – oleśnickiego, ostatnią przedstawicielką rodu Podiebradów, wniosła w posagu księstwo oleśnickie. Sylwiusz I Nimrod był założycielem linii Wuerttemberg-Oels, miał siedmioro dzieci z których większość zmarła w dzieciństwie lub młodości:

1. Annę Zofię (ur. 29.08.1648 – zm. 13.04.1661 r.);
2. Karola Ferdynanda (ur. 15.01.1650 – zm. 23.12.1668 r.);
3. Sylwiusza Fryderyka (ur. 11.02.1651 – zm. 3.06.1697 r.) – księcia oleśnickiego. Żonaty (x 7.05.1672 r.) z Eleonorą Szarlottą (ur. 30.11.1656 – zm. 13.04.1743 r.), córką Jerzego von Wuerttemberg-Moempelgard, nie miał potomstwa.
4. Chrystiana Ulryka I (ur. 9.04.1652 – zm. 5.04.1704 r.) – księcia Bierutowa (Bernstadt) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty czterokrotnie: 1. (x 13.03.1672 r.) z Anną Elżbietą (ur. 19.03.1647 – zm. 3.09.1680 r.), córką Chrystiana II księcia von Anhalt-Bernburg; 2. (x 28.10.1683 r.) z Sybillą Marią (ur. 28.10.1667 – zm. 9.10.1693 r.), córką Chrystiana I księcia von Sachsen-Merseburg; 3. (x 27.11.1695 r.) z Zofią Wilhelminą (ur. 17.09.1659 – zm. 25.01.1698 r.), córką Enno Ludwika księcia von Ostfriesland; 4. (x 6.12.1700 r.) z Zofią (ur. 21.06.1662 – zm. 7.06.1738 r.), córką Gustawa Adolfa księcia von Mecklenburg-Guestrow. Z pierwszą

żoną miał siedmioro dzieci, z drugą – również siedmioro i z trzecią – jedną córkę:

a) Luizę Elżbietę (ur. 22.02.1673 – zm. 28.04.1736 r.) – drugą żonę (x 7.08.1688 r.) Filipa księcia von Sachsen-Merseburg;
b) Chrystiana Ulryka (ur. 11.02.1674 – zm. 2.07.1674 r.);
c) Leopolda Wiktora (ur. 12.05.1675 – zm. 20.04.1676 r.);
d) Fryderykę Krystynę (ur. 3.05.1676 – zm. 3.06.1676 r.);
e) Zofię Angelikę (ur. 20.05.1677 – zm. 11.11.1700 r.) – żonę (x 13.04.1699 r.) Fryderyka Henryka księcia von Sachsen-Zeit;
f) Eleonorę Amonę (ur. 11.10.1678 – zm. 2.04.1679 r.);
g) Teodozję (ur. 10.07.1680 – zm. 21.09.1680 r.);
h) Chrystianę Marię (ur. 7.08.1685 – zm. 24.03.1686 r.);
i) Chrystiana Erdmanna (ur. 14.08.1686 – zm. 8.07.1689 r.);
j) Eleonorę Jadwigę (ur. 1.07.1687 – zm. 15.10.1687 r.);
k) Ulrykę Erdmutę (ur. 26.01.1689 – zm. 5.09.1690 r.);
l) Karola Fryderyka (ur. 7.02.1690 – zm. 10.12.1761 r.) – księcia Oleśnicy (Oels). Żonaty (x 21.04.1709 r.) z Julianną Sybillą Szarlottą (ur. 14.11.1690 – zm. 30.10.1735 r.), córką Fryderyka Ferdynanda księcia von Wuerttemberg-Weiltingen, nie miał dzieci.
m) Chrystiana Ulryka II (ur. 27.01.1691 – zm. 11.02.1734 r.). Żonaty (x 13.07.1711 r.) z Szarlottą Filipiną (ur. 18.02.1691 – zm. 18.06.1758 r.), córką Erdmana hr. von Redern z Krapkowic (Krappitz), miał sześcioro dzieci:
    - Elżbietę Zofię Szarlottę (ur. 21.06.1714 – zm. 10.04.1716 r.);
    - Ulrykę Luizę (ur. 21.05.1715 – zm. 17.05.1748 r.);
    - Karola Chrystiana Erdmanna (ur. 26.10.1716 – zm. 14.12.1792 r.) – <u>ostatniego księcia oleśnickiego.</u> Żonaty (x 28.04.1741 r.) z Marią Zofią Wilhelminą (ur. 3.04.1721 – zm. 26.03.1793 r.), córką Fryderyka Ernesta hr. von Solms-Laubach, miał troje dzieci: Chrystiana (ur. i zm. 31.10.1742 r.), Fryderykę Zofię Szarlottę Augustę (ur. 1.08.1751 – zm. 4.11.1789 r.) – żonę (x 6.09.1768 r.) Fryderyka Augusta księcia von Braunschweig, który <u>przejął księstwo oleśnickie,</u> oraz Fryderyka Chrystiana Karola (ur. 19.11.1757 – zm. 10.03.1759 r.).
    - Wilhelminę Filipinę (ur. 10.11.1719 – zm. przed 1734 r.);
    - Franciszkę Szarlottę Jakobinę (ur. 1.06.1724 – zm. 1728 r.);
    - Fryderykę Joannę (ur. 17.10.1725 – zm. 25.10.1726 r.).
n) Elżbietę Sybillę (ur. 9.03.1693 – zm. 21.02.1694 r.);
o) Augustę Luizę (ur. 11.01.1698 – zm. 4.01.1739 r.) – żonę (x 18.02.1721 r. – rozwiedziona 23.09.1732 r.) Jerzego Alberta księcia von Sachsen-Barby.

5. Juliusza Zygmunta (ur. 8.08.1653 – zm. 5.10.1684 r.) – księcia Dobroszyc (Juliusburg) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x 25.03.1677 r.) z Anną Zofią (ur. 24.11.1647 – zm. 13.08.1726 r.), córką Adolfa Fryderyka I księcia von Mecklenburg-Schwerin, miał troje dzieci:
   a) Marię Zofię (ur. 23.02.1678 – zm. 8.09.1678 r.);
   b) Leopolda Fryderyka (ur. 19.02.1680 – zm. 5.04.1681 r.);
   c) Karola (ur. 1.03.1682 – zm. 8.02.1745 r.) – księcia Bierutowa (Bernstadt), żonatego (x 20.12.1703 r.) z Wilhelminą Luizą (ur. 19.01.1686 – zm. 5.10.1753 r.), córką Bernarda księcia von Sachsen-Meiningen.
6. Kunegundę Juliannę (ur. 20.03.1655 – zm. 21.03.1655 r.);
7. Sylwiusza (ur. i zm. 8.05.1660 r.).

Po wymarciu linii juliańskiej z Oleśnicy (Oels) na Karolu Chrystianie Erdmannie, księstwo oleśnickie otrzymał jego zięć – Fryderyk August książę von Braunschweig.

Źródła:

Grotenfend H.: Stamtafeln der schlesischen Fuersten bis zum Jahre 1740. Breslau 1889 tabl. XV
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 409-411
Gall Fr.: Oesterreichische Wappenkunde Wien 1992 s. 172-173
Morby J.: Dynastie świata. Kraków 1996 s. 237-238
http:// de.wikipedia.org/wiki/Stammliste von Wuerttemberg

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Przodkowie linii juliańskiej.

Ulryk I Założyciel
zm. 1265 r.
ż. Agnieszka
córka Bolesława II Rogatki
śląskiego
(zm. 13.03.1265 r.)
|
Eberhard I Dostojny
ur. 13.03.1265 –
zm. 5.06.1325 r.
ż. Małgorzata c. Fryderyka III
Lotaryńskiego
(zm. przed 1296 r.)
|
Ulryk III Młodszy

ur. po 1291 – zm. 11.07.1344 r.
ż. Zofia c. Teobalda II
hr. v. Pfirt
(ur. przed 1312 – zm. 25.03.1344 r.)
|
Eberhard II Kłótnik
ur. po 1315 – zm.15.03.1392 r.
ż. Elżbieta c. Henryka VIII
hr. v. Henneberg-Schleusingen
(ur. 1319 – zm. 23.03.1384 r.)
|
Ulryk
ur. po 1340 –
zginął pod Doeffingen 23.08.1388 r.
ż. (x 1362 r.) Elżbieta
c. Ludwika Bawarskiego
(ur. 1329 – zm. 2.08.1402 r.)
|
Eberhard III Łagodny
ur. po 1362 –
zm. 16.05.1417 r.
ż. Antonia c. Barnaba Visconti
księcia Mediolanu
(ur. po 1350 –
zm. 26.03.1405 r.)
|
Eberhard IV Młodszy
ur. 23.08.1388 –
zm. 2.07.1419 r.
ż. Henrietta c. Henryka v. Orbe
hr. v. Moempelgard
(ur. ok. 1391 –
zm. Moempelgard 14.02.1444 r.)
|
Ulryk V Umiłowany
ur. 1413 –
zm.1.09.1480 r.
ż. Elżbieta c. Henryka XIV Bogatego
księcia v. Bayern-Landshut
(1419 – zm. Landshut 1.01.1451 r.)
|
Henryk
ur. po 1446 –
zm. 15.04.1519 r.
ż. Ewa c. Jana hr. v. Salm
(ur. ok. 1468 – zm. 1521 r.)
|
Jerzy I
ur. ok. 1498 –
zm. 1558 r.

ż. Barbara c. landgrafa Filipa I
v. Hessen
(ur. 1536 – zm. 1597 r.)
|
Fryderyk I
książę Wuertembergii
ur. 1557 – zm. 1608 r.
ż. Sybilla c. Joachima Ernesta
v. Sachsen-Anhalt
|
Juliusz Fryderyk
Linia juliańska

2. Linia juliańska – podlinia Wuertemberg-Oels.
(bez zmarłych w dzieciństwie)

Juliusz Fryderyk
ur. 1588 – zm. 1635 r.
ż. Anna Sabina c. Jana
v. Schleswig-Holstein-Sonderburg
(ur. 1593 – zm. 1659 r.)
|

Roderich v. Weiltingen	Sylwiusz I Nimrod ur. 1622 - zm. 16.04.1664 r. ż. (x 1.05.1647 r.) Elżbieta Maria c. Karola Fryderyka Podiebrada ziębicko-oleśnickiego otrzymuje księstwo oleśnickie	Manfred v. Weiltingen	Juliusz Peregrinatius v. Weitlingen	Sweno Martialis Edenolph v. Weiltingen	Julia Felicitas m. Jan X v. Schleswig-Holstein-Gottorf

|
|---|
| Sylwiusz Fryderyk ur. 11.02.1651 - zm. 3.06.1697 r. książę Oleśnicy ż. (x 7.05.1672 r.) Eleonora Szarlotta v. Wuertemberg-Moempelgard (ur. 30.11.1656 - zm. 13.04.1743 r.) |
| Chrystian Ulryk I ur. 9.04.1704 - zm. 5.04.1704 r. książę Bierutowa ż. 1. (x 13.03.1672 r.) Anna Elżbieta v. Anhalt-Bernburg (ur. 19.03.1647 - zm. 30.09.1680 r.) 2. (x 28.10.1683 r.) Sybilla Maria v. Sachsen-Merseburg (ur. 28.10.1667 - |
| Juliusz Zygmunt ur. 8.08.1653 – zm. 5.10.1684 r. książę Dobroszyc ż. (x 25.03.1677 r.) Anna Zofia v. Mecklenburg-Schwerin (ur. 24.11.1647 – zm. 13.08.1726 r.) |
| Karol ur. 1.03.1682 – zm. 8.02.1745 r. |

zm. 9.10.1693 r.)
3. (x 27.11.1695 r.)
Zofia Wilhelmina
v. Ostfriesland
(ur. 17.09.1659 -
25.01.1698 r.)
4. (x 6.12.1700 r.)
Zofia v. Mecklenburg-
Guestrow
(ur. 21.06.1662 –
zm. 7.06.1738 r.)
|

książę Bierutowa
ż. (x 20.12.1703 r.)
Wilhelmina Luiza
v. Sachsen-Meiningen
(ur. 19.01.1686 –
zm. 5.10.1753 r.)

Karol Fryderyk
ur. 7.02.1690 -
zm. 10.12.1761 r.
książę Oleśnicy
ż. (x 21.04.1709 r.)
Julianna Sybilla
Szarlotta
v. Wuertemberg-
Weiltingen
(ur. 14.11.1690 -
zm. 30.10.1735 r.)

Chrystian Ulryk II
ur. 27.01.1691 -
zm. 11.02.1734 r.
ż. (x 13.07.1711 r.)
Szarlotta Filipina
hr. v. Redern
z Krapkowic
(ur. 18.02.1691 -
zm. 18.06.1758 r.)
|
|

córki:
a) Luiza Elżbieta
ur. 22.02.1673 –
zm. 28.04.1736 r.
m. (x 7.08.1688 r.)
Filip v. Sachsen- Merseburg
b) Zofia Angelika
ur. 20.05.1677 –
zm. 11.11.1700 r.)
m. (x 13.04.1699 r.)
Fryderyk Henryk
v. Sachsen-Zeit
c) Augusta Luiza
ur. 11.01.1698 -
zm. 4.01.1739 r.
m. (x 18.02.1721 r. –
rozwiedziona 23.09.1732 r.)
Jerzy Albert
v. Sachsen-Barby

Karol Chrystian
Erdmann
ur. 26.10.1716 -
zm. 14.12.1792 r.)
książę Oleśnicy
ż. (x 28.04.1741 r.)
Maria Zofia Wilhelmina
hr. v. Solms-Laubach
(ur. 3.04.1721 –
zm. 23.03.1793 r.)
|
Fryderyka Zofia
Szarlotta Augusta
ur. 1.08.1751 –
zm. 4.11.1789 r.
m. (x 6.09.1768 r.)
Fryderyk August
v. Braunschweig
<u>otrzymuje w posagu</u>
<u>żony ks. oleśnickie</u>

Ulryka Luiza
ur. 21.05.1715 –
zm. 17.05.1748 r.

WUERTZ
(WUERTZ UND BURG, WUERTZBURG, WIRTZ)

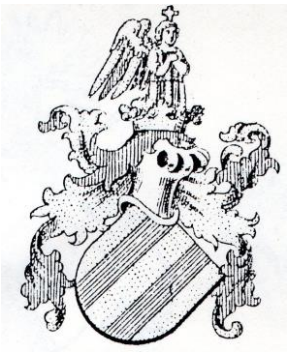

Herb rodowy v. Wuertz

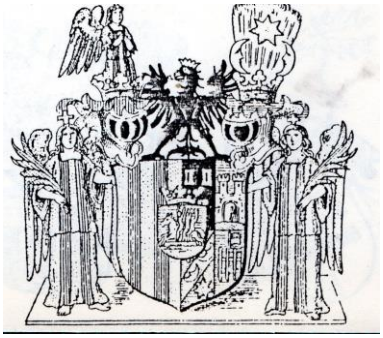

Herb rycerski v. Wuertz u. Burg z 1700 r.

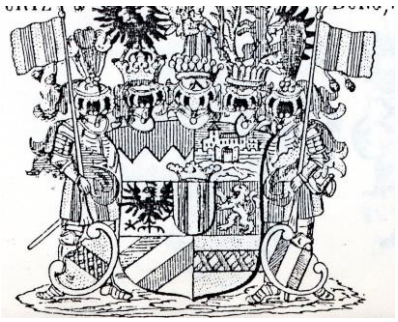

Herb baronowski v. Wuertz u. Burg z 1700 r.

Według Siebmachera stary ród szwajcarski osiadły w państwie Habsburgów w tym później również na Śląsku. Na Śląsku w 1700 roku bracia: Jan Wilhelm i Filip Wilhelm von Wuertz und Burg byli założycielami dwóch linii – baronowskiej i rycerskiej.

LINIA BARONOWSKA

Jan Wilhelm – urzędnik cesarskiej administracji cywilnej w 1692 roku nabył zamek Romnów (Rommenau) koło Wrocławia (Breslau). W 1694 roku (17.04.) został wpisany w stan rycerski. W 1700 roku (14.09.) uzyskał tytuł czeskiego barona za „wojenne zasługi finansowe" a w 1705 roku (24.06.) uzyskał potwierdzenie starego tytułu barona Rzeszy (Reichsfreiherr). W 1720 roku był właścicielem Osieka (Ossig) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x 1710 r.) z Eleonorą hr. von Wrbna miał jednego syna, którego liczne potomstwo żyło jeszcze w XIX wieku.

Teresa bar. von Wuertz und Burg (ur. 11.06.1772 r.) była zakonnicą w klaszorze w Trzebnicy (Trebnitz), po sekularyzacj w 1810 roku i likwidacji klasztoru, pracowała jako nauczycielka śpiewu.

LINIA RYCERSKA

Brat Jana Wilhelma – Filip Wilhelm w 1700 roku (4.10.) został wpisany w stan rycerski. Potomkowie jego posiadali jakiś majątek w okolicy Żar (Sohrau) na śląskich Łużycach. Z linii tej znany jest Franciszek von Wuertz und Burg – oficer pruskiego regimentu huzarów. W połowie XIX wieku zmarła w Dzierzoniowie (Reichenbach) prawdopodobnie ostatnia przedstawicielka tej linii N. von Wuertz und Burg.

Źródła:
Sinapius t. II s. 486
Blażek t. I s. 121-122
Doerr s. 189
Wappensagen s. 185-187
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 411-412

WUESTEHUBE
(WUSTHUBE)

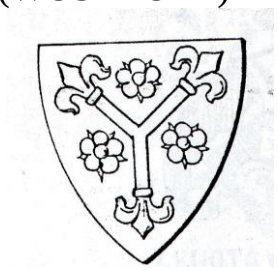

Stary ród rycerski znany na Śląsku w XIV i XV wieku. Według T. Jurka prawdopodobnie przybyli z Moraw. Jako pierwszego Jurek wymienia Jana Vusthube w latach 1303 – 1309 przebywającego na dworze książąt świdnickich. Jan i jego brat Henryk napadali na majątki biskupie w księstwie nyskim. W ramach rekompensaty w 1325 roku (3.05.) Jan zapisał w imieniu swoim i nieżyjącego już brata Henryka i jego syna również nie żyjącego Hanka, za zgodą żony (wdowy?) Elżbiety i jej synów Jana i Henryka klaszorowi w Kamieńcu (Kamenz), swoje państwo z zamkiem Goldstein na Morawach. W tym samym roku (20.09.1325 r.) sprzedał Hanslinowi von Donin dwór z miastek Nowa Ruda (Neurode) oraz wsie: Wolibórz (Volpersdorf), Jugów (Hausdorf), Ludwikowice Kłodzkie (Ludwigsdorf) i Świerki (Koenigswalde) w hrabstwie kłodzkim.Sam zamieszkał w Bobolicach (Schraebsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W latach 1348 – 1355 był burgrabią kłodzkim. W latach 1348 – 1355 Bobolice (Schraebsdorf) posiadał Henryk. W 1355 roku Henryk (ten sam ?) był świadkiem sprzedaży majątków przez Mikołaja von Rankow.

W 1396 roku Jan (inny) i jego żona – Małgorzata, sprzedali klasztorowi w Henrykowie (Henrichau) Piotrowice Polskie (Polnisch Peterwirz) koło Ziębic (Muensterberg).
Na Górnym Śląsku pojawiają się w dokumentach od końca XIV wieku: Pecz Wuestehube w 1399 roku jest wójtem Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), w tym samym roku (23.01.1399 r.) „Hans Wustehuben von Profencz" (Browiniec Polski k. Głogówka, Probnitz, Proben b. Oberglogau ?) występuje w dokumencie Władysława Opolczyka wydanym w Głogówku (Oberglogau). W 1413 roku (11.11.) Przemko, książę opawski poświadcza że Elżbieta, wdowa po Janie Wuestehube, wraz z synami: Janem – proboszczem w Kazimierzu (Kasimir) koło Głubczyc (Leobschuetz), Peczem i Henrykiem sprzedała Henrykowi Klodbugowi ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau) dwór i folwark w Pomorzowicach (Pommerswitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim.

Źródła:
Blażek t. II s. 147
Jurek T.: Obce rycerstwo na Śląsku Poznań 1996 s. 307
C.D.S. t VI nr 84, 87, 132

WUESTEHUBE

Ród mieszczan wrocławskich, znany z XIV I XV wieku.
Zygfryd (Seifried) Wuestehube na początku XIV wieku był właścicielem Danielowic (Dammelwitz) koło Oławy (Ohlau), jego bracia: Henryk, Nitze, Jan i Konrad posiadali do 1331 roku Kobierzyce (Koberwitz) koło Wrocławia (Breslau).
W 1497 roku Stenzel (Stanisław) Wuestehube (zm. 1500 r.) był kanclerzem księstwa wrocławskiego i właścicielem Smolca (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Małgorzatą Bencke (zm. 1482 r.), 2. z Barbarą Jentsch (zm. przed 1515 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Nikla (Mikołaj) Uthmanna. Z pierwszą żoną miał cztery córki i dwóch synów, z drugą – dwie córki i również dwóch synów: Annę (Agnes) – dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem Saffran, 2. z Krzysztofem Wanner; Erazma, Melchiora -

w 1496 altarystę we Wrocławiu (Breslau), Małgorzatę – żonę N. Steyer, Urszulę – żonę Jerzego Kromeyer, Jadwigę – żonę Pawła Kurn, Stenzla (Stanisław), Benignę, Antoniego i Magdalenę – żonę Kaspra Uthmanna.
Oprócz nich we Wrocławiu (Breslau) znani są w 1490 roku – Ambroży a w 1499 roku – Wacław.

Źródła:
Blażek t. II s. 147
Schles. Wappenbuch szp. 162-163

WUETTENDORF

zob.

WOYSKI

WUNDERLICH
(WINDERLICH)

Ród szlachecki (mieszczan wrocławskich ?) z księstwa oleśnickiego. W XV wieku Andrzej Wunderlich był właścicielem Michałowic (Michelwitz) koło Trz\ebnicy (Trebnitz). Żonaty z N. von Jenkwitz, miał syna – Kaspra, zonatego z Elżbietą Nunhart, wdową po Janie Eichlerze z Krakowa. Jego syn – Andrzej (ur. 1507 – zm. 4.03.1590 r.) był dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą N., 2. z Martą von Ponickau z linii górnołużyckiej z Preititz. Jego dzieci z drugiego małżeństwa: Jan, Kasper, Marta i Małgorzata w 1616 roku (2.09.) otrzymały dyplom herbowy i wpisane zostały w czeskie stan rycerski.
Najstarszy – Jan von Wunderlich, żonaty z Małgorzatą von Eben miał dwie córki: Marię – żonę Jerzego Rohn, członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i

właściciela Samotworu (Romberg) koło Wrocławia (Breslau), oraz Martę – żonę Jerzego Wolffa.
Kasper – brat Jana, był właścicielem Michałowic (Michelwitz). Żonaty z Magdaleną von Holtz, miał syna Ernesta.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1123
Blażek t. II s. 147

WUNSCH
(WUNTSCH, WUNSCH von BRODELWITZ, RADECK WUNSCH genannt, RADETZKI WUNTSCH genannt)

Większość historyków łączy ten ród z Radetzkimi (herbu Jelenioryba) i Radotzkimi (herbu Radwan) czy nawet z Ratzbarami, jedynie Pilnaček przypisuje im zupełnie inny herb. Mieli pochodzić Brodowa (Brodelwitz) koło Lubina (Lueben).
W 1520 roku Henryk von Wunsch był burgrabią Głogowa (Glogau). Ród nany również z Górnego Śląska, głównie z księstwa opawskiego gdzie należeli do drobnej szlachty: w latach 1570 i 1575 w dokumentach opawskich występują bracia Seweryn i Linhart. W 1577 roku Seweryn przebywał w służbie Hoschka, jego brat – Linhart (zm. 1570 r.) w 1555 roku kupił od Mikołaja Tworkowskiego folwark zwany „Martowski". Miał troje dzieci: Balcera, Henryka i Annę.
Wilhelm von Wunsch w 1575 roku był oskarżony o kradzież z majątku w Klimkovicach (Koenigsberg), w 1591 roku kupił w Skoczowie (Skotschau) gospodarstwo, które posiadał jeszcze w 1603 roku.
Grzegorz Baltazar był żonaty z Anną Schwentochlowską ze Świętochłowic (Schwientochlowitz).
W XVIII wieku na Dolnym Śląsku Jerzy Gotard von Radeck zwany Wuntsch był właścicielem Średniej i Dolnej Nowej Wsi Wrocławskiej (Mittel- und Nie-

der Neudorf) a Jerzy Zygmunt był właścicielem Górnego Trzęsowa (Ober Rostersdorf) w księstwie wołowskim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 1123-1124
Zedlitz t. IV s. 358
Pilnaček T. V s. 1402

WUNSCH

Ród pomorski w służbie szwedzkiej, osiadły na Pomorzu, we Francji i na Śląsku.
Karol Fryderyk Wunsch (ur. Szczecin, Stettin 3.08.1710 r.), kapitan wojsk szwedzkich, żonaty z N. von Barnekow (ur. 1730 – zm. 1764 r.), był właścicielem Rubkow na Pomorzu Przednim (Vorpommern). Jego syn – Jan Henryk Fryderyk (ur. Pomorze, Pommern 17.02.1760 – zm. zamek Bec Thomas we Francji 14.04.1821 r.), chorąży wojsk szwedzkich, uzyskał w 1782 roku (15.05.) szlachectwo Rzeszy. Początkowo był właścicielem Rubkow, Krummenhagen i Crimwitz na Pomorzu Przednim które sprzedał w 1788 roku. W 1804 roku przeniósł się do Francji. Żonaty z Fryderyką von Zachow (zm. Paryż, Paris 19.01.1822 r.), miał pięciu synów z których: Wilhelm Otto Karol – pozostał na Pomorzu i był nauczycielem w Stralsundzie, Wilhelm – był kupcem w Paryżu, Ludwik – francuskim urzędnikiem celnym, Karol Gustaw osiadł na Rugii.
Najstarszy z synów Jana Henryka Fryderyka – Karol Fryderyk (ur. Rubkow 3.04.1783 – zm. Nysa, Neisse 26.09.1868 r.) w pruskiej służbie wojskowej osiadł na Śląsku. Żonaty (x Kozłowa Góra k. Tarnowskich Gór, Koslowagora b. Tarnowitz 31.05.1819 r.) z Cecylią Antoniną Marią Schalscha von Ehrenfels (ur. Kozłowa Góra, Koslowagora 12.01.1794 – zm. Wołów, Wohlau 12.12.1884 r.), rozwiedzioną z N. Mikusch von Buchberg, miał troje dzieci:

1. Antoniego Jana Fryderyka (ur. Nysa, Neisse 8.03.1820 – zm. Wrocław, Breslau 12.11.1897 r.). – imspektora śląskiej straży pożarnej. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau) z Agnieszką Fryderyką Luizą Elżbietą Sasse (ur. Wrocław, Breslau 21.06.1827 – zm. Dzierżoniów, Reichenbach 28.09.1866 r.), 2. (x Poznań, Posen 17.01.1869 r.) z Pelagią Buzalcka (ur. Trzemeszno k. Mogilna, Trzemessen b. Mogilno 24.02.1845 r.), z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą jednego syna:
    a) Fryderyka Wilhelma Gustawa (ur. Wrocław, Breslau 15.08.1849 r.) – pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Lipsk, Leipzig 15.10.1880 r.) z Martą Julią Wilhelminą Elizą von Buri (ur. Giesen 1.01.1855 r.), miał dwije dzieci: Edytę Marię Agnieszkę (ur. Brandenburg

4.12.1881 r.) i Jana Jakuba Fryderyka Maksa (ur. Brandenburg 18.07.1883 r.) – referendarza sądowego.

b) Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 31.03.1852 r.) – żonę dr med. N. Deutschberg.
c) Helenę (ur. Wrocław, Breslau 16.03.1864 r.) – żonę (x Berlin 28.09.1901 r.) N. Eichhof, przedsiębiorcy budowlanego.
d) Antonię – zmarłą w dzieciństwie.
e) Jerzego – zmarłego w dzieciństwie.
f) Wiktora (ur. Wrocław, Breslau 11.09.1877 r.) – technika budowlanego.

2. Wilhelma Ludwika Fryderyka (ur. Nysa, Neisse 10.07.1821 – zm. Halle 28.11.1879 r.) – pułkownika i dowódcę regimentu piechoty wojsk pruskich. Żonaty (x Królewiec, Koenigsberg 27.09.1858 r.) Luizą Henriettą Wlhelminą Wiktorią von Ernest (ur. Królewiec, Koenigsberg 1.08.1840 – zm. Jena 5.07.1891 r.), miał trzech synów:
   a) Eryka Ernesta Wilhelma Jana (ur. Królewiec, Koenigsberg 12. 09.1859 r.) – majora wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Genf 7.07.1888 r.) z Teresą Humbert (ur. Genf 3.12.1865 – zm. Poczdam, Potsdam 30.06.1889 r.), 2. Mueckenberg 11.06.1892 r.) z Elżbietą Małgorzatą Augustą von Bredow (ur. Uhnyst 19.10.1869 r.), miał dwoje dzieci: Jana Jurgena Ernesta Eryka (ur. Erfurt 1.06.1893 r.) i Erykę Paulinę Małgorzatę Luizę Teresę (ur. Mueckenberg 29.07.1895 r.).
   b) Kurta Jana Eugeniusza Fryderyka Ferdynanda (ur. Trier 15.08.1861 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (Bazylea, Basel 29.03.1901 r.) z Irmardą Engisch (ur. Bazylea, Basel 4.10.1881 r.), miał syna – Horsta Eryka Reinholda Augusta (ur. Hamburg 11.04.1905 r.).
   c) Wolfa Jana Ernesta (ur. Królewiec, Koenigsberg 5.07.1865 r.) – właściciela Jelenia (Gellen) na Pomorzu. Żonaty (x Jeleń, Gellen 27.09.1897 r.) z Anni Adolfiną Weroniką von Flemming (ur. Erfurt 30.04.1869 r.) wdową po Benno von Bonin (zm. Berlin 11.04.1891 r.).
3. Antonię Marię Fryderykę (ur. Nysa, Neisse 25.11.1822 r.) – żonę (x 3.04.1845 r.) Gustawa Schneidera (zm. 27.03.1870 r.).

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 963-965

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX – XX wiek.

Karol Fryderyk Wunsch
ur. Szczecin 3.08.1710 r.
kapitan wojsk szwedzkich
ż. N. v. Barnekow
|
Jan Henryk Fryderyk
ur. Pomorze 17.02.1760 – zm. Bec Thomas 14.04.1821 r.
chorąży wojsk szwezkich
wł. maj. na Pomorzu Przednim
1782 (15.05.) r. – szlachectwo Rzeszy
1804 r. – przeniósł się do Francji
ż. Fryderyka v. Zachow
(zm. Paryż 19.01.1822 r.)
|

Karol Fryderyk	Wilhelm Otto Karol	Wilhelm	Ludwik	Karol Gustaw
ur. Rubkow 3.04.1783 - zm. Nysa 26.09.1868 r. oficer wojsk pruskich ż. (x Kozłowa Góra 31.05.1819 r.) Cecylia Antonina Maria Schalscha v. Ehrenfels (ur. Kozłowa Góra 12.01.1794 – zm. Wołów 12.12.1884 r.) 1o voto v. Buchberg	nauczyciel w Stralsundzie	kupiec w Paryżu	francuski urzędnik celny	mieszkał na Rugii

|

Antoni Jan Fryderyk	Wilhelm Ludwik Fryderyk	Antonia Maria Fryderyka
ur. Nysa 8.03.1820 - zm. Wrocław 12.11.1897 r. inspektor straży pożarnej ż. 1. (x Wrocław.) Agnieszka Fryderyka Luiza Elżbieta Sasse (ur. Wrocław 21.06.1827 - zm. Dzierżoniów 28.09.1866 r.) 2. (x Poznań 17.01.1869 r.) Pelagia Buzalck (ur. Trzemeszno 24.02.1845 r.)	ur. Nysa 10.07.1821 - zm. Halle 28.11.1879 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x Królewiec 27.09.1858 r.) Luiza Henrietta Wilhelmina Wiktoria v. Ernest (ur. Królewiec 1.08.1840 – zm. Jena 5.07.1891 r.)	ur. Nysa 25.11.1822 r. m. (x 3.04.1845 r.) Gustaw Schneider (zm.27.03.1870 r.)

|

Eryk Ernest Wilhelm Jan	Kurt Jan Eugeniusz Fryderyk Ferdynand	Wolf Jan Ernest
ur. Królewiec	ur. Trier 15.08.1861 r.	ur. Królewiec 5.07.1865 r.

| 12.09.1859 r. major wojsk niemieckich ż. 1. (x Genf 7.07.1888 r.) Teresa Humbert (ur.Genf 3.12.1865 - zm. Poczdam 30.06.1889 r.) 2. (x Mueckenberg 11.06.1892 r.) Elżbieta Magoryata Augusta v. Bredow (ur. Uhnyst 19.10.1869 r.)

oficer wojsk niemieckich ż. (Bazylea 29.03.1901 r.) Irmgarda Engisch (ur. Bazylea 4.10.1881 r.)

wł. Jelenia ż. (x Jeleń 27.09.1897 r.) Anni Adolfina Weronika v. Flemming 1o voto v. Bonin (ur. Erfurt 30.04.1869 r.)

Horst Eryk Reinhold August ur. Hamburg 11.04.1905 r.

Jan Jurgen Ernest Eryk ur. Erfurt 1.06.1893 r.

Eryka Paulina Małgorzata Luiza Teresa ur. Mueckenberg 29.07.1895 r.

Fryderyk Wilhelm Gustaw ur. Wrocław 15.08.1849 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x Lipsk 15.101880 r.) Marta Julia Wilhelmina Eliza v. Buri (ur. Giesen 1.01.1855 r.)

Wiktor ur. Wrocław 11.09.1877 r. technik budowlany

córki:
a) Elżbieta ur. Wrocław 31.03.1852 r. m. dr. med. N. Deutschberg
b) Helena ur. Wrocław 16.03.1864 r. m. (x Berlin 28.09.1901 r.) N. Eichhof przedsiębiorca budowlany

Jan Jakub Fryderyk Maks ur. Brandenburg 18.07.1883 r. referendarz sądowy

Edyta Maria Agnieszka ur. Brandenburg 4.12.1881 r.

WUNSCH

zob.

RADETZKI

WUNTSCH

zob.

RATZBAR

WURIS
(WORIS)

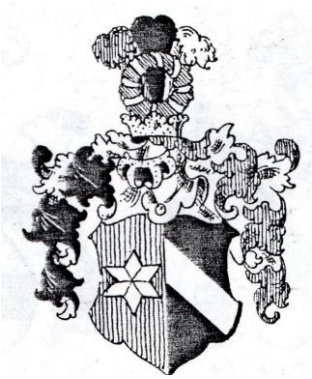

Herb wg Blażka

Herb wg Siebmchera

Szlachta pochodząca z Orska (Urschkau) w księstwie wołowskim. N. von Wurisch zmarły w 1574 roku został pochowany w miejscowym kościele. Jadwiga von Wuris (zm. 1693 r.) z Orska (Urschkau) była żoną Krzysztofa Magnusa Alep (?).

Źródła:
Sinapius t. I s. 1043, t. II s. 1124
Blażek t. II s. 144

WUSTHUBE

zob.

WUESTEHUBE

WUTGENAU
(WUTTKY von WUTGINAU)

Ród śląskich wolnych karczmarzy: Jakub Wuttke (ur. ok. 1540 – zm. przed 1604 r.) posiadał dziedziczną karczmę w Zamecznie (Samitz) koło Legnicy (Liegnitz)
W 1678 roku (10.08.) jego wnuk – Krzysztof Wuttky, właściciel Nowego Dworu (Neuhof) i Bielawę (Puehlau) koło Oleśnicy (Oels) uzyskał szlachectwo czeskie z predykatem „von Wutginau". Potomstwo jego używało tylko predykatu w formie „Wutgenau". Miał trzech synów:

1. Godfryda Wilhelma (ur. 1640 – zm. 1.08.1702 r.) – właściciela Bielawy (Puehlau), miał syna i córkę – Juliannę Chrystianę, żonę (x 30.10.1707 r.) Joachima Bludowskiego – wojującego ateisty z księstwa cieszyńskiego. Po jego śmierci mieszkała u brata w Bielawie (Puehlau). Syn – Godfryd Ernest (ur. 30.08.1673 – zm. 23.12.1736 r.), generał major wojsk Hesji, właściciel Bielawy (Puehlau), uzyskał tytuł barona (Hesji ?). Żonaty (x 16.09.1729 r.) z Zofią Florentyną von Buttler, miał syna – Godfryda Ernesta jun. (ur. 16.08.1732 r.)
2. Chrystiana (ur. 1644 – zm. 3.01.1723 r.) – lekarza nadwornego i członka rady książąt von Wuertemberg-Oels. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1673 r.) z Joanną Małgorzatą Albinus, 2. z Małgorzatą Rieman, miał syna N. – oficera wojsk saskich i polskich oraz dwie córki, z których jedna N. była żoną Godfryda Wilhelma von Kalisch (Calisius) aseseroa sądu ziemskiego państwa sycowskiego i właściciela Bukowiny Sycowskiej (Bukowine).
3. Jana Henryka (ur. 20.07.1655 – zm. 7.04.1730 r.) – właściciela Zimnicy (Kaltvorwerk) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x 1687 r.) z Heleną Małgorzatą Riedel von Loewenstern miał syna – Jana Leonarda (ur. 9.05.1690 – zm. 13.10.1764 r.), pułkownika wojsk pruskich i majora straży miejskiej we Wrocławiu (Breslau). Żonaty (x 5.06.1720 r.) z Krystyną Zofią von Tarnau (ur. 10.09.1698 – zm. 9.09.1771 r.) miał tylko jedną córkę – Szarlottę Wilhelminę (ur. 6.10.1736 r.), żonę (x 18.09.1755 r.) Chrystiana Leopolda von Koschembar.

Źródła:
Sinapius t. I s. 1043, t. II s. 1124
Blażek t. III s. 120
Doerr s. 163
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 429

TABLICE GENEALOGICZNE

Jakub Wuttke
ur. ok. 1540 – zm. przed 1604 r.
wolny karczmarz w Zamecznie
|
N.
|
Krzysztof
1678 (10.08.) r. – szlachectwo czeskie
z predykatem „v. Wuttkenau”
wł. Nowego Dworu i Bielawy
|

Godfryd Wilhelm
ur. 1640 – zm. 1.08.1702 r.
wł. Bielawy
|

Godfryd Ernest
ur. 30.08.1673 - zm. 23.12.1736 r.
baron
generał major wojsk Hesji
wł. Bielawy
ż. (x 16.09.1729 r.)
Zofia Florentyna v. Buttler
|
Godfryd Ernest jun.
ur. 16.08.1732 r.

Julianna Chrystiana
m. (x 30.10. 1707 r.)
Joachim Bludowski

N.
oficer wojsk saskich i polskich

Chrystian
ur. 1644 - zm. 3.01.1723 r.
lekarz nadworny i czł. rady ks.Wuertemberg-Oels
ż. 1. (x 1673 r.)
Joanna Małgorzata Albinus
2. Małgorzata Rieman
|

córki:
a) N.
m.
Godfryd Wilhelm v. Kalisch
asesor sądu ziemskiego państwa sycowskiego
wł. Bukowiny Sycowskiej
b) N.

Jan Henryk
ur. 20.07.1655 – zm. 7.04.1730 r.
wł. Zimnicy
ż. (x 1687 r.)
Helena Małgorzata Riedel v. Loewenstern
|
Jan Leonard
ur. 9.05.1690 – zm. 13.10.1764 r.
pułkownik wojsk pruskich
major straży miejskiej Wrocławia
ż. (x 5.06.1720 r.)
Krystyna Zofia v. Tarnau
(ur. 10.09.1698 – zm. 9.09.1771 r.)
|
Szarlotta Wilhelmina
ur. 6.10.1736 r.
m. (x 18.09.1755 r.)
Chrystian Leopold v. Koschembar

WUTTKY

zob.

WUTGENAU

(z) WYCZAP

zob.

SOSNOWSKI

WYHOWSKI
(WYHOWSKI z WYHOWA, VIHOVSKY)

Polski herb Awdaniec

Stara szlachta polska (ruska) pochodząca z Wołynia herbu Habdank (Awdaniec). Na Sląsku osiadł Gabriel Wyhowski stolnik księcia Jakuba Sobieskiego, syna króla polskiego Jana III Sobieskiego. W 1698 roku (17.12.) uzyskał tuytuł hrabiego. Od 1707 roku posiadał na Górnym Śląsku Sośnicowice (Kieferstaedtel), Bojszów (Boitschow), Rachowice (Rachowitz) i Łany (Lohnia) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty z Elżbietą N. zmarł w Sośnicowicach (Kieferstaedtel) 7.05.1720 roku w wieku 49 lat. Pochowany został w Rudnie (Rudnau). W Rachowicach (Rachowitz) na ołtarzu znajdowała się inskrypcja fundacyjna z 1714 roku z informacją o tym rodzie.

Źródła:
Pilnaček t. IV s. 1336

WYPLAR

zob.

WIPLAR

WYRSING

zob.

WIRSING

WYSKOTA
(WYSKOTA z WODNIK, VIŠKOTA, WYSCHKOTA)

Herb wg Blażka

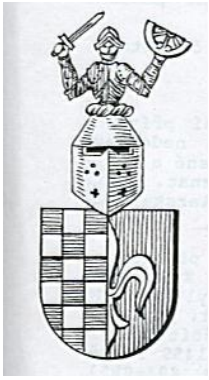

Herb wg Pilnačka

Herby polskie Wyssogota

Ród górnośląski według Blażka polskiego (?) pochodzenia herbu Wyssogota, znany z XVI wieku z księstwa raciborskiego. Jako siedzibę rodową podawali bliżej niezidentyfikowane Wodniki (Vodniki) koło Raciborza (Ratibor). Bardzo prawdopodobne, że Wodniki znajdowały się na terenie Moraw lub Czech i był to ród morawski lub czeski a heraldycy zasugerowali się herbem znanym i w Polsce. Raczej polska nazwa herbu pochodzi od tego nazwiska. Sinapius błędnie przypisuje im herb Drya lub Godziemba.
Zygmunt Wiskota „z Wodnikuow" od 1502 roku był kanclerzem książąt Jana i Mikołaja opawsko – raciborskich (Przemyślidów). W 1506 roku kupił od księcia Walentyna raciborskiego Pawłów (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor). W 1508 roku dostał od księcia w zastaw państwo Rybnik (Rybnik), w 1509 (27.01.) i w 1519 (24.01.) roku występuje wśród przedstawicieli szlachty raciborskiej. W 1510 roku Zygmunt i Feliks Wyskota występują jako świadkowie w przwileju wydanym dla Żor (Sohrau). Zygmunt zmarł pomiędzy 1522 a 1525 rokiem. Żonaty z Anną Geraltowską, która w 1532 roku posiadała 2 ½ łana ziemi w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor). Prawdopodobnie dziećmi jego były: Dorota (zm. ok. 1560 r.) i Marketa (Małgorzata) – żona Wacława z Kunic (Kaunitz) oraz Kasper i Zygmunt (jun.?), znani z dokumentów również z XVI wieku. Prawdopodobnie córką Zygmunta była również Katarzyna – żona Sambora Ziemietzkiego z Ziemięcic () która wniosła mu w posagu folwark w Starej Wsi (Altendorf) odziedziczony później przez córkę Sambora Annę Ziemięcką, żonę Stanisława Stadnickiego „Diabła łańcuckiego".
Kasper od 1514 roku był kanclerzem księstwa raciborskiego i wspólnie z bratem właścicielem Krowiarek (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor). W 1547 roku obaj bracia występują jako świadkowie rozgraniczenia miasta Żor (Sohrau) i wsi Osiny (Oschin). W 1558 roku Kasper był sędzią ziemskim księstwa raciborskiego, w tym samym roku kupił od Eryka Sup von Fuellstein Tworków (Tworkau) w którym wybudował nowy zamek. W 1559 roku sprzedał Pawłów (Pawlau) Sebastianowi von Stolz. W 1559 roku zapisał kolegiacie raciborskiej 100 florenów. W 1561 roku sprzedał Michałow Brandysowi Palowice (Pallowitz). W tym czasie posiadał jako zastaw młyn klasztorny (w Raciborzu ?). W 1562 roku uzyskał potwierdzenie swoich umów z klasztorem czarnowąskim (?) (Czarnowąsy k. Opola, Czarnowanz b. Oppeln). W tym samym roku występuje w Pradze na Hradczanach, jako przedstawiciel szlachty księstwa raciborskiego na uroczystości nadania przez cesarza Ferdynanda I księstwom opolskiemu i raciborskiemu „Zrzizenia" ziemskiego.W 1564 roku swoją część Krowiarek (Polnisch Krawarn) Janowi von Beess i uzyskał potwierdzenie prawa pobierania wody do stawów rudyszwałdzkich (Rudyszwałd, Ruderswald) i młyna „Kečerskiego" (Kietrz, Kečer, Katscher) który posiadał od 1488 roku (?). W 1567 roku kupił od braci Jana i Pawła Bludowskich von Kornitz wieś Brzezie (Brzezie) koło Raciborza (Ratibor). Zmarł w 1576 roku.
Zygmunt (jun.) – brat Kaspra, w 1551 roku był współwłaścicielem Krowiarek (Polnisch Krawarn), w 1557 roku otrzymał w zastaw na 8 lat miasto Żory

(Sohrau). Miał wolny dom w raciborzu (Ratibor). Żonaty (x ok. 1549 r.) z Krystyną Czernicką (Scheliha), wdową po Wacławie Hniedecz, miał prawdopodobnie tylko córkę – Annę, żonę (x przed 1596 r.) Bartłomieja z Wrbna (Bruntalski), właściciela Dobrosławic (Dobroslawitz) koło Koźla (Cosel), która w 1596 roku sprzedała Janowi sen. Kozlowskiemu i Janowi Krzydlowskiemu swoje majątki odziedziczone po ojcu: Gotartowice (Gottartowiz), Kłokocin (Klokotschin) i Nową Wieś (Neudorf) koło Rybnika (Rybnik).
Nie wiadomo czyją córką była Anna z Wodnik, żona Jana jun. bar. Katowskiego (Beess) występująca w 1571 roku w dokumentach cieszyńskich.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1124-1125
Blażek t. II s. 147-148
Pilnačeki t. V s. 1348-1350
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 88, 184
Zemska kniha... 69, 118
C.D.S. t. VI nr 451, 467, 490, 502; t. XXXIII s. 43
Weltzel A. Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 56, 130, 266, 483, 484
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstetuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift...Bd 12:1874 s. 32

WYSOCKI
(WYSOTSKI, z WYSOKIEJ, von WAISSACK)

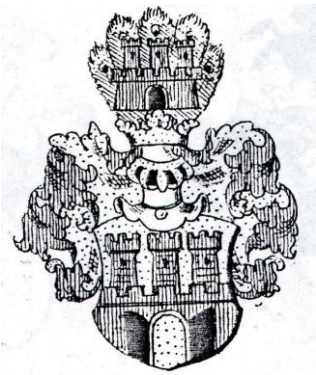
Herb Grzymała I wg Blażka

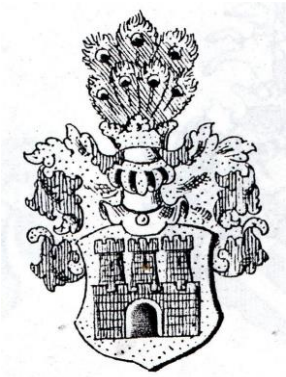
Herb Grzymała II wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Grzymała

Ród pochodzący z Wysokiej (Waissak) w księstwie opawskim koło Głunbczyc (Leobschuetz). Heraldycy podają różne herby: Pilnaček twierdzi, że posiadali w herbie zaciśniętą pięść w rycerskiej rękawicy – taki herb posiadali na swoich pieczęciach Aleksander Wysocki z 1509 roku i jego wnuk – również Aleksander z drugiej połowy XVI wieku. Paprocki w herbarzu morawskim a za nim Blażek przypisuje im herb Grzymała. Być może, że pochodzący również z Wysokiej nieznanego herbu ród Schlechtów (zob.) również używał nazwiska „Wysocki" i jeden z herbów należał do tego rodu.
W XV wieku Wysoka (Waissak) była własnością rodu Czerników. Około 1502 roku właścicielem tej miejscowości był Jerzy Pożar z Wysokiej (Waissak). Jego synowie: Krzysztof (Krystek) i Aleksander zaczęli używać nazwiska „Wysocki". W 1499 roku posiadali Ehrenberg (zaginiona wieś koło Kietrza, Katscher) i w tym samym roku (20.09.1499 r.) kupili od Hynka Birki dwór w Jakubowicach (Jakubowitz). Aleksander w latach 1528 – 1537 był sędzią księstwa karniowskiego. Żonaty (x ok. 1507 r.) z Barbarą z Penczina, której ok. 1527 roku zapisał na Wysokiej (Waissak) wiano, miał kilku synów. Córką Jerzego Pożara była Elżbieta z Wysokiej (Waissak) – żona Hynka von Schlewitz z Kravaře (Deutsch Krawarn), w 1557 roku już wdowa.
Z synów Aleksandra znany jest Jerzy Wysocki (zm. przed 1572 r.) – w latach 1540 – 1550 właściciel Wysokiej (Waissak). Zonaty z Marketą von Donat, której zapisał wiano na Wysokiej (Waissak), miał synów: Aleksandra i Jerzego jun. Aleksander przebywał na dworze w Branicach (Branitz), później prawdopodobnie przeniósł się do księstwa oświęcimskiego. Miał córkę – Maruszę, żonę (x 1601 r.) Karola Przecieszyńskiego (zm. przed 1607 r.) z księstwa oświęcimskiego. W 1607 roku wdowa została oskarżona przez teściową Ewę Krzydlowską-Przecieszynską, że niechce zwrócić majątków zmarłego męża.
Jerzy jun. był przez kilka lat o coś więziony. Któryś z Jerzych (ojciec lub syn) w 1570 roku był sędzią ziemskim księstwa karniowskiego. Jerzy jun. był żonaty z Marketą von Larisch und Ellguth, wdową po Jerzym Slatniku ze Studenki (Stauding).
W tym czasie żyła Kunka (Kunegunda) Wysocka – w 1569 roku żona Wacława Biasowskiego z Polanki (Polanka).

Źródła:
Blażek t. II s. 148, t. IV s. 108
Pilnaček t. V s. 1352

WYSOCKI
(z WYSOKIEJ, WYSOTSKI, WYSSOCKI)

Ród nieznanego herbu pochodzący z Wysokiej (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Jeszcze w XX wieku na ruinach zamku w tej miejscowości widniał herb Szternberg. Żaden ze znanych właścicieli Wysokiej (Wyssoka) nie posiadał takiego herbu, być może był to herb Wysockich. W 1342 roku (20.09.) Zbrosko „de Wisoka" występuje jako świadek w dokumencie księcia Alberta strzeleckiego a w 1361 roku (17.04.) „Junker Theodoricus von Wissoka" w dokumencie klasztoru cystersów w niedalekiej Jemielnicy (Himmelwitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Ponownie nazwisko to pojawia się dopiero na początku XVI wieku, nie wiadomo więc czy można uznać ich za protoplastów rodu Wysockich.
Na początku XVI wieku właścicielem Wysokiej (Wyssoka) był Bernard Wysocki (zm. przed 1563 r.) żonaty z Maruszą (Dobschuetz) z Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln). Sprzedał on Łukaszowi Buchcie Wysoką (Wyssoka) i w 1538 roku kupił wraz z żoną od Kaspra ze Skorkowa (Skorkau) wieś Zębowice (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg), które jego potomkowie uznali za swoją nową siedzibę rodową. Bernard występuje często w księgach ziemskich opolsko – raciborskich: w 1538 roku jest pełnomocnikem Doroty i Elszki Chocimirskich, w tym samym roku przekazuje majątek swojej żonie Maruszy (zm. przed 1563 r.). Jego synowie: Walentyn i Wacław z Wysokiej w 1563 roku sprzedali Zębowice (Zembowitz) i pustą wieś Bienieszowice (Bieńskie ?) Janowi von Spiegel. W 1574 roku (4.11.) został on oskarżony razem z Fryderykiem i Janem von Spiegel przez Gierkę Turską z Turzy (Turzy) koło Dobrodzienia (Guttentag) o napad i rabunek jej domu w tej miejscowości. Wacław występuje jeszcze w dokumentach w 1601 roku.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1352
Lanbuecher Opp.-Rat. Nr 194, 210, 239, 296, 334
Zemska kniha... nr 70, 79, 95, 128
Wasser A.: Das Rittergut Wyssoka. (w:) Aus dem Chelmer Lande Jg 3:1927 nr 12
Sękowski R.: Materiały do dziejów własności ziemskiej okolic Leśnicy. (w:) Osiem wieków Ziemi Leśnickiej. Wrocław 2002 s. 64-65

Kniha obwinieni 1570 – 1578 s. 382 rkp AP Wr. Księstwo Opol. – racib. Sygn.. 130

(z) WYSOKIEJ

zob.

SCHLECHTA

WYSOTSKI

zob.

WYSOCKI

YORCK
(YORCK von WARTENBURG)

Herb hrabiowski

Ród kaszubski pochodzący z Gostkowa (Gustkow) na Kaszubach, początkowo nazywający się „Gostkowski". W połowie XVIII wieku Jan Jerzy (Jarka, Jorg) Gostkowsk (ur. ok. 1684 – zm. 1736 r.) miał gospodarstwo w Wargowie (Vargow) i był pastorem w Rowach (Rowe) koło Słupska (Stolp) na Pomorzu. Syn jego Dawid Jonatan Jark von Gostkowski kapitan wojsk pruskich, był żonaty z NN, córką rzemieślnika w Poczdamie (Potsdam). Robiąc karierę wojskową zmienił nazwisko na Yorck, od gwarowego imienia ojca.
Wnuk pastora – Jan Dawid Ludwik Yorck (ur. Poczdam, Potsdam 26.09.1759 – zm. Oleśnica Mała, Klein Oels 4.10.1830 r.), bohater narodowy Niemiec, jeden z najwybitniejszych dowódców w historii wojen napoleońskich, marszałek polny wojsk pruskich, za zwycięstwo pod Wartenburgiem nad Łabą otrzymał szlachectwo pruskie z predykatem „von Wartenburg", zaś w 1814 roku (3.06.) za zwycięstwo w bitwie pod Paryżem –Wielki Krzyż Żelazny i tytuł hrabiowski. Powstała również w tym czasie legenda rodowa łącząca go z historycznym angielskim rodem królewskim Yorcków. W 1815 roku Jan Dawid Ludwik hr. von Yorck kupił majątki: Witowice (Weigwitz), Gułów (Gaulau), Jędrzychowice (Hoeckricht) i Ośno (Krausenau) koło Oławy (Ohlau). W 1817 roku (22.08.) otrzymał za zasługi wojenne od króla pruskiego, byłe majątki zakonu joannitów w Oleśnicy Małej (Klein Oels) zaś w 1818 roku kupił od spadkobierców von Forcade majątki w okolicy Oleśnicy (Oels): Śliwice (Schleibitz), Piecowice (Doerndorf) i Bielawę (Puehlau).W 1822 roku (3.10.) majątki w okolicy Oławy (Ohlau) przekształcił w fideikomis z prawem primogenitury którego został I ordynatem. W skład fideikomiu weszły: majątki: Oleśnica Mała (Klein Oels), Biskupice Oławskie (Bischwitz), Kęszyce (Kanschwitz), Zborowice (Spurwitz), Gułów (Gaulau), Ośno (Krausenau), Kurów (Kauern), Witowice (Weigwitz) i

Jędrzychowice (Hoeckricht). Żonaty z Joanną von Seidel (ur. 26.09.1768 – zm. Oleśnica Mała, Klein Oels 17.09.1827 r.) miał dwóch synów: Jana Ludwika Dawida Henryka (ur. 15.03.1798 – zginął pod Paryżem 7.07.1815 r.) i Jana Ludwika Dawida Juliusza Teodora Floriana.
Jan Ludwik Dawid Juliusz Teodor Florian hr. Yorck von Wartenburg (ur. Międzylesie, Mittelwalde 31.05.1805 – zm. Oleśnica Mała, Klein Oels 12.07.1865 r.) – II ordynat Oleśnicy Małej (Klein Oels), po śmierci ojca, przekształcił w 1833 roku również majątki w okolicy Oleśnicy (Oels) w fideikomis secundogenitury z siedzibą w Śliwicach (Schleibitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Berlin 5.05.1829 r.) z Bertą Joanną Augustą von Brause (ur. Poczdam, Potsdam 3.06.1807 – zm. Oleśnica Mała, Klein Oels 1.05.1845 r.), 2. (x Berlin 21.08.1849 r.) z Tteodorą Augustą Joanną (Nina) von Olfers (ur. Neapol 23.09.1824 – zm. Berlin 18.06.1901 r.), z pierwszą zoną miał trzech synów, z drugą – troje dzieci:

1. Jana Ludwika Dawida Pawła (ur. Berlin 1.03.1835 – zm. Oleśnica Mała, Klein Oels 12.09.1897 r.) – III ordynata Oleśnicy Małej (Klein Oels), asesora rejencji wrocławskiej. Żonaty (x Oleśnica Mała, Klein Oels 3.10.1860 r.) z Rachelą Luizą von Wildenbruch (ur. Berlin 28.04.1838 r.) miał pięcioro dzieci:
   a) Jana Ludwika Dawida Pawła Henryka (ur. Wrocław, Breslau 16.10.1861 r.) – doktora prawa, IV ordynata Oleśnicy Małej (Klein Oels). Żonaty (x Jagdshausen 3.10.1896 r.) z Zofią bar. von Berlichingen (ur. Jagdshausen 29.06.1872 r.), miał siedmioro dzieci:
      - Melanię Luizę Gabrielę Paulinę Bertę (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 1.02.1899 r.)
      - . Rachelę Elżbietę Helenę Hertę Dawidę (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 24.09.1900 r.).
      - Jana Ludwika Dawida Goetz Piotra Pawła (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 26.01.1902 r.)
      - Ernestynę Jadwigę Maję Ruth Ninę (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 8.04.1903 r.)
      - Jana Ludwika Dawida Karola Maksymiliana Ernesta Piotra (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 13.11.1904 r.)
      - Szarlottę Krystynę Leontynę Dorotę (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 17.06.1906 r.)
      - N. syna (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 29.09.1909 r.).
   b) Luizę Ernestynę Bertę Paulinę Ewę (ur. Poczdam, Potsdam25.05.1863 r.)
   c) Bertę Marię Kornelię (ur. Poczdam, Potsdam 2.06.1864 r.) – żonę (x Oleśnica Mała, Klein Oels 15.08.1885 r.) Leopolda hr. von Kalckreuth, profesora malarstwa.
   d) Weronikę Marię Elizę Teresę (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 18.06.1867 r.) – żonę (x Oleśnica Mała, Klein Oels 22.09.1890 r.-

rozwiedziona 1907 r.) Henninga von Klitzing, właściciela Suchej Dolnej (Nieder Zauche), landrata powiatu szprotawskiego.

e) Jana Ludwika Dawida Wolfganga Ernesta (ur. Berlin 4.06.1873 r.) – oficera wojsk niemieckich – żonatego (x Berlin 11.10.1900 r.) z Karolą Rosentreter (ur. Gdańsk, Danzig 26.02.1878 r.). Miał dwoje dzieci: Bertę Zofię Luizę Krystę (ur. Schwedt a.d.Oder 12.07.1901 r.) i Jana Dawida Wilhelma Fryderyka Henryka (ur. Schwedt a. d. Oder 22.03.1905 r.).

2. Jana Ludwika Dawida Piotra (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 10.04.1838 – zm. Oleśnica Mała, Klein Oels 11.09.1895 r.) – I ordynata fideikomisu Śliwice (Schleibitz). Żonaty (x Landin 3.10.1862 r.) z Leontyną Wilhelminą Waleską von Bredow (ur. Rathenow 31.08.1843 r.), miał czworo dzieci:
   a) Jana Ludwika Dawida Hasso (ur. Brandenburg 9.07.1863 r.) – II ordynata Śliwic (Schleibitz). Żonaty (x Prebberede 3.10.1898 r.) z Bertą hr. von Bassewitz (ur. Wesselsdorf 9.06.1874 r.), miał czworo dzieci:
      - Jana Ludwika Dawida Wiktora Wolfganga (ur. Śliwice, Schleibitz 9.09.1899 r.),
      - Jana Ludwika Dawida Maksymiliana (ur. Śliwice, Schliebitz 17.12.1901 r.),
      - Leontynę Adelajdę Werę (ur. Śliwice, Schleibitz 13.05.1903 r.),
      - Jana Ludwika Dawida Albrechta (ur. Śliwice, Schleibitz 3.03.1905 r.).
   b) Waleskę Bertę Ninę (ur. Śliwice, Scheibitz 12.03.1866 r.),
   c) Betty Tusneldę Leontynę (ur. Śliwice, Schleibitz 19.01.1868 r.),
   d) Jana Ludwika Dawida Piotra Marcina (ur. Śliwice, Schleibitz 10.11.1871 r.) – oficera wojsk niemieckich.
3. Jana Ludwika Dawida Alberta (ur. Wrocław, Breslau 13.03.1844 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Weimar 19.06.1871 r.) z Anną hr. von Kalckreuth (ur. Kreuznach 13.07 1850 – zm. Weimar13.04.1879 r.), 2. (x Kreuznach 13.07.1880 r.) z jej siostrą Heleną hr. von Kalckreuth (ur. Duesseldorf 17.09.1852 r.).
4. Jana Ludwika Dawida Maksymiliana (ur. Oleśnica Mała, Klein Oels 12.06.1850 – zm. Hwai-lai, Chiny 27.11.1900 r.) – pułkownika w sztabie generalnym niemieckiego korpusu Wschodniej Azji. Żonaty (x Samm, Estonia 4.03.1889 r.) z Magdaleną Karoliną Józefiną Bronikowską (ur. Petersburg 16.11.1858 r.), rozwiedzioną z N. von Ramsay.
5. Marię Albertynę Małgorzatę (ur. Berlin 6.03.1852 r.) – żonę (x Berlin 17.03.1871 r.) Fryderyka bar. von Willisen (zm. Fuerstenwalde 26.06.1875 r.), oficera wojsk niemieckich.

6. Jadwigę Paulinę Luizę (ur. Berlin 26.02.1859 r.) – żonę (x Oleśnica Mała, Klein Oels 24.05.1886 r.) Maksa von Katte (zm. Roskow 9.08.1902 r.).

Źródła:
Zedlitz t. IV s. 360-361
Krane s. 152
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 83:1910 s. 1049-1050
Allgemeine Deutsche Biographie. Leipzig Bd. 44 s. 594-608

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Jerzy (Jorg) Gostkowski
ur. ok. 1684 – zm.1736 r.
wł. gospodarstwa w Wargowie
pastor w Rowach
|
Dawid Jonatan Jark v. Gostkowski
kapitan wojsk pruskich
ż. NN c. rzemieślnika w Poczdamie
zmiana nazwiska na Yorck
|
Jan Dawid Ludwik Yorck
ur. Poczdam 26.09.1759 – zm. Oleśnica Mała 4.10.1830 r.
1813 – 1814 - bohater narodowy Niemiec
marszałek polny wojsk pruskich
1813 r. szlachectwo pruskie z predykatem „v. Wartenburg“
1814 (3.06) r. – Wielki Krzyż Żelazny i tytuł hrabiego
1815 r. – kup. Witowice,Gułów, Jędrzychowice i Ośno
1817 (22.08.) r. – otrzymał za zasługi wojenne Oleśnicę Małą
1818 r.- kup. Śliwice, Piecowice i Bielawę
1822 (3.10) r. – fideikomis z prawem primogenituru
I ordynat
ż. Joanna v. Seidel (ur. 26.09.1768 – zm. Oleśnica M. 17.09.1827 r.
|

Jan Ludwik Dawid Henryk ur. 15.03.1798 - zginął pod Paryżem 7.07.1815 r.	Jan Ludwik Dawid Juliusz Teodor Florian ur. Międzylesie 31.05.1805 – zm. Oleśnica M. 12.07.1865 r. II ordynat Oleśnicy M. 1833 r. – fideikomis Śliwice z prawem secundogenitury (drugi syn) ż. 1. (x Berlin 5.05.1829 r.) Berta Joanna Augusta v. Brause

(ur. Poczdam 3.06.1807 –
zm. Oleśnica M. 1.05.1845 r.)
2. (x Berlin 21.08.1849 r.)
Teodora Augusta Joanna (Nina)
v. Olfers
(ur. Neapol 23.09.1824 –
zm. Berlin 18.06.1901 r.)
|

Jan Ludwik Dawid Paweł
ur. Berlin 1.03.1835 - zm. Oleśnica M. 12.09.1897 r.
III ordynat Oleśnicy M.
asesor rejencji wrocławskiej
ż. (x Oleśnica M. 3.10.1860 r.)
Rachela Luiza Wildenbruch
(ur. Berlin 28.04.1838 r.)
|

Jan Ludwik Dawid Piotr
ur. Oleśnica M. 10.04.1838 - zm. Oleśnica M. 11.09.1895 r.
I ordynat Śliwic
ż. (x Landin 3.10.1862 r.)
Leontyna Wilhelmina Waleska v. Bredow
(ur. Rathenow 31.08.1843 r.)
|

Jan Ludwik Dawid Albert
ur. Wrocław 13.03.1844 r.
ż. 1. (x Weimar 19.06.1871 r.)
Anna hr. v. Kalckreuth
(ur. Kreuznach 13.07.1850 - zm. Weimar 13.04.1879 r.)
2. (x Kreuznach 13.07.1880 r.)
Helena hr. v. Kalckreuth
(ur. Duesseldorf 17.09.1852 r.)
(siostry)
|

Jan Ludwik Dawid Maksymilian
ur. Oleśnica M. 12.06.1850 - zm. Hwai-lai 17.11.1900 r.
pułkownik sztabu generalnego niemieckiego korpusu Wschodniej Azji
ż. (Samm 4.03.1889 r.)
Magdalena Karolina Józefina Bronikowska
1o voto v. Ramsay
(ur. Petersburg 16.11.1858 r.)

córki:
a) Maria Albertyna Małgorzata
ur. Petersburg 16.11.1858 r.
m. N. v. Ramsay
(rozwiedziona)
b) Jadwiga Paulina Luiza
ur. Berlin 26.02. 1859 r.
m. (x Oleśnica M. 24.05.1886 r.)
Maks v. Katte
(zm. Roskow 9.08.1902 r.)

Jan Ludwik Dawid Hasso
ur. Brandenburg 9.07.1863 r.
II ordynat Śliiwic
ż. (x Prebberede 3.10.1898 r.)
Berta hr. v. Bassewitz
(ur. Wesselsdorf 9.06.1874 r.)
|

Jan Ludwik Dawid Piotr Marcin
ur. Śliwice 10.11.1871 r.
oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Waleska Berta Nina
ur. Śliwice 12.03.1866 r.
b) Betty Tusnelda Leontyna
ur. Śliwice 19.01.1868 r.

Jan Ludwik Dawid Wiktor Wolfgang
ur. Śliwice 9.09.1899 r.

Jan Ludwik Dawid Maksymilian
ur. Śliwice 17.12.1901 r.

Jan Ludwik Dawid Albrecht
ur. Śliwice 3.03.1905 r.

Leontyna Adelajda Wera
ur. Śliwice 13.05.1903 r.

Jan Ludwik Dawid Paweł Henryk
ur. Wrocław 16.10.1861 r.

Jan Ludwik Dawid Wolfgang Ernest
ur. Berlin 4.06.1873 r.
oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Luiza Ernestyna Berta Paulina Ewa
ur. Poczdam 25.05.1863 r.

dr prawa
IV ordynat
Oleśnicy M.
ż. (x Jagdshausen
3.10.1896 r.)
Zofia bar. v.
Berlichingen
(ur. Jagdshausen
29.06.1872 r.)
|
|
|
dzieci:
1) Melania Luiza Gabriela Paulina Berta
ur. Oleśnica M. 1.02.1899 r.
2) Rachela Elżbieta Helena Herta Dawida
ur. Oleśnica M. 24.09.1900 r.
3) Jan Ludwik Dawid Goetz Piotr Paweł
ur. Oleśnica M. 26.01.1902 r.
4) Ernestyna Jadwiga Maja Ruth Nina
ur. Oleśnica M. 8.04.1903 r.
5) Jan Ludwik Dawid Karol Maksymilian Ernest Piotr
ur. Oleśnica M. 13.11.1904 r.
6) Szarlotta Krystyna Leontyna Dorota
ur. Oleśnica M. 17.06.1906 r.
7) N. syn
ur. Oleśnica M. 29.09.1909 r.

ż. (x Berlin11.10.1900 r.)
Karola Rosentreter
(ur. Gdańsk 26.02.1878 r.)
|
dzieci:
1) Berta Zofia Luiza Krysta
ur. Schwedt a. d. Oder
12.07.1901 r.
2) Jan Dawid Wilhelm
Fryderyk Henryk
ur. Schwedt a. d. Oder
22.03.1905 r.

b) Berta Maria Kornelia
ur. Poczdam 2.06.1864 r.
m. (x Oleśnica M.
Leopold hr. v. Kalckreuth
prof. malarstwa
c) Weronika Maria Eliza Teresa
ur. Oleśnica M. 18.06.1867 r.
m. (x Oleśnica M. 22.09.1890 –
rozwiedziony 1907 r.)
Henning v. Klitzing
wł. Suchej Dolnej
landrat pow. szprotawskiego

ZABELTITZ
(ZOBELTITZ)

Herb linii miśnieńskiej

Herb linii śląskiej

Herb z XIX w.

Stary ród rycerski pochodzący z Miśni, gdzie siedzibą rodową miał być zamek o tej samej nazwie położony koło Hayn. Nazwisko ma pochodzić od niemieckiej nazwy sobola – Zobel. Według legendy rodowej mieli wywodzić się z arystokracji Wandalów.
Posiadali majątki na pograniczu łużycko – śląskim, siedzibą rodową w XVI wieku był Toporów (Topper) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen am Oder). W pierwszej połowie XVI wieku N. von Zabeltitz – właściciel Toporowa (Topper), żonaty z N. von Zauditz z Jemnitz na Łużycach, miał dwóch synów: Krzysztofa i Jana.
Krzysztof – 1577 roku był właścicielem Toporowa (Topper). Żonaty z Heleną, córką Jana II von Kreckwitz z Wierzchowic (Wirchwitz) w księstwie głogowskim, miał dwóch synów: Jana i Abrahama, którzy prawdopodobnie posiadali majątki tylko na Łużycach.
Brat Krzysztofa – Jan, był właścicielem Trebitz na Łużycach. Żonaty z N. von Knobelsdorf z Girschdorf na Łużycach, miał córkę – Marię (Marianna), żonę Krzysztofa von Kreckwitz (zm. 2.11.1608 r.) z Gaworzyc (Karisch, Quaritz) w księstwie głogowskim, oraz syna – Krzysztofa.

Krzysztof – syn Jana, żonaty z Anną von Loos z Wildenhain w Marchii, miał pięcioro dzieci:

1. Krzysztofa jun.
2. Fryderyka – generała-majora wojsk szwedzkich i w 1638 roku gubernatora Westfalii, żonatego z N. córką Mikołaja von Lange z Muenchhof.
3. Elżbietę – żonę N. von Nostitz z Łużyc.
4. Sabinę – żonę N. von Schlichting.
5. Helenę – żonę Dawida von Schweidnitz, właściciela Przesieczna (Andersdorf) w księstwie głogowskim.

W 1671 roku Kasper Zygmunt von Zabeltitz posiadał majątki Niedźwiedź (Niedewitz) i Ojewice (Oggerschuetz) w księstwie głogowskim.
W XVIII wieku istniały dwie linie tego rodu: śląska – z Toporowa (Topper) i dolnołużycka – z Ilmersdorf. Z linii śląskiej pochodził Fryderyk Ernest von Zabeltitz pułkownik wojsk pruskich, komendant Nysy (Neisse) i dowódca batalionu grenadierów, zmarły w Nysie (Neisse) 27.08.1773 roku.
W 1832 roku (28.02.) Maria von Zobeltitz, z domu bar. von Stein kupiła od Józefa Otto bar. von Stosch majatek Glinka (Gleinig) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Na początku XX wieku majątek posiadał jej syn – Walter. W 1896 roku (11.04.) bracia Walter, Otto i Fryderyk (synowie Marii ?) kupili od Rudolfa von Ecke majątek Kałów (Kahlau) również koło Góry Śląskiej (Guhrau).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1043-1044, t. II s. 1125
Zedlitz t. IV s. 361-362
Krane s. 156
Dorst t. III s. 162

ZABITSKI
(ZABITSKI z ZABIC, *ŻABICKI*)

Według Pilnačka drobna szlachta księstwa opolsko – raciborskiego, nieznanego herbu, znana z XVI wieku.
Jan Zabitski był dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z Hazą Diwkowską. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Jana i Marcina. W 1604 roku Haza Diwkowska już wdowa po Stanisławie (?) Zabitskim występuje w dokumentach jako macocha Jana i Marcina.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1404

ZACHENKIRCH

zob.

SACHENKIRCH

ZACKENSTEIN

zob.

KINDLER

ZAGICZEK

zob.

ZAJICZEK

ZAGORSKI
(*ZAGÓRSKI*)

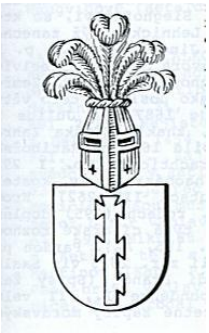

Herb wg Pilačka

Polski herb Pilawa

Polski ród herbu Pilawa pochodzący z Zagórza koło Będzina, wymieniany już przez Długosza. Jednak Zagórscy z księstwa siewierskiego byli herbu Nowina a nie Pilawa. Pod koniec XVI wieku znany również z Górnego Śląska. Józef Zagorski (zm. przed 1610 r.) z okolicy Bytomia (Beuthen), żonaty z Reginą Baranowską, miał syna Stanisława i córkę Elżbietę, żonę Mikołaja Lesnowskiego.

W XVIII wieku nazwisko to występuje w księgach kościelnych w okolicy Gliwic (Gleiwitz) i Pszczyny (Pless). Na początku XVIII wieku w Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz) mieszkał Andrzej Zagorski żonaty (x przed 1706 r.) z Heleną Paczenską. Miał trzech synów: Józefa (ur. 1706 r.), Jana Józefa Bartłomieja (ur. 1707 r.) i Ferdynanda Józefa Ignacego (ur. 1710 r.).
W tym czasie w okolicy Pszczyny (Pless) Konstanty Kazimierz Zagorski był właścicielem majątku w Mokrej (Mokrau). Miał syna – Wawrzyńca. Synem Wawrzyńca był Józef Henryk, którego s6yn – Franciszek Józef był żonaty z Narianną von Twardawa. W kościele w Mokrej (Mokrau) zostali pochowani wspomniany Wawrzyniec zmarły w 1738 roku w wieku 28 lat oraz jego córka – Marianna, zmarła w 1737 roku w wieku 3 lat.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1405
Chrząszcz J.: Beitraege zur Geschichte der Pfarreien des Archipresbyterates Gleiwitz. (w:) Oberschlesien Jg 2:1903/04 s. 674-695

ZAHRADECKI
(ZAHRADECKY z ZAHRADKY, ZAHRADEK)

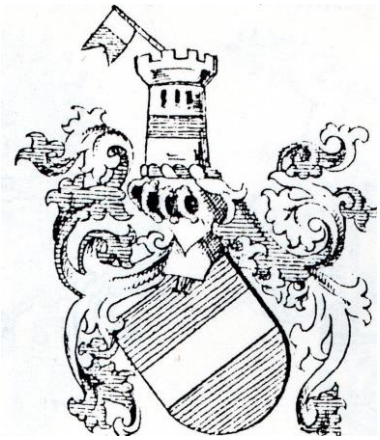

Stary, morawsko – czeski ród. W 1378 roku występuje w źródłach na Morawach Przibik Zahradek, około 1415 roku nabył on zamek Hradek, który stał się ich siedzibą rodową. Pod koniec XVI wieku ród posiadał państwo Budiškovice na Morawach. Zajmowali wysokie stanowiska głównie w sądownictwie królewskim. W 1615 roku (24.10.) tytuł czeskich baronów uzyskali: bracia Henryk in Karol oraz ich kuzyni Jan, Jerzy, Wilhelm i Wacław Zahradek.

Na Śląsk przybył ten ród poprzez Elżbietę bar. von Rupa, żonę Karola Deodata Zahradeckiego z Zahradki, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x Brzeg, Brieg 8.10.1653 r.- pierwsza żona) za Augusta hr. von Lignitz (ur. 21.08.1627 – zm. 1677 r.), syna księcia Jana Chrystiana z morganatycznego małżeństwa z Anną Jadwigą bar. von Sitsch. Razem z nią przyjechał na Śląsk jej szwagier z pierwszego małżeństwa Henryk bar. Zahradecki von Zahradek (zm. 1675 r.) i ożenił się z Ewą von Schweinichen, wdową po pułkowniku wojsk cesarskich Janie bar. von Sieghofer, która wniosła mu w posagu Warmątowice (Eichholz), Dunino (Dohnau), Rosochatą (Seifersdorf), Czerniec (Schwarzau) i Kłopotów (Klaptau) w księstwie legnickim. Miał dwie córki i syna:

1. Zofię Elżbietę – żonę (x 26.10.1678 r.) Mikołaja Henryka von Haugwitz z Obiszówki (Klein Obisch).
2. Annję Juliannę – dwukrotnie zamężną: 1. z Jarosławem Strzelą z Obrowca (Oberwitz) – właścicielem Zabardowic (Seiffersdorf) koło Oławy (Ohlau), 2. (x 1697 r.) z Wacławem Fryderykiem von Raschitz.
3. Karola Henryka – właściciela Warmątowic (Eichholz) oraz Małuszowa (Malitsch) i Przybyłowic Jaworskich (Triebelwitz) koło Jawora (Jauer). Zmarł w 1712 roku w Oławie (Ohlau) (wg Pilnačka w Wołowie, Wohlau), wdowa – Anna von Dresky mieszkała w Warmątowicach (Eichholz).
   W Czechach linia szlachecka wymarła w 1800 roku.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1044-1045, t. II s. 486
Blażek t. I s. 122
Pilnaček t. V s. 1406-1407
Doerr s. 86

ZAHRADKA

zob.

SOWINSKI

ZAJĄCZEK

zob.

ZAJICZEK

ZAJICZEK

(ZAJICZEK von HOSCHALKOWITZ, ZAYCZEK, ZAGICZEK, *ZAJĄCZEK*)

Herb Haza I wg Blażka

Herb Haza II wg Blażka

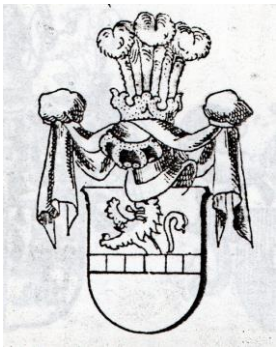

Herb Zajiczek wg Blażka

Herb Zajiczek z XVII w. wg Blażka

Herb wg Pilnačka z 1506 r.

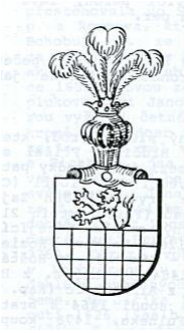

Herb wg Pilnačka z 1615 r.

Polski herb Haza (Zając)

Szlachta górnośląska znana od XIV wieku. Według Blażka była to boczna linia historycznego rodu czeskiego Zajiców (Hasa von Hasenburg) znanego również i w Polsce herbu Haza (Zając). Pilnaček temu zaprzecza publikując bardzo prymitywny herb z pieczęci Jerzego Zajiczka z 1506 roku w którym miała znajdować się lwia głowa z szyją. Późniejszy herb z początku XVII wieku przedstawia tarczę dzieloną w pas: w górnej połowie połulew a dolna szachowana.
Jako swoją siedzibę rodową podawali Hošťalkovice (Hoschialkowitz) koło Opawy (Troppau) do których mieli przybyć około 1450 roku z okolic Raciborza (Ratibor). Znani również z księstwa oświęcimskiego gdzie wystęuje Anna Zajiczkowa. W dokumentach raciborskich już około 1313 roku notowany był Marcin Zajiczek. W 1464 roku właścicelem Hošťalkovic (Hoschialkowitz) był Mikołaj Zajiczek. W 1478 roku kupił Martinov (Martinau) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin). Jego brat – Wacław, był właścicielem Albrechtic (Gross Olbersdorf) koło Bilovca (Wagstadt) które w 1467 roku sprzedał. Obaj bracia mieli liczne potomstwo które posliadało majątki głównie w księstwie opawskim i opolsko – raciborskim.
Na początku XVI wieku Jerzy Zajiczek (zm. przed 1538 r.), właściciel majątków w okolicy Raciborza (Ratibor), dwukrotnie żonaty z N. N. miał m. in. córkę – Katarzynę, drugą żonę Jerzego Lazickiego (zob. Mozurowski) z Modzurowa (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor), której w 1538 roku zapisał wiano na Modzurowie: 200 złotych węgierskich, klejnoty i szaty oraz karetę i cztery konie. Pełnomocnikiem Katarzyny był jej brat – Wawrzyniec (Lorenz).
W 1548 roku Piotr Zajiczek z Hostialkowic (Hošťalkovic, Hoschialkowitz) (również syn Jerzego ?) był właścicielem Niepaszyc (Niepaschuetz) i Grzybowitz (Pilzendorf) koło Gliwic (Gleiwitz), w 1559 roku kupił od Zamenta Koschitskiego Łabędy (Laband). W połowie XVI wieku Marcin był żonaty (x 1557 r.) z Ewą Rohowską a pod koniec XVI wieku Mikołaj – żonaty (x 1592 r.) z Anną Krzienczesową ze Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg). Katarzyna Zajiczek (zm. przed 6.09.1621 r.) – siostra Walentyna, właścicielka Bluszczowa koło Wodzisławia Śl., była żoną Jerzego Huseta z Krasnego Pola (Schoenfeld). W 1621 roku (10.01.) sporządziła testament. Chciała być pochowana w kościele w Rogowie (Raogau) koło Raciborza (Ratibor). Swoje działy w majątkach w Bluszczowie, Syryni i w Rogowie, zapisała mężowi. Jej bratem był

zmarły Walentyn Zajiczek, zaś bliskim krewnym, pełnomocnikiem i wykowcą testamentu był Zygmunt Niewiadomski z Niewiadomia na Rydułtowach.
W 1601 roku Niepaszyce (Nepaschuetz) posiadał Władysław Zajiczek żonaty z Jadwigą Piątkową. W 1603 roku właścicielem (części ?) Niepaszyc (Nepaschuetz) był Fryderyk Zajiczek żonaty z Joanną von Dobschuetz. W 1609 roku właścicielem Rept (Repten) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) był Walentyn Zajiczek a w 1621 roku posiadał on Przedborowice (Przeborowitz) koło Koźla (Cosel), Fryderyk miał Przyszówek (Pschyschowka) koło Gliwic (Gleiwitz) a Piotr – miał majątek w Świętoszowicach (Swentoschowitz) również koło Gliwic (Gleiwitz). W 1637 roku Anna Zajiczek była żoną Dietricha (Jetřich) Mitrowskiego z księstwa cieszyńskiego.
W 1674 roku właścicielem Czernicy (Czernitz) koło Rybnika (Rybnik) był Krzysztof Bartłomiej Zajiczek. W tym roku został członkiem Auszusu – przedstawicielstwa (izby wyższej) sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego. Majątek ten od 1711 roku posiadał Henryk Leopold, asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego. Karol Zajiczek w 1696 roku (27.11.) kupił od Kaspra Wacława Burzka z Malejowa (Burski) i jego żony Anny Magdaleny Ziemietzkiej z Ziemięcic (Ziemientzuetz) majątek Ponięcice (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor). W tym czasie posiadali również Szczyrbice (Sczyrbitz) również koło Rybnika (Rybnik) a w latach 1756 – 1771 Rudno (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz). Dorota Zajiczek (zm. 7.01.1708 r.) była żoną Jana jerzego Osinskiego z Żytnej (Zyttna) koło Rybnika (Rybnik).Teresa, córka Karola von Zajiczek była żoną (x 1715 r.) Jana Jerzego Schalscha von Ehrenberg ze Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). Anna Poliksena Zajiczek – żona N. Sedmoradzkiego w 1719 roku (27.05.) sprzedała Fryderykowi Wacławowi Wrochen i jego żonie Zuzannie von Fragstein wieś i folwark Jastrzębie (Habicht) koło Koźla (Cosel).
Marianna Elźbieta Zajiczkowna, wdowa po N.N. była żoną (x Sadów, Sodow 1.07.1726 r.) Jana Krzysztofa Bielczowskiego z Lubecka (Lubetzko) koło Lublińca (Lublinitz). W 1761 roku zmarł Karol Antoni von Zajiczek żonaty z Antonią, córką Jana von Skal.
Również w księstwie cieszyńskim w 1722 roku Fryderyk Wilhelm Zajiczek był właścicielem Zamarska (Zamarsk).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1126
Blażek t. IV s. 108, 148
Pilnaček t. V s. 1407-1410
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 240
Zemska kniha... nr 130
C.D.S. t. XXXIII s. 58
Rauschner nr. 293, 295, 305, 306, 493

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 202
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratobořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 102, 106, 156, 158, 159, 160, 162, 168
Księga testamentów – testament Katarzyny Husetowej rodzonej Zajiczkowny rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
Sękowski R.: Posledni wule… Opole 2017 s. 95-97

ZAK

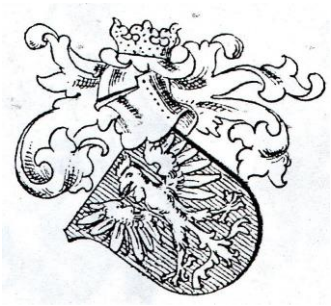

Prawie zupełnie nieznany ród z księstwa opolsko – raciborskiego, według Blażka pochodzący ze Starej Kuźni (Althammer) koło Gliwic (Gleiwitz), posiadający w herbie na czerwonej tarczy srebrnego orła z głową koguta. W księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje w 1538 roku tylko raz jako świadek Bartłomiej Zak.

Źródła:

Blażek t. II s. 148
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 230
Zemska kniha... nr 119

ZAKRZEWSKI

Herb wg Blażka

Polski herb Trzaska

Śląski ród polskiego pochodzenia z okolic Rawy Mazowieckiej herbu Trzaska. Nazwisko pochodzi od miejscowości Zakrzewo (Sackerschoewe) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Blażek t. III s. 67
Pilnaček t. V s. 1411

(z) ZAKRZOWA

Ród nieznanego herbu pochodzący według Pilnačka z Zakrzowa (Sakrau) koło Koźla (Cosel), znany z XV wieku. Klemens z Zakrzowa (Sakrau) w 1435 roku występuje w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz) jako świadek sprzedaży przez Mikołaja Boye z Pruskowa (Pruskau) koło Olesna (Rosenberg) sprzedaży Gwoździan (Gwosdzian) koło Lublińca (Lublinitz). Janek z Zakrzowa (Sakrau) w 1456 roku sprzedał tą miejscowość Janowi z Nowej Wsi (Neudorf) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) który zaczął nazywać się Zakrzewskim (zob.).

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1410

ZAKRZOWSKI
(NOWOWIEYSKI, ZAKRZOWSKI z NOWEJ WSI)

Herb wg Blażka

Polski herb Ostoja

Górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Ostoja. Według Blażka początkowo nazywali się Nowowieyskimi – od siedziby rodowej Nowej Wsi (Neudorf) koło Strzelec Opolskich Gross Strehlitz). W 1456 roku (12.01.) Jan Nowowieyski otrzymał potwierdzenie władyctwa i herbu. W tym samym roku kupił od Janka z Zakrzowa (Sakrau) – Zakrzów (Sakrau) i zaczął nazywać się „Zakrzowski z Nowej Wsi". W 1459 roku sprzedał Adamowi Kiczce rodową Nową Wieś (Neudorf). Pilnaček lokalizuje Zakrzów (Sakrau) koło Koźla (Cosel). Jednak Jan Zakrzowski z Nowej Wsi (Neudorf) stale występuje wśród szlachty strzeleckiej a nie kozielskiej. Być może chodzi tu o Zakrzów (Sakrau) koło Gogolina (Gogolin) w księstwie strzeleckim. W 1472 roku Jan Zakrzowski jest członkiem komisji księstwa strzeleckiego rozgraniczającej państwa Łabędy (Laband) i Sośnicowice (Kieferstaedtel).

W połowie XVI wieku Feliks (Szczęsny) Zakrzowski był bliskim krewnym Marcina Lubowskiego. W 1550 roku (2.07.) dokonują pomiędzy sobą podziału majątków jakie otrzymali w spadku po przodkach (?). Młodszy – Feliks (Szczęsny) otrzymał las zwany „Suchym Luhem" koło Brożca ((Broschuetz) pod Głogówkiem (Oberglogau), las wzdłuż drogi głubczyckiej oraz las koło Komornik (Komornik), wielki staw w Komornikach (Komornik), staw „Mostowy" oraz pole w Komornikach (Komornik). W 1574 roku posiadał bezprawnie Izbicko (Stubendorf) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W tym roku (10.12.1574 r.) został oskarżony, że nie wpuścił do majątku komisji zwierzchniego sądu księstwa opolsko - raciborskiego i nie chciał przedstawić dokumentów na jakiej podstawie otrzymał ten majątek po zmarłym Janie Manowskim. W 1579 roku (23.04.) występuje on jako jeden z wierzycieli zmarłego Joachima Strzeli z Siedlca (Schedlitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

W 1587 roku Ewa Zakrzowska, żona Kaspra Strzeli z Obrowca właściciela Nogawczyc (Nogowschuetz) koło Strzelec Opolskich Gross Strehlitz) otrzymała od męża wiano na tej miejscowości.

Na przełomie XVI i XVII wieku Adam Zakrzowski (zm. przed 1609 r.) z Nowej Wsi (Neudorf) na Zakrzowie (Sakrau) koło Gogolina (Gogolin) był żonaty z Reginą Buchtą (drugi mąż ?). Anna Zakrzowska z Nowej Wsi (Neudorf) była żoną (x przed 1649 r.) Henryka Szwajnocha (Schweinoch, Schweinichen) właściciela Gierałtowic (Gieraltowitz) koło Koźla (?) (Cosel). W 1484 roku (2.03.) Girzyk Zakrzowski (w druku mylnie – Zarzowski) występuje jako świadek w dokumencie Jana Bielika, starosty Górnego Śląska.
W XVII wieku ród ten posiadał Ściborowice (Stiebendorf) koło Prudnika (Neustadt), na początku tego wieku właścicielami byli bracia Adam i Jan Zakrzowscy z Nowej Wsi (Neudorf). Adam zmarł około 1621 roku, jego część przejął Jan (zm. po 1625 r.). Zakrzów (Sakrau) koło Koźla (Cosel) był w tym czasie własnością Larischów. Jan w 1625 roku właściciel Ściborowic (Stiebendorf) był świadkiem spisania testamentu przez Jana Krzysztofa Proskowskiego.
Inny (?) Adam Zakrzowski z Zakrzowa na Zakrzowie koło Krapkowic był w 1625 roku świadkiem spisania testamentu przez Adama Dzierżanowskiego z Wysokiej (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), a w 1627 roku jako właściciel Ligot koło Strzelec Opolskiich (Gross Strehlitz) był pełnomocnikiem – wykonawcą testamentu Jana Buchty z Buchcic na Puszynie, Domecku i Piechocicach koło Opola i Nysy. W 1631 roku Adam Zakrzowski z Nowej Wsi na Zakrzowie koło Krapkowic był świadkiem spisania testamentu w Dańcu przez Jana Wirbskiego

Źródła:

Blażek t. III s. 67
Pilnaček t. V s. 1411
C.D.S. t. VI nr 290, 358
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 56, 57, 82
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148
Księga testamentów – testamenty Adama Dzierżanowskiego, Jana Buchty, Jana Wirbskiego, Jana Krzysztofa Proskowskiego rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
Sękowski R.: Posledni wule… Opole 2017 s.42-54, 69-73, 200-206

ZAKRZOWSKI

Herb wg Pilnačka

Polski herb Bogoria

Stary ród polski z księstwa oświęcimskiego herbu Bogoria, na Śląsku znany z okolic Pszczyny (Pless) i Bytomia (Beuthen). Jan Zakrzowski – sędzia oświęcimski, żonaty z Katarzyną Porembską von Kornitz, miał syna – Stanisława, rotmistrza husarii polskiej. Stanisław podpisał intercyzę małżeńską z Franciszką, córką Krzysztofa Welczka z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), właściciela Sobiszowic (Petersdorf) koło Gliwic (Gleiwitz) i Marii Eufemii hr. von Praschma. Aleksander Zakrzowski – łowczy zatorski był żonaty z N. Starowieyską-Biberstein.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1412

ZALUSKI

zob.

PELKA

ZAMENT
(KOSCHITSKI zwany ZAMENT, ZAMENT zwany STRZELEC, ZAMET)

Herby Koschitskich

Polski herb Łuk

Przydomek używany w XVI wieku zastępczo jako nazwisko przez jedną linię Koschitskich herbu polskiego Łuk. Od figury heraldycznej używali również zastępczo nazwiska „Strzelec”. Posiadali majątki głównie w okolicy Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku.
Około 1540 roku Henryk (Gindrzich) Zament mieszczanin strzelecki i jego syn – Sebastian kupili od Diwkowskiego majątek pod Strzelcami (Gross Strehlitz).
W połowie XVI wieku Katarzyna Zamentowna – siostra Sebastiana Koschitzkiego zwanego Zament był żoną Stanisława Tomika, mieszczanina strzeleckiego W 1557 roku (9.09.1557 r.) przekazała cały swój ruchomy i nieruchomy majątek mężowi. Posiadali dwie córki: Dorotę – w tym czasie już spłaconą i jeszcze nieletnią Annę.
W 1621 roku Szambor Koschitzki zwany Zament z Zakrzowa (Sakrau) był właścicielem Łagiewnik (Lagiewnik) koło Lublińca (Lublinitz).

Źródła:

Odewzdawa Katarzina Zamentowna Stanislawowi Tomikowi muzy swemu. AP Wr.: Księstwo op.-rac. Sygn.. 37 s. 22-24

zob.
KOSCHITSKI

ZAMOYSKI

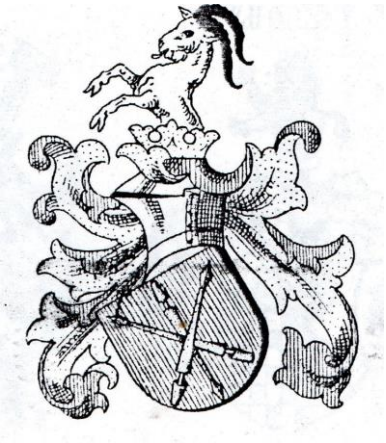

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Polski herb Jelita

Znany historyczny polski ród magnacki herbu Jelita. W XIX wieku dzielił się na dwie linie: starszą i młodszą. Z linii młodszej Józef hr. Zamoyski (ur. 1831 r.) – rotmistrz wojsk austriackich, syn Józefa i Eleonory hr. von Abensperg und Traun, żonaty z Annalorę (ur. 1848 r.), córką Henryka bar. Zobel von Giebelstadt, był właścicielem państwa Grodziec (Grodzietz) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Blażek t. IV s. 108-109

ZAMPACH

zob.

ŽAMPACH

ZANDER

Ród pochodzący z Prus Wschodnich gdzie około 1740 roku Krzysztof Zander był dzierżawcą majątku. Jego syn – major wojsk polskich, Ludwik (ur.1742 – zm. 1804 r.) w 1790 roku został przez sejm polski nobilitowany. Syn Ludwika – Karol (ur. Bielsko, Bielitz 22.10.1788 – zm. Pszczyna, Pless 26.11.1827 r.) był kapitanem i szefem kompanii wojsk pruskich.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 459

Album armorum… s. 804 nr 2530

ZANGEN

(ZANGEN von OBERLAHNSTEIN)

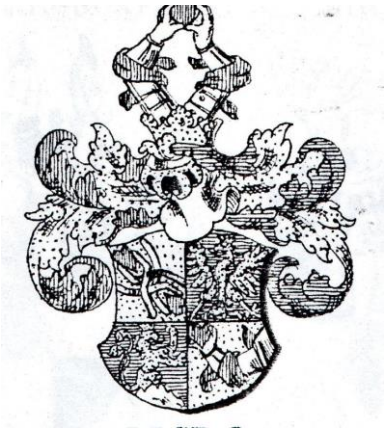

Herb rycerski z 1674 r.

Ród mieszczański pochodzący z miasta Ober Lahnstein koło Trieru (?). Do Wrocławia (Breslau) przybył w XVII wieku Jan Jerzy Zang, syn Jana i Urszuli Germersheim i kupił Ślęzę (Lohe) oraz Popowice (Popelwitz) koło Wrocławia (Breslau). W 1674 roku (16.05.) został wpisany w czeski stan rycerski ze zmianą nazwiska na „Zangen" oraz predykatem „von Oberlahnstein". Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1662 r.) z Zuzanną von Audorf (zm. 1668 r.) z Pierwoszowa (Puerbischau) koło Trzebnicy (Trebnitz), 2. z Małgorzatą (zm. 1715 r.), córką kanclerza księstwa oleśnickiego Jana von Hubrig, miał córkę - Małgorzatę (zm. 31.08.1708 r.) – żonę Jana Krzysztofa von Tharnau właściciela Karwińca (Langenhof) koło Oleśnicy (Oels), oraz dwóch synów: Filipa Samuela i Jerzego Rudolfa.
Filip Samuel (ur. 1663 – zm. 26.06.1693 r.), żonaty (x 1688 r.) z Julianną Marią von Seiffert (zm. 2.08.1700 r.), miał córkę – Joannę Zuzannę (ur. 25.02.1693 – zm. 20.12.1710 r.), pierwszą żonę (x 14.09.1708 r.) Karola Fryderyka von Paczenski-Tenczin właściciela Śliwic (Schleibitz) koło Oleśnicy (Oels) i Mienic (Muehnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz).
Jerzy Rudolf (ur. 1.04.1666 – zm. 8.09.1693 r.) był właścicielem Popowic (Popelwitz). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 17.02.1688 r.) z Anną Magdaleną (zm. 1691 r.), córką Jerzego Ernesta von Kohlhass, 2. z Marią Eleonorą Stryk. Z pierwszą żoną miał córkę – Zuzannę Magdalenę (ur. 10.02.1689 – zm. przed 1720 r.) – żonę Joachima Wacława von Naefe, właściciela Kowalowic (Kaulwitz) koło Namysłowa (Namslau) i Wierzbicy (Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Z drugą żoną miał syna – Jerzego Rudolfa jun. (zm. 1694 r.). W XVIII wieku posiadali również Ramiszów (Ramischau) koło Trzebnicy (Trebnitz).
W XVII wieku nazwisko Zange występuje wśród „patrycjatu" opolskiego: Jan Zange był w 1676 roku członkiem rady miejskiej w Opolu (Oppeln); Franciszek Zangen (ur. Opole, Oppeln 4.10.1667 – zm. Opole, Oppeln 19.09.1701 r.) – jezuita był wykładowcą gimnazjum w Opolu (Oppeln) i w Nysie (Neisse), podobnie jak Krzysztof Zange (ur. Toszek, Tost 10.05.1651 – zm. Opole, Oppeln 16.04.1714 r.); Jeremiasz Ignacy Zange (ur. Opole, Oppeln ok. 1670 – zm. Opole, Oppeln 7.10.1744 r.) był dziekanem kolegiaty św. Krzyża w Opolu, inny Krzysztof na początku XVIII wieku był burgrabią opolskim. Nie wiadomo jednak czy można ich łączyć z rodem z Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Sinapius t. I s. 1045
Blażek t. II s. 148
Doerr s. 159
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limbirg 2005 s. 462
Steinert – rkp – kartoteka mieszkańców Opola, w posiadaniu autora.

ZAREMBA
(ZAREMBA z KALINOWA, KALINOWSKI)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Zaremba

Stary polski ród herbu Zaręba pochodzący z okolic Sieradza używający również nazwiska „Kalinowski" i często myleni z górnośląskimi Kalinowskimi (zob.) herbu Kalinowa.
Zofia Zaremba z Kalinowa była żoną Jana II sen. Posadowskiego (zm. 1551 r.), właściciela Dobrodzienia (Guttentag) i starosty ksiestw karniowskiego, opolskiego i raciborskiego. Później na Górnym Śląsku pojawili się prawdopodobnie jako zwolennicy arcyksięcia Maksymiliana na króla polskiego. W drugiej połowie XVI wieku przebywał tu Mikołaj (Wacław) Zaremba z Kalinowa, kasztelan Nakła i starosta Grabowa w Wielkopolsce. Jego córka – Anna (zm. 1581 r.) była pierwszą żoną (x 1564 r.) Jana Kochtitskiego (zob.). Andrzej Zaremba z Kalinowa pod koniec XVI wieku przebywał jakiś czas razem z innymi polskimi emigrantami na dworze Stanisława Pawłowskiego biskupa ołomunieckiego. W 1616 roku Stanisław i Marcin Zarembowie z Kalinowa studiowali w Ołomuńcu.
W XVIII wieku pojawili się na Śląsku w pruskiej służbie wojskowej. Michał Konstantyn Zaremba – generał-porucznik wojsk pruskich, zmarł w Brzegu (Brieg) 30.08.1786 roku i został pochowany w lesie pod wsią Brzezina (Briesen). Był dwukrotnie żonaty: 1. z Dorotą Zofią von Maltzan, 2. z N. d'Agoult Bonneval, z pierwszą żoną miał dwie córki.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 363-364
Sinapius t. I s. 1046, t. II s. 282-283
Pilnaček t. V s. 1415

ZARSKI
(ŻARSKI)

Herb Zarski

Polski herb Jastrzębiec

Górnośląski ród prawdopodobnie polskiego pochodzenia herbu Jastrzębiec. Według Pilnačka nazwisko wzięli od miejscowości Żar (?) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau).
Samson Zarski (zm. przed 1539 r.) miał córkę – Agnes (Aneżka), żonę (x przed 1538 r.) Macieja Wyplara z Uszyc (Uschuetz0, właściciela Gardawic (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless), który w 1539 roku zapisał jej wiano w wysokości 80 guldenów.
Synem Samsona był również Jan – w 1539 roku spłacił siostrę ze spadku po zmarłym ojcu. Występuje on w księgach ziemskich opolsko – raciborskich jako świadek w 1538 roku.
W 1631 roku w gimnazjum toruńskim uczyli się Baltazar, Jerzy i Jan Zarowscy (może Zyrowscy ?) z księstwa opolskiego.
Według Blażka w XVIII wieku posiadali Woszczyce (Woschczytz) koło Pszczyny (Pless): w drugiej połowie XVIII wieku Adalbert von Zarski był żonaty (x Izbicko, Stubendorf) z Karoliną Leopoldyną bar. von Strachwitz (ur. 1755 - zm. 30.05.1826 r.).

Źródła:

Blażek t. III s. 171
Pilnaček t. V s. 1416
Landbuecher Opp.-Rat. nr 226, 295, 297
Zemska kniha... nr 115

ZARUBA
(ZARUBA z HUSTIŘAN)

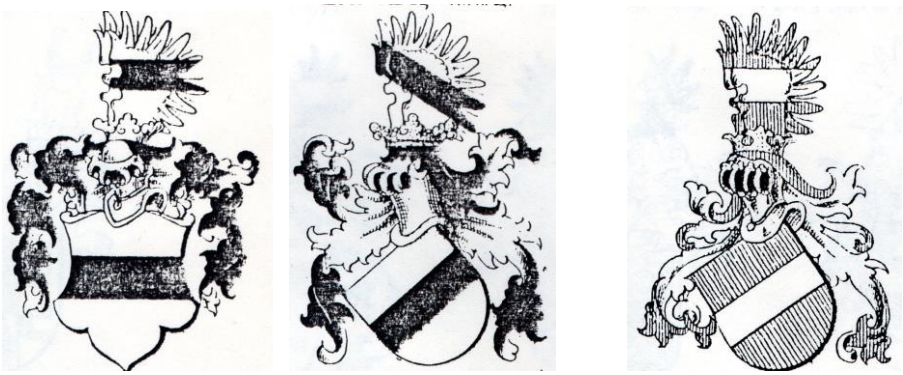

Herby baronowskie Herb hrabiowski

Stary czeski ród pochodzący z Hustiřan koło Hradec Kralove. W 1586 roku Karol i Wacław Zarubowie otrzymali tytuły czeskich baronów, w 1695 roku (20.06.) tytuł hrabiowski otrzymali Franciszel Karol i Jan Adam.
Na Śląsku ród znany od 1655 roku – byli właścicielami Mochau (? Mochów k. Prudnika, Neustadt lub Muchów k. Jawora, Jauer). Ostatni przedstawiciel tego rodu Józef Antoni hr. Zaruba (ur. Kostelec 22.07.1683 – zm. Kostelec 6.01.1744 r.), żonaty z Anną Eleonorą bar. von Oppersdorf (ur. 1684 – zm. Brno 1751 r.) z linii czeskiej, miał córkę – Eleonorę, żonę (x 1747 r.) Karola Otto hr. von Salm-Neuburg, naczelnego sędziego Moraw.

Źródła:

Blażek t. I s. 123
Doerr s. 175

ZASTRIZL
(ZASTŘIZL, MORKOVSKY z ZASTŘIZL, PRAKŠICKY z ZASTŘIZL)

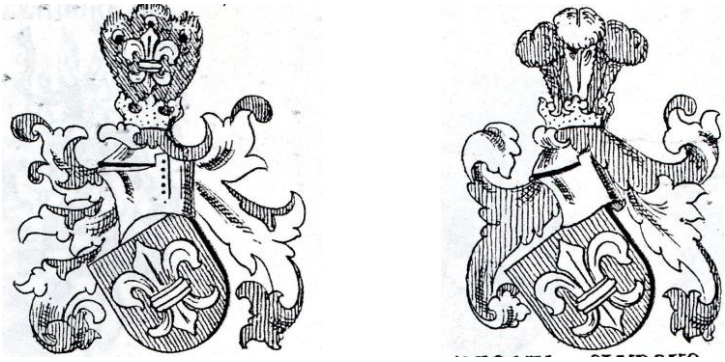

Herby wg Blażka

Polski herb Gozdawa

Jeden z najstarszych rodów morawskich, znany już od XIII wieku, w Polsce identyczny był herb zwany Gozdawa. Dzielili się na dwie główne linie: Prakšickich (Praksicki) – z siedzibą w zamku Prakšice koło Uherskiego Brodu i Morkowskich – z Morkovic koło Kroměřiža. Praksickim za udział w „rebelii" skonfiskowano wszystkie majątki i linia wymarła w drugiel połowie XVII wieku, linia Morkowskich również wymarła w 1687 roku.
Na Górnym Śląsku pojawiali się przejściowo przedstawiciele obydwu linii. W 1528 roku komisja królewska w składzie: Wacław Reichenberg „z Zeleticz" Hermann „z Zastrzyzl", Henryk (Gindrzich) Ones „z Zastrzyzl na Trkie" i Jerzy (Girzyk) Zastrzyzl „na Morkowiczech" dzieli pomiędzy braci Henryka (Gindrzych) i Wacława Horyni, spadek po Wiktorynie Honbickim: wsie Kujawy (Kujau), Zielinę (Czeline, Zellin), Racławiczki (Polskie Raczlawicze, Polnisch Rasselwitz), Rostkowice, Niemysłowice (Nemstowicze, Buchelsdorf), Gostomię (Gostomi, Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt) z patronatem kościoła i sołectwem.
W 1588 roku w księstwie cieszyńskim Barbara Praksicka była żoną Wacława Tlucka z Tošanovic (Toszonowice, Toschonowitz).

Źródła:

Blażek t. II s. 148
Pilnaček t. V s. 1417
Landbuecher Opp.-Rat. nr 101

ZASTROW

Herb wg Dorsta

Heb wg Krane

Stary pomorski ród, siedzibą rodową był Zastrow koło Greifswald, znany od 1270 roku. Na Śląsku pojawili się w XIX wieku: w 1840 roku (21.06.) Florentyna bar. von Zedlitz-Neukirch – żona nadradcy pruskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Alfreda von Zastrow, otrzymała od matki Szarlotty bar. von Zedlitz-Neukirch w posagu majątki w hrabstwie kłodzkim: Bierkowice (Birgwitz) i Święcko (Schwenz). Po śmierci męża, na początku XX wieku nadal posiadała obydwa majątki. W 1856 roku porucznik wojsk pruskich Alfred Luis Fryderyk von Zastrow kupił od Adama Bertolda Ludwika bar. von Luetzow majątek Miłoszów (Hartmannsdorf) z okręgiem leśnym Leśna (Marklissa) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Na początku XX wieku majątek posiadał jego syn – Alfred.
W 1867 roku (26.08.) brat Alfreda a szwagier Florentyny – Moryc von Zastrow, kupił majątek Podgórze (Hartha), również koło Lubania Śląskiego (Lauban). W 1869 roku (21.07.) Artur sen. von Zastrow kupił majątek Sulików (Schoenberg) koło Lubania Śląskiego (Lauban). W 1888 roku Erwin von Zastrow, brat Alfreda Luisa Fryderyka, kupił od Harriet bar. von Bising majątek Smolnik (Schadewalde) również koło Lubania Śląskiego (Lauban). W 1892 roku (8.06.) Artur jun. von Zastrow, syn Artura sen., kupił od Henryka von Pannewitz majatek Świdnica Leśna (Schweinitz III) koło Zielonej Góry (Gruenberg).
W 1872 roku został powołany związek familijny, którego pierwszym prezesem został Artur sen. z Sulikowa (Schoenberg).

Źródła:

Krane s. 152-153
Dorst t. I s. 87
Genealogisches Handbuch des Adels –Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s.467-468.

(z) ZATORA

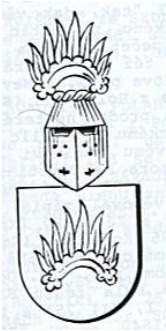

Jedna linia starego morawskiego rodu panów z Lomnicy herbu Skrzydło. Pochodzili z Zatora (Seifersdorf) w księstwie opawskim. W połowie XV wieku posiadali również Dzbańce (Krug) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1441 roku Paweł z Zatora (Seifersdorf) był pełnomocnikiem Mikulasza (Mikołaj) z Wladenina (Włodzienin, Bladen). Miał liczne potomstwo mi. in. córkę Marketę (Małgorzata) – żonę (x 1442 r.) Petrzika (Piotr) von Schlewitz z Sosnovej (Zossen) oraz synów: Bohusza, Jana i Krzysztofa.
Ród ten występował również w księstwie oświęcimsko – zatorskim: pod koniec XV wieku Aneżka (Agnieszka) z Zatora (Seifersdorf) była żoną Jana z Tworkowa (Tworkau), który w 1492 roku zapisał jej w wianie Kobierzyce w księstwie oświęcimskim, po jego śmierci, wdowa w 1496 roku majątek ten sprzedała.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1417-1418

ZAVISS

zob.

ZAWISCH

ZAWADZKI
(ZAWADSKI z ZAWADY)

Herb Zawadzkich
z okolic Strzelec Opolskich z XVIII w.

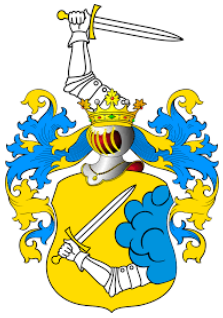

Herb Pogonia Polska

Prawdopodobnie było kilka rodów o tym nazwisku, posiadające majątki głównie na Górnym Śląsku, których jednak nie da się uporządkować. Być może mieli wspólnego przodka, gdyż znane herby zaliczane do Pogoni Polskiej Zawadzkich z Polanki (zob.) i Zawadzkich z okolic Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) są prawie identyczne. Według Adelslexikon byli śląskiego pochodzenia z Zawady (Zawada) koło Pszczyny (Pless).
Najstarsze informacje pochodzą z drugiej połowy XV wieku: w latach 1453 – do 1495 w dokumentach książąt Jana II i Mikołaja II opolskich występuje jako świadek Krzysztof Zawadzki. W 1495 roku (24.08.) występuje on wśród szlachty niemodlińskiej. W 1465 roku Janik z Zawady był starostą okręgu opolskiego. W 1491 (8.05.) i w 1493 (6.10) roku w dokumentach książąt opolskich Jana II i Mikołaja II występuje jako świadek Krzysztof Zawadzki W 1499 roku (14.08.) Dorota Zawadzka zapisała w intencji swoich zmarłych mężów i krewnych 15 grzywien rocznego dochodu ze wsi Narok (Norok) koło Opola (Oppeln) kolegiacie św. Krzyża w Opolu (Oppeln). W czsaie procesji na Boże Ciało wikarzy kolegiaty mieli modlić się za ich dusze.
W 1472 roku (26.04.): wśród przedstawicieli rycerstwa ziemi toszeckiej składającego hołd księżnej Małgorzacie opolskiej, żonie księcia Przemka oświęcimsko – toszeckiego, znajdował się Niclas (Mikołaj) von Zawoda.
W pierwszej połowie XVI wieku w księgach ziemskich opolsko – raciborskich: w 1523 roku Paweł Zawadski sprzedał 4 chłopów we wsi Jawornica (Jawornitz) kooło Lublińca (Lublinitz) Magdalenie, córce Kudriasa, mieszczanina opolskiego. W 1538 roku zastawia w formie wyderkaufu na 1 rok dwa młyny należące do wójtostwa lublinieckiego zwane szarlejowski i goworkowski Jerzemu Galerowi, mieszczaninowi z Olesna (Rosenberg) i jego żonie – Dorocie a kilka miesięcy później sprzedaje je Henrykowi Wirbskiemu. W tym samy roku pisze się „z Biskupic” (których ? koło Kluczborka, Kreuzburg, Olesna, Rosenberg czy Gliwic, Gleiwitz).

W 1539 roku Anna Zawadska, wdowa po Krzystku Przyszowskim, zamienia ze swoim wujem (? stryj lub brat męża) Melchiorem Przyszowskim, archidiakonem opolskim, swoje wiano na wsiach Dzielawy (Dzielau) i Grzędzin (Grzendzin) koło Koźla (Cosel). Jako świadek występuje Walentyn Lasota (Sylwester) Zawadski.
W 1540 roku Kasper Zawadski z Zawady (Zawada) koło Toszka (Tost), sprzedał odziedziczony po ojcu majątek swojemu bratu Jakubowi.
W 1567 roku występuje w dokumentach Dorota Zawadska a pod koniec XVI wieku Joachim Zawadzki właściciel Łazisk (Lazisk) koło Rybnika (Rybnik) był żonaty z Anną, córką Mateusza Charwata z Ligoty Małej (Klein Ellguth) koło Koźla (Cosel).
Na przełomie XVIII i XIX wieku znani z okolic Opola (Oppeln) i Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz): Franciszek Zawadzki (zm. 1818 r.) był landratem powiatu opolskiego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 6.05.1790 r.) z Teklą Antonią von Garnier (ur. 1766 – zm. 1847 r., miał syna – Franciszka, postać znaną i zasłużoną dla przemysłu górnośląskiego.
Franciszek von Zawadzki (zm. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 19.06.1849 r.) – zarządca majątków swego szwagra Andrzeja hr. Renarda, organizował przemysł w dobrach Renardów i zakładał liczne huty. Na jego cześć hr. Renard nazwał nowozałożone osiedle robotnicze – Zawadzkim (obecnie miasto), w którym zbudował pomnik w formie neogotyckiej kapliczki z popiersiem Zawadzkiego (pomnik został zburzony w 1962 r.). Franciszek Zawadzki w 1833 roku (2.09.) kupił od Garnierów Kalinów (Kalinow) i Jaryszów (Jarischau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) a także Poniszowice (Ponischowitz), Niewiesze (Niewiesche) i Niekrmię (Niekarm) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty z Barbarą (Babette) Rudzińską, która po jego śmierci przejęła majątki, miał dwie córki i syna:
Marię (ur. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 22.10.1835 – zm. Stachów, Stachau 5.10.1913 r.) – żonę (x Kalinów, Kalinow 2.10.1857 r.) Oskara von Stegmann und Stein właściciela Stachowa (Stachau) koło Strzelina (Strehlen);
Aleksandrę Gabrielę Teklę Babette (ur. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 11.11.1822 – zm. Słupsko, Slupsko 17.07.1872 r.) – żonę (x Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 20.10.1842 r.) Teodora Henryka Detleva hr. zu Solms-Sonnewalde-Roesa.
Jedyny syn – Fedor (Teodor) Aleksander Andrzej (ur. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 1821 – zm. Jurcz, Juertsch ok. 1908 r.) odziedziczył wszystkie majątki ojca a po śmierci matki również jej majątek – Kalinów (Kalinow).W 1856 roku kupił majątek Jurcz (koło Środy Śląskiej (Neumarkt), gdzie w latach 1872 – 1874 wybudował pałac. Żonaty (x 30.08.1892 r.) z Teresą Joanną bar. Saurma von Jeltsch (zm. Jurcz, Juertsch 1901 r.), dzieci nie miał. Kalinów (Kalinow) wrócił do dóbr strzeleckich, Jurcz (Juertsch) kupił w 1904 roku Jan hr. Wengierski, majątki koło Gliwic (Gleiwitz) kupił w 1872 roku (4.11.) Hugo książę von Hohenlohe-Oehringen.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1421
Krane s. 153
Dorst t. I s. 133
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 472
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 4, 83, 189, 205, 284, 293, 345
Zemska kniha... nr 36, 55, 74, 76, 90
C.D.S. t. VI nr 289, 368, 370, 380, 385, 423
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr. 9, 11, 14
Rudziński Wł.: Koligacje śląskie na tle rodziny Rudzińskich. Warszawa 1995 s. 33-40

ZAWADZKI
(ZAWADSKI z POLANKI, ZAWADSKI z ĆWIKLITZ)

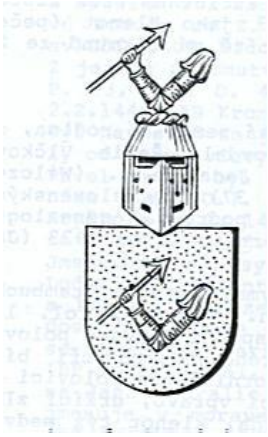

Stary ród pochodzący z Polanki i Zawadki w księstwie oświęcimskim, znany również z księstwa cieszyńskiego, raciborskiego i z okolic Pszczyny (Pless).
W 1449 roku występuje w dokumentach oświęcimskich Stanisław z Zawady. W 1529 roku (10.01.) wywód szlachecki przedstawił Jerzy – syn Jana Zawadskiego z Polanki i Magdaleny Dankowskiej, właściciel Zawady i Jaśkowic w księstwie oświęcimskim. W 1562 roku Wolf Zawadski sprzedał majątek w Łaziskach Średnich (Mittel Lazisk) koło Pszczyny (Pless) Jerzemu Zawadzkiemu. Ten sam Wolf w 1575 roku sporządził testament nazywając się „Zawadskim z Ćwiklic" (Cwiklitz) koło Pszczyny (Pless).
W 1715 roku właścicielem majątku w Łaziskach Średnich (Mittel Lazisk) był Wilhelm Wacław Zawadzki z Polanki.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1127
Pilnaček t. V s. 1419-1421

ZAWISCH
(ZAWISCH von OSSENITZ, ZAVISS z OSENIC, ZAWISSA, *ZAVIŠ*)

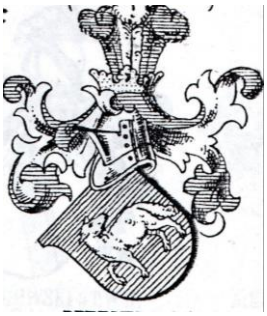

Stary czeski ród znany od XIII wieku, saiedzibą rodową były Osenice. W 1538 roku (15.09.) potwierdzenie starego czeskiego stanu rycerskiego uzyskał Jan Zawiss z Osenicy. Około 1556 roku Jerzy Zawiss był żonaty z Magdaleną Stosch. W 1596 roku również Jan otrzymał inkolat księstwa opolsko – raciborskiego z wpisaniem do stanu rycerskiego. W 1755 roku (3.05.) tytuł barona czeskiego otrzymał Emanuel Kajetan Zawisch von Osenitz, starosta powiatu ołomunieckiego. Ród posiadał majątki na pograniczu morawsko – śląskim, m. in. do XX wieku państwo Vitkov (Wigstadl).
W księstwie opolskim występuje nobilitowany w połowie XVI wieku ród wolnych kuźników o nazwisku Zawissa (Zawisza), jednak raczej nie należy go łączyć z rodem z Osenic. Posiadali jakiś majątek i pod koniec XVI wieku Jan Zawissa (zm. przed 1605 r.) z żoną Agnieszką i córką Magdaleną osiedli w Opolu, gdzie uważani byli za szlachtę i mieli „wolny" dom w Rynku.

Źródła:
Blażek t. IV s. 109
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 473
Uchwały sejmiku ksiestw opolskiego i raciborskiego. Rkp Biblioteka Tschammera Cieszyn s. 143
Kniejski O., Sękowski R.: Uchwały sejmiku powszechnego… Opole 2015 s.
Register Matryki Kralowej Izabeli rkp. AP Wr. Księstwo Op.-racib. sygn. 36 s. 5
AP Op. mag. Op. sygn. II-2/2 s. 182-183, 217-219, 263, 307-309, 336-338, 349-350; II-2/4 s. 79-81, 98-99, 101-102.

TABLICE GENEALOGICZNE

Ferdynand Zaviss
ok. 1550 r.
ż. Angela Wratislaw
v. Mitrovic
|
Zygmunt
ż. Elżbieta Bechynie
v. Lazan
|
Rudolf
Starosta powiatu Znojm
wł. Roketnic
ż. (x 1668 r.) Katarzyna
bar. Kaltschmidt v. Eisenberg
|
Franciszek
ur. 1680 r.
ż. (x 1709 r.) Sydonia
bar. Dubsky v. Trebomyslitz
|
Emanuel Kajetan
ur. 1712 r.
starosta powiatu ołomunieckiego
1755 r. – baron
ż. (x 1743 r.) Antonia v Fragstein
u. Nimsdorf
|
Emanuel Kajetan jun.
ż. N.N.
|
Emanuel Maria
ur. 1774 r.
kapitan wojsk cesarskich
ż. (x 1801 r.) Anna Zajiček
z Kolnovic k. Opavy
|
Antoni
ur. 1808 r.
rotmistrz wojsk austriackich
wł. Vitkova
ż. 1. (x 1841 r.) Aleksandryna
hr. Cappy
(ur. 1808 – zm. 1844 r.)
2. (x 1847 r.) Nina hr. Cappy
(ur. 1812 – zm. 1871 r.)
|
Paweł
ur. 1842 r.

ż. (x 1872 r.) Maria Annunziata
hr. Montecucoli degli Erri e di Polinago
(ur. 1849 r.)
|
Rudolf
ur. 1874 r.

ZAYCZEK

zob.

ZAJICZEK

ZBERKMUL

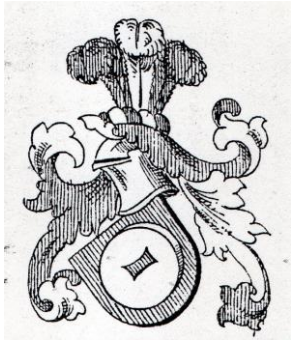

Herb wg Blażka

Polski herb Paprzyca

Według Blażka górnośląski ród polskiego pochodzenie (? rzeczywiście w Polsce była szlachta o nazwisku Zberkmuł) herbu Paprzyca, właściciele Szczepanowic (których ? Sczepanowitz). Brak jakichkolwiek o nich informacji.

Źródła:

Blażek t. III s. 171

ZBOROWSKI

Herby wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Jastrzębiec

Ród magnatów polskich herbu Jastrzębiec. W drugiej połowie XVI wieku przegrali rywalizację polityczną z hetmanem Janem Zamoyskim. Po ścięciu Samuela Zborowskiego oskarżonego o zabójstwo i śmierci króla polskiego Stefana Batorego, większość z licznych braci Samuela, stanęła na czele stronnictwa arcyksięcia Maksymiliana Habsburga, kandydata do tronu polskiego. Po przegranej przez Maksymiliana bitwie pod Byczyną (Pitschen) koło Kluczborka (Kreuzburg), część rodu musiała emigrować na teren państwa Habsburgów w tym również na Śląsk.

Na Śląsku prawdopodobnie osiedli potomkowie kasztelana oświęcimskiego Andrzeja Zborowskiego (zm. 1630 r.) i jego żony – Anny von Trach. Posiadali majątki głównie w okolicy Rybnika (Rybnik) i Pszczyny (Pless). W pierwszej połowie XVII wieku znany był na Śląsku Andrzej Zborowski (zm. po 1668 r.), prawdopodobnie wnuk kasztelana oświęcimskiego, syn Krzysztofa i Jadwigi Tęgoborskiej. Żonaty (x ok. 1640 r.) z Katarzyną, córka Wacława Biberstein-Boischowskiego i Elżbiety Frydrychowskiej, otrzymał rodowy majątek żony – Bojszowy (Boischow) koło Pszczyny (Pless), był sędzią państwa pszczyńskiego. Miał syna – Wacława – właściciela Bojszowych (Boischow) i Ćwiklic (Cwiklitz) oraz córkę – Bogumiłę, która w 1667 roku podpisała intercyzę małżeńską

z Samuelem Jangwitowiczem Boninskim (Bnińskim ?). Wacław w 1671 roku (30.01.) podpisał intercyzę małżeńską z Anną, córką Marcina Kozlowskiego z Kozlowa (Koslow) koło Gliwic (Gleiwitz). Świadkami byli: Zygmunt Zborowski ze Zborowa na Boguchwałowicach i Andrzej Zborowski ze Zborowa. Córka Wacława – Maria Bogumiła (Marianna Gottlieba) była żoną (x 25.11.1692 r.) Jana Erdmanna von Schipp z Branic (Branitz), właściciela Steblowa (Steblau) i Byczynicy (Bitschinitz) koło Koźla (Cosel).
W 1715 roku Wacław Zborowski, właściciel Ćwiklic (Cwiklitz), Rydułtów (Rydultau), Bojszów (Boischow) i części Pawłowic (Pawlowitz) wylegitymował się ze szlachectwa herbarzami polskimi. W 1723 roku Krzysztof Zborowski, asesor sądu ziemskiego państwa pszczyńskiego, żonaty z Anną Eleonorą Cselesta von Cselestin, był właścicielem Ćwiklic (Cwiklitz) Rydułtowych (Rydultau) i Bojszów (Boischow). Prawdopodobnie jego synem był Jan Józef – w 1728 roku właściciel Rydułtów (Rydultau), żonaty (x 27.08.1728 r.) z Marią Anną, córką Karola Józefa von Schimonski. Prawdopodobnie drugą jego żoną była Maria Barbara bar. von Henneberg. Rudolf Maksymilian Zborowski był żonaty (x 1747 r.) z Józefą Eleonotą von Saint-Genois. W drugiej połowie XVIII wieku Józefa Zborowska ze Świerklan Dolnych (Nieder Schwirklan) w wieku 14 lat była pensjonariuszką (chora ?) klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor). W 1795 roku posiadali Goczałkowice (Gotschalkowitz) i Jedlinę (Jedlin) a w 1800 roku – również Hlavnice (Glomnitz) koło Opawy (Troppau).

Źródła:

Sinapius t. II s. 283-284
Blażek t. III s. 120, t. IV s. 109
Pilnaček t. V s. 1423

(ze) ZBROSŁAWIC
zob.

BRASLAWICZ

(ze) ZDANIC
zob.

DONIG

ZDANSKI
(ZDANSKI ze ZDANSKIE)

Mało znana drobna szlachta górnośląska, prawdopodobnie morawskiego lub czeskiego pochodzenia. Sinapius błędnie łączy ten ród z Donigami ze Zdanic, posiadali zupełnie inny herb.
Szczegółowe informacje posiadamy dopiero z drugiej połowy XVII wieku z bytomskich ksiąg kościelnych: Aleksander Zdanski mieszkał w Świętochłowicach (Schwientochlowitz) koło Bytomia (Beuthen), żonaty z Ludwiną (Ludmiłą) N. miał córkę – Katarzynę Cecylię (ur. 9.11.1679 r.) i syna – Jana Franciszka (ur. 30.05.1683 r.).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1127
Blażek t. III s. 120
Pilnaček t. V s. 1424
Slawik W.: Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen... (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 z. 2 s. 52, 56

ZDARSA
(ZĎAR, ZDARSA von CHOBOLIC, ZDARSA von RASCHITZ)

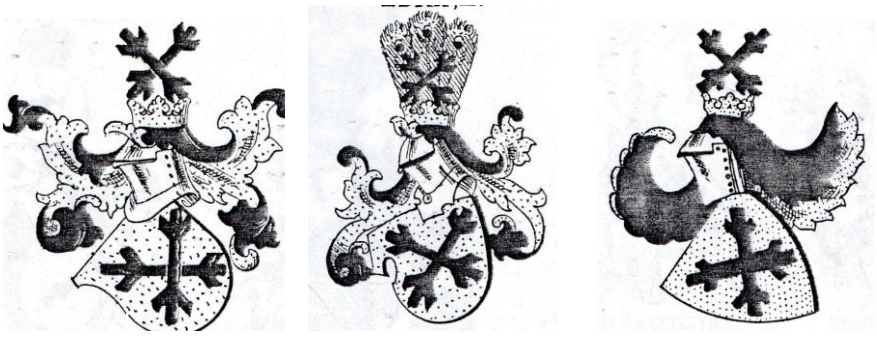

Herby wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Stary ród górnośląski z księstwa raciborskiego, morawskiego pochodzenia gdzie siedzibą rodową były Chobolice. W 1486 roku Bartosz (Bartłomiej) Zdarse (zm. ok. 1506 r.) uzyskał za wierną służbę władyctwo i herb od króla Macieja Korwina. W latach 1480 – 1483 występuje w dokumentach zarówno jako starosta lub burgrabia raciborski, w 1485 roku (10.02.) kupił od księcia Jana jun. raciborskiego za 500 florenów węgierskich Pszów (Pschow) koło Rybnika (Rybnik) i w tym samym roku od Martisza z Mszany (Mschanna) część Raszczyc (Raschuetz), które uznał za swoją siedzibę rodową. W 1504 roku posiadał również Dzimierz (Dzimirz, Dreilinden). W 1494 roku (25.08.) jest świadkiem pożyczki 1000 guldenów węgierskich przez Magdalenę księżną raciborską od brata Mikołaja II opolskiego. W 1496 roku (20.08.) jest wśród poręczycieli nowej pożyczki księżny Magdaleny od Mikołaja II opolskiego. Żonaty z Dorotą N. miał synów: Mikołaja, Maurycego (Moryc), Piotra i Baltazara.
W 1524 roku bracia Mikołaj i Maurycy Zdarse z „Kobylicz" (których ?) oraz Dorota Zdarse (ich matka ?) z „Szyrokiej" (Szeroka, Timmendorf) z Piotrem i Balcerem (nieletnimi ?) sprzedali w drodze wyderkaufu przeorowi klasztoru dominikanów w Raciborzu (Ratibor) czynsz z folwarku (mająteczek - „stateczek") w Adamowicach (Adamowitz) i Dzimierzu (Dzimirz, Dreilinden). W 1526 roku (9.04.) wszyscy bracia wspólnie sprzedali majątek Pszów (Pszow) księciu Janowi II opolskiemu.
Mikołaj, był początkowo w służbie wojskowej króla Władysława Jagiellończyka. W 1538 roku podpisał umowę z Mikołajem Mozgiem o wspólnym użytkowaniu stawu w Dzimierzu (Dzimirz, Dreilinden). Świadkami umowy byli Maurycy i Baltazar Zdarsy. Mikołaj Mozg był żonaty z Elszką Zdarsa (córką lub siostrą Mikołaja Zdarsy ?) której w 1538 roku zapisał wiano na swoich majątkach.
Moryc (a nie Mikołaj jak pisze Pilnaček) był żonaty z Anną Schelihą z Rzuchowa (Rzuchow), której w 1538 roku zapisał wiano w wysokości 200 złotych węgierskich z których ma spłacić jego dług w wysokości 85 złotych węgierskich. Pełnomocnikiem Anny był jej brat Mikołaj.
Baltazar (Balzer) (zm. 1838 r.) był żonaty z Heleną, córką Jana Tracha (drugi mąż – pierwszy był Jan Bielczowski). W 1538 roku występuje jako świadek w

księgach ziemskich opolsko – raciborskich. W 1539 roku wdowa po nim rozliczyła się ze swoim bratem – Janem jun. Trachem. Piotr zwany starym w 1544 roku występuje jako stryj Piotra jun.Trzej bracia: Mikołaj, Maurycy i Baltazar bardzo często występują jako świadkowie w księgach ziemskich opolsko – raciborskich.
Ostatni przedstawiciel tego rodu – N. zmarł jako bezdzietny wdowiec około 1593 roku w Opawie (Troppau), według Paprockiego był kuchmistrzem na dworze Andrzeja Bzenca z Markvartovic, zaś według Sinapiusa przebywał na dworze Andrzeja von Schitz.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1046, t. II s. 1127
Blażek t. II s. 148, t. IV s. 109
Pilnaček t. V s. 1425-1426
Landbuecher Opp.-Rat. nr 19, 169, 200, 217, 221, 224, 252, 257, 306, 309
Zemska kniha...nr 23, 24, 32, 48, 54, 58, 60, 85, 106, 110, 113, 146, 152
C.D.S. t. VI nr 345, 364, 406, 417, 426, 428, 451, 465, 467, 520

ZDIETIN

zob.

ZUBEK

ZDROWSKI

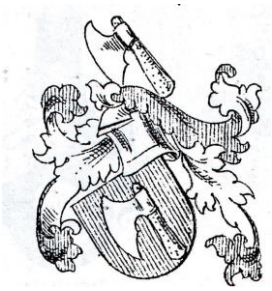

Herb wg Blażka

Polski herb Topór

Polski herb Oksza

Polski ród pochodzący z Wielkopolski, według Sinapiusa i Pilnačka herbu Oksza, według Blażka – Topór. Na Górny Śląsk przybyli prawdopodobnie w pierwszej połowie XVIII wieku. Posiadali majątki Więckowice (Wienskowitz) koło Olesna (Rosenberg) i Babienicę (Babinitz) koło Lublińca (Lublinitz).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1127
Blażek t. III s. 121
Pilnaček t. V s. 1426

ZDZIERSKI

zob.

ROHOWSKI

ZEBRATSCH

zob.

MARKLOWSKI

ZEBROWSKI

zob.

CEBROWSKI

ZECKHORN
(CZECKORN)

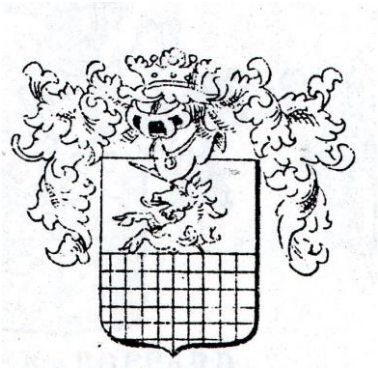

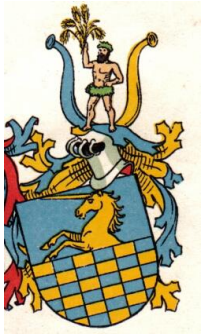

Herb Zeckhorn wg Blażka Herb Czeckorn wg Schl. Wappenbuch

Mieszczanie wrocławscy znani z XVI wieku. Kasper Zeckhorn, właściciel Schoenfeld (? Obórki k. Brzegu lub Bartoszowa k. Strzelina) miał trzech synów: Kaspra, Melchiora i Baltazara oraz cztery córki: Reginę (ur. 1545 – zm. Wrocław, Breslau 22.02.1571 r.) – żonę (x 5.01.1562 r.) Zygmunta Woyssel, Annę – żonę Baltazara Guentzela, Sybillę (zm. Wrocław, Breslau1606 r.) dwukrotnie zamężną: 1. (x 1575 r.) z Janem (Jakubem) von Rhediger (zm. 28.03.1583 r.) właścicielem Siedlca (Zedlitz) 2. z N. Paltritz oraz Sabinę – żonę Jana Haubtmayr.

Źródła:

Blażek t. III s. 121
Schles. Wappenbuch szp. 164

ZEDLITZ
(CZEDLIC)

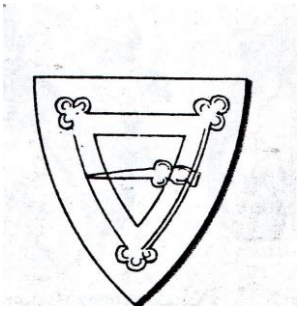

Herb z 1377 r. Herb z 1485 r. Herb szlchecki Zedlitz-Wilkau

Herb szlachecki

Herb baronowski

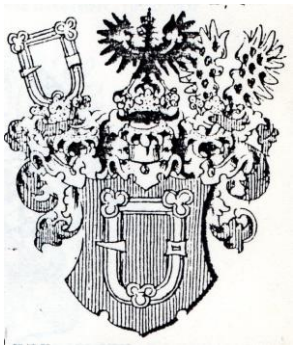

Herb hrabiowski
Zedlitz-Leipe

Herb hrabiowski
Zedlitz-Wilkau

Herb rodowy wg Siebmachera

Herb baronowski
wg Dorsta

Herb hrabiowski
Zedlitz-Trutzsachler
wg Dorsta

Herb hrabiowski
Zedlitz-Leipe
wg Dorsta

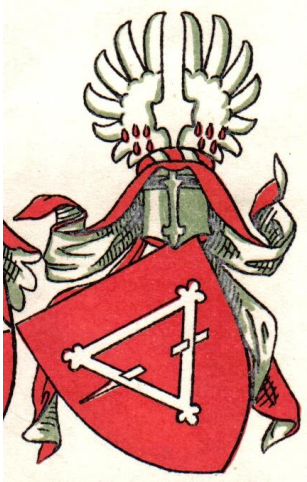

Herby rodowe wg Schles. Wappenbuch

Herb baronowski Zedlitz-Neukirch
z XVIII w.

Herb baronowski Zedlitz- Leipe
z XVIII w.

Herb hrabiowski Zedlitz
u. Truetzschler z XIX w.

Polski herb Strzemię

Stary ród śląski, według legendy rodowej mieli wywodzić się z arystokracji Wandalów i Słowian, według tradycji przybyli na Śląsk z Frankonii. Początkowo w herbie posiadali trójkątną klamrę do pasa, która już w XV wieku została zmieniona na odwrócone trójkątne lub zaokrąglone strzemię końskie. W Polsce podobny herb nosił nazwę Strzemię. Podzieleni w późniejszych wiekach na bardzo liczne linie i domy, prawie każda linia posiadała odmienny kształt figury heraldycznej i klejnotu.
Według Sinapiusa na Śląsk miał przybyć w 1173 roku Hinko von Zedlitz oraz jego dziewięciu synów, stąd już od średniowiecza ród ten był na Śląsku bardzo szeroko rozrodzony: Jan – właściciel Mrowin (Konradswaldau), Tietz (Dietrich) – właściciel Kromolina (Schoenau), Opitz – właściciel Maciejowej (Maiwaldau), Kretzig (Pankracy) – właściciel lenna książęcego zamku Kromolin (Schoenau), Zygfryd – właściciela Wojcieszowa (Kauffung), Bernard – właściciel Sędziszowa (Roeversdorf), Konrad – właściciel Wleńskiego Gródka (Lehnhaus) oraz bliźniaki: Nicol (Mikołaj) – proboszcz w Kromolinie (Schoenau) i Piotr – proboszcz w Nowym Kościele (Neukirch).
Za założyciela rodu na Śląsku uważa się Tietza (Dietrich) von Zedlitz, żonatego z Juttą von Zirn, żyjącego około 1200 roku, właściciela Maciejowej (Mehwaldau, Maiwaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Według T. Jurka po raz pierwszy w źródłach występuje w 1282 roku N. Zedlitz na dworze księcia Bolka jaworskiego. Wraz z nim prawdopodobnie przybyło więcej przedstawicieli tego rodu, bo już w pierwszej połowie XIV wieku liczni jego przedstawiciele notowani są głównie w księstwie świdnickim. W późniejszych wiekach siedzibami poszczególnych linii były miejscowości położone głównie na Pogórzu Izerskim. Lokalizacja wielu z nich nastręcza poważne problemy, znajdowało się tu po kilka miejscowości o takiej samej lub podobnej nazwie niemieckiej a informacje lokalizacyjne w źródłach są błędne a nawet sprzeczne. Na te trudności napotkał już T. Jurek rezygnując w części wypadków z ustaleniem polskiej nazwy miejscowości.

I. LINIA Z NOWEGO KOŚCIOŁA (NEUKIRCH) I PROCHOWIC (PARCHWITZ).

1. Podlinia z Prochowic (Parchwitz).

Według Sinapiusa obie te miejscowości należały do Zedlitzów od XIII wieku, Prochowice (Parchwitz) do 1562 roku. W 1294 roku właścicielem Prochowic (Parchwitz) w księstwie legnickim był „Mironcho de Parchwitz” (T. Jurek nie zalicza go do Zedlitzów). W 1324 roku właścicielem tej miejscowości był Stefan „de Parchwitz” żonaty z N. von Gersdorf, w 1367 roku – „Petrus de Parchwitz”(zm. po 1381 r.) razem z bratem Marze występują na dworze księcia Ruprechta I legnickiego, a w 1400 roku bracia Otto sen. i Jan (zm. po 1422 r.). Według Sinapiusa Otto sen. w 1400 roku (17.03.) odstąpił ten majątek księciu

Ruprechtowi legnickiemu a w 1410 roku biskup wrocławski książę Wacław legnicki napowrót oddał go w lenno Janowi von Zedlitz z Nowego Kościoła (Neukirch). Otto (jun. ?) w 1447 roku przebywał na dworze księżnej Elżbiety legnickiej.
Otto jun. (zm. 1510 r.) z Prochowic (Parchwitz), w 1456 roku starosta księstwa legnickiego był żonaty z N. von Tader lub von Niesemueschel (zm. 1532 r.). Miał syna – Jana (zm. 1527 r.), który miał dwóch synów: Otto i Fabiana.
Otto (zm. 7.12.1562 r.) – syn Jana, właściciel Prochowic (Parchwitz) i prawdopodobnie Otynia (Wartenberg), w latach 1558 – 1556 pan lenny państwa Koźle (Cosel) na Górnym Śląsku, członek rady cesarskiej, w 1547 roku w kondukcie pogrzebowym księcia Fryderyka II legnickiego niósł tarczę z czarnym orłem. W 1551 roku w orszaku księcia Fryderyka III legnickiego podróżował po Francji. Żonaty z Heleną von Falkenberg (zm. 7.10.1563 r.), miał tylko córkę – Krystynę (zm. 25.03.1561 r.), pierwszą żonę (x Wrocław, Breslau 2.10.1554 r.) Jana bar. von Oppersdorff (ur. 2.04.1514 – zm. 3.07.1584 r.), starosty księstwa opolsko – raciborskiego i starosty Dolnego i Górnego Śląska. Jan bar. v. Oppersdorff i jego żona – Krystyna, zostalo pochowani w kaplicy Oppersdorffów w kolegiacie opolskiej. Żeliwne płyty nagrobne znajdują się wmurowane w zewnętrzne ściany kościoła (obecnie katedry). Po jego śmierci Prochowice (Parchwitz) przeszły na własność książąt legnickich.
Fabian – brat Otta z Prochowic (Parchwitz) był właścicielem Rokitek (Reisicht) koło Złotoryi (Goldberg), miał syna – Otta znanego z dokumentów Górnego Śląska z 1553 i 1564 roku.

2. Podlinia (linia) z Nowego Kościoła (Neukirch)

Zedlitz-Neukirch .

Jedna z głównych linii rodu, istniejąca od XIV do XX wieku. Linia ta powstała z podlinii z Prochowitz (Parchwitz). Za założyciela tej linii uważa się Konrada I (zm.1354 r.). Na przełomie XIV i XV wieku właścicielem Nowego Kościoła (Neukirch) byli bracia Jan i Bernard von Zedlitz, którzy w 1411 roku otrzymali w lenno od księcia Ludwika II legnicko – brzeskiego majątek, zamek i dom w Karłowicach (Karlsmarkt, Katowice Ketzendorf) koło Brzegu (Brieg). Informacja Sinapiusa jest zaskakująca, gdyż Karłowice (Katowice, Karlsmarkt, Ketzendorf) były od połowy XIV wieku główną siedzibą rodu von Beess (zob.), którzy od starej nazwy używali nazwiska „Katowski”.
Na początku XV wieku właścicielem Nowego Kościoła (Neukirch) był Zygmunt von Zedlitz, fundator ołtarza w kościele klasztoru minorytów w Złotoryi (Goldberg). Jego syn – Zygmunt jun. zwolennik husytów, żonaty z Marią von Nostitz z linii łużyckiej, podobno żył 110 lat. Syn Zygmunta jun. – Jerzy (ur. 1444 – zm. 20.07.1552 r.) – podobnie długowieczny jak ojciec, żył 108 lat. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1465 r.) z Joanną Podwinską (zm. 1518 r.) z Czech, żył w małżeństwie 53 lata i miał 19 dzieci (9 synów i 10 córek); 2. (x 1520 r.) z Małgorzatą von Hochberg z Dobrocina (Guettmannsdorf), żył w małżeństwie 32

lata i miał 8 dzieci (4 synów i 4 córki). Przed śmiercią jego rodzina liczyła 180 dzieci, wnuków, prawnuków i praprawnuków. Dzieci z pierwszego małżeństwa:

1. Kasper (zm. 1544 r.) – marszałek dworu księcia Karola ziębickiego i oleśnickiego.
2. Baltazar – początkowo w służbie starostów Moraw, następnie brał udział w wyprawie węgierskiej, po powrocie był starostą klasztoru w Trzebnicy (Trebnitz).
3. Jerzy – zmarł w młodości w czasie podróży do Krakowa.
4. Melchior (zm. 1544 r.) – w służbie panów von Diettrichstein brał udział w wyprawie węgierskiej.
5. Krzysztof (zm. 1535 r.) – służył w armii szwedzkiej w Norwegii, Kurlandii i Danii.
6. Jan (zm. 1530 r.) – trabant cesarski.
7. Wacław – zmarł w dzieciństwie.
8. Wacław – również zmarł w dzieciństwie.
9. Wacław – założyciel podlinii z Warmątowic (Eichholz) .
10. Ludmiła - żona Kaspra von Kuhl z Marcinkowiczek (Klein Merzdorf).
11. Katarzyna – dwukrotnie zamężna: 1. z Kasprem von Bibran z Trzebienia (Kittlitztreben), 2. z Krzysztofem von Barth.
12. Anna – żona Lasla (Władysław) von Hochberg z Buczka (Buchwald).
13. Eufemia – żona N. von Zedlitz właściciela Czapli (Hockenau) koło Złotoryi (Goldberg).
14. Krystyna - żona Fabiana von Zedlitz.
15. Urszula.
16. Jadwiga – żona Bartla (Bertold) von Niemitz z Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).
17. Barbara – żona Fryderyka von Redern właściciela Jaczkowa (Hartmannsdorf);
18. Joanna – zmarła w dzieciństwie.
19. Joanna – żona Joachima von Domanze (zm. 6.02.1590 r.).

Z drugiego małżeństwa:

1. Sebastian – zmarł w dzieciństwie.
2. Henryk – zmarł w dzieciństwie.
3. Zygmunt – zob. dalej.
4. Adam – zmarł w dzieciństwie
5. Maria – żona Zygmunta von Zedlitz właściciela Wawrzyńczyc (Lorzendorf);
6. Sara – zmarła w dzieciństwie
7. Sara – żona Jana von Zedlitz właściciela Wadochowic (Wiesenthal)
8. Marta – zmarła w dzieciństwie.

Pomimo tak licznego potomstwa jedynie dwóch synów: Wacław – z pierwszego małżeństwa i Zygmunt – z drugiego, kontynuowało ród.

3. Podlinia Wacława z Warmątowic (Eichholz) i Bieniowic (Bienowitz)

Syn Jerzego z pierwszego małżeństwa – Wacław (zm. Brzeg Głogowski, Brieg 5.11.1567 r.), właściciel Nowego Kościoła (Neukirch), początkowo był w służbie bar. Diettrichstenów, przebywał w Styrii, Karyntii, Chorwacji, Italii i na Węgrzech. 1566 roku brał udział w wyprawie węgierskiej jako dowódca oddziału 350 rajtarów z księstwa świdnickiego. W 1567 roku wspólnie z Zygfrydem von Promnitz był komisarzem cesarskim do wytyczenia granicy z Polską w księstwie głogowskim. W czasie pracy zachorował i zmarł w Brzegu Głogowskim (Brieg). Żonaty z N. von Seidlitz, miał kilkoro dzieci m. in. Wacława jun. i Krzysztofa.

Wacław jun. von Zedlitz-Neukirch (ur. 28.06.1551 – zm. 24.04.1613 r.) – właściciel Warmątowic (Eichholz), Janowic Wielkich (Janowitz) i Duninowa (Dohna), uczył się w sławnym gimnazjum w Złotoryi(Goldberg), studiował w latach 1570 – 1574 w Wittenberdze, w 1575 roku brał udział w wyprawie węgierskiej, w 1578 roku razem z Zygmuntem bar. von Kurtzbach brał udział w wyprawie niderlandzkiej. W 1583 roku wraz z księciem Joachimem Fryderykiem udał się do Magdeburga. W1588 roku został członkiem rady książąt legnickich, od 1591 roku – kanclerzem księżnej wdowy a od 1596 roku (16.08.) starosta księstwa legnickiego. W Warmątowicach (Eichholz) wybudował nowy pałac na którym kazał umieścić inskrypcję: „Coelum est quo tendimus, Haeredes mei Posterive ! In viis itaque Jehovae ambulantes, atque in fide Filii Ejusdem viventes, ad aetat. Illud adspirate Domicil. et hanc, quam e fundamentis exstruxi, Domum, non mansionem habitantibus, sed diversor.peregrinantibus me Vobis reliquisse mementote. Hoc nimirum est, quod ego Vos quicunque, undecunque, qualescunque futuri estis, vel Successores vel Possesores, per Vestram obtestor Salutem Wenzeslaus a Zedlitz et Neukirch in Eichholz, Illust. Aulae Lignicens, ae Breg. Consiliarius, Lig. Ducatus Praefectus et Illustriss. Principp. Patris Testamento datus Tutor.A. C. MDCII.” .

Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 25.01.1580 r.) z Elżbietą von Bibran (zm. 11.09.1598 r.) z Wilczego Lasu (Wolfshayn) koło Bolesławca (Bunzlau), 2. (x 22.02.1600 r.) z Małgorzatą (zm. 3.08.1610 r.), córką Fryderyka von Schweinitz, właściciela Miłoradzic (Muehlraedlitz) koło Lubina (Lueben), wdową po Melchiorze jun.von Kreckwitz z Przesieczna (Andersdorf), 3. (x 5.03.1612 r.) z Anną, córką Fryderyka von Canitz z Dziewina (Diebahn) koło Wołowa (Wohlau), wdową po Zygmuncie von Rechenberg. Epitafium jego i dwóch żon znajduje się w kaplicy Zedlitzów w kościele franciszkanów w Legnicy (Liegnitz). Dwnaścioro dzieci miał tylko z pierwszą żoną, wieku dorosłego dożyło jedynie dwoje: Elżbieta (zm. 1630 r.) – żona Fryderyka von Rothkirch und Panthen, starosty legnickiego oraz Krzysztof (ur. 18.07.1585 - zm.Legnica, Liegnitz 3.08.1657 r.) – właściciel Bieniowic (Bienowitz) i Gruenthal (majątek na przedmieściu Legnicy, Liegnitz), starosta księstwa legnickiego. Żonaty (x Mleczna, Mlietsch 19.10.1610 r.) z Urszulą (zm. 26.03.1659 r.), córką Jana von

Diebitsch z Mlecznej (Mlietsch) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał córkę – N. (ur. 1622 r.) i syna – N. (ur. 1625 r.), zmarłych w dzieciństwie.
Krzysztof (zm. 5.11.1596 r.) – brat Wacława jun., właściciel Lubomierza (Liebenthal), przebywał na Górnych Węgrzech (Słowacja) jako kontroler celny. Zmarł w wieku 39 lat i pochowany został w kościele parafialnym w Koszycach na Słowacji, gdzie znajdowało się ufundowane przez brata epitafium.

4. Podlinia Zygmunta: Zedlitz-Neukirch.

Zygmunt (ur. Nowy Kościół, Neukirch 1536 – zm. 28.09. lub 28.11.1616 r.) – drugi syn Jerzego a brat przyrodni Wacława z Warmątowic (Eichholz), właściciel Nowego Kościoła (Neukirch), Rzeszówka (Reichwaldau), Kraskowa (Kratzkau) i Radzimowic (Altenberg), w młodości służył w armii cesarskiej w Hiszpanii i Niderlandach, w 1559 roku przebywał na dworze cesarza Ferdynanda I. W 1610 roku (1.03.) uzyskał od cesarza Rudolfa II tytuł barona. Później członek rady cesarskieji, przez cztery lata prezydent kamery cesarskiej Śląska. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x Nysa, Neisse 1564 r.) z Barbarą (zm. 1575 r.), córką Macieja von Logau a siostrą biskupa wrocławskiego Kaspra von Logau; 2. z Katarzyną, córką Hertwiga von Seidlitz z Kraskowa (Kratzkau)**,**. 3. (x 8.02.1609 r.) z Joanną, córką Adama Sylwestra bar. von Silberberg und Pilnigkau. Z pierwszego małżeństwa miał ośmioro dzieci z których tylko jeden syn – Karol dożył wieku dorosłego. Z drugiego, 24-letniego małżeństwa, miał dwanaścioro dzieci m. in. Jadwigę (ur. 1581 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1594 r. w wieku 13 lat) z Wacławem Schoff zwanym Gotsch (Schaffgotsch) (zm. Praga 24.05.1596 r.) z Karpnika (Fischbach) z linii ze Żmigrodu (Trachenberg), właściciela Czerniawy (Schwarzbach), Kowar (Schmiedeberg) i Sobieszowa (Hermsdorf), którego żoną była tylko dwa lata, 2. (x 7.07.1603 r.) z Adamem bar. von Silberberg und Pilnigkau, Sebastiana, Jerzego, Hertwiga i Jana Jerzego. Z trzeciego małżeństwa miał czworo dzieci: Annę Małgorzatę – drugą żonę Zygmunta bar. von Kittlitz, N. – syna, Joannę i Karola Krzysztofa.. Z licznych synów jedynie tylko dwóch: Karol – z pierwszego i Karol Krzysztof – z trzeciego małżeństwa, mieli męskie potomstwo.

a. Potomstwo Karola.

Karol (ur. 29.08.1571 – zm. 22.01.1611 r.) – syn Zygmunta z pierwszego małżeństwa, właściciel majątków na Łużycach, żonaty z Marianną (zm. 1618 r.), córką Aleksandra von Rotenburg, miał siedmioro dzieci (3 synów i 4 córki):

1. Aleksandra Zygmunta (zm. 1646 r.) – rektora uniwersytetu we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder).
2. Barbarę
3. Karola Mikołaja
4. Mariannę Poliksenę – żonę (x 28.11.1623 r.) Jakuba von Burgsdorf z Brandenburgii.
5. Eleonorę

6. Karola
7. Jadwigę.

b. Potomstwo Karola Krzysztofa.

Karol Krzysztof (ur. 10.08.1616 – zm. 1662 r.) – syn Zygmunta z trzeciego małżeństwa a brat przyrodni Karola, był właścicielem Kraskowa (Kratzkau) i Radzimowic (Altenberg). Żonaty z Anną Marią Sedlnitzką von Fuellstein miał czworo dzieci:

1. Karola Juliusza (ur. Kunice k. Żagania, Kunzendorf b. Sagan 26.05.1652 – zm. 3.05.1705 r.) – właściciela Kraskowa (Kratzkau), Radzimowic (Altenberg), Czech (Tschechen), Pastuchowa (Puschkau) i Imbramowic (Ingrammsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty (x 1682 r.) z Marią Elżbietą bar. von Lundi ze Szkocji, wdową po Henryku jun.von Poser (zm. 11.09.1680 r.) z Czech (Tschechen), miał troje dzieci:
   a) Annę Elżbietę (ur. 2.04.1685 r.) – po śmierci w dzieciństwie swoich braci, odziedziczyła wszystkie majątki ojca. Zamężna (pierwsza żona x 25.11.1700 r.) z Janem Henrykiem III hr. von Hochberg z Roztoki (Rohnstock) wniosła mu w posagu wszystkie majątki ojca.
   b) Karola Rudolfa (ur. 16.08.1686 – zm. 1694 r.),
   c) Krzysztofa Ferdynanda (ur. 18.09.1688 – zm. 2.02.1689 r.).
2. Zygmunta Zygfryda – właściciela Gozdna (Herrmannswaldau) i Bolkowic (Polkau) koło Jawora (Jauer) oraz Rogoźnika (Rosenig) i Polanki (Kunzendorf) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty był z Heleną Katarzyną bar. von Zedlitz z linii z Płoniny (Nimmersath) koło Jawora (Jauer).
3. Edmutę Dorotę (zm. 14.08.1707 r.) – drugą żonę Zygfryda jun. von Nimptsch z Klucza (Klentsch) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
4. Joannę Małgorzatę – żonę N. von Prittwitz.

II. LINIA Z OLSZANICY (ALZENAU)

Olszanica (Alzenau) należała do Zedlitzów co najmniej od połowy XIV wieku do 1559 roku. W 1373 roku właścicielem jej był Apecz von Alzenau, w 1400 roku Jan z Prochowic (Parchwitz), w latach 1412 – 1419 Henryk (zm. ok. 1421 r.) z Olszanicy (Alzenau), starosta księstwa legnicko - brzeskiego. W czasie wojen husyckich Olszanica (Alzenau) była uważana za siedlisko husyckich rycerzy – raubritterów. W 1430 roku Mikołaj Zedlitz von Alzenau, starosta zamku biskupiego w Otmuchowie (Ottmachau) w księstwie nyskim, przekazał go husytom, za co w 1431 roku (19.04.) został stracony na rynku we Wrocławiu (Breslau). W 1444 roku Hentschel von Alzenau był sędzią sądu dworskiego w Legnicy (Liegnitz).

Ostatnim właścicielem Olszanicy (Alzenau) był w 1559 roku Ludwik von Alzenau.

III. LINIA Z BUCZKA (BUCHWALD).

Buczek (Buchwald) należał do Zedlitzów również od końca XIV wieku do 1662 roku. Około 1420 roku właścicielem tej miejscowości był Jan von Zedlitz. Jego syn – Henryk, żonaty z N. von Schindel, pochowany w kaplicy Zedlitzów w kościele w Krzeszowie (Gruessau), miał dwóch synów: Jana i Henryka.

Jan – żonaty z Anną von Schellendorf z Mrozowa (Nippern) koło Środy Śl. (Neumarkt),, miał córkę – Katarzynę, drugą żonę (x 1523 r.) Kaspra von Reibnitz z Lipowej (Leipitz) koło Strzelina (Strhlen).

Henryk odbył pielgrzymkę do Jerozolimy z której pozostawił niezmiernie ciekawy, szczegółowy diariusz opisujący jak organizowano grupowe pielgrzymki w XV wieku do Ziemi Świętej. Z Buczka (Buchwald) wyruszył 1.04.1493 roku odprowadzany przez matkę i rodzeństwo i dołączył do grupy 80 Ślązaków. Wędrowali przez Czechy (Reichenau – Rychnov i Trautenau Trutnov), gdzie połączyli się z hrabiami (?) czeskimi, do Wenecji gdzie również przyłączyli się do orszaku książąt Fryderyka III saskiego i Krzysztofa bawarskiego – razem około 180 pielgrzymów. W czasie podróży obiecał rycerzowi N. (Jerzy ?) von Hochberg że kupi od niego zamek i majątek Podgórzyn (Giersdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Zmarł w 1510 roku i pochowany został przed głównym ołtarzem w kościele w „Striega" (Striege – Strzegów lub Striegau – Strzegom). Żonaty z N. von Hochberg z Książa (Fuerstenstein), miał czterech synów, którzy w 1512 roku sprzedali Buczek (Buchwald) Hochbergom:

1. Krzysztofa – właściciela Podgórzyna (Giersdorf). W 1527 roku brał udział w wyprawie króla Ferdynanda I na Węgry, w 1529 roku bronił Wiednia obleganego przez sułtana Sulejmana, w 1532 roku był dowódcą oddziału rycerzy z księstwa świdnickiego na Węgrzech. Zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1532 roku i pochowany został w kościele św. Elżbiety.
2. Henryka jun. (zm. przed 1567 r.) – właściciela Podgórzyna (Giersdorf). Miał tylko jedną córkę – Małgorzatę, żonę (x 1551 r.) Jana von Schaffgotsch z Gryfu (Greiffenstein), starosty księstwa świdnicko – jaworskiego. Podgórzyn (Giersdorf) przeszedł w ręce Schaffgotschów.
3. Franciszka (zm. w wieku 78 lat 30.04.1584 r.) – właściciela Dębowego Gaju (Siebeneichen) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg) i Szymanowa (Simsdorf) koło Jawora (Jauer). Żonaty z Jadwigą von Warnsdorf z Okalenicy (Schoenborn) koło Żar (Sohrau NS), miał dwoje dzieci:
   a) Helenę – żonę Joachima von Reibnitz, właściciela Ciechowa (Dietzdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt);
   b) Jana, właściciela Dębowego Gaju (Siebeneichen), ostatniego męskiego przedstawi-ciela tej linii. Miał tylko córkę – N., żonę N. von Reichenbach, majątki przejęli Rei-chenbachowie.

4. Jana (zm. ok.1567 r.) – właściciela Uniegoszczy (Bertelsdorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty z N. von Falkenhayn z Komornik (Kummernick) koło Legnicy (Liegnitz), miał troje dzieci:
   a) Barbarę – pierwszą żonę Wiglaia von Schindel.
   b) Henryka (zm. 7.01.1612 r.) – właściciela Uniegoszczy (Bertelsdorf). Żonaty z Barbarą von Nostitz z Górnych Łużyc, miał tylko jedną córkę – Barbarę (ur. 12.06.1597 – zm. 10.05.1662 r.), ostatnią z tej linii i dziedziczkę majątków, żonę (x 25.11.1613 r.) Jana von Reibnitz z Miłkowa (Arnsdorf) k. Jeleniej Góry (Hirschberg)
   c) Magdalenę – pierwszą żonę (x 1593 r.) Henryka von Reibnitz z Bukowca (Buchwald).

IV. LINIA Z KROMOLINA (SCHOENAU) I MIERZOWA (MUERSCHAU)

Kromolin (Schoenau) koło Głogowa (Glogau) należał do Zedlitzów już w XV wieku: panem lennym tej miejscowości był Cretzig (Pankracy) von Zedlitz a jego brat – Nicol (Mikołaj) był proboszczem. Obaj brali udział po stronie krzyżackiej w bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku. W drugiej połowie XV wieku N. (Cretzig ?) von Zedlitz – właściciel Kromolina (Schoenau) był żonaty z N. von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz). Jego syn – N. był żonaty z N. von Stosch z Mojęcina (Montschuetz).

Na początku XVI wieku właścicielem Kromolina (Schoenau) w 1518 roku był Henryk von Zedlitz. Żonaty z Anną, córką Jana I von Kreckwitz z Wierzchowic (Wirchwitz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana von Dyhrn, miał córkę – Małgorzatę, żonę Jana von Berge z Witanowic (Weichnitz) koło Głogowa (Glogau), oraz syna – Krzysztofa.

Krzysztof (zm. 15.10.1566 r.) – właściciel Kromolina (Schoenau), żonaty z Julianną (zm. 25.04.1573 r.), córką Ernesta von Glaubitz z Czernej (Klein Tschirna), miał trzynaścioro dzieci:

1. Krzysztofa jun. (zm. 1571 r.)
2. Henryka – właściciela Świdnicy (Schweinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Dwukrotnie żonaty:1. z N. von Berge, 2. z Katarzyną (ur. 1.11.1585 r.), córką Baltazara von Glaubitz z Kotli (Kuttlau). Z pierwszą żoną miał dwie córki: Barbarę i Annę, z drugą – Henryka jun. i Annę Marię – żonę (x 1619 r.) Rudolfa von Gersdorff z linii z Czerńca (Schwarzau), właściciela Wichowa (Weichau) w księstwie oleśnickim.
3. Annę – żonę Zygmunta von Niebelschuetz z Rzeczycy (Rietschuetz).
4. Jerzego (zm. w wieku 31 lat w Głogowie, Glogau 5.02.1576 r.) – właściciela Kromolina (Schoenau) i Mierzowa (Muerschau). Żonaty z Urszulą bar. von Kittlitz (zm. 1583 r.), miał syna – Jerzego Rudolfa (ur. 30.03.1574 – zm. 2.01.1619 r.), właściciela Brzegu Głogowskiego (Brieg) i Mierzowa (Muerschau), członka rady cesarskiej i starostę księstwa gło-

gowskiego. Żonaty z Barbarą von Wiedebach miał syna – Krzysztofa Jerzego (ur. 1603 – zm. 1605 r.).

5. Jana (zm. 1591 r.) – żonatego z Anną von Bock, nie miał dzieci.
6. Juliannę (zm. 1573 r.) – niezamężną.
7. Wolfganga – w 1596 roku marszałka dworu księcia Fryderyka IV legnickiego, właściciela Pielgrzymowa (Pilgramsdorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty z N., córką Jana von Bock z Luboradza (Lobris) koło Jawora (Jauer), miał pięcioro dzieci:
   a) Wolfganga jun. – właściciela Pielgrzymowa (Pilgramsdorf). Żonaty z Urszulą, córką Henryka jun von Niebelschuetz z Rzeczycy (Rietschuetz), miał córkę – Helenę, żonę Fryderyka von Bock.
   b) Annę – żonę Henryka von Schweinitz.
   c) Urszulę – żonę Adama von Seherr z Szymocina (Simbsen) w księstwie głogowskim.
   d) Henryka – właściciela Pielgrzymowa (Pilgramsdorf). Żonaty z Barbarą, córką Baltazara von Dyhrn, miał czworo dzieci: Wolfa Zygmunta, Henryka jun., Urszulę Jadwigę – żonę Jana Fryderyka von Seherr i Helenę.
   e) Helenę – żonę Fryderyka von Bock.
8. Małgorzatę – żonę N. von Brauchitsch.
9. Jadwigę – żonę Kaspra von Promnitz z Szaszorowic (Zapplau) koło Góry Śl. (Guhrau)
10. Magdalenę (zm. 1591 r.) – żonę Henryka von Haugwitz z Obiszowa (Gross Obisch) koło Głogowa (Glogau).
11. Elżbietę – żonę N. von Rackel,
12. Katarzynę – żonę N. von Bock,
13. Wacława (ur.1557 – zm. Kromolin, Schoenau 20.02.1620 r.) – właściciela Kromolina (Schoenau), Brzegu Głogowskiego (Brieg), Mierzowa (Muerschau), Gaworzyc (Quaritz) i Czciradza (Zyrus) koło Głogowa (Glogau), członka rady cesarskiej i starosty księstwa żagańskiego. Żonaty z Magdaleną ur. 1562 – zm. Głogów, Glogau 19.11.1622 r.), córką Jana von Loeben z linii brandenburskiej z Korczycowa (Kurtschow), miał siedmioro dzieci:
   a) Magdalenę (zm. 7.07.1640 r.) – żonę Jana von Loos z Szymocina (Simbsen) w księstwie głogowskim.
   b) Barbarę – żonę Ernesta jun.von Poser z Grodziszowa (Rohrau), właściciela Proszkowej (Prosgawe) koło Wołowa (Wohlau), członka rady książąt oleśnickich.
   c) Jana Chrystiana (Krzysztofa) (zm. 11.09.1637 r.) – nieżonatego.
   d) Annę Marię – zmarłą w dzieciństwie.
   e) Chrystiana – zmarłego w dzieciństwie.
   f) Wacława Henryka – zmarłego w dzieciństwie.

g) Mariannę (ur. Kromolin, Schoenau 16.02.1600 – zm. Osetno, Osten 21.03.1667 r.) – drugą żonę (x 4.05.1621 r.) Jana Wolframa von Loos z Osetna (Osten) w księstwie wołowskim.

V. LINIA Z MROWIN (KONRADSWALDAU).

Mrowiny (Konradswaldau) w księstwie świdnickim należału do Zedlitzów co najmniej od drugiej połowy XIV wieku: sprzedał je w 1397 roku Leopold von Zedlitz. Później, w XVI wieku do 1626 roku ponownie były własnością Zedlitzów.

W połowie XVI wieku właścicielem Mrowin (Konradswaldau) był Jan von Zedlitz – w latach 1558 i 1559 członek rady księcia Fryderyka III legnickiego. Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Hochberg, 2. z Anną (zm. 5.05.1605 r.), córką Wacława von Rothkirch ze Sproettichen.

Z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci, z drugą – troje:

1. Jadwigę (ur. 1543 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Jerzym von Schoenaich z Musska (? Muskau), 2. z Henrykiem bar. von Dohna z Krasowic (Kraschen) w księstwie oleśnickim.
2. Otto (ur. 1544 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
3. Magdalenę (ur. 1545 r.) – zmarła w dzieciństwie.
4. Barbarę i Otto (ur. 1547 r.) – bliźniaki zmarłe w dzieciństwie.
5. Jana (ur. 1549 r.) – właściciela Mrowin (Konradswaldau), zmarłego na Węgrzech. W 1588 roku był posłem księcia Fryderyka IV legnickiego do księcia Ulryka meklemburskiego.
6. Barbarę (ur. 1553 r.) – żonę (x ok. 1592 r.) Krzysztofa von Reibnitz z Miłkowa (Arnsdorf) Zuzannę (ur. 1575 – zm. 15.10.1640 r.) – żonę (x 6.02.1596 r.) Fryderyka von Stosch z Rynarcic (Rinnersdorf) koło Lubina (Lueben)
7. Helenę (ur. 1577 r.) – zmarłą w dzieciństwie.
8. Dorotę (ur. 1579 r.) – zmarłą w młodości.

VI. LINIA Z BRUNOWA (BRAUNAU) ZEDLITZ von BRAUNAU.

Brunów (Braunau) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) był własnościa Zedlitzów w XVI wieku: Nicolaus (Mikołaj) Zedlitz von Braunau w latach 1524 – 1536 był komturem komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Jerzy von Zedlitz und Braunau był właścicielem Miłoszowa (? Hartmannsdorf). Żonaty z Anną (zm. po 1574 r.), córką Jerzego a siostrą Fabiana von Schoenaich, miał trzech synów:

1. Brandanusa (Brandan) (zm. 20.10.1602 r.) – właściciela Miłoszowa (?) (Hartmannsdorf), członka rady cesarskiej i starostę księstwa świdnicko – jaworskiego.
2. Mikołaja (Nicol) – założyciela podlinii ze Strupiny (Stroppen).
3. Fryderyka (zm. 27.08.1606 r.) – właściciela Merzdorf (istniały trzy miejscowości o tej nazwie: Marcinowice, Marciszów i Marcinów, i wszystkie należały do Zedlitzów). Żonaty z Jadwigą von Muehlheim, miał dziewięcioro dzieci:
    a) Jerzego Fryderyka – właściciela Jordanowa (Jordan) koło Zielonej Góry (? Gruenberg).
    b) Sebastiana – właściciela Damianowa (Damsdorf). Miał syna – Zygmunta.
    c) Fabiana – właściciela Tworzyjanowa (Florsdorf, Floriansdorf) w księstwie świdnickim. . Żonaty z N. von Zedlitz z Wojanowa (Schildau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), miał syna – Mikołaja (Nicol) Fryderyka, żonatego z N. von Gutthaeter.
    d) Jerzego – właściciela Osetnicy (Steinsdorf) koło Złotoryi (Goldberg), żonatego z N. Muehlheim z Pielaszkowic (Plaeswitz) w księstwie świdnickim.
    e) Krzysztofa (zm. 1626 r.) – właściciela Tworzyjanowa (Florsdorf, Floriansdorf). Żonaty z Urszulą (zm. 1643 r.), córką Fryderyka jun.von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmotschelnitz) koło Wołowa (Wohlau), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Zygmunta von Seidlitz, miał czworo dzieci: Ernesta Fryderyka (zm. 1636 r.), Krzysztofa, Helenę – zmarłą w młodości i Jadwigę (ur. 1623 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym von Rothkirch z Mikołajowej (Niklasdorf) w ks. nyskim, 2. z Karolem Krzysztofem von Zedlitz z Moraw.
    f) Fryderyka – żonaty z N. von Schindel, nie miał potomków.
    g) Helenę – żonę Fabiana von Schoenaich,
    h) Jadwigę – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Zedlitz z Macielowa (Maiwaldau), 2. z N. von Redern,
    i) Annę – żonę N. von Schelian z Wilamowic (Schuetzendorf) w księstwie nyskim.

Podlinia ze Strupiny (Stroppen)

Mikołaj (Nicol) (zm. 1597 r.) – drugi syn Jerzego z Brunowa (Braunau) i Miłoszowa (?) (Hartmannsdorf) był właścicielem Strupiny (Stroppen, według Sinapiusa koło Trzebnicy, Trebnitz, jednak bardziej prawdopodobne że koło Wołowa, Wohlau). Żonaty (x 18.01.1572 r.) z N. von Zedlitz, prawdopodobnie miał dwoje dzieci: Dorotę – żonę Jana von Fuerst i Jana Jerzego.
Jan Jerzy – właściciel Strupiny (Stroppen), Płosek (Pluskau) i Ostrawy (Ostrawe) koło Góry Śląskiej (Guhrau), w 1609 roku był członkiem poselstwa książąt

śląskich do cesarza Rudolfa II, w 1616 roku był członkiem rady księcia Karola II ziębicko – oleśnickiego. Żonaty z Heleną von Zedlitz miał dwoje dzieci: Jana Albrechta – żonatego z N. von Zedlitz z Drozdowic (Tschuder) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Barbarę Helenę – żonę N.N. szlachcica z okolic Sycowa (Gross Wartenberg).

VII. LINIA Z MYSŁAKOWIC (ERDMANNSDORF) AFFE von ZEDLITZ

Linia z Mysłakowic (Erdmannsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) używała przydomku „Affe" (Małpa). Po raz pierwszy pojawił się on w drugiej połowie XIV wieku w księstwie świdnickim gdzie występuje w dokumentach w latach 1385 – 1386 Piotr Zedlitz Affe. W 1396 roku występuje jako świadek w przywileju króla czeskiego Wacława IV dla miasta Świdnicy (Schweidnitz). Prawdopodobnie jego potomkowie utworzyli później linię z Mysłakowic (Erdmanndorf). Posiadali również Dobrociesz (Wernersdorf) i Marciszów (Merzdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut) oraz Maciejową (Maiwaldau) w ks. nyskim. Sinapius myli ich z nobilitowaną w XVI wieku szlachtą von Affe (zob.), Blażek chociaż ich odróżnia, jednak myli majątki.
W 1465 roku właścicielem Maciejowej (Maiwaldau) był Peschke Zedlitz, w 1505 roku – Jobst Zedlitz zwany Affe, a w 1559 roku Henryk Zedlitz zwany Affe, w 1561 roku przebywał on na dworze księcia Henryka XI legnickiego.
W 1539 roku Jan Affe von Zedlitz był właścicielem Dobrociesza (Wernersdorf). N. Affe był żonaty z N. von Buntsch. Jan Jerzy Affe von Zedlitz na przełomie XV i XVII wieku był właścicielem Dobrociesza (Wernersdorf) i Marciszowa (Merzdorf). Żonaty z Katarzyną von Sommerfeld z Falkenhayn, wdową po N. von Schweinichen, miał dwoje dzieci: Jana Jerzego jun. – zmarłego bez potomków i Urszulę Katarzynę (zm. 1626 r.) – czwartą żonę (x 1623 r.) Krzysztofa Jerzego von Berg.
Krzysztof von Zedlitz z Mysłakowic (Erdmannsdorf), właściciel Mysłowa (?) (Seitendorf), żonaty (x 1622 r.) z Zuzanną von Zedlitz z Podgórek (Tiefhartmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg), miał syna Krzysztofa jun. (ur. 1630 – zm. 1690 r.), dwukrotnie żonatego: 1. (x 1663 r.) z Anną Elżbietą, córką Tobiasza von Schweinichen ze Strzelnik (Jaegerndorf) koło Brzegu (Brieg), 2. (x 1685 r.) z Barbarą von Schindel, wdową po N. von Pannwitz z Gniewoszyc (Gebersdorf). Z pierwszą żoną miał jedenaścioro dzieci z których siedmioro zmarło w dzieciństwie i w młodości, z drugą – miał czterech synów.

VIII. LINIA Z BYSTRZYCY (WIESENTHAL).

Bystrzyca (Wiesenthal) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg) należała do jednych z najstarszych siedzib Zedlitzów. Pierwsi właściciele tej miejscowości nosili przydomek „Affe", być może pochodzili ze wspólnej linii z Zedlitzami z Mysłakowic (Erdmannsdorf).

Na przełomie XV i XVI wieku właścicielem był Kunz Zedlitz zwany Affe. Następnym właścicielem był Henryk von Zedlitz żonaty z Urszulą von Schaffgotsch z Chałupek (Neuhaus) w księstwie nyskim. Jego syn – Jan (zm. 28.03.1583 r.), żonaty z Sarą (zm. 8.03.1593 r.), córką Jerzego von Zedlitz-Neukirch i Małgorzaty von Hochberg, miał czworo dzieci:

1. Helenę (zm. po 1600 r.) – żonę (x 12.09.1589 r.) Adama von Reibnitz,
2. Urszulę – żonę Hermanna von Zettritz (Czettritz) z Urzut (Langhelmsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt).
3. Jana jun.(ur. 31.01.1559 – zm. 4.12.1617 r.) – właściciela Bystrzycy (Wiesenthal) i Chmielna (Ludwigsdorf), ławnika sądu ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego. Po ukończeniu gimnazjum w Złotoryi (Goldberg), mieszkał dłuższy czas u swojego kuzyna Sebastiana von Zedlitz-Neukirch w Rzeszówku (Reichwaldau). Był znanym kaznodzieją i pisarzem. Żonaty (x 11.09.1601 r.) z 15-letnią Magdaleną von Zedlitz (zm. 3.03.1603 r. w wieku 17 lat) z Szymanowa (Simsdorf).
4. Konrada – właściciela Bystrzycy (Wiesenthal) i Dolnego Nowego Kościoła (Nieder Neukirch). Był „bardzo chory" (upośledzony ?).

IX. LINIA Z PILCHOWIC (MAUER)

I PODGÓREK (TIEFHARTMANNSDORF).
ZEDLITZ SCHLEGEL genannt

Prawdopodobnie protoplastą tej linii był Jan von Zedlitz zwany Schlegel, właściciel dolnego dworu w Rybnicy (Reibnitz), żonaty (x 1469 r.) z Martą, córką Konrada von Reibnitz z Wiadrowa (Wederau) i Elżbiety von Brockendorf.
Linia ta, znana od XVI wieku podzieliła się później na kilka podlinii. W XVI wieku właścicielami Pilchowic (Mauer) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) byli dwaj bracia N. von Zedlitz:

1. N. – właściciel Pilchowic (Mauer), miał syna – N., żonatego z N. von Schindel z Granicznej (Streit). Ich synem był Kunz (Konrad) Zedlitz zwany Schlegel, właściciel Pilchowic (Mauer). Żonaty z Katarzyną von Zedlitz z Podgórek (Tiefhartmannsdorf), miał m. in. córkę – Zuzannę, żonę Godfryda Ernesta von Zedlitz z Wilkowa (Wilkau) w księstwie świdnickim.
2. Drugi brat N. von Zedlitz, żonaty z N. von Bindemann z Bożnowa (Eckersdorf) koło Szprotawy (Sprottau), miał syna – N., właściciela Podgórek (Tiefhartmannsdorf), żonatego N. von Haugwitz z linii łużyckiej, miał troje dzieci:
    a) Annę – żonę N. von Sack,
    b) Katarzynę – żonę Kuntza (Konrad) von Zedlitz z Pilchowic (Mauer),

c) Kaspra – właściciela Podgórek (Tiefhartmannsdorf). Żonaty (x ok. 1630 r.) z Magdaleną von Sack z Damianowa (Damsdorf) koło Strzegomia (Striegau), miał pięcioro dzieci:
   - Elżbietę Zuzannę – drugą żonę Jana Udalryka bar. von Schaffgotsch, właściciela Płakowic (Plagwitz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).
   - Annę Magdalenę (ur.2.07.1635- zm. 29.11.1675 r.) – trzecią żonę (x 1666 r.) Jana Woframa von Heyde, właściciela Jaworka (Heinersdorf).
   - Jana Jerzego – założyciela podlinii alzackiej,
   - Kaspra jun. – założyciela podlinii z Podgórek (Tiefhartmannsdorf),
   - Konrada – założyciela podlinii z Wojcieszowa (Kauffung).

1. Podlinia alzacka.

Jan Jerzy von Zedlitz z Podgórek (Tiefhartmannsdorf) w 1668 roku jako marszałek dworu dzieci księcia Sylwiusza Fryderyka von Wuertemberg-Oels, udał się w podróż po Europie. W 1681 roku pozostał w Strasburgu, nie posiadał żadnych majątków a utrzymywał się z kapitału. Żonaty z N. von Muehlheim z Alzacji, miał troje dzieci: Katarzynę – żonę N. von Weltersheim z Alzacji, Klaudynę Magdalenę (ur. 1682 r.) i Leopolda Oswalda, który należał do stanu rycerskiego Alzacji. Żonaty z Joanną von Landsberg z Alzacji miał liczne potomstwo.

2. Podlinia z Podgórek (Tiefhartmannsdorf)

Podgórki (Tiefhartmannsdorf) odziedziczył Kasper jun., brat Jana Jerzego. Oprócz nich posiadał Lubiechową (Hohenliebenthal) i Radzyn (Ratschin). Żonaty z Barbarą von Ratschin z Gorzanowa (Arnsdorf), wdową po N. von Nostitz , miał dwoje dzieci: Annę Magdalenę (ur. 11.07.1668 – zm. 1687 r.) – pierwszą żonę (x 1685 r.) Abrahama von Zettritz (Czettritz) i Konrada Gottlieba – właściciela Podgórek (Tiefhartmannsdorf) i Lubiechowej (Hohenliebenthal), żonatego z N. von Gabelenz z Brandenburgii.

3. Podlinia z Wojcieszowa (Kauffung).

Trzeci z braci – Konrad (zm. 27.02.1696 r.), był właścicielem Wojcieszowa (Kauffung) i Starego Gronowa (Grunau). Żonaty z N. von Schindel z Mietkowa (Mettkau) wdową po N. von Saurma miał dwoje dzieci: Zuzannę Magdalenę – żonę Henryka Godfryda von Sehern z Jedlinki (Tannhausen) oraz Konrada Zygmunta – właściciela Wojcieszowa (Kauffung), żonatego z N. von Warnsdorf z księstwa świdnickiego. Miał czworo dzieci: Katarzynę, Elżbietę, Konrada i N. syna.

Na początku XVIII wieku właścicielem Wojcieszowa (Kauffung), Kruszyna (Gross Krauschen) i Dolnej Lubiechowej (Nieder Hohenliebenthal) był Karol Krzysztof von Zedlitz (czyj syn ?). Żonaty z Joanną Marią von Tschirnhaus miał

trzy córki i dwóch synów z których Henryk Wilhelm był właścicielem Średniego Wojcieszowa (Mittel Kauffung). Żonaty z Zofią Amalią (Fryderyka Amalia ?) von Netz, miał trzy córki i czterech synów.

X. LINIA Z WILKOWA (WILKAU) – ZEDLITZ-WILKAU

Wilków (Wilkau) w księstwie świdnickim był własnością Zedlitzów od XIV wieku. W połowie XV wieku właścicielem Wilkowa (Wilkau) był Fryderyk von Zedlitz. Jego syn (?) Fryderyk jun., żonaty (x ok. 1510 r.) z Małgorzatą von Logau und Altendorf, miał córkę – Annę, żonę Kaspra von Senitz, starostę Strzelina (Strehlen) i Niemczy (Nimptsch oraz syna – Jana, znanego z dokumentów z lat 1530 i 1550. Żonaty z N. von Reibnitz z Kietlina (Kittel), miał syna – Mikołaja (Nicol) żonatego z N. von Seidlitz z Krzyżowej (Kreissau), miał trzech synów: Mikołaja jun. (Niclas), N. i N. którzy założyli oddzielne podlinie.

1. Podlinia Mikołaja jun.

Mikołaj jun. (Niclas) (ur. 1588 – zm. 1669 r.) – właściciel Wilkowa (Wilkau), Chwałowa (Frauenhain) i Książnicy (Pfaffendorf), żonaty z N.N., miał troje dzieci:

1. Urszulę – żonę Jerzego Moryca von Rohr;
2. Godfryda – właściciela Pankowa (Penkendorf), pisarza ziemskiego księstwa świdnocko – jaworskiego. Dwukrotnie żonaty, nie miał dzieci.
3. Fryderyka (ur. 1.10.1630 – zm. 21.05.1699 r.) - właściciela Komarna (Kammerswaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), Chwałowa (Frauenhain), Krzyżową (Kreisau), Wieruszowa (Wierischa) i Pankowa (Penkendorf) w księstwie świdnickim, Grobli (Graebel) koło Jawora (Jauer), Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty trzykrotnie: 1. z N. von Zedlitz z Komarna (Kammerswaldau), 2. (x 2.03.1672 r.) z Anną Urszulą (ur. 1642 – zm. 17.04.1688 r.), córką Fryderyka von Reibnitz, wdową po Janie Jerzym von Czettritz, 3. z N. von Rothkirch. Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – dwoje, z trzecią nie miał potomstwa:
   a) N. córkę – dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym Zygmuntem vin Eicke właściciela Godziszowej (Repersdorf) koło Jawora (Jauer), 2. z N. von Dyhrn.
   b) N. córkę – zonę N. von Uechtritz;
   c) N. córkę – żonę N. von Zedlitz z Lipy (Leipe) właściciela Czerńczyc (Kapsdorf);
   d) N. córkę – żonę N. von Tschesch właściciela Gniewomirowic (Fellendorf) w ksiestwie legnickim;
   e) Mikołaja (Nicol) Fryderyka (zm. 1690 r.) – żonaty z Julianną Elżbietą von Nostitz z Ręszowa (Ransen), miał dwie córki i syna (posthumus) – zmarłego w dzieciństwie.
   f) N. syna – zmarłego w dzieciństwie.

g) Gottlieba Leopolda (zm. 1721 r.) – właściciela Chwałowa (Frauenhain) i Grobli (Graebel). Żonaty z N. von Nostitz z Dębca (Dammitsch), miał syna – Fryderyka, który odziedziczył obydwa majątki. Żonaty z N. bar. von Sandretzki, miał dwóch synów: Jana Gottloba Zygmunta (ur. 1722 r.) i Mikołaja (Nicol) Fryderyka (ur. 1723 r.).

2. Podlinia N. z Wilkowa (Wilkau)

Brat Mikołaja jun. – N., właściciel Wilkowa (Wilkau), żonaty z N. bar. von Schaffgotsch, miał syna – Ernesta. Ernest, żonaty z Anną von Strachwitz z Karńca (Koernitz) koło Strzegomia (Striegau) miał dwóch synów: Ernesta jun. – właściciela Wilkowa (Wilkau) żonatego z Urszulą, córką Sebastiana von Schweinitz oraz Fryderyka żonatego z Dorotą von Zettritz (Czettritz). Synem Fryderyka był Jan Krzysztof- właściciel Rusinowej (Reusendorf), Walimia (Wuestewaltersdorf) i Sędzimierza (Neugerichte), żonaty z Anną Marianną von Schindel.

3. Podlinia N. z Wilkowa (Wilkau).

Drugi brat Mikołaja jun. – N., był żonaty z N. von Schenck z Marszowic (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau). Jego syn – N. z Wilkowa (Wilkau) żonaty z N. Niemitz z Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał kilkoro dzieci, m. in. Judytę – żonę Jerzego von Tschirn (Czirn) z Cierpic (Tirpitz), właściciela Priborn.

Nie wiadomo czyim synem był N. von Zedlitz – właściciel Wilkowa (Wilkau) żonaty z N. von Rasselwitz. Jego syn, Godfryd Ernest – żonaty z Zuzanną von Zedlitz z Podgórek (Tiefhartmannsdorf), miał syna – Ernesta Wilhelma, właściciela Górnych Milikowic (Ober Arnsdorf).

W 1764 roku (10.04.) Fryderyk Mikołaj von Zedlitz-Wilkau, właściciel Chwałowa (Frauenhain) i Rzędowa (Rungendorf), otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. Zmarł bezpotomnie – jego siostrzeniec Gottlieb Juliusz Truetzschler von Falkenstein uzyskał zgodę (22.02.1810 r.) na zmianę nazwiska i herbu: „hr. Zedlitz und Truetzschler" (zob. XIX-XX w.).

XI. LINIA Z WOJANOWA (SCHILDAU) I PŁONINY (NIMMERSATH)

ZEDLITZ-NIMMERSATH.

Jedna z najbardziej znanych linii Zedlitzów. Siedzibą był początkowo Wojanów (Schildau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) a później Płonina (Nimmersath) koło Jawora (Jauer). Tradycja rodowa uważa za założyciela linii Albrechta I (zm.1345 r.)

W drugiej połowie XV wieku N. von Zedlitz był żonaty (x ok. 1470 r.) z N. von Runge z Wojanowa (Schildau). Prawdopodobnie w posagu żony otrzymał ten

majątek. Jego syn – N., żonaty z N. von Stosch z Czarniny (Schwartze), miał dwóch synów: Abrahama – żonaty z N. von Schaffgotsch z Trzcińska (Rohrlach) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), miał tylko córkę – Katarzynę, pierwszą żonę (x ok. 1589 r.) Wolfa Dietricha von Muehlheim (zm. 1615 r.) oraz Mikołaja (Nicol).

Mikołaj (Nicol) – brat Abrahama, w 1589 roku był właścicielem Płoniny (Nimmersath). Żonaty z N. von Warnsdorf z Okalenicy (Schoenborn) miał trzech synów, którzy w 1608 roku (21.10.) uzyskali tytuły baronów:

1. Władysława (Ladislaus) (ur. 1552 r.) – członka rady cesarskiej, właściciela zamku Bolków (Bolkenhain), komtura komandorii zakonu joannitów w Złotoryi (Goldberg), Strzegomiu (Striegau) i w Lwówku (Lemberg, Loewenberg). Zmarł w 1618 roku (29.11.) i pochowany został w kaplicy Zedlitzów w Krzeszowie (Gruessau).
2. Abrahama
3. Mikołaja (Nicolaus) – właściciela Wojanowa (Schildau), gdzie w 1603 roku wybudował nowy pałac zniszczony w czasie wojny 30-letniej i odbudowany w 1667 roku przez Krzysztofa von Zedlitz-Nimmersath. Żonaty z Barbarą von Zedlitz z Bystrzycy (Wiesenthal) miał sześcioro dzieci: tcztery córki N. – żony N. von Zedlitz z Lubiechowa (Liebichau), N. von Zedlitz z Targoszyna (Bersdorf) i N. von Thomagnini z Łomnicy (Lomnitz), Annę Urszulę – zonę N. von Uechtritz z Łużyc, N. syna – zginął na wojnie oraz Mikołaja (Nicol) Zygmunta.

Mikołaj (Nicol) Zygmunt, syn Mikołaja bar. von Zedlitz – właściciel państw Bolków (Bolkenhain) i Płonina (Nimmersath) oraz Wojanowa (Schildau), Boleścina (Pilzen) i Sulisławic (Zuelzendorf). Dwukrotnie żonaty: 1. z Cecylią Otylią von Zedlitz z Bolkowa (?Bolkenhain), 2. z Urszulą Heleną, córką burgrabiego oleśnickiego Karola von Pritzelwitz, wdową po Aleksandrze bar. von Bibran, miał trzech synów i córkę:

a) Ferdynanda Zygmunta – właściciela Bolkowa (Bolkenhain), Płoniny (Nimmersath), Sulisławic (Zuelzendorf) i Kiełczyna (Koeltschen). Żonaty (x 1710 r.) z Joanną Szarlottą von Rothenburg z Kiełczyna (Koeltschen), miał córkę i syna.
b) Leopolda – właściciela Wojanowa (Schildau). Żonaty z Ewą Małgorzatą von Falkenhayn, miał córkę – Helenę Zofię i syna – Ernesta Karola Zygmunta..
c) Karola Kaspra Konrada – rotmistrza regimentu księcia Emanuela portugalskiego wojsk cesarskich. Żonaty (x 1716 r.) z Heleną Fryderyką bar. von Braun z Soboty (Zobten am Bober), miał dwóch synów i córkę. Jeden z synów – Karol, w 1781 roku był starostą zamku biskupiego Jahannisberg w Javorniku (Jawornik, Jauernigk).
d) Zuzannę Kunegundę – żonę (x 1684 r.) Jerzego Fryderyka von Reibnitz z Trzcińska (Rohrlach).

Z linii tej znani byli również żyjący w drugiej połowie XVII wieku: Fryderyk (Ferdynand ?) bar. von Zedlitz und Nimmersath – członek rady cesarza Leopolda i w 1662 roku kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego oraz Gotard Albrecht – właściciel Bolkowa (Bolkenhain), żonaty (x 1674 r.) z Franciszką Małgorzatą, córką Filipa hr. von Mansfeld, marszałka polnego wojsk cesarskich, gubernatora Raab na Węgrzech. Prawdopodobnie córka Gotarda Albrechta była pierwszą żoną Mikołaja Zygmunta z Bolkowa (Bolkenhain) i Płoniny (Nimmersath).
Pod koniec XVIII wieku przedstawiciele tej linii posiadali majątki tylko w Czechach.

XII. LINIA Z LIPY (LEIPE) I ŁOMNICY (LOMNITZ)

ZEDLITZ-LEIPE

Lipa (Leipe) w księstwie świdnicko - jaworskim należała do Zedlitzów od co najmniej XV wieku. Według tradycji rodowej byli potomkami Jana I zwanego „Wegiste" (zm. 1342 r.). Siedzibą rodową była Lipa (Leipe). Jednak jej właściciele znani są dopiero od XVI wieku: w 1509 roku właścicielem Lipy (Leipe) był Zygmunt von Zedlitz. W połowie XVI wieku Górną Lipę (Ober Leipe) posiadał Antoni von Zedlitz. Żonaty z Marią von Bibran z Mściwojowej (Profen), miał m.in. córkę – Annę (zm. przed 1632 r.), żonę (x 23.01.1578 r.) Jerzego von Reibnitz. Na przełomie XVI i XVII wieku Ernest (zm. 20.02.1620 r.) był właścicielem Lipy (Leipe) i Kwietnika (Blumenau) koło Jawora (Jauer), jego syn (?) Wawrzyniec (Lorenz) (ur. 1608 – zm. 1659 lub1667 r.) – właściciel Czerńczyc (Kapsdorf), miał dwóch synów: Dawida Henryka – założyciela wymarłych podlinii hrabiowskiej i starszej baronowskiej oraz Zygmunta – założyciela podlinii młodszej baronowskiej. Oprócz linii baronowskich i hrabiowskiej istniała linia szlachecka z Łomnicy (Lomnitz).

1. Podlinia szlachecka z Łomnicy (Lomnitz).

Właścicielem Łomnicy (Lomnitz) koło Jawora (Jauer) w drugiej połowie XVI wieku był Wolf von Zedlitz. Żonaty (x ok. 1597 r.) z Elżbietą von Seidersdorf z Saksonii, miał córkę – Elżbietę (ur. 1599 r.) – zonę Jerzego von Zedlitz z Pątnowa (Panthenau).
Na przełomie XVII i XVIII wieku Joachim Fryderyk z Łomnicy (Lomnitz) był właścicielem Paczyna (Petzelsdorf). W 1719 roku właścicielką tej miejscowości była Barbara Helena von Zedlitz (wdowa po Joachimie Fryderyku ?). Jej syn – N. był właścicielem Kwietna (Blumenrode) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

2. Podlinia hrabiowska i starsza baronowska Dawida Henryka (wymarła.)

Starszy syn Wawrzyńca (Lorenz) – Dawid Henryk (ur. 1634 – zm. 1708 r.), właściciel Będkowic (Bankwitz), żonaty z Urszulą Julianną von Senitz z Rękowa (Rankau), miał syna – Dawida Zygmunta (ur. 15.07.1708 – zm. 22.11.1760

r.), właściciela Kraskowa (Kratzkau), Chwałowa (Frauenhain) i Pankowa (Penkendorf), który w 1741 roku uzyskał tytuł pruskiego hrabiego z prawem primogenitury. Żonaty (x 20.10.1745 r.) z Heleną Elżbietą bar. von Hock (ur. 1.04.1725 – zm. 26.12.1799 r.), miał dwóch synów:

1. Jana Zygmunta (ur. 18.10.1746 – zm. 10.05.1777 r.) hr. von Zedlitz-Leipe – żonatego (x 29.05.1774 r.) z Beatą hr. von Burghaus (zm. 1815 r.). Miał syna Ernesta Wilhelma Zygmunta (ur. 7.04.1775 – zm. 24.04.1847 r.), właściciela Kraskowa (Kratzkau) – żonatego (x 21.01.1811 r.) z Szarlottą Fryderyką (ur. 19.12.1782 – zm. 1873 r.), córką Jerzego Fryderyka Wilhelma von Paczynski und Tenczin z Boroszowa (Boroschau) koło Olesna (Rosenberg). Na nim wymarła podlinia hrabiowska z Lipy (Leipe).
2. Gottlieba Zygmunta (ur. 15.09.1760 – zm. 22.02.1812 r.) bar. von Zedlitz-Leipe – właściciela Mirosławic (Rosental) i Krzyształowic (Kristelwitz). Jako młodszemu, przysługiwał mu tylko tytuł barona. Żonaty dwukrotnie: 1. z N.N., 2. (x 6.05.1791 r.) z Karoliną Augustą hr. von Loos (ur. 16.11.1769 – zm. 1835 r.), miał syna i córkę:
   a) Karola Adolfa Zygmunta (ur. 5.06.1792 – zm. 1846 r.) – zonaty (x 5.07.1820 r.) z Joanną Matyldą hr. von Loos (ur. 5.07.1804 – zm. 1852 r.), nie miał dzieci i na nim wymarła podlinia baronowska Dawida Zygmunta.
   b) Luizę Helenę Augustę (ur. Olbrachtowice, Albretsdorf 10.10.1797 – zm. Drezno, Dresden 13.05.1864 r.) – właścicielkę Będkowic (Bankwitz), Olbrachtowic (Albrechtsdorf) i Mirosławic (Rosental), żonę (x Olbrachtowice, Albrechtsdorf 20.11.1817 r.) Franciszka Bernarda Eugeniusza Reinera Karola von Mutius (ur. Oleśnica, Oels 6.04.1790 – zm. Będkowice, Bankwitz 26.09.1858 r.), rotmistrza wojsk pruskich i właściciela Bronowa (Boernchen) i Olbrachtowic (Albrechtsdorf).

3. Podlinia baronowska młodsza – Zygmunta.

Zygmunt – młodszy syn Wawrzyńca (Lorenz), właściciel Kątek (Kaenthen), Krzyżowej (Kreisau), Czerńczyc (Kapsdorf), Szarocina (Pfaffendorf), Walimia (Wuestewaltersdorf), Sędzimierza (Neugericht) i Tłumaczowa (Tuntschendorf). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Zedlitz , 2. (x 1708 r.) z Jadwigą Julianną von Rohr. Z obydwu małżeństw mia liczne potomstwo, m.in. trzech synów: Jerzego Gottlieba, Karola Zygmunta i Fryderyka Moryca – właściciela Czerńczyc (Kapsdorf), żonatego z Zofią Magdaleną von Bredau, którzy w 1735 roku uzyskali tytuły baronów czeskich. Jerzy Gottlieb i Fryderyk Moryc byli założycielami dwóch podlinii Zedlitz und Leipe (zob. XIX – XX w.).

Do połowy XVIII wieku istniało jeszcze wiele domów, których nie można uporządkować i o których mamy niewiele informacji:

Warta Bolesławiecka (Alt Warthau): w 1465 roku właścicielami tej miejscowości byli Jan, Nicol oraz Jerzy von Zedlitz (bracia ?). Jerzy, żonaty z Ewą von Kottwitz, miał córkę – Annę, żonę (x ok. 1540 r.) Jana Krzysztofa von Bibran z Trzebienia (Kittlitzleben).

Różana (Rosenau) i Ramułtowice (Romolkwitz): Krzysztof von Zedlitz (zm. po 1677 r.) z Różanej (Rosenau) był właścicielem Romułtowic (Romolkwitz) i Budziszowa (Polnisch Baudiss) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty był z Jadwigą von Zedlitz z Tworzyjanowa (Floriansdorf), wdową po Jerzym von Rothkirch.

Gościradz (Kleppelsdorf): Prawdopodobnie dom ten należał do linii z Pilchowitz (Mauer) gdyż niektórzy właściciele tej miejscowości używali takiego samego przydomku „Schlegel". W 1465 roku właścicielem Gościradza (Kleppelsdorf) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg) był Jan Schlegel. W 1626 roku Kasper von Zedlitz był właścicielem Gościradza (Kleppelsdorf), Tarczyna (Kuttenberg) i Grodnicy (Gieshuebel). Na początku XVIII wieku właścicielem tych miejscowości był Abraham von Zedlitz.
W 1668 roku (17.12.) zmarł w Legnicy (Liegnitz) w wieku 60 lat Melchior von Zedlitz zwany Schlegel z Gościradza (Kleppelsdorf), właściciel Celowa (Preilsdorf) koło Jawora. Pochowany został w kościele św. Piotra i Pawła w Legnicy (Liegnitz).

Zamienice (Samitz) koło Złotoryi (Goldberg) lub Zameczno (Samitz) koło Lubina (Lueben): należały do Zedlitzów już w drugiej połowie XV wieku, w połowie XVI wieku właścicielem tej miejscowości był Krzysztof von Zedlitz (zm. po 1582 r.) żonaty (x 16.10.1556 r.) z Magdaleną, córką Henryka von Kreiselwitz z Łąkotki (Schoenau). W 1569 roku był członkiem rady księcia Henryka XI legnickiego a w 1571 roku panem zastawnym i starostą Lubina (Lueben).

Rokitnica (Roechlitz): w 1377 roku Albrecht von Zedlitz z Rokitnicy (Roechlitz) sprzedał miastu Złotoryja (Goldberg) prawa sądu dworskiego z domem i dworem w mieście. W 1418 roku właścicielem Rokitnicy (Roechlitz) był Hentschel z Rokitnicy (Roechlitz) a w latach 1455 – 1468 Jan Zedlitz zwany von Roechlitz.

Ród znany również z Polski i Czech: do Polski przybywali wielokrotnie w różnych okresach. Według Sinapiusa już w 1173 roku Hinco (Henryk) Zedlitz był ministeriałem księcia polskiego Mieczysława Starego. W 1418 roku „Hinco alias Cedlic de Silesia" przebywał na Mazowszu na dworze księcia Janusza mazowieckiego i był podkomorzym warszawskim. Według T. Jurka pochodził z linii z Nowego Kościoła (Neukirch).

XIX – XX WIEK.

Od drugiej połowy XVIII wieku znane były trzy główne linie tego rodu – trzy na Śląsku Pruskim: hrabiowska Zedlitz-Truetzschler (dawniej Zedlitz-Wilkau), i baronowskie Zedlitz-Neukirch i Zedlirz-Leipe oraz hrabiowska linia czeska nie posiadająca majątków na Śląsku – Zedlitz-Nimmersat.

ZEDLITZ UND TRUETZSCHLER

Po bezpotomnej śmierci Fryderyka Mikołaja hr. von Zedlitz-Wilkau , jego siostrzeniec – Gottlieb Juliusz Truetzscher von Falkenstein (ur. Cieśle, Zessel 31.05.1775 – zm. Chwałów, Frauenhain 2.01.1838 r.) uzyskał w 1810 roku (22.02.) zgodę króla pruskiego na zmianę nazwiska „hr. von Zedlitz und Truetzschler". Był ordynatem dwóch fideikomisów: Świątniki (Schwentnig) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) z majątkami Świątniki (Schwentnig), Księginice Małe (Klein Kniegnitz) i Przezdrowice (Prschiedrowitz) oraz fideikomis Piotrków (Petrikau). Żonaty (x Stary Zamek, Altenburg 19.11.1797 r.) z Ernestyną von Truetzschler (ur. Stary Zamek, Altenburg 18.11.1779 – zm. Chwałów, Frauenhain 5.05.1862 r.), miał czterech synów:

1. Karola Edwarda (ur. Stary Zamek, Altenburg 26.03.1800 – zm. Świątniki, Schwentnig 26.12.1880 r.) – ordynata fideikomisu Świątniki (Schwentnig), prezydenta rejencji (dzierżoniowskiej ?). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Berlin 7.10.1825 r.) z Ulryką bar. von Vernezobre de Laurieux (ur. Hohen Finow 24.12.1804 – zm. Chociwel na Pomorzu ? Freienwalde 9.06.1843 r.), 2. (x Legnica, Liegnitz 15.03.1846 r.) z Szarlottą Fryderyką Franciszką von Wentzki und Petersheide (ur. Rychnów, Reichen 5.09.1800 – zm. Świątniki, Schwentnig 18.05.1888 r.) wdową po N. von Studnitz. Czworo dzieci miał tylko z pierwszego małżeństwa:
   a) Ernestynę Ulrykę Elżbietę (ur. Freienwalde 4.08.1826 r.).
   b) Karola Adolfa Oswalda (ur. Freienwalde 28.04.1828 – zm. Świątniki, Schwentnig 17.04.1860 r.) – sędziego sądu powiatowego. Żonaty (x Chwałów, Frauenhain 28.09.1854 r.) ze swoją kuzynką Julią Elżbietą Walerią hr. von Zedlitz und Truetzschler (ur. Świdnica, Schweidnitz 3.09.1832 r.) która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 30.03.1864 r.) za Jerzego hr. von Stosch z Mańczyc (Manze) koło Strzelina (Strehlen), miał tylko córkę – Edytę Ulrykę Sydonię (ur. Świątniki, Schwentnig 9.10.1856 r.), żonę (x Mańczyce, Manze 4.06.1878 r.) Kurta von Rohr z Hohenwulsch.
   c) Karola Fryderyka Wilhelma Konstantyna (ur. Freienwalde 20.01.1833 – zm. Świątniki, Schwentnig 1.02.1888 r.) – ordynata fideikomisu Świątniki (Schwentnig). Żonaty (x Hohenwulsch 2.05.1862 r.) z Heleną von Rohr (ur. Hohenwulsch 21.01.1839 – zm. Berlin 30.03.1878 r.), miał syna – Edwarda Otto (ur. Świątniki, Schwentnig 23.03.1874 r.) który odziedziczył po ojcu fideikomis.

d) Roberta (ur. Freienwalde 8.12.1837 r.) – właściciela Dolnego Borowa (Nieder Grossenborau) z Zawadą (Grund) koło Kożuchowa (Freystadt), nadprezydenta prowincji śląskiej, kuratora Uniwersytetu Wrocławskiego. Żonaty (x Dannenwalde 24.10.1862 r.) z Agnieszką Emilią von Rohr-Levetzow (ur. Berlin 25.03.1840 r.), miał sześcioro dzieci:
    - Karola Konstantyna Fryderyka Edwarda Roberta (ur. Dolny Borów, Nieder Grossborau 16.08.1863 r.) – adiutanta następcy tronu księcia Joachima Albrechta pruskiego, marszałka dworu króla pruskiego. Żonaty (x Berlin 21.02.1899 r.) z Olgą Buergers (ur. Berlin 1.10.1876 r.), miał synów: Roba Joachima Maksymiliana (ur. Berlin 18.12.1899 r.) i Fryderyka Karola Roberta (ur. Berlin 28.06.1901 r.).
    - Elżbietę Ulrykę Emilię (ur. Pau, Francja 7.11.1864 r.) – diakonissę w Bethel.
    - Ehrengardę Ruth (ur. Dolny Borów, Nieder Grossborau 4.02.1867 r.) – żonę (x Opole, Oppeln 4.02.1886 r.) Juergena von Kleist-Retzow (zm. Drezno, Dresden 14.12.1897 r.), landrata powiatu Białogard (Belgard) na Pomorzu.
    - Marię Agnes (ur. Dolny Borów, Nieder Grossborau 1.02.1869 r.) – żonę (x Berlin 16.06.1891 r.) Hermanna von Treskow, pułkownika wojsk niemieckich i dowódcę 1. śląskiego regimentu dragonów.
    - Karola Otto Stefana (ur. Dolny Borów, Nieder Grossborau 28.03.1871 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 11.07.1902 r.) z Heleną von Rohr (ur. Hohenwulsch 17.12.1882 r.), miał córki: Ingeborgę (ur. Mańczyce, Manz 4.10.1903 r.) i Ehrengardę (ur. Wrocław, Breslau 15.05.1906 r.).
    - Ehrengardę Ernestynę Ulrykę Zofię (ur. Dolny Borów, Nieder Grossborau 24.05.1877 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 22.04.1908 r.) Karola von Rohr.

2. Roberta Augusta (ur. Stary Zamek, Altenburg 4.11.1801 – zm. Chwałów, Frauenhain 2.02.1878 r.) – właściciela Chwałowa (Frauenhain) i Rzędowa (Rungendorf). Żonaty (x Stary Zamek, Altenburg 20.08.1829 r.) z Sydonią hr. von Beust (ur. 19.12.1807 – zm. Chwałów, Frauenhain 10.09.1863 r.), miał tylko córkę – Julię Elżbietę Sydonię (ur. Świdnica, Schweidnitz 3.09.1832 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x Chwałów, Frauenheim 28.09.1854 r.) z kuzynem Karolem Adolfem Oswaldem hr. von Zedlitz und Truetzschler (zm. Świątniki, Schwentnig 17.04.1860 r.), 2. (x Chwałów, Frauenhain 30.03.1864 r.) z Jerzym hr. von Stosch (zm. Mańczyce, Manze 29.10.1871 r.) z Mańczyc (Manze).

3. Karola Moryca (ur. Stary Zamek, Altenburg 1.10.1804 – zm. Piotrków, Petrikau 3.07.1858 r.) – ordynata fideikomisu Piotrków (Petrikau). Żonaty (x 11.04.1826 r.) z Melanią Albertyną Henriettą von Sauerman (ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 29.05.1806 – zm. Legnica, Liegnitz 18.10.1873 r.) z Wyszonowic (Ruppersdorf) koło Strzelina (Strehlen) **spr.,** miał troje dzieci:
   a) Karolinę Adelajdę Józefinę Elżbietę Wandę (ur. Gniewomierz, Oyas 10.08.1831 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 8.11.1852 r.) Edwina hr. von Rothkirch und Trach (zm. Pątnów, Panthenau 29.09.1904 r.), ordynata fideikomisu Pątnów (Panthenau).
   b) Toskę (ur. Gniewomierz, Oyas 6.08.1835 – zm. Legnica, Liegnitz 5.01.1909 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 8.03.1862 r.) Jan von Goetz (zm. Hohenbocka 2.05.1883 r.) z linii górnołużyckiej.
   c) Fryderyka Karola Jerzego (ur. Piotrków, Petrikau 13.08.1840 r.) – ordynata fideikomisu Piotrków (Petrikau). Żonaty (x Grossenbehringen 1.10.1863 r.) z Matyldą Elżbietą von Truetzschler (ur. Zwickau 27.05.1844 r.), miał syna – Franciszka Adolfa Moryca Edgara (ur. Poczdam, Potsdam 15.07.1864 r.), żonatego dwukrotnie: 1. (x Rokitki, Reisicht 26.09.1888 r.) z Karolą hr. von Nostitz (ur. 5.06.1865 – zm. Poczdam, Potsdam 2.07.1889 r.), 2. (x Londyn) z Idą Emmą Reichardt (ur. Idar 5.07.1864 r.), wdową po N. von Dehring. Z pierwszą żoną miał córkę – Agnieszkę Elżbietę Marię Walerię Ruth Karolę (ur. Poczdam, Potsdam 24.06.1889 r.), z drugą – dwoje dzieci: Luizę Rut (ur. Berlin 1.05.1893 r.) i Freda (ur. Berlin 1.03.1898 r.).
4. Karola Bernarda (ur. Stary Zamek 8.04.1806 – zm. Pomianów Dolny, Nieder Pomsdorf 28.03.1857 r.) – właściciela państwa Pomianów Dolny (Nieder Pomsdorf). Żonaty (x Pomianów Dolny, Nieder Pomsdorf 19.10.1832 r.) z Józefiną hr. von Schaffgotsch (ur. 26.01.1806 – zm. Wrocław, Breslau 24.10.1891 r.), miał syna – Fryderyka Karola Adolfa (ur. Pomianów Dolny, Nieder Pomsdorf 22.02.1837 r.), który odziedziczył majatek ojca. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 8.01.1862 r.) z Wiolą Adelajdą Małgorzatą von der Hagen (ur. Rathenow 26.04.1845 r.) – rozwiedziona, powtórnie wyszła za mąż za Alfreda hr. von Dohna (x Wrocław, Breslau 21.05.1874 r.) z jej siostrą – Elżbietą von der Hagen (ur. Rathenow 1.10.1849 – zm. Wrocław, Breslau 25.01.1907 r.).

ZEDLITZ UND NEUKIRCH

Dwaj bracia: Konrad Gottlieb (zm.1769 r.) i Otto Kasper (zm.1766 r.) Zeidlitz und Neukirch w połowie XVIII wieku podzielili linię na dwie podlinie, które z kolei w ciągu XIX i XX wieku podzieliły się na liczne domy.

1. Podlinia Konrada Gottlieba.

Trzej bracia – wnukowie Konrada Gottlieba byli założycielami trzech domów tej podlinii: Nowy Kościół (Neukirch), Dolny Wojcieszów (Nieder Kauffung) i Podgórki (Tiefhartmannsdorf).

a) Dom Nowy Kościół (Neukirch).

Nowy Kościół (Neukirch) koło Złotoryi (Goldberg)był jedną z najstarszych siedzib Zedlitzów już od początku XIV wieku. W XIX wieku założycielem domu był najstarszy wnuk Konrada Gottlieba – Wilhelm Jan Gottlieb Konrad bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 19.01.1786 – zm. Gozdno, Hermannswaldau 31.01.1862 r.), tajny radca rejencji i właściciel Nowego Kościoła (Neukirch), Gozdna (Hermannswaldau) oraz Różanej (Rosenau). Żonaty (x Dąbki k. Krosna Odrzańskiego, Fritschendorf b.Crossen a. Oder 8.06.1809 r.) z Molly von Kamecke (ur.Gryfino, Greifenhagen 11.11.1788 – zm. Gozdno, Hermannswaldau 9.04.1860 r.), miał trzech synów:

1) Wilhelma (ur. Nowy Kościół, Neukirch 30.09.1811 – zm. Nowy Kościół, Neukirch 25.11.1880 r.) – dyrektora sejmiku księstwa świdnicko – jaworskiego, właściciela Nowego Kościoła (Neukirch), Gozdna (Hermannswaldau) i Różanej (Rosenau). Trzykrotnie żonaty: 1. (x Piszkowice Pischkowitz 16.03.1835 r.) z Luizą bar. von Falkenhausen (ur. Piszkowice k. Kłodzka, Pischkowitz b. Glatz 18.03.1813 – zm. Nowy Kościół Neukirch 16.07.1839 r.), 2. (x Dolny Borów, Nieder Grossenborau 26.02.1842 r.) z Bertą Klotyldą Dorotą Wilhelminą von Unruh (ur. Legnica, Liegnitz 6.03.1822 – zm. Nowy Kościół, Neukirch 17.08.1857 r.), 3. (x Siodłkowice, Schollwitz 25.11.1858 r.) z Elżbietą bar. von Seherr-Thoss (ur. Siodłkowice, Schollwitz 25.12.1832 – zm. Legnica, Liegnitz 18.06.1910 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – troje dzieci, z trzecią dwóch synów:
    a) Wilhelma Jerzego Zygmunta (ur. Nowy Kościół, Neukirch 24.05.1838 – zm. Halle 11.09.1903 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Drezno, Dresden 28.12.1869 r.- rozwiedziony 1878 r.) z Mary Wolff (zm. Vevey 28.08.1897 r.), 2. (x 30.09.1883 r.) z Idą Koppe (ur. Bitterfeld 1.09.1839 – zm. Harzburg 18.09.1902 r.), z pierwszą żoną miał syna – Jerzego Wilhelma Edwarda Ernesta (ur. Gozdno, Hermannswaldau 10.03.1871 r.) – profesora języków na uniwersytecie w New Seeland (Ameryka). Żonaty (x 4.01.1905 r.) z Alice Maud Fitzherbert, miał troje dzieci: Fanny Luise (ur. Lower Hutt 5.02.1906 r.), Wilhelma Alfreda (ur. Lower Hutt 7.04.1907 r.) i Alice Wandę (ur. Lower Hutt 10.11.1911 r.).

b) Fryderyka Wilhelma Ludwika Jerzego Oswalda (ur. Nowy Kościół, Neukirch 18.05.1846 – zm. Nowy Kościół 13.08.1898 r.) – właściciela Nowego Kościoła (Neukirch). Żonaty (x Mahlen 30.09.1891 r.) z Marią Wilhelminą Nanny Joanną von Tuempling (ur. Koblenz 10.09.1847 r.), wdową po Alfredzie von Loebenstein (zm. 9.12.1886 r.).
c) Wilhelma Ernesta Ludwika Erbo (ur. Nowy Kościół, Neukirch 13.02.1848 r.) – landrata powiatu Świerzawa (Schoenau), prezesa synodu prowincji śląskiej, właściciela Gozdna (Hermannswaldau) i Różanej (Rosenau). Żonaty (x 21.11.1878 r.) z Magdaleną Luizą Benedettą Felicitas von Erdmannsdorf (ur. Moszna, Moschen 31,07.1858 – zm. Gozdno, Hermannswaldau 3.02.1912 r.) z Moszznej (Moschen) koło Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku, miał czworo dzieci:
    - Eleonorę Molly Berthę Karolinę (ur. Gozdno, Hermannswaldau 7.09.1879 r.) - diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf).
    - Wilhelma (ur. Gozdno, Hermannswaldau 23.09.1880 r.) – dzierżawcę Gozdna (Hermannswaldau).
    - Jerzego Erbo Marcina Konrada (ur. Gozdno, Hermannswaldau 24.08.1883 r.) – referendarza Wyższegom Sądu Ziemskiego we Wrocławiu (Breslau).
    - Jana Kaspra Henryka (ur. Gozdno, Hermannswaldau 7.07.1893 r.) – oficera wojsk niemieckich.
d) Gertrudę (ur. Nowy Kościół, Neukirch 4.07.1850 r.) – żonę (x Nowy Kościół, Neukirch 30.09.1868 r.) Reinholda bar. von Kottwitz (zm. Dolne Długie, Nieder Langheinersdorf 22.08.1881 r.), właściciela Dolnego Długiego (Nieder Langheinersdorf) koło Szprotawy (Sprottau).
e) Gotarda Ludwika Krafta (ur. Nowy Kościół, Neukirch 17.09.1860 – zm. Bournemouth, Anglia 14.12.1910 r.)
f) Fryderyka Karola (ur. Nowy Kościół, Neukirch 24.03.1864 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Schreiberhau 9.05.1910 r.) z Anną Toni Adelajdą Marią von Versen (ur. Treptow 11.11.1873 r.), miał córkę – Annę Elżbietę Helenę (ur. Lwówek Śląski, Loewenberg 23.02.1911 r.).

2) Konstantyna (ur. Gozdno, Hermannswaldau 31.03.1813 – zm. Bierkowice, Birgwitz 28.10.1889 r.) – prezydenta rejencji. Żonaty (x Piszkowice, Pischkowitz 14.08.1839 r.) z Szarlottą bar. von Falkenhausen (ur. Piszkowice, Pischkowitz 14.08.1817 – zm. Bierkowice, Birgwitz 15.12.1897 r.) właścicielką Bierkowic (Birgwitz) i części Świecka (Schwenz) koło Kłodzka (Glatz), miał syna – Oktawiana Wilhelma Fryderyka Otto Konrada (ur. Kłodzko, Glatz 6.12.1840 r.) – prezydenta (towarzystwa ?) han-

dlu morskiego (Seehandlung). Żonaty (x Berlin 12.04.1881 r.) z Anną Binseel (ur. Głogów, Glogau 15.11.1840 – zm. Berlin 15.05.1897 r.), rozwiedzioną z N. Neumann.

3) Aleksandra Teodora Pawła Konrada (ur. Gozdno, Hermannswaldau 27.04.1819 – zm. Piszkowice, Pischkowitz 8.12.1885 r.) – dyrektora sejmiku ziębicko –kłodzkiego, komtura prowincji śląskiej świeckiego zakonu joannitów. Żonaty (x Piszkowice, Pischkowitz 5.05.1840 r.) z Florentyną bar. von Falkenhausen (ur. Piszkowice, Pischkowitz 5.02.1816 - zm. 20.11.1854 r.), właścicielką Piszkowic (Pischkowitz), miał troje dzieci:
   a) Dorotę (ur. Piszkowice, Pischkowitz 9.03.1842 r.) – żonę (x Piszkowice, Pischkowitz 24.05.1868 r.) Wilhelma von Tuerke (zm. Świdnica, Schweinitz 10.12.1902 r.), właściciela Świdnicy Górnej (Schweinitz II) koło Zielonej Góry (Gruenberg).
   b) Jadwigę Florentynę Szarlottę Luizę Marię (ur. Piszkowice, Pischkowitz 26.05.1846 r.) – żonę (x Kłodzko, Glatz 5.10.1875 r.) Ryszarda von Winterfeld, generała kawalerii wojsk niemieckich.
   c) Jerzego Wilhelma Konrada Gottlieba Fryderyka (ur. Piszkowice, Pischkowitz 15.04.1851 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (z Wrocław, Breslau 16.07.1907 r.) z Marią Bertą Scharf (ur. Korfantów, Friedland 31.01.1868 r.), miał syna – Joachima Jana Jerzego Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 3.04.1886 r.), komendanta wojskowej akademii technicznej.

b) Dom Dolny Wojcieszów (Nieder Kauffung)

W XIX wieku założycielem domu był drugi z braci, Otto Konrad Kasper Gottlieb bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 15.10.1787 – zm. Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 16.03.1865 r.) – generał-major wojsk pruskich, dyrektor sejmiku księstwa świdnicko – jaworskiego i właściciel Dolnego Wojcieszowa (Nieder Kauffung) oraz Podgórek (Tiefhartmannsdorf). Żonaty (x Bożków, Eckersdorf 15.10.1812 r.) z Gabrielą hr. von Magnis (ur. Bożków, Eckersdorf 11.09.1794 – zm. Bożków, Eckersdorf 1.05.1870 r.) z Bożkowa (Eckersdorf) w hrabstwie kłodzkim, miał czterech synów:

1. Antoniego Otto (ur. Bożków, Eckersdorf 9.10.1813 – zm. Paczków, Patschkau 4.10.1888 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty (x Jelenia Góra, Hirschberg 6.08.1845 r.) z Adolfiną Beatą Klarą von Hacke (ur. Genshagen 15.05.1828 – zm. Legnica, Liegnitz 2.02.1874 r.), miał pięcioro dzieci:
   a) Olgę Gabrielę Luizę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 11.05.1846 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 4.11.1872 r.) Henryka bar. von Budden-

brock (zm. Berlin 12.03.1900 r.), marszałka dworu książąt Schleswig-Holstein.

b) Martę Gabrielę Luizę (ur. Mysłakowice, Erdmannsdorf 22.06.1851 r.) – przełozona diakonii w Czerńczycach (Kapsdorf).

c) Fryderyka Wilhelma Dietza (ur. Mysłakowice, Erdmannsdorf 8.06.1853 – zm. Partenkirchen 28.01.1913 r.) – właściciela majątków Hochzoll-Friedbergerau, Friedberg, Rederzhausen i Kissing w Bawarii. Żonaty (x Berlin 7.10.1889 r.) z Elzą Hainauer (ur. Berlin 24.08.1870 r.), miał czworo dzieci:

- Jana Albrechta Otto Oskara Henryka Juliusza Kurta Citeldietza (ur. Berlin 9.08.1890 r.).
- Marka Ariberta Pawła Klemensa Traugotta Freunda (ur. Drezno, Dresden 24.06.1892 r.).
- Jerzego Wiktora Prospera Dietricha Kraffta (ur. Drezno, Dresden 7.07.1893 r.).
- Florence Adolfinę Julię Wandę Nelli (ur. Chemnitz 22.01.1898 r.).

d) Annę Gabrielę Luizę (ur. Mysłakowice, Erdmannsdorf 31.05.1855 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 25.09.1883 r.) Juliusza Leist, tajnego nadradcę rejencji.

e) Hertę Gabrielę Luizę (ur. Mysłakowice, Erdmannsdorf 3.05.1857 r.) – diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf)

2. Hugo (ur. Bożków, Eckersdorf 13.05.1816 – zm. Nieder Loessnitz 2.09.1893 r.) – starostę zamku w Legnicy (Liegnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Borowa ?, Bohrau 3.06.1841 r.) z Luizą hr. von Schwerin (ur. Borowa ?, Bohrau 25.01.1822 r. – zm. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 8.04.1852 r.), 2. (x Londyn 22.04.1858 r.) z Ellen Cowell (ur. Londyn 5.02.1835 – zm. Nieder Loesnitz 22.09.1912 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą – również troje:

a) Gabrielę Luizę Eugenię (ur. Rusko ?, Rausse 31.03.1843 – zm. Berlin 4.02.1913 r.) – żonę (x Podgórki, Tiefhartmannsdorf 20.05.1863 r.) Alfreda von Kuester (zm. Lubiechowa, Hohenliebenthal 15.03.1887 r.), ordynata fideikomisu Lubiechowa (Hohenliebenthal).

b) Wandę Marię Luizę (ur. Rusko?, Rausse 16.07.1845 r.) – żonę (x Podgórki, Tiefhartmannsdorf 6.06.1865 r.) Adolfa hr. von Goetzen (zm. Franfurt nad Menem, Franfurt a. Men 26.05.1879 r.), po jego śmierci przełożona diakonii w Czerńczycach (Kapsdorf).

c) Zygfryda Emanuela Ludwika (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 3.04.1852 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Karlsruhe 14.10.1886 r.) z Luizą von Seldeneck (ur. Karlsruhe19.03.1862 r.), miał dwoje dzieci:

- Henryka (ur. Karlsruhe 8.08.1887 r.) – referendarza rejencji. Żonaty (x Warmątowice, Eichholz 30.07.1913 r.) z Dragą Gabrielą Jadwigą Wallgundą Serafiną von Olschewski (ur. Warmątowice, Eichholz 29.08.1893 r.).
- Luizą (ur. Karlsruhe 15.12.1888 r.).

d) Luizę Ellen (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 30.05.1859 r.) – diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf).

e) Eberharda (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 21.12.1861 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Stangenberg 27.09.1897 r.) z Jadwigą hr. von Rittberg (ur. Hoefchen 15.04.1873 – zm. Rostock 7.12.1906 r.), miał dwóch synów: Henryka (ur. Stangenberg 26.08.1899 r.) i Dietricha Eberharda Ruedigera (ur. Ortelsburg 24.08.1899 r.).

f) Godfryda Henryka (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 20.08.1863 r.) – urzędnika niemieckiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Żonaty dwukrotnie; 1. (x Berlin 23.09.1889 r.) z Heleną von Ohlen und Adlerskron (ur. Berlin 11.04.1867 – zm. Hannower 7.11.1901 r.), 2. (x Poczdam, Potsdam 15.10.1909 r.) z Natalią Urszulą Zofią Gertrudą von Bredow (ur. Rathenow 25.06.1862 r.), z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci:
    - Fryderyka Konstantyna Oskara (ur. Berlin 29.03.1891 r.) – referendarza sądowego.
    - Ernesta Eberharda (ur. Osnabrueck 28.08.1862 r.) – leśnika.
    - Jana Wernera Alfreda (ur. Osnabrueck 10.03.1894 r.).
    - Hertę Wiktorię (ur. Hannower 1.09.1895 r.).
    - Helenę (ur. Hannower 24.10.1901 r.).

3. Benno (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 14.08.1821 – zm. Wernigerode 16.05.1903 r.) – majora wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Gościszów, Giessmannsdorf 5.08.1852 r.) z z Klementyną von Schoenberg-Bibran und Modlau (ur. Luga 5.04.1830 – zm. Drezno, Dresden 18.05.1861 r.) , 2. (x Wernigerode 17.02.1898 r.) z Anną Fryderyką Wilhelminą von Bonin (ur. Berlin 3.08.1847 r.), miał z pierwszą żoną dwoje dzieci:
    a) Jadwigę (ur. 27.05.1855 r.) – właścicielkę majątków Luga i Quoos na Górnych Łużycach.
    b) Klemensa (ur. 22.10.1857 – zm. Berlin 17.10.1901 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Nowy Jork 2.02.1889 r.) z Kornelią (Nelly) Rosevelt (ur. Nowy Jork 16.01.1870 r.), miał córkę – Holdę (ur. Berlin 1.04.1891 r.), właścicielkę majątku Haslinghof w Baden-Baden.
4. Kuno (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 6.12.1824 – zm. Vevey 25.10.1874 r.) – właściciela majątku lennego i Dolnego Wojcieszowa

(Lehngut und Nieder Kauffung). Żonaty (x Berlin 14.05.1853 r.- rozwiedziony 1868 r.) z Marią hr. von Zieten (ur. Ramstedt 13.11.1834 – zm. Montelungo 19.03.1911 r.), żona po rozwodzie wyszła ponownie za mąż (x 12.02.1877 r.) za Artura von Winnig i ponownie się rozwiodła. Miał pięcioro dzieci:

a) Mikołaja Fryderyka Wilhelma (ur. Vevey 12.04.1854 – zm. Nieder Heyersdorf 8.02.1894 r.) – żonatego (x Boston 12.04.1877 r.) z Katarzyną Kelsey (ur. Cambridge, Ameryka 15.11.1851 – zm. Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 21.03.1898 r.), miał syna – Kuno James (ur. Lexington, Suffolk-Ameryka 26.06.1879 r.), oficera sztabowego wojsk niemieckich, żonatego (x Kania – Pomorze, Kannenberg – Pommern 23.05.1912 r.) z Emilią (Molly) Anną von Wedel (ur. Kania, Kannenberg 6.07.1886 r.).
b) Brygidę (ur. Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 27.04.1861 r.) – żonę (x Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 2.05.1899 r.) Waltera von Erdmannsdorf.
c) Kunegundę (ur. Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 26.09.1862 r.) – żonę (x Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 8.11.1894 r.) Ludolfa hr. von Alvensleben bar. von Erxleben.
d) Gabrielę (ur. Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 6.06.1864 r.) – żonę (x Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 24.09.1892 r.) Alfreda von Olschewski (zm. Nervi ? 3.04.1909 r.), właściciela Warmątowic (Eichholz) koło Legnicy (Liegnitz).
e) Adriana (ur. Dolny Wojcieszów, Nieder Kauffung 19.05.1866 r.).

c) Dom Konrada Gottlieba Henryka Zygmunta.
(wymarły).

Trzeci z braci – Konrad Gottlieb Henryk Zygmunt bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Podgórki, Tiefhartmannsdorf 17.08.1790 – zm. 20.12.1864 r.) – major wojsk pruskich, został spłacony i nie posiadał żadnego majątku, poświęcił się karierze wojskowej. Żonaty (x 29.06.1819 r.) z Pauliną von Gontard (ur. 31.03.1780 – zm. 9.06.1846 r.), miał syna – Pawła Teodora Gottlieba Konrada (ur. Głubczyce, Leobschuetz 5.02.1823 – zm Naumburg 4.01.1911 r.), oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Brzeg Dolny, Dyhernfurth 1.05.1849 r.) z Augustą von Walter (ur. Białków, Belkau 5.08.1825 – zm. Białków 12.03.1876 r.), właścicielką Białkowa (Belkau), miał tylko córkę – Teresę (ur. Białków, Belkau 20.09.1860 r.), żonę (x Białków, Belkau 6.10.1886 r.) Wernera bar. von Schele.

2. Podlinia Otto Kaspra.

Założycielem podlinii był brat Konrada Gottlieba – Otto Kasper (zm. 1763 r.). Jego dwaj wnukowie byli założycielami dwóch domów: Lubiechowej (Hohenliebenthal) i Zagórza Śląskiego (Kynau).

a) Dom Lubiechowa (Hohenliebenthal)

Założycielem domu był Kasper Konrad Gottlieb bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Lubiechowa, Hohenliebenthal 13.04.1765 – zm. Wołów, Wohlau 8.06.1842 r.) – właściciel Lubiechowej (Hohenliebentha) koło Złotoryi (Goldberg), landrat powiatu złotoryjskiego. Żonaty (x Cieśle, Zessel 1787 r.) z Eleonorą Fryderyką Augustą Truetzschler von Falkenstein (ur. Cieśle, Zessel 26.04.1768 – zm. Lubiechowa, Hohenliebenthal 22.03.1820 r.), miał dwóch synów:

1. Konrada Gottlieba Ferdynanda (ur. Dolne Twardocice, Nieder Harpersdorf 21.02.1789 – zm. Berlin 5.02.1869 r.) – generał-majora wojsk pruskich. Żonaty (x 14.11.1820 r.) z Marią Antoniną Luizą Augustą von Sommerfeld (ur. 8.04.1793 – zm. Berlin 6.04.1877 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Konrada Ferdynanda Ludwika (ur. Muehlhausen w Turyngii 16.10.1830 r.) – dyrektora poczty. Żonaty (x Berlin 13.11.1870 r.) z Anną Elżbietą Minna Wachs (ur. Kołobrzeg, Kolberg 23.01.1848 r.), miał córkę – Teklę Annę Luizę Augustę (ur. Berlin 20.08.1871 r.), żonę (x Berlin 2.07.1902 r.) Fryderyka Karola bar. von Zedlitz und Neukirch, komisarza kryminalnego prezydium policji w Berlinie.
   b) Annę (ur. Muehlhausen 14.10.1837 r.) – diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf).
2. Konrada Otto Wilhelma Ludwika (ur. Dolne Twardocice, Nieder Harpersdorf 15.05.1800 – zm. Erfurt 3.09.1865 r.) – oficera wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Soemmerda 7.05.1829r.) z Luizą Ramann (ur. Soemmerda 18.02.1804 – zm. Soemmerda 5.04.1841 r.), 2. (x Soemmerda 17.08.1841 r.) z Gottholdiną Schumann (ur. Gross Vargula ? 10.11.1816 – zm. Koelleda 16.03.1849 r.), z pierwszą żoną miał jednego, z drugą – dwóch synów:
   a) Ludwika (ur. Soemmerda 17.08.1831 – zm. Wrocław, Breslau 24.08.1899 r.) – inspektora podatkowego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Koszalin, Koeslin 16.06.1863 r.) z Marią Schwerdtfeger (ur. Ploschnitz 12.10.1836 – zm. Wodzisław Śląski, Loslau 9.12.1870 r.), 2. (x Wodzisław Śląski, Loslau 24.06.1871 r.) z Marią Szyszkowicz (ur. Wodzisław Śląski, Loslau 30.08.1849 r.), z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – czworo dzieci:
      - Fryderyka Karola Otto (ur. Wodzisław Śląski, Loslau 3.12.1870 r.) – komisarza kryminalnego prezydium policji w Berlinie. Żonaty (x Berlin 2.07.1902 r.) ze swoją kuzynką Teklą Anną Luizą Augustą bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Berlin 20.08.1871 r.), miał syna – Konrada Kurta Ferdynanda Otto (ur. Berlin 26.06.1903 r.).

- Olgę (ur. Kowary, Schmiedeberg 27.09.1874 – zm. Karlsruhe 24.12.1903 r.) – żonę (x Żary, Sohrau 8.11.1902 r.) Otto Hoffmanna, oficera wojsk niemieckich.
- Wandę (ur. Kowary, Schmiedeberg 19.09.1876 r.) – żonę (x Żary, Sohrau 5.08.1911 r.) Fryderyka Herz, artystę malarza.
- Otto (ur. Kowary, Schmiedeberg 8.04.1878 r.) – rolnika w Osobowicach (Oswitz) koło Wrocławia (Breslau).
- Otylię Marię Elżbietę (ur. Oleśnica, Oels 23.09.1890 r.) – żonę (x Żary, Sohrau 6.09.1913 r.) Jana Schneidera, właściciela fabryki.

b) Konrada Godfryda Ernesta Hilmara (ur. Koelleda 1.06.1843 r.) – urzędnika celnego. Żonaty (x Muehlhausen 15.10.1878 r.) z Franciszką Marią Teresą Sievers (ur. Muehlhausen 24.05.1856 r.), miał trzy córki:
    - Konradynę Franciszkę Henrykę (ur. Wehlheiden 6.10.1879 r.) – żonę (x Darmstadt 18.07.1912 r.) Charles Savez profesora gimnazjalnego.
    - Konradynę Annę Georginę Martę (ur. Muehlhausen 6.09.1880 – diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf).
    - Konradynę Emilię Annę Ferdynandę Wally (ur. Hofgeismar 1.04.1887 r.) – nauczycielkę w średniej szkole dla dziewcząt w Darmstadt.

c) Konrada Alwina Henryka Lionela (ur. Koelleda 21.10.1844 r.) – starszego asystenta kolejowego. Żonaty (x Koerner 28.05.1868 r.) z Ernestyną John (ur. Hollenbach 12.01.1842 r.), miał czworo dzieci:
    - Ernesta (ur. Muehlhausen 26.02.1869 r. – kupca. Żonaty (x Geldern 9.07.1899 r.) z Teresą Cladder (ur. Geldern 22.09.1879 r.), miał córkę – Magdalenę (ur. Cleve 6.06.1905 r.).
    - Konrada Pawła (ur. Muehlhausen 23.05.1870 r.) – kupca . Żonaty (x Crefeld 14.04.1896 r.) z Luizą Peters (ur. Crefeld 6.12.1871 r.), miał pięcioro dzieci: Bertę Konradynę Ernestynę (ur. Crefeld 9.01.1897 r.), Ernestynę Konradynę Jadwigę (ur. Crefeld 9.06.1898 r.), Konradynę Luizę Hildegardę (ur. Crefeld 19.05.1900 r.), Konrada Pawła jun. (ur. Crefeld 13.02.1903 r.) i Konrada Lionela Kurta (ur. Crefeld 1.08.1911 r.).
    - Konrada Otto (ur. Crefeld 31.01.1873 r.) –kontrolera pociągów kolei. Żonaty (x Crefeld) z Laurą Wien (ur. Crefeld 18.08.1872 r.), miał czworo dzieci: Konrada Otto jun. (ur. Crefeld 2.05.1894 r.), Konradynę Luizę (ur. Crefeld

5.06.1895 r.), Konrada (ur. Crefeld 14.03.1898 r.) i Konradynę Marię Hertę (ur. Crefeld 13.03.1901 r.).
- Jadwigę (ur. Crefeld 14.04.1877 r.).

b) Dom Zagórze Śląskie (Kynau).

Dom Zagórze Śląskie (Kynau) wydzielił się z domu Lubiechowa (Hohenliebenthal) i przejął również rodowy majątek Nowy Kościół (Neukirch).
Brat założyciela domu Lubiechowa (Hohenliebenthal) – Konrad Fryderyk Wilhelm bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Lubiechowa, Hohenliebenthal 7.07.1773 – zm. Jerzmanowice, Ober Hermsdorf 6.11.1797 r.) – był właścicielem Jerzmanowic (Ober Hermsdorf, później Haynauisch Hermsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Lubiechowa, Hohenliebenthal 6.10.1797 r.) z Joanną Henriettą Beatą von Festenberg-Packisch (ur. Muszczyna, Moschendorf 9.06.1778 – zm. Czarny Bór, Schwarzwaldau 8.08.1840 r.), miał jedynego syna (posthumus) – Fryderyka Otto Konrada (ur. Jerzmanowice, Ober Hermsdorf 9.07.1798 – zm. Czarny Bór, Schwarzwaldau 15.08.1840 r.), właściciela Czarnego Boru (Schwarzwaldau). Żonaty (x Jerzmanowice, Ober Hermsdorf 6.10.1821 r.) z Emilią Karoliną von Arnim (ur. Brandenburg 24.06.1804 – zm. Jerzmanowice, Ober Hermsdorf 6.12.1860 r.) właścicielką Dolnych Jerzmanowic (Nieder Ober-Hermsdorf) i Zagórza Śląskiego (Kynau). Obydwie te miejscowości przeszły w ręce Zedlitzów. Miał dwóch synów:

1. Oskara (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 28.10.1824 – zm. Jedlina, Charlottenbrunn 9.01.1883 r.). Żonaty (x Dąbrówka Górna k. Opola, Dombrowka b. Oppeln 10.09.1850 r.) z Jadwigą bar. von Dalwig (ur. 28.08.1833 – zm. Wrocław, Breslau 28.04.1899 r.), miał sześcioro dzieci:
   a) Jana (ur. Dolne Jerzmanowice, Nieder Ober-Hermsdorf 29.06.1851 – zm. Świdnica, Schweidnitz 26.07.1904 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 15.10.1887 r.) z Marią Waleską Klarą von Baildon (ur. Łubie Górne k. Gliwic, Ober Lubie b. Gleiwitz 2.11.1861 – zm. Oborniki Śląskie, Obernigk 22.10.1899 r.), miał tylko córkę – Werę Waleskę Aleksandrę (ur. Wrocław, Breslau 22.04.1892 r.), właścicielkę Ptakowic (Ptakowitz) i Zbrosławic (Broslawitz) koło Gliwic (Gleiwitz).
   b) Otto (ur. Jedlina, Charlottenbrunn 13.06.1853 – zm. Brzeg, Brieg 15.06.1910 r.) – oficera wojsk saskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 21.09.1880 r.) z Heleną du Port (ur. Wrocław, Breslau 17.04.1862 – zm. Wrocław, Breslau 18.01.1910 r.), miał jednego syna – Herberta (ur. Wrocław, Breslau 1.03.1887 r.), właściciela rodowego Nowego Kościoła (Neukirch). Żonaty (x Słupiec, Schlegel 5.10.1911 r.) z Esterą Gabrielą hr. Pilati von Thassul zu Daxberg (ur. Słupiec, Schlegel 2.11.1888 r.).

c) Jadwigę (ur. Jedlina, Charlottenbrunn 10.05.1855 r.) – diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf).
d) Elgara (ur. Wrocław, Breslau 5.10.1857 r.).
e) Helenę (ur. Wrocław, Breslau 5.10.1858 r.) – diakonissę w Czrńczycach (Kapsdorf).
f) Edytę Almę Ewę Antoninę (ur. Brzeg, Brieg 28.12.1868 r.) – diakonissę w Czerńczycach (Kapsdorf).

2. Konrada Fryderyka Otto Ferdynanda Maksymiliana Erdmanna (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 22.01.1833 – zm. Zagórze Śląskie, Kynau 1.05.1907 r.) – właściciela Zagórza Śląskiego (Kynau), majątek w 1888 roku (9.05.) przekształcił w fideikomis którego został I ordynatem. W skład fideikomisu wchodziły majątki: Zagórze Śląskie (Kynau), Michałkowa (Michelsdorf), Glinno (Heinrichau) i Modlęcin (Friedersdorf). Żonaty (x Chróścina, Falkenau 30.12.1865 r.) z Marią Heleną bar. von Lachmann-Falkenau (ur. Ozorowice, Sponsberg 6.06.1844 r.), miał pięcioro dzieci:
   a) Helenę Marię Eżbietę Matyldę Emilię (ur. Zagórze Śl., Kynau 5.03.1867 r.) – żonę (x Zagórze Śląskie, Kynau 28.09.1889 r.) Guentera von Beneckendorff und von Hindenburg (zm. Langenau 29.08.1904 r.).
   b) Jana Roberta (ur. Zagórze Śląskie, Kynau 8.05.1868 r.) II ordynata fideikomisu. Żonaty (x Wrocław, Breslau 27.09.1898 r.) z Hertą von Thun (ur. Głuchołazy, Ziegenhals 12.07.1878 r.) z Wysokiej (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), miał syna – Jana Dietricha (ur. Wrocław, Breslau 6.03.1907 r.).
   c) Konrada Otto Ferdynanda (ur. Zagórze Sląskie, Kynau 3.03.1870 r.) – oficera wojsk niemieckich.
   d) Roberta Karola Fuerchtgotta (ur. Zagórze Śląskie, Kynau 14.11.1872 r.) – doktora prawa, landrata powiatu wałbrzyskiego.
   e) Małgorzatę Matyldę Marię Klarę Frydę Elżbietę (ur. Zagórze Śląskie, Kynau 20.09.1880 r.) – żonę (x Zagórze Śląskie, Kynau 27.10.1903 r.) Egberta von Legat radcę ziemskiego.

ZEDLITZ UND LEIPE

Pod koniec XVIII wieku dzielili się na dwie podlinie założone przez synów Zygmunta bar. von Zedlitz.

1. Podlinia Jerzego Gottlieba (wymarła).

Założycielem podlinii był Jerzy Gottlieb von Zedlitz z Lipy (Leipe) (ur. 1694 – zm. 1746 r.). W linii męskiej podlinia wymarła na jego wnuku – Otto Fryderyku bar. von Zedlitz und Leipe (ur. 31.03.1800 – zm. 10.03.1868 r.) – tajnym radcy rejencji wrocławskiej, rycerzu zakonu joannitów. Żonaty (x 17.06.1825 r.) z Alojzą Barbarą Marią Anną Ernestyną von Garnier (ur. Ja-

strzębie k. Namysłowa, Nassadel b. Namslau 26.02.1793 – zm. Wrocław, Breslau 25.10.1873 r.) z namysłowskiej linii szlacheckiej Garnierów, miał tylko córkę – Teresę (ur. 12.08.1830 r.), żonę (x 26.06.1879 r.) Iwo von Blacha und Lub z Łubi (Lub) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku, majora wojsk niemieckich.

2. Podlinia Fryderyka Moryca.

Założycielem był młodszy brat Jerzego Gottlieba – Fryderyk Moryc bar. von Zedlitz und Leipe (zm. 1793 r.). Jego prawnukowie: Gustaw Ferdynand Zygmunt Archibald, Adolf Ferdynand Karol Wilhelm i Jan byli założycielami trzech domów tej podlinii.

a) Dom Kątki (Kaentchen).

Gustaw Ferdynand Zygmunt Archibald bar. von Zedlitz-Leipe (ur. Wrocław, Breslau 18.01.1824 r.) był właścicielem należących od 1680 roku do tej linii rodu Kątek (Kaenthen) oraz zakupionych w 1794 roku Sulisławic (Zuelzendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Posiadał również należące do tego rodu od 1659 roku Czerńczyce (Kapsdorf) koło Wrocławia (Breslau), w których w 1836 roku (29.09. – zatwierdzoną 5.01.1837 r.) założył znaną fundację Zedlitzów – diakonię, której został kuratorem. Żonaty dwukrotnie: 1. (x See 20.05.1856 r.) z Joanną hr. zu Lippe-Meissenfeld (ur. See 6.12.1828 – zm. Kątki, Kaenthen 2.04.1862 r.) z Górnych Łużyc, 2. (x Owiesno, Habendorf 31.10.1864 r.) z Agnieszką von Seidlitz z Owiesna (ur. Owiesno, Habendorf 7.10.1832 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą – córkę:

1. Augustę Joannę Helenę (ur. Kątki, Kaenthen 25.11.1857 r.) – przełożoną szpitala św. Elżbiety w Berlinie.
2. Dietza Zygmunta Gustawa (ur. Kątki, Kaenthen 5.04.1859 r.) – landrata powiatu świdnickiego.
3. Elizę Joannę Szarlottę (ur. Kątki, Kaenthen 10.07.1860 r.) – diakonissę.
4. Annę Janinę Marię Agnieszkę (ur. Kątki, Kaenthen 22.07.1865 r.).

b) Dom Brennik (Prinsnig).

Adolf Ferdynand Karol Wilhelm bar. von Zedlitz-Leipe (ur. Sulisławice, Zuelzendorf 15.03.1826 – zm. Berlin 13.05.1906 r.) – generał-porucznik wojsk pruskich, odziedziczył należący do tej linii od 1757 roku Brennik (Prinsnig) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x Berlin 3.02.1858 r.) z Heleną Amelią Rozalią Franciszkę bar. von Nothomb (ur. Bruksela, Bruessel 24.02.1837 r.), która po śmierci męża odziedziczyła majątek. Miał czterech synów:

1. Karola Abrahama Franciszka Augusta (ur. Poczdam, Potsdam 19.02.1859 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x Sokołowsko, Goerbersdorf 29.12.1890 r. – rozwiedziony 20.12.1900 r.) z Anną Magdaleną Ehret (ur. Nowy Jork 25.10.1867 r.), 2. (x Londyn 28.05.1904 r.) z Gertrudą Aleksandrą Nachtsheim (ur. Wiedeń 24.11.1875 r.), z pierwszego małżeństwa miał jed-

nego syna – Jerzego Adolfa Jana Baptystę Zygfryda (ur. Grudziądz, Graudenz 23.12.1891 r.).

2. Fryderyka Ferdynanda Hinko Dawida (ur. Berlin 1.11.1861 r.) – pułkownika wojsk niemieckich i dowódcę regimentu dragonów. Żonaty (x Brennik, Prinsing 30.12.1889 r.) z Emilią Joannę Łucją bar. von Nothomb (ur. 19.05.1868 r.).
3. Pawła Salomona Jana Henryka Eugeniusza (ur. Berlin 29.12.1864 r.) – radcę rejencji w Duesseldorfie. Żonaty (x Berlin 19.11.1906 r. – rozwiedziony) z Augustą Emilią Małgorzatą Katarzyną (Kate) Dierig (ur. Górna Bielawa, Ober Langenbielau 8.03.1886 r.), miał córkę – Ruth Helenę Małgorzatę (ur. Duesseldorf 2.04.1908 r.).
4. Franciszka Adolfa Edwarda Beniamina (ur. Berlin 21.04.1876 r.) – dzierżawcę majątku Meinerdingen koło Hannoweru. Żonaty (x Londyn 30.01.1900 r.) z Elizą Małgorzatą Boettcher (ur. Lipsk, Leipzig 28.04.1876 r.), miał córkę – Sigridę Ingeborgę (ur. Meinerdingen 12.02.1902 r.).

c) dom Bagieniec (Teichenau).

Trzeci z braci – Jan bar. von Zedlitz-Leipe (ur. Sulisławice, Zuelzendorf 7.09.1833 – zm. Wiśniowa, Rothkirschdorf 31.03.1889 r.) – właściciel Bagieńca (Teichau) i Wiśniowej (Rothkirschdorf) które w 1887 roku (17.04. – zatwierdzenie 1.06.1887 r.) przekształcił w fideikomis i został jego I ordynatem. Żonaty (x Marienhuette ? 4.03.1872 r.) z Heleną Klarą Elżbietą von Kulmitz (ur. Świdnica, Schweidnitz 25.09.1844 – zm. Wiśniowa, Rothkirschdorf 8.07.1900 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Marię Janinę Annę Helenę (ur. Świdnica, Schweidnitz 28.12.1872 r.) – żonę (x Wiśniowa, Rothkirschdorf 29.06.1899 r.) Wilhelma Edle von der Planitz właściciela Komorowa (Komerowe) koło Trzebnicy (Trebnitz).
2. Joannę Marię Agnieszkę Helenę Elżbietę Augustę (ur. Wiśniowa, Rothkirschdorf 21.11.1873 r.) – żonę (x Wiśniowa, Rothkirschdorf 15.10.1900 r.) Hermanna von Dresky właściciela Gruszowa (Birkholz) koło Świdnicy (Schweidnitz).
3. Karola Augusta Jana Zygmunta (ur. Wiśniowa, Rothkirschdorf 15.11.1874 r.) – II ordynata Bagieńca (Teichau).
4. Guentera Jana Otto Fryderyka Zygmunta (ur. Wiśniowa, Rothkirschdorf 22.02.1876 r.) – właściciela Kuchar (Kuchendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x Szczepanów, Stephanshain 26.09.1903 r.) z Elizę Krystyną von Lieres und Wilkau (ur. Szaczepanów, Staphanshain 23.05.1884 r.) ze Szczepanowa (Staphanshain) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał pięcioro dzieci:
    - Zofię Helenę Annę Marię (ur. Kuchary, Kuchendorf 27.07.1904 r.),
    - Jana Zygmunta Gustawa Adolfa Fryderyka Hugo (ur. Kuchary, Kuchendorf 25.05.1906 r.),

- Edytę Helenę Annę Katarzynę Joannę Elżbietę (ur. Kuchary, Kuchendorf 11.05.1908 r.),
- Sybillę Annę Helenę (ur. Kuchary, Kuchendorf 4.07.1910 r.),
- Krzysztofa Fryderyka Jana Zygmunta (ur. Kuchary, Kuchendorf 27.01.1912 r.).

5. Katarzynę Adelę Marię Elżbietę Helenę (ur. Wiśniowa, Rothkirschdorf 28.11.1877 r.) – żonę (x Wiśniowa, Rothkirschdorf 24.09.1904 r.) Aleksandra von Bennigsen, właściciela Bennigsen.
6. Adelę Marię Janinę Helenę (ur. Wiśniowa, Rothkirschdorf 5.03.1880 r.).

Źródła:

Henelius t. II s. 538-549
Sinapius t. II s. 480-496
Zedlitz t. IV s. 366-368
Blażek t. I s. 123, t. IV s. 109-110
Pilnaček t. V s. 1427-1428
Schles. Wappenbuch szp. 164
Krane s. 153-155
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 308-309
Wappensagen... s. 189-190
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg. 73:1900 s. 945-947; Jg 83:1910 s. 1061-1063
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 70:1920 s. 967-977
Spisy dóbr księstwa głogowskiego z lat 1671-1727 oprac. J. Kuczer, W. Strzyżewski. Warszawa 2007 s. 61-63, 65, 77, 81, 92, 93, 95, 96, 121

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA Z NOWEGO KOŚCIOŁA I PROCHOWIC.

1. Podlinia z Prochowic.

Mironcho
1294 r. wł. Prochowic
|
Stefan
1324 r. – wł. Prochowic
ż. N. v. Gersdorf
|
Piotr
zm. po 1381 r.
|

Otto sen. | Jan

1400 r. – wł. Prochowic
przek. maj. ks. Ruprechtowi
legnickiemu
|
Otto jun.
zm. 1510 r.
1456 r. – starosta ks. legnickiego
ż. N. v. Tader lub v. Niesemueschel
(zm. 1532 r.)
|
Jan
zm. 1527 r.
|

zm. po 1422 r.
1410 r. – otrzymuje maj.
maj. od ks. Wacława legnickiego
biskupa wrocławskiego

Otto
zm. 7.12.1562 r.
wł. Prochowic
czł. rady cesarskiej
1556-1558 r. – pan lenny
Koźla
ż. Helena v. Falkenberg
(zm. 7.10.1563 r.)
|
Krystyna
zm. 25.03.1561 r.
wł. Prochowic
m. (x Wrocław 2.10.1554 r.)
Jan bar. v. Oppersdorff
(ur. 2.04.1514 – zm. 3.07.1584 r.)
starosta ks. opolsko-raciborskiego,
starosta Dolnego i Górnego Śląska
Prochowice przejmują ks. legniccy.

Fabian
wł. Rokitek
|
Otto
zm. po 1564 r.

2. Podlinia z Nowego Kościoła – Zedlitz-Neukirch.

Konrad I v. Zedlitz
zm. 1354 r.
|

Jan
XIV/XV w.

Bernard
XIV/XV w.

|
Zygmunt sen
|
Zygmunt jun.
żył 110 lat
ż. Maria v. Nostitz
z linii łużyckiej
|

Jerzy
ur. 1444 – zm. 20.07.1552 r.
żył 108 lat
ż. 1. (x 1465 r.) Joanna Podwinska
z Czech (zm. 1518 r.)
2. (x 1520 r.) Małgorzata v. Hochberg
z Dobrocina
|
27 dzieci: 13 synów i 14 córek

a) Potomstwo Jerzego z Nowego Kościoła.
(tylko dorośli)

Jerzy
ur. 1444 – zm. 20.07.1552 r.
|

Kasper zm. 1544 r. marszałek dworu ks. Karola ziębicko-oleśnickiego

Baltazar starosta klasztoru w Trzebnicy

Melchior zm. 1544 r. w służbie v. Dietrich-steinów

Krzysztof zm.1535 r. w służbie armii szwedz-kiej

Jan zm. 1530 r. trabant cesarski

Wacław podlinia Warmą-towice zob.

Zygmunt podlinia Nowy Kościół zob.

córki:
a) Ludmiła
m. Kasper v. Kuhl
z Marcinkowiczek
b) Katarzyna
m. 1. Kasper
v. Bibran
z Trzebienia
2. Krzysztof
v. Bart
c) Anna
m. Laslo
v. Hochberg
z Buczka
d) Eufemia
m. N. v. Zedlitz
wł. Czapli
e) Krystyna
m. Fabian v. Zedlitz
f) Jadwiga
m. Bartel v. Niemitz
z Wilkowa W.
g) Barbara
m. Fryderyk v. Redern
z Jaczkowa
h) Joanna
m. Joachim v. Domanze
(zm. 6.02.1590 r.)
i) Maria
m. Zygmunt v. Zedlitz
wł. Wawrzeńczyc
j) Sara

m. Jan v. Zedlitz
wł. Wadochowic

b) Podlinia Wacława z Warmątowic i Bieniowic.

Wacław sen.
s. Jerzego
zm. Brzeg Głogowki 5.11.1567 r.
wł. Warmątowic i Bieniowic
1566 r. – dowódca oddz. 350 rajtarów
w wyprawie węgierskiej
1567 r. – komisarz cesarski w spr.
rozgraniczenia ks. głogowskiego i Polski
ż. N. v. Seidlitz
|

Wacław jun.
ur. 28.06.1551 – zm. 24.04.1613 r.
wł. Warmątowic, Janowic W. i Duninowa
1570-1574 r. – studia w Wittenberdze
1575 r. – wyprawa węgierska,
1578 r. – wyprawa niderlandzka,
1588 r. – czł. rady ks. legnickich
1591 r. – kanclerz ks. wdowy,
1596 r. starosta ks. legnickiego
ż. 1. (x 25.01.1580 r.) Elżbieta
v. Bibran z Wilczego Lasu
2. (x 22.02.1600 r.) Małgorzata
v. Schweinitz z Miłoradzic
1o voto v. Kreckwitz
(zm. 3.08.1610 r.)
3. (x 5.03.1612 r.) Anna
v. Canitz z Dziewina
1o voto v. Rechenberg
|

Krzysztof
zm. Koszyce 5.11.1596 r.
wł. Lubomierza,
kontroler celny
na Górnych Węgrzech
(Słowacja)

Krzysztof
ur. 18.07.1585 -
zm. Legnica 3.08.1657 r.
wł. Bieniowic
starosta ks. legnickiego
ż. (x Mleczna 19.10.1610 r.)
Urszula v. Diebitsch
z Mlecznej
|
N. córka (ur. 1622 r.)
N. syn (ur. 1625 r.)
zmarli w dzieciństwie

Elżbieta
zm. 1630 r.
m. Fryderyk v. Rothkirch
u. Panthen
starosta ks. legnickiego

10 dzieci zm. w dzieciństwie

4. Podlinia Zygmunta z Nowego Kościoła
Zedlitz-Neukirch

Zygmunt
s. Jerzego
ur. Nowy Kościół 1536 –
zm. 28.09. lub 28.11. 1616 r.
wł. Nowego Kościoła, Rzeszówki, Kraskowa
i Radzimowic
1559 r. – dworzanin ces. Ferdynanda I
1610 (1.03.) – baron
prezydent śląskiej kamery
cesarskiej
ż. 1. (x Nysa 1564 r.) Barbara v. Logau
(zm. 1575 r.)
2. Katarzyna v. Seidlitz z Kraskowa
3. (x 8.02.1609 r.) Joanna
bar. v. Silberberg u. Pilnigkau
|

Karol | potomstwo (zob.)	Sebastian	Jerzy	Hertwig	Jan Jerzy	Karol Krzysztof | potomstwo (zob.)	córki: a) Jadwiga ur. 1581 r. m. 1. (x 1594 r.) Wacław Schaffgotsch (zm. Praga 24.05.1596 r.) wł. Czerniawy, Kowar i Sobieszowa 2. (x 7.07.1603 r.) Adam bar. v. Silberberg u. Pilnigkau b) Anna Małgorzata m. Zygmunt bar. v. Kittlitz c) Joanna 15 zm. w dzie- cińswie

a) Potomstwo Karola

Karol
s. Zygmunta
ur. 29.08.1571 – zm. 22.01.1611 r.
wł. majątków na Łużycach
ż. Marianna v. Rottenburg
(zm. 1618 r.)

|

Aleksander Zygmunt zm. 1646 r. rektor uniwersytetu we Frankfurcie n. O.	Karol Mikołaj	Karol	córki: a) Barbara b) Marianna Poliksena m. (x 28.11.1623 r.) Jakub v. Burgsdorf z Brandenburgii c) Eleonora d) Jadwiga

b) Potomstwo Karola Krzysztofa.

Karol Krzysztof
s. Zygmunta
ur. 10.08.1616 – zm. 1662 r.
wł. Kraskowa i Radzimowic
ż. Anna Maria Sedlnitzka
v. Fuellstein
|

Karol Juliusz ur. Kunice 26.05.1652 - zm. 3.05.1705 r. wł. Kraskowa, Czech, Radzimowic, Pastuchowa i Imbramowic ż. (x 1682 r.) Maria Elżbieta bar. v. Lundi ze Szkocji 1o voto v.Poser | Anna Elżbieta ur. 2.04.1685 r. wł. wszystkich majątków ojca m. (x 25.11.1700 r.) Jan Henryk III hr. v. Hochberg z Roztoki | majątki przejmują Hochbergowie	Zygmunt Zygfryd wł. Gozdna, Bolkowic Rogoźnika i Polanki ż. Helena Katarzyna bar. v. Zedlitz z Płoniny	córki: a) Edmuta Dorota zm. 14.08.1707 r. m. Zygfryd jun. v. Nimptsch z Klucza b) Joanna Małgorzata m. N. v. Prittwitz

III. LINIA Z BUCZKA.

Jan v. Zedlitz
pocz. XV w.
|
Henryk
ż. N. v. Schindel
|

Jan
ż. Anna v. Schellendorf z Mrozowa
|
Katarzyna
m. (x 1523 r.) Kasper v. Reibnitz z Lipowej

Henryk
zm. 1510 r.
1493 r. – pielgrzymka do Jerozolimy
wł. Buczka
ż. N. v. Hochberg z Książa
|
|

Krzysztof
zm. Wrocław 1532 r.
wł. Podgórzyna
1527 r. – wyprawa na Węgry
1529 r. – obrona Wiednia
1532 r. – dowódca oddz. z ks. świdnickiego

Henryk jun.
zm. przed 1567 r.
wł. Podgórzyna
|
Małgorzata
m. (x 1551 r.) Jan v. Schaffgotsch z Gryfu
starosta ks. świdnicko-jaworskiego
|
Podgózyn przechodzi w ręce Schaffgotschów

Franciszek
ur. 1506 - zm. 30.04.1584 r.
wł. Dębowego Gaju i Szymanowa
ż. Jadwiga v. Warnsdorf z Okalenicy
|

- **Jan**
  wł. Dębowego Gaju
  |
  N. córka
  m. N. v. Reichenbach
  |
  majątek przechodzi w ręce Reichenbachów
- **Helena**
  m. Joachim v. Reibnitz
  wł. Ciechowa

Jan
zm. ok. 1567 r.
wł. Uniegoszczy
ż. N. v. Falkenhayn z Komornik
|
|
|
|
|
|
|
|
|

- **Henryk**
  zm. 7.01.1612 r.
  wł. Uniegpszczy
  ż. Barbara v. Nostitz z Górnych Łużyc
  |
  Barbara
  ur. 12.06.1597 – zm. 10.05.162 r.
  ostatnia przedstawicielka i dziedziczka majątków tej linii rodu
  m. (x 25.11.1613 r.) Jan v. Reibnitz z Bukowca
- **córki:**
  a) Barbara m. Wiglai v. Schindel
  b) Magdalena m. (x 1593 r.) Henryk v. Reibnitz

IV. LINIA Z KROMOLINA I MIERZOWA

Pankracy (Cretzig) v. Zedlitz
pocz. XV w.
wł. Kromolina
1410 r. – bitwa pod Grunwaldem
|
N.
II poł.XV w. wł. Kromolina
ż. N. v. Niebelschuetz
z Glinicy
|
N.
XV/XVI w. wł. Kromolina
ż. N. v. Stosch
z Mojęcina
|
Henryk
1518 r. – wł. Kromolina
ż. Anna v. Kreckwitz
z Wierzchowic
|

Krzysztof	Małgorzata
zm. 15.10.1566 r. wł. Kromolina ż. Julianna v. Glaubitz z Czernej (zm. 25.04.1573 r.)	m. Jan v. Berge z Witanowic

|

Krzysztof jun.	Henryk	Jerzy	Jan	Wolfgang	Wacław	córki:
zm. 1571 r. wł. Świdnicy ż. 1. N. v. Berge 2. Katarzyna v. Glaubitz z Kotli (ur. 1.11.1585 r.)		zm. Głogów 5.02. 1576 r. wł. Kromolina i Mierzowa ż. Urszula bar. v. Kittlitz (zm. 1583 r.)	zm. 1591 r. ż. Anna v. Bock	wł. Pielgrzymowa 1596 r. - marszałek dworu ks. Fryderyka IV legnickiego ż. N.v. Bock z Luboradza	ur. 1557 - zm. Kromolin 20.02. 1620 r. wł. Kromolina, Brzegu Głogowskiego, Mierzowa, Gaworzyc i Czciradza czł. rady cesarskiej, starosta	a) Anna m. Zygmunt v. Niebelschuetz z Rzeczycy b) Julianna zm. 1573 r. c) Małgorzata m. N. v. Brauchitsch d) Jadwiga m. Kasper v. Promnitz ze Szaszorowic e) Magdalena zm. 1591 r. m. Henryk v. Haugwitz z Obiszowa f) Elżbieta m. N. v. Rackel g) Katarzyna

|

Henryk jun.	córki:
	a) Barbara b) Anna c) Anna Maria m. (x 1619 r.) Rudolf v. Gersdorff z Czerńca

|

Jerzy Rudolf
ur. 30.03.1574 -
zm. 2.01.1619 r.
wł. Brzegu
Głogowskiego

wł. Wichowa i Mierzowa | ks. żagańskiego m. N. v. Bock
czł. rady cesarsiej, | ż. Magdalena
starosta ks. głogowskiego | v. Loeben
ż. Barbara v. Wiedenbach | z linii brandenburskiej
| | z Korczycowa
Krzysztof Jerzy | (ur. 1562 –
ur. 1603 – zm. 1605 r. | zm. Głogów 19.11.1622 r.)
|

Wolfgang jun. wł. Pielgrzymowa ż. Urszula v. Niebelschuetz z Rzeczycy
|
Helena m. Fryderyk v. Bock

Henryk wł. Pielgrzymowa ż. Barbara v. Dyhrn
|

córki:
a) Anna m. Henryk v. Schweinitz
b) Urszula m. Adam v. Seherr z Szymocina
c) Helena m. Fryderyk v. Bock (?)

Wolf Zygmunt

Henryk jun.

córki:
a) Urszula Jadwiga m. Jan Fryderyk v. Seherr
b) Helena

Jan Chrystian (Krzysztof) zm. 11.09.1637 r.

córki:
a) Magdalena zm. 7.07.1640 r. m. Jan v. Loos z Szymocina
b) Barbara m. Ernest jun. v. Poser z Grodziszowa wł. Proszkowej czł. rady ks. oleśnickich
c) Marianna ur. Kromolin 16.02.1600 – zm. Osetno 21.03.1667 r. m. (x 4.05.1621 r.) Jan Wofram v. Loos z Osetna

zmarli w dzieciństwie:
1) Anna Maria
2) Chrystian
3) Wacław Henryk

VI. LINIA Z BRUNOWA – von ZEDLITZ und BRAUNAU.

Jerzy v. Zedlitz u. Braunau
wł. Miłoszowa (?)
ż. Anna v. Schoenaich
(zm. po 1574 r.)
|

Brandanus (Brandan) zm. 20.10.1602 r.

Mikołaj (Nicol)
|

Fryderyk zm. 27.08.1606 r. wł. Merzdorf

wł. Miłoszowa (?)
czł. rady cesarskiej,
starosta ks. świdnicko-jaworskiego

podlinia ze Strupiny (zob.)

ż. Jadwiga v. Muehlheim

Jerzy Fryderyk wł. Jordanowa

Sebastian wł. Damianowa | Zygmunt

Fabian wł. Tworzyjanowa ż. N. v. Zedlitz z Wojanowa | Mikołaj (Nicol) Fryderyk ż. N. v. Gutthaeter

Jerzy wł. Osetnicy ż. N. v. Muehlheim z Pielaszkowa

Krzysztof zm. 1626 r. wł. Tworzyjanowa ż. Urszula v. Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (zm. 1643 r.) | Ernest Fryderyk zm. 1636 r.

Krzysztof

Fryderyk jun. ż. N. v. Schindel

córki:
a) Helena m. Fabian v. Schoenaich
b) Jadwiga m. 1. N. v. Zedlitz z Maciejowa 2. N. v. Redern
c) Anna m. N. v. Schelian z Wilamowic

córki:
a) Helena zm. w młodości
b) Jadwiga ur. 1623 r. m. 1. Jerzy v. Rothkirch z Mikołajowej 2. Karol Krzysztof v. Zedlitz z Moraw

Podlinia ze Strupiny.

Mikołaj (Nicol) v. Zedlitz u. Braunau
s. Jerzego z Brunowa
zm. 1597 r.
wł. Strupiny
ż. (x 18.01.1572 r.) N. v. Zedlitz
|

Jan Jerzy
wł. Strupiny,Płosek i Ostrawy
1609 r. - czł. poselstwa książąt śląskich do ces. Rudolfa II
1616 r. – czł. rady ks. Karola II ziębicko-oleśnickiego
ż. Helena v. Zedlitz
|

Dorota
m. Jan v. Fuerst

Jan Albrecht
ż. N. v. Zedlitz z Drozdowic

Barbara Helena
m. NN

IX. LINIA Z PILCHOWIC I PODGÓREK
ZEDLITZ ZWANY SCHLEGEL

1. Początki linii i podział na podlinie.

Jan v. Zedlitz zwany Schlegel
poł. XV w. – wł. dolnego dworu w Rybnicy
ż. (x 1469 r.) Marta v. Reibnitz z Wiadrowa
|
N.
|

N. syn	N. syn
wł. Pilchowic	ż. N. v. Bindemann z Bożnowa
|	|
N.	N
ż. N. v. Schindel z Granicznej	wł. Podgórek
|	ż. N. v. Haugwitz z Łużyc
Kunz (Konrad) wł. Pilchowic ż. Katarzyna v. Zedlitz z Podgórek	|
|	
Zuzanna m. Godfryd Ernest v. Zedlitz z Wilkowa	

Kasper	córki:
wł. Podgórek	a) Anna
ż. (x ok. 1630 r.)	m. N. v. Sack
Magdalena v. Sack	b) Katarzyna
z Damianowa	m. Kuntz (Konrad)
|	v. Zedlitz z Pilchowic

Jan Jerzy	Kasper jun.	Konrad	córki:
1668 r. - marszałek dworu dzieci ks. Sylwiusza v. Wuertemberg-Oels	wł. Podgórek, Lubiechowej i Radzyna	zm. 27.02.1696 r. wł. Wojcieszowa i Starego Gronowa	a) Elżbieta Zuzanna m. Jan Udalryk bar. v. Schaffgotsch wł. Płakowic
ż. N. v. Welters-heim	ż. Barbara v. Ratschin z Gorzanowa	ż. N. v. Schindel z Mietkowa	b) Anna Magdalena ur. 2.07.1635 – zm. 29.11.1675 r.
|	1o voto v. Nostitz	1o voto v. Saurma	m. (x 1666 r.) Jan Wolfram v. Heyde wł. Jaworka
podlinia alzacka	|	|	
	podlinia z Podgórek	podlinia z Wojcieszowa	

X. LINIA Z WILKOWA
(Zedlitz-Wilkau)

Podział na podlinie.

Fryderyk Zedlitz
poł. XV w. – wł. Wilkowa
|

Fryderyk jun.
ż. (x. ok. 1510 r.) Małgorzata
v. Logau u. Altendorf
|

Jan
1530 i 1550 r.
ż. N. v. Reibnitz
z Kietlina
|

Anna
m. Kasper v. Senitz
starosta Strzelina i Niemczy

MIkołaj jun. (?)
(Niclas)
ur. 1588 -
zm. 1669 r.
wł. Wilkowa,
Chwałowa
i Książnicy
|

N. syn
wł. Wilkowa
ż. N. bar. v. Schaffgotsch
|
Ernest
ż. Anna v. Strachwitz
z Karńca
|

N. syn
ż. N. v. Schenck
z Marszowic
|
N. syn
wł. Wilkowa
ż. N. v. Niemitz
z Wilkowa W.
|
kilkoro dzieci
m.in. c. Judyta
m. Jerzy v. Tschirn
(Czirn) z Cierpic
wł. Priborn
(na Łużycach?)

Ernest jun.
wł. Wilkowa
ż. Urszula
v. Schweinitz
|

Fryderyk
ż. Dorota
v. Zettritz
(Czettritz)
|
|
Jan Krzysztof
wł. Rusinowej,
Walimia i Sędzimierza
ż. Anna Marianna v. Schindel

Godfryd
wł.
Pankowa
pisarz
ziemski
ks. świd-
nicko-
jaworskie-
go

Fryderyk
ur. 1.10.1630 -
zm. 21.05.
1699 r.
wł.
Komarna,
Chwałowa,
Krzyżowej,
Wieruszowa,
Pankowa, Grobli,
i Wojcieszowa
ż. 1. N. v. Zedlitz
z Komarna
2. (x 2.03.1672 r.)
Anna Urszula v. Reibnitz
1o voto v. Czettritz
(ur. 1642 – zm.17.04.1688 r.
3. N. v. Rothkirch
|

Urszula
m.
Jerzy
Moryc
v. Rohr

Mikołaj
(Nicol)
Fryderyk
zm. 1690 r.

N. syn
zm. w dziec.

Gottlieb
Leopold
zm.1721 r.
wł. Chwałowa

córki:
a) N. – m. 1. Jerzy Zygmunt
v. Eicke wł. Grodziszowej
2. N. v. Dyhrn

ż. Julianna Elżbieta
v. Nostitz
z Ręszowa
|
syn - zm. w dzieciństwie
2 córki

i Grobli
ż. N. v. Nostitz
z Dębca
|
Fryderyk
wł. Chwałowa
i Grobli
ż. N. bar. v. Sandretzki
|

b) N. – m. N. v. Uechtritz
c) N. – m. v. Zedlitz z Lipy
wł. Czerńczyc
d) N. – m. v. Tschesch
wł. Gniewomirowic

Jan Gottlob
Zygmunt
ur. 1722 r.

Mikołaj (Nicol)
Fryderyk
ur. 1723 r.

XI. LINIA Z WOJANOWA I PŁONINY
(Zedlitz-Nimmersath)

N. v. Zedlitz
II poł. XV w.
ż. (x ok. 1470 r.) N. v. Runge
z Wojanowa
|
N.
ż. N v. Stosch
z Czerniny
|

Abraham
ż. N. v. Schaffgotsch
z Trzcińska
|
Katarzyna
m. (x ok. 1589 r.)
Wolf Dietrich
v. Mutschelnitz

Mikołaj
(Nicol)
1589 r. wł. Płoniny
ż. N. v. Warnsdorf
z Okalenicy
|
|
|

Władysław
(Ladislaus)
ur. 1552 -
zm. 29.11.1618 r.
1608 (21.10.) – baron
komtur komandorii
joannitów w Złotoryi,
Strzegomiu i Lwówku
wł. Bolkowa

Abraham
1608 (21.10.) - baron

Mikołaj
(Nicolaus)
wł. Wojanowa
1608 (21.10.) – baron
ż. Barbara v. Zedlitz
z Bystrzycy
|
|
|

N.
zginął na wojnie

Mikołaj
(Nicol)
Zygmunt

córki:
a) N. – m. N. v. Zedlitz
z Lubiechowa

wł. Bolkowa,
Płoniny, Wojanowa
Boleścina, i Sulisławic
ż. 1. Cecylia Otylia
v. Zedlitz
z Bolkowa (?)
2. Urszula Helena
v. Pritzelwitz
1o voto v. Bibran
|

b) N. – m. N. v. Zedlitz
z Targoszyna
c) N. – m. N. v. Thomagini
z Łomnicy
d) Anna Urszula – m. N. Uechtritz
z Łużyc

Ferdynand Zygmunt
wł. Bolkowa,
Płoniny, Sulisławic
i Kiełczyna
ż. (x 1710 r.)
Joanna Szarlotta
v. Rothenburg
z Kiełczyna
|
1 syn
1 córka

Leopold
wł. Wojanowa
ż. Ewa Małgorzata
v. Falkenhayn
|
Ernest Karol Zygmunt
Helena Zofia

Karol
Kasper Konrad
rotmistrz
regimentu
ks. Emanuela
portugalskiego
ż. (x 1716 r.)
Helena Fryderyka
bar. v. Braun
z Soboty
|
Karol 1781 r. starosta zamku w Javorniku
N. syn
N. córka

Zuzanna Kunegunda
m. (x 1684 r.) Jerzy
Fryderyk v. Reibnitz
z Trzcińska

XII. LINIA Z LIPY I ŁOMNICY.
(Zedlitz-Leipe)

1. Linie: hrabiowska i starsza baronowska (wymarłe) oraz młodsza baronowska.

a. Podział na podlinie.

Ernest v. Zedlitz
zm. 20.02.1620 r.
wł. Lipy i Kwietnika
|
Wawrzyniec
(Lorenz)
ur. 1608 – zm. 1659 lub 1667 r.
wł. Czerńczyc
|

Dawid Henryk
|
podlinia hrabiowska

Zygmunt
|
podlinia młodsza baronowska

i starsza baronowska
(wymarłe)

b. podlinia hrabiowska i starsza baronowska.

Dawid Henryk
s. Wawrzyńca
ur. 1634 – zm. 1708 r.
wł. Będkowic
ż. Urszula Julianna v. Senitz
z Rękowa
|
Dawid Zygmunt
ur. 15.07.1708 – zm. 22.11.1760 r.
wł. Kraskowa, Chwałowa
i Pankowa
1741 r. – pruski hrabia z prawem primogenitury
ż. (x 20.10.1745 r.) Helena Elżbieta
bar. v. Hock
(ur. 1.04.1725 – zm. 26.12.1799 r.)
|

Jan Zygmunt hr. v. Zedlitz-Leipe
ur. 18.10.1746 – zm. 10.05.1777 r.
ż. (x 29.05.1774 r.) Beata
hr. v. Burghaus
|
Ernest Wilhelm Zygmunt
ur. 7.04.1775 – zm. 24.04.1847 r.
wł. Kraskowa
ż. (x 21.01.1811 r.) Szarlotta
Fryderyka v. Paczynski
u. Tenczin z Boroszowa
ostatni z podlinii hrabiowskiej

Gottlieb Zygmunt bar. v. Zedlitz-Leipe
ur. 15.09.1760 – zm. 22.02.1812 r.
wł. Mirosławic i Krzyształowic
ż. 1. z NN.
2. (x. 6.05.1791 r.) Karolina
Augusta hr. v. Loos
(ur. 16.11.1769 – zm. 1835 r.)
|

Karol Adolf
Zygmunt
ur. 5.06.1792 -
zm. 1846 r.
ż. (x 5.07.1820 r.)
Joanna Matylda
hr. v. Loos
(ur. 5.07.1804 -
zm. 1852 r.)
ostatni z podlinii
baronowskiej starszej.

Luiza Helena
Augusta
ur. Olbrachtowice
10.10.1797 –
zm. Drezno 13.05.1864 r.
wł. Będkowic, Olbrchtowic
i Mirosławic
m. (x Olbrachtowice
20.11.1817 r.)
Franciszek Bernard
Eugeniusz Reiner
Karol v. Mutius
(ur. Oleśnica 6.04.1790 –
zm. Będkowice 26.09.1858 r.)
rotmistrz wojsk pruskich,
wł. Bronowa i Olbrachtowic

c. Podlinia baronowska młodsza.

Zygmunt
młodszy s. Wawrzyńca
wł. Kątek, Krzyżowej, Czerńczyc, Szarocina,
Walimia, Sędzimierza i Tłumaczoiwa
ż. 1. N. v. Zedlitz
2. (x 1708 r.) Jadwiga Julianna
v. Rohr
|

Jerzy Gottlieb 1735 r. – baron	Karol Zygmunt 1735 r. – baron	Fryderyk Moryc 1735 r. – baron wł. Czerńczyc ż. Zofia Magdalen v. Bredau
podlinia baronowska zob. XIX-XX w.		Podlinia baronowska zob. XIX-XX w.

XIX – XX WIEK.

I. ZEDLITZ und TRUTZSCHLER

Gottlieb Juliusz Truetzscher v. Falkenstein
siostrzeniec Fryderyka Mikołaja hr. v. Zedlitz-Wilkau
ur. Cieśle 31.05.1775 – zm. Chwałów 2.01.1838 r.
1810 (22.02.) r. – zmiana nazwiska: „Zedlitz und Trutzschler“
Ordynat 2 fideikomisów: Świątniki i Piotrków.
ż. (x Stary Zamek 19.11.1797 r.) Ernestyna v. Trutzschler
(ur. Stary Zamek 18.11.1779 – zm. Chwałów 5.05.1862 r.)
|

Karol Edward ur. Stary Zamek 26.03.1800 - zm. Świątniki 26.12.1880 r. Ordynat fideikomisu Świątniki, prezydent rejencji dzierżoniowskiej ż. 1. (x Berlin 7.10.1825 r.) Ulryka bar. v. Vernezobre de Laurieux (ur. Hohen Finow	Robert August ur. Stary Zamek 4.11.1801 - zm. Chwałów 2.02.1878 r. wł. Chwałowa i Rzędowa ż. (Stary Zamek 20.08.1829 r.) Sydonia hr. v. Beust (ur. 19.12.1807 - zm. Chwałów 10.09.1863 r.)	Karol Moryc ur. Stary Zamek 1.10.1804 - zm. Piotrków 3.07.1858 r. ordynat fideikomisu Piotrków ż. (x 11.04.1826 r.) Melania Albertyna Henrietta v. Sauerman (ur. Wyszonowice 29.05.1806 - zm. Legnica 18.10.1873 r.)	Karol Bernard ur. Stary Zamek 8.04.1806 – zm. Pomianów D. 28.03.1857 r. wł. Pomianowa D. ż. (x Pomianów D. 19.10.1832 r.) Józefina hr. v. Schaffgotsch (ur. 26.01.1806 – zm. Wrocław 24.10.1891 r.)
			Fryderyk Karol

24.12.1804 -
zm. 9.06.1843 r.)
2. (x Legnica
15.03.1846 r.)
Szarlotta Fryderyka
Franciszka
v. Wentzki
u. Petersheide
(ur. Rychnów
5.09.1800 -
zm. Świątniki
18.05.1888 r.)
1o voto v. Studnitz

Julia Elżbieta
Sydonia
ur. Świdnica
3.09.1832 r.
m. 1. (x Chwałów
28.09.1854 r.)
Karol Adolf
Oswald hr. v. Zedlitz
u. Truetzschler
(zm. Świątniki
17.04.1860 r.)
(kuzyn)
2. (x Chwałów
30.03.1864 r.)
Jerzy hr. v. Stosch
(zm. Mańczyce29.10.1871 r.)
wł. Mańczyc

Adolf
ur. Pomianów D.
22.02.1837 r.
wł. Pomianowa D.
ż. 1. (x Wrocław
8.01.1862 r. - rozwiedziony)
Wiola Adelajda
Małgorzata
v. d. Hagen
(ur. Rathenow 26.04.1845 r.)
2. (x Wrocław 21.05.1874 r.)
Elżbieta v. d. Hagen
(ur. Rathenow 1.10.1849 –
zm. Wrocław 25.01.1907 r.)
(siostra poprzedniej)

Fryderyk Karol
Jerzy
ur. Piotrków
13.08.1840 r.
ordynat fideikomisu
Piotrków
ż. (x Grossenbehringen
1.10.1863 r.)
Matylda Elżbieta
v. Truetzschler
(ur. Zwickau 27.05.1844 r.)

córki:
a) Karolina Adelajda Józefina
Elżbieta Wanda
ur. Gniewomierz 10.08.1831 r.
m. (x Legnica 8.11.1852 r.)
Edwin hr. v. Rothkirch u. Trach
(zm. Pątnów 29.09.1904 r.)
ordynat fidewikomisu Pątnów
b) Toska
ur. Gniewomierz 6.08.1835 –
zm. Legnica 5.01.1909 r.
m. (x Legnica 8.03.1862 r.)
Jan v. Goetz
(zm. Hohenbocka 2.05.1883 r.)
z Górnych Łużyc

Franciszek Adolf Moryc
Edgar
ur. Poczdam 15.07.1864 r.
ż. 1. (x Rokitki 26.09.1888 r.)
Karola hr. v. Nostitz
(ur. 5.06.1865 – zm. Poczdam 2.07.1889 r.)
2. (x Londyn) Ida Emma Reichard
(ur. Idar 5.07.1864 r.)
1o voto v. Dehring

Fred
ur. Berlin 1.03.1898 r.

córki:
a) Agnieszka Elżbieta Maria Waleria
Ruth Karola
ur. Poczdam 24.06.1889 r.
b) Luiza Ruth
ur. Berlin 1.05.1893 r.

Karol Adolf
Oswald

Karol Fryderyk
Wilhelm Konstantyn

Robert
ur.

Ernestyna Ulryka
Elżbieta

ur. Frewienwalde 28.04.1828 - zm. Świątniki 17.04.1860 r. sędzia sądu powiatowego ż. (Chwałów Julia Elżbieta Waleria hr. v. Zedlitz u. Truetzschler (ur. Świdnica 3.09.1832 r.) (kuzynka)

ur. Freienwalde 20.01.1833 - zm.Świątniki 1.02.1888 r. ordynat fideikomisu Świątniki ż. (x Hohenwulsch 2.05.1862 r.) Helena v. Rohr (ur. Hohenwulsch 21.01.1839 - zm. Berlin 30.03.1878 r.)

Freienwalde 8.12.1837 r. wł. Dolnego Borowa i Zawady nadprezydent prowincji śląskiej, kurator Uniwersytetu Wrocławskiego ż. (x Dannenwalde 24.10.1861 r.) Agnieszka Emilia v. Rohr-Levetzow (ur. Berlin 25.03.1840 r.)

ur. Freienwalde 4.08.1826 r.

Edyta Ulryka Sydonia ur. Świątniki 9.10.1856 r. m. (x Mańczyce 4.06.1878 r.) Kurt v. Rohr z Hohenwulsch

Edward Otto ur. Świątniki 23.03.1874 r. ordynat fiedeikomisu Świątniki

Karol Konstantyn Fryderyk Edward Robert ur. Dolny Borów 16.08.1863 r. adiutant następcy tronu pruskiego Joachima Albrechta, marszałek dworu króla pruskiego ż. (x Berlin 21.02.1899 r.) Olga Buergers (ur. Berlin1.10.1876 r.)

synowie:
1. Rob Joachim Maksymilian ur. Berlin 1`8.12.1899 r.
2. Fryderyk Karol Robert ur. Berlin 28.06.1901 r.

Karol Otto Stefan ur. Dolny Borów 28.03.1871 r. ofice wojsk niemieckich ż. (x Berlin 11.07.1902 r.) Helena v. Rohr (ur. Hohenwulsch 17.12.1882 r.)

córki:
a) Ingeborga ur. Mańczyce 4.10.1903 r.
b) Ehrengarda ur. Wrocław 15.05.1906 r.

córki:
a) Elżbieta Ulryka Emilia ur. Pau 7.11.1864 r. diakonissa w Bethel
b) Ehrengarda Ruth ur. Dolny Borów 4.02.1867 r. m. (x Opole 4.02.1886 r.) Juergen v. Kleist-Retzow (zm. Drezno 14.12.1897 r.) landrat pow. Białogard
c) Maria Agnieszka ur. Dolny Borów 1.02.1869 r. m. (x Berlin 16.16.1891 r.) Hermann v. Treskow pułkownik wojsk niemieckich dowódca 1. Śląskiego regimentu dragonów
d) Ehrengarda Ernestyna Ulryka Zofia ur. Dolny Borów 24.05.1877 r. m. (x Wrocław 22.04.1908 r.) Karol v. Rohr

II. ZEDLITZ und NEUKIRCH

1. Podlinia baronowska Konrada Gottlieba – podział na domy.

Konrad Gottlieb
zm. 1769 r.
|
N.
|
domy

Nowy Kościół | Dolny Wojcieszów | Podgórki

a. Dom Nowy Kościół..
Wilhelm Jan Gottlieb Konrad bar. v. Zedlitz u. Neukirch
wnuk Konrada Gottlieba
ur. Podgórki 19.01.1786 – zm. Gozdno 31.01.1862 r.
tajny radca rejencji
wł. Nowego Kościoła, Gozdna i Różanej
ż. (x Dąbki 8.06.1809 r.) Molly v. Kamecke
(ur. Gryfino 11.11.1788 – zm. Gozdno 9.04.1860 r.)
|

Wilhelm
ur. Nowy Kościół
30.09.1811 -
zm. Nowy Kościół
25.11.1880 r.
dyrektor sejmiku
świdnicko-jaworskiego,
wł. Nowego Kościoła,
Gozdna i Różanej
ż. 1. (x Piszkowice
16.03.1835 r.)
Luiza bar. v.
Falkenhausen
(ur. Piszkowice
18.03.1813 -
zm. Nowy Kosciół
16.07.1839 r.)
2. (x Dolny Borów
26.02.1842 r.)
Berta Klotylda
Dorota Wilhelina
v. Unruh
(ur. Legnica
6.03.1822 -
zm. Nowy Kościół
17.08.1857 r.)
3. (x Siodłkowice

Konstantyn
ur. Gozdno
31.01.1813 -
zm Bierkowice
28.10.1889 r.
prezydent rejencji
ż. (x Piszkowice
14.08.1839 r.)
Szarlotta bar.
v. Falkenhausen
(ur. Piszkowice
14.08.1817 -
zm. Bierkowice
15.12.1897 r.)
wł. Bierkowic
i cz. Święcka
|
Oktawian Wilhelm
Fryderyk Otto
Konrad
ur. Kłodzko 6.12.1840 r.
prezydent (tow.) handlu
ż, (x Berlin 12.04.1881 r.)
Anna Binseel
(ur. Głogów 15.11.1840 -
zm. Berlin 15.05.1897 r.)
1o voto Neumann

Aleksander Teodor
Paweł Konrad
ur.Gozdno 27.04.1819 –
zm. Piszkowice 8.12.1885 r.
dyrektor sejmiku
ziębicko-kłodzkiego,
komtur śląskiej prowincji
zakonu joannitów
ż. (x Piszkowice 5.05.1840 r.)
Florentyna bar. v. Falkenhausen
(ur. Piszkowice 5.02.1816 –
zm. 20.11.1854 r.)
wł. Piszkowic
|
|

Jerzy Wilhelm
Konrad Gottlieb
Fryderyk
ur. Piszkowice
15.04.1851 r.
pułkownik
wojsk niemieckich
ż. (x Wrocław
16.07.1907 r.)
Maria Berta
Scharf

córki:
a) Dorota
ur. Piszkowice
9.03.1842 r.
m. (x Piszkowice
24.05.1868 r.)
Wilhelm v. Tuercke
(zm. Świdnica
10.12.1902 r.)
wł. Świdnicy Górnej
b) Jadwiga Florentyna

25.11.1858 r.)
Elzbieta bar.
v. Seherr-Thoss
(ur. Siodłkowice
25.12.1832 -
zm . Legnica
18.06.1910 r.)
|
|

(ur. Korfantów
31.01.1868 r.)
|
Joachim Jan
Jerzy Wilhelm
ur. Wrocław
3.04.1886 r.
komendant wojakowej
akademii techniznej

Szarlotta Luiza
Maria
ur. Piszkowice
26.05.1846 r.
m. (x Kłodzko
5.10.1875 r.)
Ryszard v. Winterfeld
generał kawalerii
wojsk niemieckich

Wilhelm
Jerzy
Zygmunt
ur. Nowy
Kościół
24.05.1838 -
zm. Halle
11.09.1903 r.
oficer wojsk
niemieckich
ż.
1. (x Drezno
28.12.1860 -
rozwiedziony
1878 r.)
Mary Wolff
(zm. Vevey
28.08.1897 r.)
2. (x 30.09.
1883 r.)
Ida Koppe
(ur. Bitter-
feld
1.09.1839 -
zm. Harzburg
18.09.1902 r.)
|
Jerzy
Wilhelm
Edward
Ernest
ur. Gozdno
10.03.1871 r.
profesor języków
uniwersytetu
New Seeland
ż. (x 4.01.1905 r.)
Alice Maud
Fitzherber
|

Fryderyk
Wilhelm
Ludwik
Jerzy
Oswald
ur.
Nowy
Kościół
18.05.
1846 -
zm.
Nowy
Kościół
13.08.
1898 r.
wł.
Nowego
Kościoła
ż. (x Mahlen
30.09. 1891 r.)
Maria
Wilhelmina
Nanny Joanna
v. Tuempling
(ur. Koblenz
10.09.1847 r.)
1o voto v.
v. Loebenstein

Wilhelm
Ernest
Ludwik
Erbo
ur. Nowy
Kościół
13.02.1848 r.
landrat pow.
Świerzawa,
prezes synodu
prowincji
śląskiej,
wł. Gozdna
i Różanej
ż. (x 21.11.
1878 r.)
Magdalena
Luiza
Benedetta
Felicitas
v. Erdannsdorf
(ur. Moszna
31.07.1858 –
zm. Gozdno
3.02.1912 r.)
|

Gotard
Ludwik
Kraft
ur.
Nowy
Kościół
17.09.
1860 -
zm.
Bourne-
mouth
14.12.1910 r.

Fryderyk
Karol
ur.
Nowy Kościół
24.03.1864 r.
oficer wojsk
niemieckich
ż. (Schreiberhau
9.05.1910 r.)
Anna Toni
Adelajda Maria
v. Versen
(ur. Treptow
11.11.1873 r.)
|
Anna Elżbieta Helena
ur. Lwówek Śl. 23.02.1911 r.

Gertruda
ur. Nowy Kościół
4.07.1850 r.
m. (x Nowy Kościół
30.09.1868 r.)
Reinhold bar.
v. Kottwitz
(zm. Dolne Długie
22.08.1881 r.)
wł. Dolnego
Długiego

Wilhelm
ur. Gozdno
23.09.1880 r.
dzierżawca
Gozdna

Jerzy
Erbo
Marcin
Konrad
ur. Gozdno
24.08.1883 r.
referendarz
Wyższego Sądu
Ziemskiego
we Wrocławiu

Jan
Kasper
Henryk
ur.
Gozdno
7.07.1893 r.
oficer
wojsk
niemieckich

Eleonora Molly
Berta Karolina
ur. Gozdno 7.09.1879 r.
diakonissa
w Czerńczycach

dzieci:
1) Fanny Luise
ur. Lower Hutt 5.02.1906 r.
2) Wilhelm Alfred
ur. Lower Hutt 7.04.1907 r.
3) Alice Wanda
ur. Lower Hutt 10.11.1911 r.

b. Dom Dolny Wojcieszów.

Otto Konrad Kasper Gottlieb bar. v. Zedlitz u. Neukirch
brat Wilhelma Jana Gottlieba Konrada
ur. Podgórki 15.10.1787 – zm. Dolny Wojcieszów 16.03.1865 r.
generał-major wojsk pruskich,
dyr. sejmiku ks. świdnicko-jaworskiego
wł. Dolnego Wojcieszowa i Podgórek
ż. (x Bożków 15.10.1812 r.) Gabriela hr. v. Magnis
(ur. Bożków 11.09.1794 – zm. Bożków 1.05.1870 r.)
z Bożkowa

Antoni Otto ur. Bożków 9.10.1813 - zm. Paczków 4.10.1888 r. oficer wojsk pruskich ż. (x Jelenia Góra 6.08.1845 r.) Adolfina Beata Klara v. Hacke (ur.Genshagen 15.05.1828 - zm. Legnica 2.02.1874 r.)

Hugo ur. Bożków 13.05.1816 - zm. Nieder Loessnitz 2.09.1893 r. starosta zamku w Legnicy ż. 1. (x Borowa ? 3.06.1841 r.) Luiza hr. v. Schwerin (ur. Borowa? 25.01.1822 - zm. Podgórki 8.04.1852 r.) 2. (x Londyn 22.04.1858 r.) Ellen Cowell (ur. Londyn zm. Nieder Loesnitz 22.09.1912 r.)

Klemens ur. 22.10. 1857 - zm. Berlin 17.10.1901 r.

Jadwiga ur. 27.05. 1855 r. wł. majątków

Benno ur. Podgórki 14.08.1821 - zm. Wernigerode 16.05.1903 r. ż. 1. (x Gościszów 5.08.1852 r.) Klementyna v.Schoenberg-Bibran u. Modlau (ur. Luga 5.04.1830 - zm. Drezno 18.05.1861 r.) 2. (x Wernigerode 17.02.1898 r.) Anna Fryderyka Wilhelmina v. Bonin (ur. Berlin 3.08.1847 r.)

Mikołaj Fryderyk Wilhelm ur. Vevey 12.04. 1854 -

Kuno ur. Podgórki 6.12.1824 – zm. Vevey 25.10.1874 r. wł. Dolnego Wojcieszowa ż. (x Berlin 14.05.1853 – rozwiedziony 1868 r.) Maria hr. v. Zieten (ur. Ramstedt 13.11.1834 – zm. Montelungo 19.03.1911 r.)

Adrian ur. Dolny Wojcieszów 19.05.1866 r.

córki:
a) Brygida ur. Dolny Wojciechów 27.04.1861 r. m. (x Dolny Wojcieszów 2.05.1899 r.)

oficer wojsk niemieckich ż. (x Nowy Jork 2.02.1889 r.) Kornelia Rosevelt (ur. Nowy Jork 16.01.1870 r.)

Luga i Quoos na Górnych Łużycach

zm. Nieder Heyersdorf 8.02.1894 r. ż. (x Boston 12.04.1877 r.) Katarzyna Kelsey (ur. Cambridge 15.11.1851 - zm. Dolny Wojcieszów 21.03.1898 r.)

Walter v. Erdmannsdorf,
b) Kunegunda
ur. Dolny Wojcieszów 26.09.1862 r.
m. (x Dolny Wojcieszów 8.11.1894 r.)
Ludolf hr. v. Alvensleben bar. v. Erxleben
c) Gabriela
ur. Dolny Wojcieszów 6.06.1864 r.
m. (x Dolny Wojcieszów 24.09.1892 r.)
Alfred v. Olschewski (zm. Nervi? 3.04.1909 r.)
wł. Warmątowic

Holda
ur. Berlin 1.04.1891 r.
wł. maj. Haslinghof

Kuno James
ur. Lexington 26.06.1879 r.
oficer sztabowy wojsk niemieckich
ż. (x Kania 23.05.1912 r.
Emilia Anna v. Wedell
(ur. Kania 6.07.1886 r.)

Zygfryd Emanuel Ludwik
ur. Podgórki 3.04.1852 r.
pułkownik wojsk niemieckich
ż.(x Karsruhe 14.10.1886 r.)
Luiza v. Seldeneck
(ur. Karlsruhe 19.03.1862 r.)

dzieci:
1) Henryk
ur. Karlsruhe 8.08.1887 r.
referentarz rejencji
ż. (x Warmątowice 30.07.1913 r.)
Draga Gabriela Jadwiga Wallgunda
Serafina v. Olschewski
(ur. Warmątowice 29.08.1893 r.)

Eberhard
ur. Podgórki 21.12.1861 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Stangerberg 27.09.1897 r.)
Jadwiga hr. v. Rittberg
(ur. Hoefchen 15.04.1873 - zm. Rostock 7.12.1906 r.)

synowie:
1) Henryk
ur. Stangebergt 26.08.1899 r.
2) Dietrich Eberhard Rudiger
ur. Ortelsburg 24.08.1899 r.

Godfryd Henryk
ur. Podgórki 20.08.1863 r.
urzędnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
ż. 1. (x Berlin 23.09. 1889 r.) Helena v. Ohlen u. Adlerskron (ur. Berlin 11.04.1867 - zm. Hannower 7.11.1901 r.)
2. (x Poczdam 15.10.1909 r.)
Natalia Urszula Zofia Gertruda v. Bredow (ur. Rathenow 25.06.1862 r.)

dzieci:
1) Fryderyk Konstantyn Oskar
ur. Berlin 29.03.1891 r.
referendarz sądowy

córki:
a) Gabriela Luiza Eugenia
ur. Rusko ? 31.03.1843 – zm. Berlin 4.02.1913 r.
m. (x Podgórki 20.05.1863 r.)
Alfred v. Kuester (zm. Lubiechowa 15.03.1887 r.)
ordynat fideikomisu Lubiechowa
b) Wanda Maria Luiza
ur. Rusko? 16.07.1845 r.
m. (x Podgórki 6.06.1865 r.)
Adolf hr. v. Goetzen (zm. Frankfurt n. Menem 26.05.1879 r.)
wdowa została przłożoną diakonii w Czerńczycach
c) Luiza Ellen
ur. Podgórki 30.05.1859 r.
diakonissa w Czerńczycach

Fryderyk
Wilhelm
Dietz
ur.
Mysłakowice
8.06.1853 -
zm. Partenkirchen
wł. maj. Hochzoll-
Friedbergerau,
Friedberg,
Rederzhausen
i Kissing
ż. (x Berlin
7.10.1889 r.)
Elza Hainauer
(ur. Berlin
24.08.1870 r.)
|
dzieci:
1) Jan Albrecht
Otto Oskar
Henryk
Juliusz Kurt
Citeldietz (?)
ur. Berlin
9.08.1890 r.
2) Marek Aribert
Paweł Klemens
Traugott Freund
ur. Drezno
24.06.1892 r.
3) Jerzy Wiktor
Prosper Dietrich
Krafft
ur. Drezno
7.07.1893 r.
4) Florence Adolfina
Julia Wanda Nelli
ur. Chemnitz 22.01.1898 r.

córki:
a) Olga Gabriela
Luiza
ur. Jelenia Góra
11.05.1846 r.
m. (x Legnica
4.11.1872 r.)
Henryk bar.
v. Buddenbrock
(zm.Berlin 12.03.1900 r.)
marszałek dworu
ks. Schleswig-Holstein
b) Marta Gabriela Luiza
ur. Mysłakowice
22.06.1851 r.
przełożona diakonii
w Czerńczycach
c) Anna Gabriela Luiza
ur. Mysłakowice
31.05.1855 r.
m. (x Legnica 25.09.1883 r.)
Juliusz Leist
tajny nadradca rejencji
d) Herta Gabriela Luiza
ur. Mysłakowice 3.05.1857 r.
diakonissa w Czerńczycach

2) Ernest Eberhard
ur. Osnabrueck 28.08.1862 r.
leśnik
3) Jan Werner Alfred
ur. Osnabrueck 10.03.1894 r.
4) Herta Wiktoria
ur. Hannower 1.09.1895 r.
5) Helena
ur. Hannower 24.10.1901 r.

c. Dom Konrada Gottlieba Henryka Zygmunta
(wymarły)

Konrad Gottlieb Henryk Zygmunt bar. v. Zedlitz u. Neukirch
ur. Podgórki 17.08.1790 – zm. 20.12.1864 r.
spłacony ze spadku
major wojsk pruskich
ż. (x 29.06. 1819 r.) Paulina v. Gontard
(31.03.1780 – zm. 9.06.1846 r.)

|
Paweł Teodor Gottlieb Konrad
ur. Głubczyce 5.02.1823 – zm. Naumburg 4.01.1911 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Brzeg Dolny 1.05.1849 r.) Augusta v. Walter
(ur.Białków 5.08.1825 – zm. Białków 12.03.1876 r.)
wł. Białkowa
|
Teresa
ur. Białków 20.09.1860 r.
wł .Białkowa
m. (x Białków 6.10.1886 r.)
Werner bar. v. Schele

2. Podlinia baronowska Otto Kaspra (zm.1763 r.).
Domy: Lubiechowa i Zagórze Śląskie

a. dom Lubiechowa.

Kasper Konrad Gottlieb bar. v. Zedlitz u. Neukirch
ur. Lubiechowa 13.04.1765 – zm. Wołów 8.06.1842 r.
wł. Lubiechowej
landrat pow. złotoryjskiego
ż. (x Cieśle 1787 r.) Eleonora Fryderyka
Augusta Truetzschler v. Falkenstein
(ur. Cieśle 26.04.1768 – zm. Lubiechowa 22.03.1820 r.)
|

Konrad Gottlieb Ferdynand
ur. Dolne Twardocice 21.02.1789 -
zm. Berlin 5.021869 r.
generał-major wojsk pruskich
ż. (x 14.11.1820 r.) Maria Antonina
Luiza Augusta v. Sommerfeld
(ur. 8.04.1793 – zm. Berlin 6.04.1877 r.)
|

Konrad Ferdynand
Ludwik
ur. Muehlhausen
16.10.1830 r.
dyrektor poczty
ż. (x Berlin 13.11.
1870 r.) Anna
Eliza Minna Wachs
(ur. Kołobrzeg
23.01.1848 r.)
|
Tekla Anna

Anna
ur. Muehlhausen
14.10.1837 r.
diakonissa
w Czerńczycach

Ludwik
ur. Soemmerda
17.08.1831 -
zm. Wrocław
24.08.1899 r.
inspektor

Konrad
Godfryd
Ernest
Hilmar
ur. Koelleda
1.06.1843 r.

Konrad Otto Wilhelm Ludwik
ur. Dolne Twardocice 15.05.1800 –
zm. Erfurt 3.09.1865 r.
oficer wojsk pruskich
ż. 1. (x Soemmerda 7.05.1829 r.)
Luiza Ramann
(ur. Soemmerda 18.02.1804 –
zm. Soemmerda 5.04.1841 r.)
2. (x Soemmerda 17.08.1841 r.)
Gottholdina Schumann
(ur. Gross Vargula (?) 10.11.1816 –
zm.Koelleda 16.03.1849 r.)
|
|

Konrad
Alwin
Henryk Lionel
ur. Koelleda 21.10.1844 r.
starszy asystent kolejowy
ż. (x Korner 28.05.1868 r.)

Luiza Augusta
ur. Berlin
20.08.1871 r.
m. (x Berlin
2.07.1902 r.)
Fryderyk Karol
Otto bar. v.
Zedlitz
u. Neukirch
(kuzyn)

podatkowy
ż. 1. (x Koszalin
16.06.1863 r.)
Maria Schwerdt-
feger
(ur. Ploschnitz
12.10.1836 -
zm. Wodzisław Śl.
9.12.1870 r.)
2. (x Wodzisław Śl.
3.12.1870 r.)
Maria Szyszkowicz
(ur. Wodzisław Śl.
30.08.1849 r.)

urzędnik celny
ż. (x Muehl-
hausen
15.10.1878 r.)
Franciszka Maria
Teresa Sieviers
(ur.Muehlhausen
24.05.1856 r.)

Ernestyna John
(ur. Hollenbach
12.01.1842 r.)

córki:

a) Kondratyna
Franciszka Henryka
ur. Wehlheiden
m. (x Darmstadt
18.07.1912 r.)
Charles Savez
prof. gimnazjalny

b) Konradyna Anna
Georgina Marta
ur. Muehlhausen
6.09.1880 r.
diakonissa
w Czerńczycach

c) Kondratyna Emilia
Anna Ferdynanda
Wally
ur. Hofgeismar
1.04.1887 r.
nauczycielka
w szkole średniej
dla dziewcząt
w Darmstadt

Ernest
ur. Muehlhausen
26.02.1869 r.
kupiec
ż. (x Geldern
9.07.1899 r.)
Teresa Cladder
(ur. Gledern
22.09.1879 r.)

Magdalena
ur. Cleve 6.06.
1905 r.

Konrad
Paweł
ur. Muehl-
hausen
23.05.1870 r.
kupiec
ż. (x Crefeld
14.04.1896 r.)
Luiza Peters
(ur. Crefeld
6.12.1871 r.)

dzieci:
1) Berta
Konradyna
Ernestyna
ur. Crefeld

Konrad
Otto
ur.
Crefeld
31.01.1873 r.
kontroler kolejowy
ż. (x Crefeld)
Laura Wien
(ur. Crefeld
18.08.1872 r.)

dzieci:
1) Konrad Otto jun.
ur. Crefeld 2.05.1894 r.
2) Konradyna Luiza
ur.Crefeld 5.06.1895 r.
3) Konrad

Jadwiga
ur.Crefeld 14.04.1877 r.

Fryderyk
Karol
Otto

Otto
ur. Kowary
8.04.1878 r.

córki:
a) Olga
ut. Kowary

ur. rolnik
Wodzisław Śl. w Osobo-
komisarz policji wicach
kryminalnej
ż. (x Berlin
2.07.1902 r.)
Tekla Anna
Luiza Augusta
bar. v. Zedlitz
u. Neukirch
(ur. Berlin 20.08.1871 r.)
(kuzynka)
|
Konrad Kurt Ferdynand
Otto
ur. Berlin 26.06.1903 r.

27.09.1874 –
zm. Karlsruhe
24.12.1903 r.
b) Wanda
ur. Kowary
19.09.1876 r.
m. (x Żary
5.08.1911 r.)
c) Otylia Maria
Elżbieta
ur. Oleśnica
23.09.1890 r.
m. (x Żary 6.09.
1913 r.)
Jan Schneider
wł. fabryki

9.01.1897 r.
2) Ernestynę
Konradyna
Jadwiga
ur. Crefeld
9.06.1898 r.
3) Konradyna
Luiza Hildegarda
ur. Crefeld 19.05.1900 r.
4) Konrad Paweł jun.
ur. Crefeld 13.02.1903 r.
5) Konrad Lionel Kurt
ur. Crefeld 1.08.1911 r.

ur. Crefeld 14.03.1898 r.
4) Konrad
ur.Crefeld 14.03.1898 r.
5) Konradyna Maria Herta
ur. Crefeld 13.03.1901 r.

b) dom Zagórze Śląskie.

Konrad Fryderyk Wilhelm bar. v. Zedlitz u. Neukirch
brat Kaspra Konrada Gottlieba z Lubiechowej
\ ur. Lubiechowa 7.07.1773 – zm. Jerzmanowice 6.11.1797 r.
wł. Jerzmanowic
ż. (x Lubiechowa 6.10.1797 r.) Joanna Henrietta Beata
v. Festenberg-Packisch
(ur. Muszczyna 9.06.1804 – zm. Czarny Bór 8.08.1840 r.)
|
Fryderyk Otto Konrad
(posthumus)
ur. Jerzmanowice 9.07.1798 – zm. Czarny Bór 15.08.1840 r.
wł. Czarnego Boru
ż. (x Jerzmanowice 6.10.1821 r.) Emilia Karolina v. Arnim
(ur. Brandenburg 24.06.1804 – zm. Jerzmanowice 6.12.1860 r.)
wł. Dolnych Jerzmanowic i Zagórza Śl.
|

Oskar
ur. Jelenia Góra 28.10.1824 -
zm. Jedlina 9.01.1883 r.
ż. (x Dąbrówka Górna
10.09.1850 r.)
Jadwiga bar. v. Dalwig
(ur. 28.08.1833 -
zm. Wrocław 28.04.1899 r.)
|
|
|
|
|

Konrad Fryderyk Otto
Ferdynand Maksymilian Erdmann
ur. Jelenia Góra 22.01.1833 –
zm. Zagórze Śl. 1.05.1907 r.
wł. Zagórza Śl.
1888 (9.05.) – fideikomis
I Ordynat
ż. (x Chróścina 30.12.1865 r.)
Maria Helena bar.
v. Lachmann-Falkenau
(ur. Ozorowice 6.06.1844 r.)
|

| Jan Robert ur. Zagórze Śl. 8.05.1868 r. II Ordynat fideikomisu ż. (x Wrocław 27.09.1898 r.) Herta v. Thun (ur. Głuchołazy 12.07.1878 r.) z Wysokiej
|
Jan Dietrich ur. Wrocław 6.03.1907 r.

Konrad Otto Ferdynand ur. Zagórze Śl. 3.03.1870 r. oficer wojsk niemieckich

Robert Karol Fuerchgott ur. Zagórze Śl. 14.11.1872 r. doktor prawa landrat pow. wałbrzyskiego

córki:
a) Helena Maria Elżbieta Matylda Emilia ur. Zagórze Śl. 5.03.1867 r. m. (x Zagórze Śl. 28.09.1889 r.) Guenter v. Beneckendorff u. v. Hindenburg (zm. Langenau 29.08.1904 r.)
b) Małgorzata Matylda Maria Klara Fryda Elżbieta ur. Zagórze Śl. 20.09.1880 r. m. (x Zagórze Śl. 27.10.1903 r.) Egbert v. Legat radca ziemski

---

Jan ur. Dolne Jerzmanowice 29.06.1851 - zm. Świdnica 26.07.1904 r. major wojsk niemieckich ż. (x Wrocław Maria Waleska Klara v. Baildon (ur. Łubie Górne 2.11.1861 - zm. Obornik Śl. 22.10.1899 r.
|
Wera Waleska Aleksandra ur. Wrocław 22.04.1892 r. wł. Ptakowic i Zbrosławic

Otto ur. Jedlina 13.06.1853 - zm. Brzeg 15.06.1910 r. oficer wojsk saskich ż. (x Wrocław 21.09.1880 r.) Helena du Port (ur. Wrocław 17.04.1862 - zm. Wrocław 18.01.1910 r.)
|
Herbert ur. Wrocław 1.03.1887 r. wł. Nowego Kościoła ż. (x Słupiec 5.10.1911 r.) Estera Gabriela hr. Pilati v. Thassul zu Daxberd (ur. Słupiec 2.11.1888 r.)

Edgar ur. Wrocław 5.10.1857 r.

córki:
a) Jadwiga ur. Jedlina 10.05.1855 r. diakonissa w Czerńczycach
b) Helena ur. Wrocław 5.10.1858 r. diakonissa w Czerńczycach
c) Edyta Alma Ewa Antonina ur. Brzeg 18.12.1868 r. diakonissa w Czerńczycach

ZEDLITZ und LEIPE

1. Podział na podlinie i domy – podlinia Jerzego Gottlieba.

Zygmunt bar. v. Zedlitz
z Lipy
|

Jerzy Gottlieb ur. 1694 -

Fryderyk Moryc
|

zm. 1764 r.
|
N.
|
Otto Fryderyk
ur. 31.03.1800 –
zm. 10.03.1868 r.
tajny radca
rejencji wrocławskiej,
rycerz zakonu joannitów
ż. (x 17.06.1825 r.)
Alojza Barbara Maria
Anna Ernestyna v. Garnier
(ur. Jastrzębie 26.02.1793 –
zm. Wrocław 25.10.1873 r.)
|
Teresa
ur. 12.08.1830 r.
m. (x 26.06.1879 r.) Iwo
v. Blacha u. Lub
z Łubi
major wojsk niemieckich

domy:
a) Kątki
b) Brennik
c) Bagieniec

2. Podlinia Fryderyka Moryca bar. v. Zedlitz u. Leipe.

domy:

Kątki Brennik Bagieniec

Bracia – prawnukowie Fryderyka Moryca

Gustaw Ferdynand
Zygmunt Archibald
ur. Wrocław 18.01.1824 r.
wł. Kątek, Sulisławic
i Czerńczyc
1836 (29.09.) r. –
fundacja diakonii
kurator fundacji
ż. 1. (x See 20.05.1856 r.)
Joanna hr. zu Lippe-
Meissenfeld
(ur. See 6.12.1828 -
zm. Kątki 2.04.1862 r.)
2. (x Owiesno 31.10.1864 r.)
Agnieszka v. Seidlitz
(ur. Owiesno 17.10.1832 r.)
|
dzieci:
1) Augusta Joanna
Helena

Adolf Ferdynand
Karol Wilhelm
ur. Sulisławice
15.03.1826 -
zm. Berlin 13.05.1906 r.
generał-porucznik
wojsk pruskich
wł. Brennika
ż. (x Berlin 3.02.1856 r.)
Helena Amalia
Rozalia Franciszka
bar. v. Nothomb
(ur. Bruksela
24.02.1837 r.)
|
synowie:
1) Karol Abraham
Franciszek August
ur. Poczdam
19.02.1859 r.

Jan
ur. Sulisławice 7.09.1833 –
zm. Wiśniowa 31.03.1889 r.
wł. Bagieńca i Wiśniowej
1887 (17.04.) – fideikomis
I Ordynat
ż. (x Marienhuette? 4.03.1872 r.)
Helena Klara Elżbieta
v. Kulmitz
(ur. Świdnica 25.09.1844 –
zm. Wiśniowa 8.07.1900 r.)
|
dzieci:
1) Maria Janina Anna Helena
ur. Świdnica 28.12.1872 r.
m. (x Wiśniowa 29.06.1899 r.)
Wilhelm Edle v. d.Planitz
wł. Komorowa
2) Joanna Maria Agnieszka
Helena Elżbieta Augusta

ur. Kątki 25.11.1857 r.
przełożona szpitala
św. Elżbiety w Berlinie

2) Dietz Zygmunt
Gustaw
ur. Kątki 5.04.1859 r.
landrat pow.
świdnickiego

3) Eliza Joanna Szarlotta
ur. Kątki 10.07.1860 r.
diakonissa

4) Anna Janina Maria
Agnieszka
ur. Kątki 22.07.1865 r.
ż. 1. (x Sokołowsko
19.12.1890 -
rozwiedziony
20.12.1900 r.)
Anna Magdalena
Ehret
(ur. Nowy Jork
25.10.1867 r.)
2.(x Londyn
28.05.1904 r.)
Gertruda Aleksandra
Nachtsheim
(ur. Wiedeń 24.11.1875 r.)
syn:
Jerzy Adolf Jan Baptysta
Zygfryd
ur. Grudziądz 23.12.1891 r.

2) Fryderyk Ferdynand Hinko
Dawid
ur. Berlin 1.11.1861 r.
pułkownik wojsk
niemieckich
ż. (x Brennik 30.12.1889 r.)
Emilia Joanna Łucja
bar. v. Nothomb
(ur. 19.05.1868 r.)

3) Paweł Salomon Jan
Henryk Eugeniusz
ur. Berlin 29.12.1864 r.
radca rejencji
w Duesseldorfie
ż. (x Berlin 19.11.1906 r. –
rozwiedziony)
Augusta Emilia Małgorzata
Katarzyna Dierig
(ur. Górna Bielawa
8.03.1886 r.)
córka: Ruth Helena
Małgorzata
ur. Duesseldorf
2.04.1908 r.

4) Franciszek Adolf Edward
Beniamin
ur. Berlin 21.04.1876 r.
dzierżawca maj. Meinerdingen
ż. (x Londyn 30.01.1900 r.)
Eliza Małgorzata Boettcher
(ur. Lipsk 28.04.1876 r.)
córka: Sigrida Ingeborga
ur. Meinerdingen 12.02.1902 r.

ur. Wiśniowa 21.11.1873 r.
m. (x Wiśniowa 15.10.1900 r.)
Hermann v. Dresky
wł. Gruszowa

3) Karol August Jan Zygmunt
ur. Wiśniowa 15.11.1874 r.
II Ordynat fideikomisu

4) Guenter Jan Otto Fryderyk
Zygmunt
ur. Wiśniowa 22.02.1876 r.
wł. Kuchar
ż. (x Szczepanów 26.09.1903 r.
Ilza Krystyna v. Lieres
u. Wilkau ze Szczepanowa
(ur. Szczepanów 23.05.1884 r.)
posiadał 5 dzieci.

5) Katarzyna Adela Maria
Elżbieta Helena
ur. Wiśniowa 28.11.1877 r.
m. (x Wiśniowa 24.09.1904 r.)
Aleksander v. Bennigsen
wł. Bennigsen

6) Adela Maria Janina
Helena
ur. Wiśniowa 5.03.1880 r.

ZEGOTA
(ZEGOTA von SLUPSKO, ZIGOTA, *ŻEGOTA ze SŁUPSKA*)

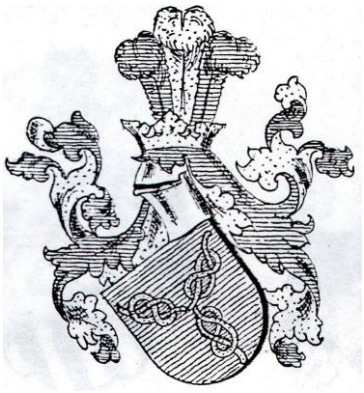

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Kiczka (Kietlicz I)

Górnośląska szlachta herbu Kiczka (Kietlicz I), zwanego na Morawach Pletenicą. Polska nazwa herbu pochodzi od nazwiska szlachty górnośląskiej – Kiczków, wspólnego pnia z Kiczkami (zob.), Cziganami (zob.) i Karwinskimi (zob.). Blażek błędnie pisze o ich polskim pochodzeniu. Siedzibą rodową było Słupsko (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz).

Najstarsze informacje pochodzą z przełomu XIV i XV wieku: w 1380 roku Jeschko Zagota występuje jako świadek w Koźlu (Cosel) w dokumentach księcia Konrada II oleśnickiego i kozielskiego, w 1401 roku (25.04.) jako świadek w dokumencie księcia Bolka IV opolskiego występuje „Zegoth von der Sczrocha" (?). Według Pilnačka około 1438 roku wydzieliła się z rodu Kiczków linia Zegotów. Wspólną siedzibą rodową miała być Dolna (Dollna) w księstwie strzelecki, od 1438 roku Kiczkowie mieli podawać jako swoją siedzibę rodową sąsiednią Płużnicę (Pluschnitz) zaś Zegotowie Dolną (Dollna). Jednak już w 1440 roku podają oni jako swoją siedzibę Słupsko (Slupsko). Zegota ze Słupska (Slupsko) w 1440 roku (26.03.) jest świadkiem dokumentu wystawionego w Toszku (Tost) przez księcia Przemysława oświęcimskiego a w 1444 roku (10.08.) dokumentu księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego.

Protoplasta rodu – Zegota, był żonaty (x ok. 1430 r.) z N., krewną Puchaly z Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz), miał dwóch synów: Stanisława i Piotra. Stanislaw (Stenczel) występuje w 1463 (12.03.), 1472 (26.04.) i w 1489 (3.05.) roku wśród szlachty toszeckiej.

Pod koniec XV wieku w źródłach występuje Stanisław (inny) i Jan. Stanisław w 1497 roku (18.06.) był świadkiem nadania Bruntalu (Freudenthal) braciom Bernardowi, Hynkowi i Mikołajowi von Wrbna. Jan występuje w dokumentach księstwa cieszyńskiego. Być może, jest on tożsamy z Janem, według tradycji rodowej dowódcą oddziału cyganów w armii króla Macieja Korwina posiadający przydomek „Czigan", który jego potomkowie przyjęli za nazwisko.

W 1524 roku Mateusz (Matuss) Zegota oświadczył w księgach ziemskich opolsko – raciborskich, że spłacił swoich braci z majątku ojca w Słupsku (Slupsko). Jednym z nich był prawdopodobnie Jan Zegota ze Slupska, który w 1532 roku kupił majątek Polskie Łany (Polnisch Lohnau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty był (x ok. 1528 r.) z Martą (c. Mikołaja Nawoya) z Lomierzy (Rozmierz, Rosmierz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), wdową po Wilhelmie von Fuellstein z Lubojat (Laubias).
Wacław Zegota (syn Jana ?) w 1538 roku otrzymał od Katarzyny, córki Piotra Knurowskiego, wdowy po Jakubie Valowskim (Warlowski ?) w dożywocie łan ziemi w Polskich Łanach (Polnisch Lohnau), za bliżej nieokreślone usługi. Prawdopodobnie był dwukrotnie żonaty: w 1523 roku jego żona – Helena Błażejowska (?) przekazała mu swój majątek w Błażejowicach (Blaschowitz) w okręgu toszeckim, w 1538 roku zapisuje on swojej żonie Katarzynie, córce Jana sen. Blachy z Łubi (Lub) wiano w wysokości 100 guldenów na tym majątku.
W 1539 roku Jan Zegota ze Slupska zawiera ugodę z Janem Starzinskim z Tachowitz w sprawie wspólnego użytkowania stawu rybnego. Barbara ze Slupska (czyja córka ?) była żoną Jana Talkenberga z Januszkowic (Januschkowitz) koło Koźla (Cosel).
Henryk Zegota ze Słupska (Slupsko) w 1571 roku był właścicielem Rzędowic (Rzendowitz) koło Dobrodzienia (Guttentag), które w 1579 roku jego syn Jakub sprzedał Jerzemu Rohowskiemu von Kornitz Prawdopodobnie kupił Nogawczyce (Nogowschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) na które w 1572 roku otrzymał „mocny list". Jakub był żonaty z Zuzanną Sedlnitzką z Choltitz, jeszcze w 1592 roku posiadał w Rzędowicach wolny dwór.
Również w południowej części Górnego Śląska Zegotowie posiadali majątki: w 1556 roku bracia Jan i Mikołaj przeprowadzili podział majątku Błażejowice (Blaseowitz) koło Koźla, w tym samym roku Jan (ten sam ?) sprzedał swojemu bratu Jakubowi swój dział w Słupsku. W 1585 roku bracia Jan i Mikołaj Zegotowie posiadali Popielów (Poppelau) koło Rybnika (Rybnik). Jan miał syna – Jerzego, w 1588 roku właściciela Jastrzębia Dolnego (Nieder Jastrzemb) koło Rybnika. Jerzy był żonaty z (x ok. 1586 r.) Magdaleną, córką Jana bar. Wilczka z Dobre Zemice (Guttenland). W 1595 roku Popielów (Poppelau) i Radziejów (Radzeow) Wacław Zegota sprzedał Jerzemu Niewiadomskiemu. W 1612 roku Hynek (Henryk) Zegota posiadał majątek w Żorach (Sohrau), w 1630 roku Hynek (ten sam ?) dzierżawił majątek w Rudniku (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor). Po jego śmierci majątek w 1668 roku sprzedała siostra Janowi Fryderykowi Dressler von Scharffenstein. W 1652 roku występuje w dokumentach raciborskich Mikołaj Zegota.
Prawdopodobbnie ród wymarł w XVIII wieku.

Źródła:

Blażek t. II s. 148-149, t.III s. 67
Pilnaček t. IV s. 1132-1133, t. V s. 1435
Lanbuecher Opp.-Rat. nr 18, 70, 252, 265, 311
Zemska kniha... nr 5, 56, 160
C .D.S. t. VI nr 91, 197, 204, 216, 265, 189
Wappensagen... s. 190
Register Matryki Kralowej Izabeli rkp. AP Wrocław Księstwo opol.-racib. sygn. 36, s. 24, 26.

ZEHENTER
(ZEHENTER von ZEHENTGRUB)

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb baronowski

Herb hrabiowski

Herb linii austriackiej

Stary ród austriacki, z którego Karol von Zehenter wiceprezydent cesarskiej kamery Śląska dyrektor generalny śląskiego komisariatu wojny, uzyskał w 1680 roku (1.04.) tytuł hrabiego. Posiadał majątek Białkę (Weissenhof) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty z Barbarą Magdaleną bar. von Fuerst und Kupferberg (zm.

14.11.1686 r.) nie miał potomków. W 1719 roku tytuł hrabiego otrzymał jego bratanek – Ferdynand, którego linia wymarła pod koniec XVIII wieku.

Źródła:

Sinapius t. II s. 285
Blażek t. I s. 123

ZEIDLITZ

zob.

SEIDLITZ

ZEILBERG

zob.

TEUFFEL

ZEISBERG

zob.

CZEISBERG

ZEISSBERG
(ZEISSBERG von ZEISKENGRUND)

W 1648 roku (12.05.) zostali nobilitowani z predykatem “von Zeiskengrund” Izydor Zeissberg i syn zmarłego jego brata Augustyna Aureliusza – Augustyn. Izydor w 1650 roku posiadał Marcinów (Maerzdorf) w hrabstwie kłodzkim. Po jego śmierci, wdowa kupiła Górne Ołdrzychowice Kłodzkie (Ober Ullersdorf), które w 1660 roku przekazała pułkownikowi wojsk cesarskich N. von Thieu.

Źródła:

Blażek t. III s. 171

ZEJDLIC

zob.

SEIDLITZ

ZELETZKI

zob.

ŽELETZKI

(z) ZELAZNA
zob.
TRZEMESKI

ZELEZO
(ŽELEZO, ŻELEZO)

Śląski herb Scheliha wg Siebmachera

Prawdopodobnie był to przydomek używany w drugiej połowie XV wieku przez przedstawicieli rodu Schelihów z Rzuchowa (Rzuchow). Pilnaček twierdzi, że był to oddzielny ród włodyków posiadający wspólną z Schelihami siedzibę rodową i wspólny herb – Szeliga (cz. Půlměsic) jednak nie wydaje się to prawdziwe. W1479 roku (23.02.) wśród przedstawicieli szlachty księstwa raciborskiego występują bracia Jassek i Jan Zelezo z Rzuchowa (Rzuchow) zaś w 1484 roku (21.01.) – Jassek Scheliha z Rzuchowa i Jan Zelezo z Rzuchowa. Jan Zelezo występuje jeszcze w w dokumentach w latach 1492 – 1494, oraz w 1535 roku w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego, prawdopdobnie syn – włodyka Jan Železo.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1029
C.D.S. t. VI nr 317, 357, 400, 416
Zemska kniha... 113

zob.

SCHELIHA

ZEMA
(ZIMA, ZIEMA, ZYMA)

Stary ród szlachecki z księstwa oświęcimskiego prawdopodobnie herbu Tępa Podkowa lub Gryf. W latach 1440 – 1481 Jerzy Zema z Grodźca występuje w oświęcimskich księgach ziemskich. W 1494 roku Jan Zema (zm. przed 1511 r.) miał majątek w Nowej Wsi (której ?). Po śmierci jest wymieniany jako Jan z Moszczenicy. Miał syna – Jana jun. z Moszczenicy który procesował się z Komorowskimi z Żywca. N. Zema z Grodźca w 1440 roku występuje w dokumentach klasztoru tynieckiego.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1436
Rauscher nr 1, 68, 79, 81, 88, 97, 117, 120, 175, 201, 218, 237, 261, 262, 278, 288, 294, 295, 306, 307, 308, 310, 315, 324, 391, 395, 403, 405, 493

ZEMA

zob.

ZYMA

ZEMANEK

zob.

SCIERNSKI

(z) ZEMBOWITZ

zob.

OGON

ZENEC

zob.

SENITZ

ZERBONI
(ZERBONI di SPOSETTI)

Nobilitowany ród kupców pochodzących z północnych Włoch. Około 1675 roku przybyli do Austrii i w połowie XVIII wieku osiedli we Wrocławiu (Breslau): Józef Maria Manuetto Zerboni di Sposetti (ur. 20.04.1726 – zm. Wrocław, Breslau po 1807 r.) był właścicielem domu handlowego we Wrocławiu (Breslau). Miał kilku synów, z których najstarszy – Józef Jan Baptysta Andrzej (ur. Wrocław, Breslau 23.05.1766 – zm. Rąbczyn, Wielkopolska 27.05.1831 r.), właściciel majątków w Wielkopolsce, był znanym pisarzem i radykalnym pruskim działaczem politycznym więziony za swoje poglądy przez władze pruskie.
Na początku XX wieku jego potomkowie uzyskali szlachectwo pruskie: w 1904 roku (3.04.) bracia: Artur Karol Emil Maria Antoni Benno Mortimer – oficer wojsk pruskich w Bytomiu (Beuthen) na Górnym Śląsku i Otto Ulryk Achilles – major wojsk pruskich we Wrocławiu (Breslau) oraz ich kuzyn Mortimer Antoni Karol – właściciel domu handlowego we Wrocławiu (Breslau). W 1905 roku (13.02.) został nobilitowany Kurt Gwido Michał – inspektor podatkowy w Zgorzelcu (Goerlitz). Byli założycielamin trzech linii szlacheckich rodu.

I. LINIA ROBERTA OTTO ZERBONI DI SPOSETTI.

Założyciel – Robert Otto Zerboni di Sposetti (ur. 23.07.1816 – zm. 9.06.1871 r.), miał dwóch synów, którzy podzielili linię na dwie podlinie.

1. Podlinia Artura Karola Emila Marii Antoniego Benno Mortimera.

Nobilitowany w 1904 roku Artur Karol Emil Maria Antoni Benno Mortimer (ur. Zbicko k. Opola, Zbitzko b. Oppeln 7.05.1845 – zm. Bytom, Beuthen 10.10.1919 r.) był właścicielem majątku w Łące (Wiesau) koło Nysy (Neise). Żonaty (x Łąka, Wiesau 28.05.1874 r.) z Adelą Franciszką Józefiną Julią von Zawadzki (ur. Podlesie k. Nysy, Schoenwalde b. Neisse 16.02.1856 r.), miał pięciu synów:

1. Waltera Teodora Emanuela Otto Artura Alfonsa Henryka Achillesa (ur. Wołów, Wohlau 21.02.1875 – zginął pod Longwy 22.08.1914 r.) – żonaty (x Berlin 21.05.1901 r.) z Anną Elżbietą (Annelies) Humberg (ur. Eupen 11.02.1881 r.), miał cztery córki: Rut (ur. Sieraków k. Rawicza, Wilhelmsgrund b. Rawitsch 9.04.1903 r.), Fryderykę (ur. Sieraków, Wilhelmsgrund 23.12.1904 r.), Lieselotte (ur. Charlottenburg 17.12.1906 r.) i Ingeborgę (ur. Środa Wielkopolska, Schroda 29.09.1910 r.).

2. Guentera Emila Maksa Emanuela Otto (ur. Łąka, Wiesau 30.06.1876 – zginął na morzu 25.10.1915 r.) – 1-go oficera okrętu „Prinz Adalbert". Dwukrotnie żonaty: 1. (x Słupsk, Stolp 10.04.1907 r.) z Frydą Elżbietą Olgą Wandą von Zitzewitz (ur. Gałąźnia Mała k. Słupska, Klein Gansen b. Stolp 19.12.1882 – zm. Świebodzice, Freiburg in Schlesien 3.04.1912 r.), 2. (x Kiel 25.08.1915 r.) z Marią Heleną Julią Adelajdą Antonią von Quast, rozwiedzioną z Otto Grussdorf (ur. Goslar 28.05.1885 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1.06.1919 r.) za Jana Detlova von Arnim.
3. Bolko Jana Fryderyka (ur. Łąka, Wiesau 3.05.1878 r. – zginął zabity przez powstańców w swoim majątku 24.06.1921 r.) – właściciela majątku Rzeczyce (Rzetzitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty (x Pniów k. Toszka, Pniow b. Tost 30.06.1904 r.) z Joanną Elżbietą (Lies) Staroste (ur. Pniów, Pniow 6.02.1885 r.), miał troje dzieci: Lies Krystynę Adelę (ur. Gliwice, Gleiwtz 3.06.1905 r.), Bolko Artura Fryderyka (ur. Pniów, Pniow 1.09.1906 r.) i Konstancję Dorotę Małgorzatę (ur. Bemowski k. Namysłowa, Boehmwitz b. Namslau 17.07.1911 r.).
4. Artura Otto Emanuela (ur. Łąka, Wiesau 1.04.1880 r.) – żonatego (x Monachium, Muenchen 2.10.1922 r.) z Bertą Matyldą von Borries (ur. Beck b. Loehne 19.07.1881 r.).
5. Wernera (ur. Łąka, Wiesau 8.07.1890 – zginął na morzu 9.09.1917 r.) – kapitana U-bota U-21. Żonaty (x Berlin 12.05.1917 z Hertą Olgą Karoliną Fanny Luizą von Gaertner (ur. Berlin 25.07.1895 r.).

2. Podlinia Otto Ulryka Achillesa.

Brat poprzedniego – Otto Ulryk Achilles (ur. Wrocław, Breslau 30.10.1846 – zm. Wrocław, Breslau 19.04.1913 r.), żonaty (x Wrocław, Breslau 14.06.1880 r.) Z Gertrudą Czerwenka (ur. Lubań Śląski, Lauban 24.12.1861 r.), miał troje dzieci:

1. Jana Otto Teodora (ur. Ostrowo 21.07.1882 r.) – żonatego (x Berlin 12.04.1920 r.) z Emmy Quack (ur. Uckerat 29.10.1890 r.)
2. Szarlottę Agnieszkę Jadwigę Elżbietę (ur. Leśnica k. Wrocławia, Lissa b. Breslau 7.08.1884 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 8.08.1914 r.) Egona von Maubeuge, właściciela majątku w Bodzanowie (Langendorf) koło Nysy (Neisse).
3. Gerdę Marię Katarzynę (ur. Leśnica, Lissa 13.08.1885 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 27.09.1904 – zginął pod Mielnem (Muehlen) w Prusach Wschodnich 28.08.1914 r.), 2. (x Berlin 21.04.1920 r.) z Alfonsem Wotzlawek.

II. LINIA MORTIMERA ANTONIEGO KAROLA

Nobilitowany razem z braćmi ich kuzyn – Mortimer Antoni Karol (ur. Jemielnica k. Strzelec Opolskich, Himmelwitz b. Gross Strehlitz 24.01.1850 r.), był sy-

nem starszego brata – Roberta Otto, Mortimera Henryka Ludwika (ur. 18.10.1813 r.). Odziedziczył rodzinny dom handlowy we Wrocławiu (Breslau), żonaty (x Brzeg, Brieg 4.10.1876 r.) z Amalią Specht (ur. Młokicie k. Oleśnicy, Weidenbach b. Oels 2.03.1856 – zm. Wrocław, Breslau 3.12.1911 r.) miał troje dzieci:

1. Edgara Bernarda Mortimera (ur. Wrocław, Breslau 17.03.1879 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 17.10.1911 r.) z Marią Ferrenbach (ur. Łódź 13.08.1890 r.), miał syna – Horsta (ur. Kiel 30.08.1912 r.).
2. Joannę Stefanię Maritę (ur. Wrocław, Breslau 5.06.1880 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 9.05.1911 r.) dr med. Jerzego Nonninger.
3. Henryka Mortimera Bernarda (ur. Wrocław, Breslau 7.07.1881 – zm. Leśnica, Lissa 11.03.1923 r.) – lekarza weterynarii. Żonaty (x Wrocław, Breslau 7.01.1913 r.) z Elzą Klarą Marią George (ur. Głogów, Glogau 27.07.1883 r.), miał dwoje dzieci: Guido Hermanna Mortimera (ur. Leśnica, Lissa 15.09.1915 r.) i Krystę (Christa) Marię Monikę Annę Amalię (ur. Leśnica, Lissa 15.05.1922 r.).

III. LINIA KURTA GUIDO MICHAŁA

Kurt Guido Michał (ur. Kurznie k. Brzegu, Gross Kauern b. Brieg 24.12.1858 r.) otrzymał nobilitacje z takim samym herbem, w rok (13.02.1905 r.) po nobilitacj jego dalekich krewnych. Był urzędnikiem celnym a później inspektorem skarbowym. Żonaty (x Racibórz, Ratibor 29.10.1895 r.) z Małgorzatą Gaebel (ur. Racibórz, Ratibor 10.06.1877 r.) miał tylko dwie córki: Gabrielę Małgorzatę Elżbietę (ur. Kąty Wrocławskie, Kanth 15.01.1897 r.) – żonę (x Kolonia, Koeln 18.07.1918 r.) dr prawa Kurta Wernera i Leonię Marię Paulinę (ur. Kąty Wrocławskie, Kanth 11.09.1899 r.).

Źródła:

Gothaisches Almananch – Alter- u. Briefadel 1921 s. 941-943; 1927 s. 931-933

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia Roberta Otto.

Robert Otto Zerboni di Sposetti
ur. 23.07.1816 – zm.9.06.1871 r.
|

Artur Karol Emil Maria Antoni Benno Mortimer ur. Zbicko 7.05.1845 -	Otto Ulryk Achilles ur. Wrocław 30.10.1846 – zm.Wrocław 19.04.1913 r. ż. (x Wrocław 14.06.1880 r.)

zm. Bytom 10.10.1919 r.
wł. Łąki
ż. (x Łąka 28.05.1874 r.)
Adela Franciszka Józefina
Julia v. Zawadzki
(ur. Podlesie 16.02.1856 r.)
|
|
|
|
|
|
|
|
|
|
|

Gertruda Czerwenka
(ur. Lubań Śl. 24.12.1861 r.)
|

Jan Otto Teodor
ur. Ostrowo 21.07.1882 r.
ż. (x Berlin 12.04.1920 r.)
Emma Quak
(ur. Uckerat 29.10.1890 r.)

córki:
a) Szarlotta Agnieszka
Jadwiga Elżbieta
ur. Leśnica 7.08.1884 r.
m. (x Wrocław 8.08.1914 r.)
Egon v. Maubeuge
wł. maj. w Bodzanowie
b) Gerda Maria Katarzyna
ur. Leśnica13.08.1885 r.
m. 1. (x Wrocław 27.09.1904 –
zginął pod Mielnem 28.08.1914 r.)
2. (x Berlin 21.04.1920 r.
Alfons Wotzlawek

Walter Teodor
Emanuel Otto
Artur Alfons
Henryk Achilles
ur. Wołów
21.02.1875 -
zginął pod
Longwy
22.08.1914 r.
ż. (x Berlin
21.05.1901 r.)
Anna Elżbieta
Humberg
(ur. Eupen
11.02.1881 r.)
|
|
córki:
a) Rut
ur. Sieraków
9.04.1903 r.
b) Fryderyka
ur. Sieraków
23.12.1904 r.
c) Lieselotta
ur. Charlo-
ttenburg
17.12.1906 r.
d) Ingeborga
ur. Środa
Wielkopolska
29.09.1910 r.

Guenter Emil
Maks Emanuel
Otto
ur. Łąka 30.06.
1876 – zginął
na morzu
25.10.1915 r.
1-szy oficer
okrętu
„Prinz Adalbert“
ż. 1. (x Słupsk
10.04.1907 r.)
Fryda Elżbieta
Olga Wanda
v. Zitzewitz
(ur.Gałąźnia
Mała 19.12.1882 -
zm. Świebodzice
3.04.1912 r.)
2. (x Kiel 25.08.1915 r.)
Maria Helena Julia
Adelajda Antonia
v. Quast
1o voto Grussdorf
(ur. Goslar 28.05.1885 r.)

Bolko Jan
Fryderyk
ur. Łąka
3.05.1878 -
zabity przez
powstańców
w swoim majątku
24.06.1921 r.
wł. Rzeczyc
ż. (x Pniów
30.06.1904 r.)
Joanna Elżbieta
Staroste
(ur. Pniów 6.02.1885 r.)
|
dzieci:
1) Lies Krystyna
Adela
ur. Gliwice 3.06.1905 r.
2) Bolko Artur Fryderyk
ur. Pniów 1.09.1906 r.
3) Konstancja Dorota Małgorzata
ur. Bemowskie 17.07.1911 r.

Artur Otto
Emanuel
ur. Łąka
1.04.1880 r.
ż. (Monachium
2.10.1922 r.)
Berta Matylda
v. Borries
(ur. Beck b.
Loehne
19.07.1881 r.)

Werner
ur. Łąka
8.07.1890 –
zginął na
morzu
9.09.1917 r.
kapitan U-bota
U-21
ż. (x Berlin
12.05.1917 r.)
Herta Olga
Karolina Fanny
Luiza v. Gaertner
(ur. Berlin 25.07.1895 r.)

2. Linia Mortimera Antoniego Karola.

Robert Otto Mortimer Henryk Ludwik Zerboni di Sposetti
ur. 18.10.1813 r.
wł. domu handlowego we Wrocławiu
|
Mortimer Antoni Karol
ur. Jemielnica 24.01.1850 r.
wł. domu handlowego we Wrocławiu
1904 r.- nobilitowany
ż. (x Brzeg 4.10.1876 r.) Amalia Specht
(ur. Młokicie 2.03.1856 – zm. Wrocław 3.12.1911 r.)
|

Edgar Bernard Mortimer	Henryk Mortimer Bernard	Joanna Stefania Marita
ur. Wrocław 17.03.1879 r. major wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 17.10.1911 r.) Maria Ferrenbach (ur. Łódź 13.08. 1890 r.)	ur. Wrocław 7.07.1881 - zm. Leśnica 11.03.1923 r. lekarz weterynarii ż. (x Wrocław 7.01.1913 r.) Eliza Klara Maria George (ur. Głogów 27.07.1883 r.)	ur. Wrocław 5.06.1880 r. m. (x Wrocław 9.05.1911 r.) dr. med. Jerzy Nonninger
| Horst ur. Kiel 30.08.1912 r.	| dzieci: 1) Gwido Hermann Mortimer. ur. Leśnica 15.09.1915 r. 2) Krysta Maria Monika Anna Amalia ur. Leśnica 15.05.1922 r.	

ZEROTIN

zob.

ZIEROTIN

ZESCHWITZ
(ZESCHWITZ und WEISSIG)

Herb linii łużyckiej wg Siebmachera

Linia górnołużycka rodu von Tschischwitz przyjęła nazwisko w formie „Zeschwitz“ z predykatem „und Weissig“ od miejscowości koło Budziszyna (Bautzen). Przedstawiciele tej linii przebywali również na Dolnym Śląsku.

zob.

TSCHISCHWITZ

ZESSELWITZ
zob.

CZESLAWICZ

ZETTRITZ
(CZETTRITZ, CETRYS)

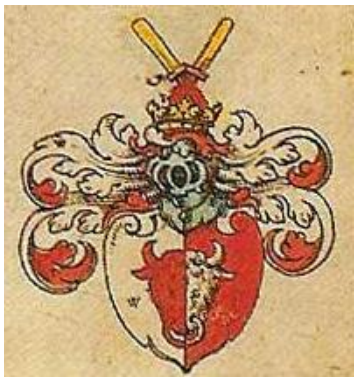

Herb Zettritz wg Siebmachera

Herb późniejszy – Czettritz

POCZĄTKI RODU.
(zob. też – Czettritz)

W źródłach i literaturze ród ten występuje pod nazwiskiem w starszej formie – Czettritz i Zettritz, na Górnym Śląsku w XVI i XVII wieku również pod nazwiskiem Cetrys (początki rodu zob. hasło Czettrirz). Herb ich zaliczany był do herbu Wieniawa. Według Sinapiusa genealogię rodu można odtworzyć od XIII wieku, jednak według T. Jurka Czettritzowie – Zettritzowie na Ślasku znani byli dopiero od XIV wieku. Początki genealogii rodu należy więc traktować jako legendę lub tradycję rodową.

W pierwszej połowie XIII wieku na Śląsk miał przybyć Dietz Czettritz z braćmi Merbotą de Czetaros – w 1243 roku giermkiem księcia Bolesława Rogatki oraz Peczke de Czetaros.

Dietz – znany z dokumentów z 1230 roku, jako przybysz otrzymał w lenno jakieś majątki,. Miał dwóch synów: Konrada – który rzekomo towarzyszył św. Jadwidze w jej ucieczce przed tatarami do Krosna Odrzańskiego (Crossen am. Oder), zmarł bez potomków i Jana – który w oddziale N. Nostitza walczył pod Legnicą (Liegnitz), później był starostą zamku w Legnicy (Liegnitz). Żonaty z N. von Glaubitz miał trzech synów: Jerzego – który odziedziczył po zmarłym stryju Konradzie jego majątki, Kaspra – przebywał na dworze cesarskim i zginął w 1282 roku w wojnie burgundzkiej oraz Jana jun.

Jan jun. żył około 1284 roku. Żonaty z N. von Mutschelnitz, miał troje dzieci: Jadwigę – żonę (x ok. 1290 r.) N. von Gersdorf i Henryka – właściciela Sichowa (Seichau) w księstwie legnickim. Żonaty (x ok. 1329 r.) z N. von Kreckwitz miał czworo dzieci: Annę – żonę N. von Strachwitz z księstwa głogowskiego, Baltazara – około 1389 roku przebywał na dworze cesarza Wacława IV Luksemburskiego oraz Jerzego.

Jerzy – syn Henryka, około 1384 roku posiadał zamek Bolków (Bolkenhain). Żonaty z N. von Tschirn, miał dwóch synów: Hermanna – żył około 1372 roku. Walczył w szeregach krzyżackich z Prusami i tam zginął, został pochowany w Malborku (Marienburg). Jego brat – Zygmunt odziedziczył Bolków (Bolkenhain). Żonaty z N. von Schweinitz miał czworo dzieci: Marię – niezamężną, zmarłą i pochowaną w Bolkowie (Bolkenhain), Jerzego – żyjącego około 1396 roku, walczył w armii cesarskiej z Turkami i brał udział w bitwie pod Nicopolis, Zygmunta (zm. 1402 r.) – właściciela Bolkowa (Bolkenhain), pochowanego w Bolkowie (Bolkenhain) oraz Ulryka.
Ulryk – syn Zygmunta, był właścicielem zamku Cisy (Zeiskenburg). Żonaty z N. von Gotsch (Schaffgotsch) z Karpnik (Fischbach), miał dwoje dzieci: Barbarę – żonę N. von Canitz i Jerzego – właściciela Wawrzeńczyc (Lorzendorf) i Sichowa (Seichau). W 1414 roku brał udział w soborze w Konstancji. Był wójtem dziedzicznym Śląska (?) i w 1418 roku brał udział w sądzeniu sprawców „rebelii" wrocławskiej. W 1420 roku przebywał na dworze cesarza Zygmunta. Żonaty z N. burgr. von Dohna, miał dwóch synów: Jerzego jun. – poborcę podatków księcia Alberta saskiego, następnie przebywał na dworze cesarza Maksymiliana, oraz Ulryka.
Ulryk – syn Jerzego, posiadał majątki w księstwie świdnickim. Odbudował po wojnach husyckich zamek Chałupki (Neuhaus). W 1440 roku ufundował wielki kościół w Wałbrzychu (Waldenburg). Zmarł w 1450 roku w Strudze (Adelsbach) i pochowany został w Wałbrzychu (Waldenburg). Żonaty z N. von Lest, miał czterech synów: Bernarda – właściciela Soboty (Zobten am Bober) – założyciela domu Sobota (Zobten am Bober), Hermanna – w 1454 roku przebywał na dworze książąt legnickich oraz Zygmunta i Jerzego. Dwaj ostatni byli założycielami licznych linii i domów.

Dom Sobota (Zobten am Bober)

Bernard von Zettlitz z Chałupek (Neuhaus) i Wałbrzycha (Waldenburg) – właściciel (części) Soboty (Zobten am Bober), żonaty z (x ok. 1450 r.)z N. von Gotsch (Schaffgotsch) z Urzut (Langhelmsdorf), miał syna – N. żonatego z N. von Reichenbach z Klecina (Klettendorf), który miał dwóch synów:

1. Zygmunta (zm. przed 1593 r.) – właściciela (części) Soboty (Zobten am Bober). Żonaty z Sabiną von Riewin, dziedziczką (części) Soboty (Zobten am Bober), miał dwie córki: Magdalenę – żonę (x ok.1590 r.) Joachima von Braun (ur. 1569 r.) z Solnik (Zoelling), który przejmuje Sobotę (Zobten am Bober); Barbarę (ur. 1576 – zm. 22.11.1604 r.) – żonę (x 1597 r.) Jana von Zedlitz, właściciela Dębowego Gaju (Sieben Eichen)
2. Krzysztofa – właściciela (części) Soboty (Zobten am Bober). Żonaty z N. von Hochberg z Książa (Fuerstenstein), miał córkę – Katarzynę, żonę Jana von Zettritz z Rusinowa (Raussendorf).

A. POTOMSTWO ZYGMUNTA.

Zygmunt von Zettritz (Czettritz) – syn Ulryka, miał ośmiu synów:

1. Ulryka – zmarłego w dzieciństwie.
2. Jerzego – założyciela linii ze Strugi (Adelsbach) i Czarnego Boru (Schwarzwaldau).
3. Ulryka – właściciela Wawrzeńczyc (Lorzendorf), dworzanina króla Ludwika Jagiellończyka. W bitwie pod Mohaczem znajdował się w otoczeniu króla i był świadkiem jego śmierci. Zmarł około 1540 roku nieżonaty, majątki przejęli jego bratankowie – synowie Jerzego ze Strugi (Adelsbach).
4. Hermanna – założyciela linii z Chałupek (Neuhaus) i Wałbrzycha (Waldenburg).
5. Dypranda – pochowanego w Myślęcinie (Schenkendorf).
6. Jana – założyciela linii z Poniatowa (Seitendorf) i Rusinowa (Raussendorf).
7. Fryderyka – zmarł w młodości.
8. Bernarda – zmarł w młodości.
9.

I. LINIA ZE STRUGI (ADELSBACH) I CZARNEGO BORU (SCHWARZWALDAU)

Jerzy (zm. Struga, Adelsbach 1505 r.) – syn Zygmunta, był właścicielem Strugi (Adelsbach) i Czarnego Boru (Schwarzwaldau). Żonaty z N. burgr. von Dohna z Czernej (Tschirnau), miał syna – Abrahama żonatego z N. von Nimptsch. Miał pięcioro dzieci:

1. Adama (ur. 1546 – zm. 1577 r.) – nieżonatego.
2. Urszulę
3. Ewę
4. Abrahama jun. – założyciela podlinii ze Strugi.
5. Jerzego – założyciela podlinii z Czarnego Boru (Schwarzwaldau).

1. Podlinia Abrahama jun. ze Strugi.

Abraham jun. (ur. 1560 – zm. 1598 r.) żonaty z N. von Ratschin, miał czworo dzieci:

1. Henryka Noah – właściciela Strugi (Adelsbach). Żonaty z N. von Gellhorn, miał tylko dwie córki: Magdalenę i Helenę zmarłe w dzieciństwie.
2. Abrahama (ur. i zm. 1587 r.)
3. Abrahama Henryka (ur. i zm. 1590 r.)
4. Jana Jerzego (zm. 1674 r.) – właściciela Strugi (Adelsbach). Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną von Czettritz (Zettritz) (ur. 30.07.1609 – zm. 1661 r.) z Wałbrzycha (Waldenburg), 2. z Urszulą von Reibnitz, dzieci nie miał

i na nim wygasła podlinia ze Strugi (Adelsbach), majątek przejęła linia z Chałupek (Neuhaus) i Wałbrzycha (Waldenburg).

2. Podlina Jerzego z Czarnego Boru (Schwarzwaldau).

Jerzy (ur. 1572 r.) – syn Abrahama a brat Abrahama jun., był właścicielem Czarnego Boru (Schwarzwaldau), Mrowin (Konradswaldau) i Jabłowa (Gablau). Żonaty z Małgorzatą von Rothkirch z Pątnowa (Panthenau), miał sześcioro dzieci: Jerzego Zygmunta, Jerzego Ulryka, Jerzego Abrahama, Jerzego Wolframa, Annę Magdalenę i Jerzego Oswalda.W czasie wielkiej zarazy w latach 30-tych XVII wieku schronił się w Świdnicy (Schweidnitz) gdzie jednak w 1633 roku zmarł wraz z całą rodziną. Zarazę przeżył tylko najmłodszy syn – Jerzy Oswald.

Jerzy Oswald (ur. 1619 – zm. 24.09.1693 r.) – odziedziczył majątki ojca. Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Zettritz z Wałbrzycha (Waldenburg), zmarłą w kilka tygodni po ślubie, 2. (x 3.12.1652 r.) z Anną Eleonorą von Reibnitz z Nowej Wsi koło Namysłowa (? Erdmannsdorf) miał ośmioro dzieci:

1. Kunegundę Eleonorę (ur. 24.11.1653 r.) – żonę (x 11.02.1670 r.) Jana Karola von Seherr właściciela Strugi (Adelsbach)
2. Jerzego Fryderyka (ur. 10.12.1654 – zm. 13.11.1659 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
3. Jerzego Oswalda jun. (ur. 23.02.1656 – zm. 9.04.1656 r.) – zmarłego po urodzeniu.
4. Jerzego (ur. 23.02.1658 r.) – zmarł po 1 dniu.
5. Annę Eleonorę (ur. 9.03.1659 r.) – żonę N. (Ernesta Henryka ?) von Luck z Miechowa (Mechau) właściciela Mleczna (Mlitsch).
6. Małgorzatę Katarzynę (ur. 26.10.1660 r.) – żonę (x 3.02.1677 r.) Jana Adama von Schweinichen, właściciela Gawronek (Klein Gaffron) i Bytkowa (Beitkau) koło Lubina (Lueben).
7. Annę Urszulę (ur. 1665 r.) – żonę N. von Schweinichen, właściciela Mierczyc (Mertschuetz) i Jaśkowic Legnickich (Jeschkendorf)
8. Abrahama (ur. 5.10.1662 r.) – poborcę podatków księstwa świdnicko – jaworskiego, właściciela Czarnego Boru (Schwarzwaldau), Mrowin (Konradswaldau), Jabłowa (Gablau), Wojaczowa (Vogelgesang), Gniewkowa (Girlachsdorf) i Kątek (Kaentchen). Żonaty czterokrotnie: 1. z Anną Magdaleną (ur. 12.08.1687 r.), córką Kaspra von Zedlitz z Podgórek (Tiefhartmannsdorf), 2. z Joanną Jadwigą von Dyhrn (zm. 1692 r.) z Górnego Niemstowa (Ober Herzogswaldau), 3. z Zuzanną Marianną von Seherr (zm. 7.09.1699 r.) z Jedlinki (Tannhausen), 4. z Barbarą Elżbietą, córką Adama von Studnitz z Gierałcic (Jeroltschuetz) koło Kluczborka (Kreuzburg), z drugą żoną miał troje dzieci, z trzecią – również troje i z czwartą – ośmioro. Większość dzieci zmarło po urodzeniu i w dzieciństwie::

a) Jerzego Abrahama (ur. 19.10.1690 r.) – żonatego (x 20.06.1713 r.) z Heleną Henriettą von Waehlen z Górnych Łużyc. Przeniósł się na Łużyce.
b) Annę Małgorzatę (ur. i zm. 1692 r.).
c) Joannę Eleonorę (ur. 1692 – zm. 1693 r.).
d) Gottlieba Oswalda (ur. 29.08.1695 r.) – właściciela Kątek (Kaentchen), żonatego (x 9.10.1720 r.) z Ewą Eleonorą von Schweinichen z Gawronów (Gaffron)
e) Karola Henryka (ur. 16.04.1697 r.).
f) Urszulę Eleonorę (ur. i zm. 7.12.1699 r.).
g) Ewę Elżbietę (ur. 1704 – zm. 1705 r.).
h) Joannę Elżbietę (ur. 1705 – zm. 1706 r.).
i) Jana Jerzego (ur. i zm. 1706r.).
j) Adama Gotarda (ur. 1707 – zm. 1711 r.).
k) Ernesta Henryka (ur. 1709 – zm. 1710 r.).
l) Adama Gotarda (ur. 18.04.1713 r.).
m) Joannę Eleonorę (ur. 18.04.1713 r.) –bliźniaczkę.
n) Szarlottę.

II. LINIA Z CHAŁUPEK (NEUHAUS)

IIa. WAŁBRZYCH (WALDENBURG).

Założycielem tej linii był Hermann von Zettritz (ur. 1455 – zm.Świdnica, Schweidnitz 1536 r.) – syn Zygmunta a brat Jerzego ze Strugi (Adelsbach). Żonaty z Barbarą von Schaffgotsch (zm. w wieku 80 lat w 1564 r.) z Urzut (Langhelmsdorf), miał cztery córki i pięciu synów:

1. Annę – żonę Jana von Nostitz z Czocha (Tschochau).
2. Barbarę – żonę N. von Borschnitz.
3. Małgorzatę (zm. 1580 r.) – niezamężną.
4. Urszulę – żonę N. von Raedlitz;
5. Kaspra – zmarł w 1522 roku w wieku 14 lat, pochowany w Wałbrzychu (Waldenburg).
6. Jerzego – zmarł w wieku 3 lat.
7. Jana – zmarł nie żonaty w wieku 50 lat.
8. Zygmunta – zmarł w wieku 38 lat.
9. Krzysztofa (ur. 1524 – zm. 1594 r.) – właściciela Chałupek (Neuhaus) i Wałbrzycha (Waldenburg). Żonaty z Urszulą von Seidlitz miał siedmioro dzieci:
    a) Fryderyka (ur. 1572 r.) – zmarł w 1595 roku w Tokaju na Węgrzech.
    b) Jana – zmarł w 1585 roku na uniwersytecie w Wittemberdze.

c) Ewę – żonę Henryka von Hochberg.
d) Jadwigę – zmarła niezamęzna w 1578 roku.
e) Elżbietę (zm. 1624 r.) – żonę (x 16.03.1604 r.) Baltazara von Waldau;
f) Barbarę (ur. 27.12.1556 – zm. 16.10.1605 r.) – niezamężną.
g) Dypranda (ur. 1562 – zm. 1628 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. z Katarzyną von Seidlitz (zm. 26.12.1605 r.) z Borowicy (Harthau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), 2. (x 24.12.1606 r.) z Elżbietą von Zedlitz (zm. 1651 r.). Z pierwszą żoną miał sześcioro, z drugą – dwanaścioro dzieci:
    - Krzysztofa (ur. 1.12.1593 – zm. 5.02.1614 r.).
    - Urszulę (zm. 28.08.1627 r.) – żonę Melchiora von Schindel;
    - Fryderyka (ur. 22.02.1600 – zm. 1658 r.) – właściciela Neudorf (Nowe Siodło ?) w którym wybudował nowy pałac. Żonaty (x 26.10.1621 r.) z Barbarą von Schellendorf, miał pięcioro dzieci: Barbarę Elżbiete (ur. 1623 – zm. 13.03.1637r.); Bernarda Fryderyka (zm. 1628 r.); Helenę Katarzynę (ur. 1621 – zm. 1639 r.); Annę Marię i Ernesta Zygmunta (ur. 17.01.1632 – zm. 2.04.1696 r.) – żonaty (x 6.12.1666 r.) z Barbarą Eufrozyną von Stosch.
    - Jana (ur. 1599 – zm. 27.08.1643 r.) – nieżonatego.
    - Zygmunta (ur. 1602 – zm. 1603 r.).
    - Hermanna (ur. i zm. 1605 r.).
    - Zuzannę (ur. 1608 – zm. 1609 r.).
    - Katarzynę (ur. 30.07.1609 – zm. 1661 r.) – pierwszą żonę Jana Jerzego von Zettritz ze Strugi (Adelsbach).
    - Annę (ur. 18.12.1610 – zm. 24.08.1645 r.) – żonę Godfryda von Gellhorn, właściciela Stoszowa (Stoschendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).
    - N. syna (ur. i zm. 1612 r.).
    - Godfryda (ur. 16.06.1614 – zm. 1656 r.) – właściciela Sobięcina (Hermsdorf).
    - Elżbietę (ur. 20.04.1616 – zm. 21.02.1681 r.) – żonę Bernarda von Zettritz (ur. 1562 – zm. 24.08.1626 r.) z Poniatowa (Seitendorf).
    - Zuzannę (ur. 1623 – zm. 1.11.1633 r.).
    - Henryka (ur. 23.11.1619 – zm. 27.12.1682 r.) – właściciela Wałbrzycha (Waldenburg), Strugi (Adelsbach), Chałupek (Neuhaus), Sobięcina (Hermsdorf) i Cieszowa (Froelichsdorf). Był ostatnim męskim przedstawicielem tej linii. Po jego śmierci majatki przejęła linia z Poniatowa (Seitendorf). Żonaty z Rozyną Marią von Hochberg, miał jednego

syna Krzysztofa (ur. 1653 – zm. 1654 r.) i trzy córki: Elżbietę (ur. 25.12.1652 – zm. 1655 r.), Marię Katarzynę (ur. 1655 – zm. 3.12.1718 r.) – żonę (x 14.11.1669 r.) Zygmunta Henryka bar. von Bibran und Modlau oraz Elżbietę (ur. 1656 – zm. 1658 r.).
- Elżbietę (ur. 1.05.1621 r.) – żonę Jerzego Oswalda von Zettritz z Czarnego Boru (Schwarzwaldau).
- Martę (ur. 1625 – zm. 4.07.1633 r.)
- Dypranda (ur. 1627 – zm. 22.10.1633 r.)

III. LINIA Z PONIATOWA (SEITENDORF)

Ia. RUSINOWA (RAUSSENDORF)

Linia ta przejęła w XVII i XVIII wieku prawie wszystkie majątki po wymarłych liniach ze Strugi (Adelsbach) i Wałbrzycha (Waldenburg).
Jan (zm. Lubiechów, Liebichau 1510 r.) – trzeci syn Zygmunta a brat Jerzego i Hermanna był właścicielem Poniatowa (Seitendorf), Lubiechowa (Liebichau) i Szymanowa (Simsdorf) w księstwie świdnicko – jaworskim. Żonaty z Heleną von Schweinichen (zm. 1503 r.) z Chełmca (Kolbnitz), miał sześcioro dzieci:
1. Hermanna (zm. Poniatów, Seitendorf 1558 r.) – właściciela Poniatowa (Seitendorf).
2. Jana jun. (zm. 1603 r.) – właściciela Poniatowa (Seitendorf) i Szymanowa (Simsdorf). Kupił od Antoniego Prasse wolne sołectwo w Poniatowie (Seitendorf) i przekształcił je w siedzibę rycerską.. Żonaty z Elżbietą von Seidlitz (zm. 1613 r.).
3. Bernarda – założyciela podlinii z Poniatowa (Seitendorf).
4. Jerzego – właściciela Lubiechowa (Liebichau).
5. Krzysztofa – założyciela podlinii z Rusinowa (Raussendorf).
6. Jadwigę – zmarłą „w melancholii”.

1. Podlinia z Poniatowa (Seitendorf)

Domy: Nowizna lub Nowa Wieś Niemczańska (Neudorf), Chałupki (Neuhaus) i Grodziszcze Dolne (Nieder Graedetz).
Bernard (ur. 1562 – zm. 24.08.1626 r.) – syn Jana, właściciel Poniatowa (Seitendorf), na początku wojny 30-letniej służył w armii cesarskiej Wallensteina. Żonaty z Elżbietą (zm. 1621 r.), córką Dypranda von Zettritz z Wałbrzycha (Waldenburg), miał pięcioro dzieci:
1. Jana (ur. i zm. 1598 r.).
2. Krzysztofa (ur. 15.02.1601 – zm. 22.09.1655 r.) – właściciela Poniatowa (Seitendorf).
3. Fryderyka (ur. 1603 – zm. 1606 r.).
4. Elżbietę – żonę N. von Niemitz.

5. Jana (ur. 1607 r.) – pisarza ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego i później starostę państwa pszczyńskiego na Górnym Śląsku. Żonaty z Anną Heleną von Seidlitz, miał dwoje dzieci: Jadwigę Elżbietę (ur. 1642 r.) – żonę (x 1662 r.) Dawida Henryka von Czettritz (Zettritz) z Będkowic (Bankwitz) oraz Jana Albrechta.

Jan Albrecht (ur. Wrocław, Breslau 5.02.1641 zm. Sarby k. Strzelina, Schreibendorf b. Strehlen 10.03.1692 r.) – syn Jana, ławnik sądu ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego, odziedzicył wszystkie majątki ojca. Żonaty (x 1672 r.) z Ewą Elżbietą (ur. 14.07.1655 r.), córką Ernesta Gotfryda sen. von Berge z Radziechowa (Merzdorf), miał ośmioro dzieci:

1. Annę Eleonorę (ur. i zm. 1675 r.).
2. Zofię Magdalenę (ur. 1676 – zm. 1678 r.).
3. Ernesta Albrechta – założyciela domu Nowizna lub Nowa Wieś Niemczańska (Neudorf).
4. Ernesta Henryka – założyciela domu Chałupki (Neuhaus).
5. Bernarda Fryderyka (ur. 15.04.1681 – zm. 23.03.1683 r.).
6. Jana Zygmunta (ur. 12.09.1682 r.) – ławnika sądu ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty (x 28.11.1708 r.) z Ewą Zuzanną von Sack z Lubowa (Luebchen), miał sześć córek i syna:
   a) Annę Elżbietę (ur. 28.12.1709 r.),
   b) Joannę Małgorzatę (ur. 3.09.1711 r.),
   c) Barbarę Helenę (ur.1713 r.),
   d) Zuzannę Fryderykę (ur.20.06.1714 r.),
   e) Jana Oswalda (ur. 22.11.1716 r.),
   f) Ernestynę Henriettę (ur. 15.01.1718 r.),
   g) Ewę Juliannę (ur. 21.02.1719 r.).
7. Bernarda (bliźniak ur. 16.08.1684 r.) – założyciela domu Grodziszcze Dolne (Nieder Graedetz),
8. Fryderyka (bliźniak ur. 16.08.1684 – zm. 22.06.1685 r.).

a) Dom Nowizna lub Nowa Wieś Niemczańska (Neudorf).

Miejscowości o nazwie Neudorf w księstwie świdnicko – jaworskim i okolicy było kilkanaście i trudno je zidentyfikować. Według Sinapiusa była to miejscowośc koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Założycielem tego domu był najstarszy syn Jana Albrechta – Ernest Albrecht (ur. 14.07.1677 r.). Początkowo był kapitanem wojsk książąt saskich, później porucznikiem wojsk cesarskich. Zginął pod Belgradem 16.08.1717 roku. Żonaty (x 6.02.1703 r.) z Anną Kunegundą Szarlottą bar. von Eben (ur. 29.09.1687 r.), miał ośmioro dzieci:

1. Jana Gotarda (ur. 27.01.1704 r.),
2. Ewę Szarlottę (ur. 1.01.1705 r.),
3. Ernesta Zygmunta (ur. 26.08.1706 r.),
4. Joannę Eleonorę (ur. 1707 – zm. w klasztorze w Altenburgu 1716 r.),

5. Joannę Beatę (Juliannę Beatę) (ur. i zm. 1708 r.),
6. Helenę Sabinę (ur. 9.10.1710 r.),
7. Zofię Magdalenę (ur. 1711 – zm. 1715 r.),
8. Jerzego Ernesta (ur. 5.01.1714 r.).

b) Dom Chałupki (Neuhaus) .

Chałupki (Neuhaus) – jedna z głównych siedzib Czettritzów (Zettritz), była własnością kolejno różnych linii tego rodu. Po ich wymarciu przeszły w ręce przedstawicieli linii z Poniatowa (Seitendorf). Na przełomie XVII i XVIII wieku właścicielem Chałupek (Neuhaus) został drugi syn Jana Albrechta – Ernest Henryk (ur. 7.05.1679 r.). Oprócz nich posiadał Sobięcin (Hermsdorf), Drzymałowice (Dittersbach) i Kamionkę (Steinau). Żonaty (x 2.04.1704 r.) z Anną Magdaleną von Zettritz (Czettritz) z Czarnego Boru (Schwarzwaldau), miał czworo dzieci:

1. Magdalenę Elżbietę (ur. 1706 – zm. 1707 r.),
2. Jana Abrahama (ur. 20.12.1707 r.),
3. Henryka Oswalda (ur. 1711 – zm. 1712 r.).
4. Ernesta Henryka (ur. 3.03.1713 r.).

c) Dom Grodziszcze Dolne (Nieder Graedetz).

Najmłodszy syn Jana Albrechta – Bernard (ur. 16.08.1684 r.), był właścicielem Grodziszcza Dolnego (Nieder Graedetz) oraz Gruszowa lub Brzeźniaka (Birkholz) w księstwie świdnickim. Żonaty (x 23.11.1707 r.) z Joanną Magdaleną von Schweinichen z Gawronów (Gaffron), miał czterech synów:

1. Jana Adama (ur. 24.10.1711 r.),
2. Ernesta Ludwika (ur. 1712 – zm. 1713 r.),
3. Jerzego Ludwika (ur. 30.05.1714 r.)
4. Fryderyka Bernarda (ur. 16.05.1717 r.).

2. Podlinia z Rusinowa (Raussendorf).

Podlinię tą założył Krzysztof – syn Jana a brat Bernarda z Poniatowa (Seitendorf). Jego syn – Jan (ur. 1567 – zm. 7.02.1616 r.) był właścicielem Rusinowa (Raussendorf) i Nielestna (Waltersdorf). Żonaty z Katarzyną (ur. 1578 – zm. 20.07.1633 r.), córką Krzysztofa von Zettritz (Czettritz) z Chałupek (Neuhaus), miał czworo dzieci:

1. Dorotę – żonę (x ok. 1620 r.) Fryderyka von Zedlitz.
2. Katarzynę (zm. 1626 r.) – niezamężną,
3. Konrada (zm. 1611 r.).
4. Jana Krzysztofa (ur. 1606 – zm. 26.01.1653 r.) – właściciela Rusinowa (Raussendorf), Nielestna (Waltersdorf) i Sędzimierza (Neugericht). Żonaty z Magdaleną Urszulą Reuchel (ur. 1607 – zm. 1665 r.), miał tylko córkę Annę Magdalenę (ur. 1648 – zm. 1660 r.). Po jej śmierci majątki odziedziczył Jan Krzysztof von Zedlitz.

B. POTOMSTWO JERZEGO.

Jerzy – młodszy syn Ulryka a brat Zygmunta, żyjący pod koniec XV wieku, był właścicielem Karszówka (Karisch) i Wawrzeńczyc (Lorzendorf). Żonaty (x po 1470 r.) z N. von Nimptsch ze Szczepanowa (Stephanshain), miał syna – Jana, właściciela Karssówka (Karisch) żonatego z N. bar. von Jaensdorf z Czech.

Hermann (syn Jana ?) z Karszówka (Karisch) – właściciel Urzut (Langhelmsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt), żonaty z Urszulą von Zedlitz z Bystrzycy (Wiesenthal), miał pięcioro dzieci:

1. Hermanna jun. – żonatego (x ok. 1614 r.) z Małgorzatą von Hochberg z Roztoki (Rohnstock), miał córkę – Annę, żonę (x ok. 1643 r.) Jana Henryka von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz).
2. Zuzannę – żonę (x 14.10.1597 r.) Jerzego von Schweinitz z Krajna (Krain).
3. Rozynę – żonę Sebastiana von Schweinitz.
4. Marię (ur. 1580 – zm. 15.04.1608 r.) – żonę Jana von Seidlitz.
5. Helenę – żonę Gotarda bar. von Schaffgotsch z Płakowic (Plagwitz).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1076-1080, t. II s. 1128-1137
Zedlitz t. I s. 388-389
Blażek t. I s. 21, t. IV s. 12-13
Schles. Wappenbuch szp. 165
Dorst t. III tabl. 161, 173
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 311

TABLICE GENEALOGICZNE

POCZĄTKI RODU I DOM SOBOTA

N.
pocz. XIII w.
|

Dietz Czettritz	Merbota de Czetaros	Peczke de Czetaros
1230 r. – przybysz	1243 r. giermek	
otrzym. w lenno	ks. Bolesława	
N. majątek	Rogatki	
|		

Konrad	Jan
w orszaku	1241 r. - walczył pod Legnicą
św. Jadwigi uciel	starosta zamku w Legnicy
prze Mongołami	ż. N. v. Glaubitz
do Krosna Odrzańskiego	|

Jerzy
odziedziczył maj.
Konrada

Kasper
1282 r. – zginął
na wojnie
Burgundzkiej,
dworzanin
cesarski

Jan jun.
zm. po 1284 r.
ż. N. v. Mutschelnitz
|

Henryk
wł. Sichowa
ż. (x ok. 1329 r.)
N. v. Kreckwitz
|

Jadwiga
m. (x ok.1290 r.)
N. v. Gersdorff

Baltazar
ok. 1389 r.-
dworzanin
ces. Wacława IV

Jerzy
ok.1384 r. -
wł. Bolkowa
ż. N. v. Tschirn
|

Anna
m. N. v. Strachwitz

Hermann
zm. Malbork po 1384 r.

Zygmunt
wł. Bolkowa
ż. N. v. Schweinitz
|

Jerzy
zm. po 1396 r.
w armii cesarskiej
walczył pod
Nicopolis

Zygmunt jun.
zm. 1402 r.
wł. Bolkowa

Ulryk
wł. zamku
Cisy
ż. N. v. Gotsch
(Schaffgotsch)
z Karpnik
|

Maria
zm. Bolków

Jerzy
wł. Wawrzeńczyc
i Sichowa,
1418 r. – ławnik sądu
„rebelii” wrocławskiej
1420 r. – dworzanin
cesarza Zygmunta,
1444 r. udział w soborze
w Konstancji,
wójt dziedziczny Śląska (?)
ż. N. burgr. V. Dohna
|

Barbara
m. N. v. Canitz

Jerzy jun.
poborca podatków
ks. Alberta saskiego,
dworzanin
ces. Maksymiliana

Ulryk
zm. 1450 r.
wł. maj. w ks. świdnickim
wł. zamku w Chałupkach
1440 r. – bud. „wielki” kościół
w Wałbrzychu

ż. N. v. Lest
|

Bernard	Hermann	Zygmunt	Jerzy
wł. Soboty			
ż. (x ok. 1450 r.)			
N. v. Gotsch			
(Schaffgotsch)			
z Urzut			
|			
N.			
ż. N. v. Reichenbach			
z Klecina			
|			
		|	|
		potomstwo	potomstwo
		zob.	zob.

Zygmunt	Krzysztof
zm. przed 1593 r.	wł. cz. Soboty
wł. cz. Soboty	ż. N. v. Hochberg
ż. Sabina v. Riewin	z Książa
wł. Soboty (cz.)	|
|	Katarzyna
córki:	m. Jan v. Zettritz
a) Magdalena	z Rusinowa
m. (x ok.1590 r.)	
Joachim v. Braun	
(ur. 1569 r.)	
z Solnik	
przejmuje Sobotę	
b) Barbara	
ur. 1576 –	
zm. 22.11.1604 r.	
m. (x 1597 r.) Jan	
v. Zedlitz	
wł. Dębowego Gaju	

A. POTOMSTWO ZYGMUNTA

I. PODZIAŁ NA LINIE.

Zygmunt v. Zettritz
s. Ulryka
|

Jerzy	Ulryk	Hermann	Jan	zmarli:
|	zm. ok. 1540 r.	|	|	1. Ulryk
linia	wł. Wawrzeńczyc,	linia	linia	2. Dyprand
ze	dworzanin	z	z	3. Fryderyk
Strugi	króla Ludwika	Chałupek	Poniatowa	4. Bernard

i Czarnego Boru	Jagiellończyka świadek jego śmieri pod Mohaczem	i Wałbrzycha	i Rusinowa

1a. Linia ze Strugi i Czarnego Boru – podlina ze Strugi.

Jerzy
s. Zygmunta
zm. 1505 r.
wł. Strugi i Carnego Boru
ż. N. burgr. v. Dohna z Czernej
|
Abraham sen.
ż. N. v. Nimptsch
|

Adam ur. 1546 - zm. 1577 r.	Abraham jun. ur. 1560 – zm. 1598 r. podlinia ze Strugi ż. N. v. Ratschin	Jezry podlinia z Czarnego Boru (zob.)	córki: a) Urszula b) Ewa

Henryk Noah wł. Strugi ż. N. v. Gellhorn	Jan Jerzy zm. 1674 r. ż. 1. Katarzyna v. Czettritz (Zettritz) (ur. 30.07.1609 – zm. 1661 r.) z Wałbrzycha 2. Urszula v. Reibnitz nie miał dzieci majątki przejęła linia linia z Chałupek i Wałbrzycha	zmarli: 1) Abraham ur. i zm. 1587 r. 2) Abraham Henryk ur. i zm. 1590 r.
2 córki zm. W dzieciństwie		

1b. Linia ze Strugi i Czarnego Boru – podlinia z Czarnego Boru.

Jerzy v. Zettritz
s. Abrahama
ur. 1572 r.
wł. Czarnego Boru, Mrowin i Jabłowa
ż. Małgorzata v. Rothkirch z Pątnowa
|

Jerzy Oswald ur. 1619 – zm. 24.09.1693 r.	zmarli wraz z rodzicami i rodzinami w czasie zarazy w 1633 r.:

(jedyny przeżył epidemie)
wł. Czarnego Boru, Mrowin
i Jabłowa
ż. 1. Elżbieta v. Zettritz
z Wałbrzycha
(zm. kilka tygodni
po ślubie)
2. (x 3.12.1652 r.) Anna
Eleonora v. Reibnitz
z Nowej Wsi (?)

1) Jerzy Zygmunt
2) Jerzy Ulryk
3) Anna Magdalena
4) Jerzy Oswald

Abraham
ur. 5.10.1662 r.
poborca podatków
ks. świdnicko-
jaworskiego
wł. Czarnego Boru,
Mrowin, Jabłowa,
Wojaczowa, Gniewkowa
i Kątek
ż. 1. Anna Magdalena
v. Zedlitz z Podgórek
(ur. 12.08.1687 r.)
2. Joanna Jadwiga v. Dyhrn
z Górnego Niemstowa
(zm. 1692 r.)
3. Zuzanna Marianna
v. Seherr z Jedlinki
(zm.7.09.1699 r.)
4. Barbara Elżbieta
v. Studnitz
z Gierałcic

córki:
a) Kunegunda Eleonora
ur. 24.11.1653 r.
m. (x 11.02.1670 r.)
Jan Karol v. Seherr
wł. Strugi
b) Anna Eleonora
ur. 9.03.1659 r.
m. (Ernest Henryk?)
v. Luck z Miechowa
wł. Mleczna
c) Małgorzata Katarzyna
ur. 26.10.1660 r.
m. (x 3.02.1677 r.) Jan Adam
v. Schweinichen
wł. Gawronek i Bytkowa
d) Anna Urszula
ur. 1665 r.
m. N. v. Schweinichen
wł. Mierczyc i Jaśkowic Legnickich

zmarli po urodzeniu:
1) Jerzy Fryderyk
ur. 10.12.1654 –
zm. 13.11.1659 r.
2) Jerzy Oswald
ur. 23.02.1656 –
zm. 9.04.1656 r.
3) Jerzy
ur. i zm. 23.02.1658 r.

Jerzy Abraham
ur. 19.10.1690 r.
ż. (x 20.06.1713 r.)
Helena Henrietta
v. Waehlen
z Górnych Łużyc
przeniósł się
na Łużyce

Gottlieb Oswald
ur. 29.08.1695 r.
wł. Kątek
ż. (x 9.10.1720 r.)
Ewa Eleonora
v. Schweinichen
z Gawronów

zmarli po urodzeniu:
1) Anna Małgorzata
ur. i zm. 1692 r.
2) Joanna Eleonora
ur. 1692 – zm. 1693 r.
3) Karol Henryk
ur. 16.04.1697 r.
4) Urszula Eleonora
ur. i zm. 7.12.1699 r.
5) Ewa Elżbieta
ur. 1704 – zm. 1705 r.
6) Joanna Elżbieta
ur. 1705 – zm. 1706 r.
7) Jan Jerzy
ur. i zm. 1706 r.

8) Adam Gotard
ur. 1707 – zm. 1711 r.
9) Ernest Henryk
ur. 1709 – zm. 1710 r.
10) Adam Gotard
ur. 18.04.1713 r.
11) Joanna Eleonora
ur. 18.04.1713 r. – bliźniaczka
12) Szarlotta

2. Linia z Chałupek i Wałbrzycha.

Hermann v. Zettritz
s. Zygmunta
ur. 1455 – zm. Świdnica 1536 r.
ż. Barbara v. Schaffgotsch
z Urzut
(zm. 1564 r.)
|

Jan	Zygmunt	Krzysztof	córki:	zmarli w dzieciństwie i młodości:
		ur. 1524 - zm. 1594 r. wł. Chałupek i Wałbrzycha ż. Urszula v. Seidlitz	a) Anna m. Jan v. Nostitz z Czocha b) Barbara m. N. v. Borschnitz c) Małgorzata d) Urszula m. N. v. Raedlitz	1) Kasper 2) Jerzy

Fryderyk	Jan	Dyprand	córki:
ur. 1572 – zm.Tokaj 1595 r.	zm. Wittenberga 1585 r.	ur. 1562 - zm.1628 r. ż. 1. Katarzyna v. Seidlitz z Borowicy (zm. 26.12.1605 r.) 2. (x 24.12.1606 r.) Elżbieta v. Zedlitz (zm. 1651 r.)	a) Ewa m. Henryk v. Hochberg b) Jadwiga zm. 1578 r. c) Elżbieta zm. 1624 r. m. (x 16.03.1604 r.) Baltazar v. Waldau d) Barbara ur. 27.12.1556 – zm 16.10.1605 r.

|

Fryderyk	Jan	Henryk	córki:	zmarli:
ur. 22.02.1600 - zm. 1658 r. wł. Nowego Siodła (?) ż. (x 26.10.1621 r.)	ur. 1599 - zm. 27.08. 1643 r.	ur. 23.11.1619 - zm. 27.12.1682 r wł. Wałbrzycha, Strugi, Chałupek, Sobięcina i Cieszowa	a) Urszula zm. 28.08.1627 r. m. Melchior v. Schindel b) Katarzyna	1) Krzysztof ur. 1.12.1593 – zm. 5.02.1`614 r. 2) Zygmunt ur. 1602 – zm. 1603 r.

Barbara v.
Schellendorf
|
dzieci:
1) Barbara Elżbieta
ur. 1622 -
zm. 13.03.1637 r.
2) Bernard Fryderyk
zm. 1628 r.
3) Helena Katarzyna
ur. 1621 – zm.1639 r.
4) Anna Maria
5) Ernest Zygmunt
ur. 17.01.1632 -
zm. 2.04.1696 r.
ż. (x 6.12.1666 r.)
Barbara Eufrozyna
v. Stosch

ż. Rozyna Maria
v. Hochberg
|
dzieci:
1) Krzysztof
ur. 1653 -
zm. 1654 r.
2) Elżbieta
ur. 25.12.1652 -
zm. 1655 r.
3) Maria Katarzyna
ur. 1655 -
zm. 3.12.1718 r.
m. (x 14.11.1669 r.)
Zygmunt Henryk
bar. v.Bibran
u. Modlau
4) Elżbieta
ur. 1656 –
zm. 1658 r.

ur. 30.07.1609 –
zm. 1661 r.
m. Jan Jerzy
v. Zettritz
ze Strugi
c) Anna
ur. 18.12.1610 -
zm. 24.08.1645 r.
m. Godfryd
v. Gellhorn
wł. Stoszowa
d) Elżbieta
ur.20.04.1616 -
zm. 21.02.1681 r.
m. Bernard
v. Zettritz
z Poniatowa

3) Hermann
ur. i zm. 1605 r.
4) Zuzanna
ur. 1608 – zm. 1609 r.
5) N. syn
ur. i zm. 1612 r.
6) Zuzanna
ur. 1623 –
zm. 1.11.1633 r.
7) Marta
ur. 1625 –
zm. 4.07.1633 r.
8) Dyprand
ur. 1627 –
zm.22.10.1633 r.

Na nich wymarła linia z Chałupek i Wałbrzycha –
majątki przejęła linia z Poniatowa i Rusinowa

3. Linia z Poniatowa – podział na domy, oraz podlinia z Rusinowa.

Jan v. Zettritz
s. Zgmunta
zm. Lubiechów 1510 r.
wł. Poniatowa, Lubiechowa
i Szymanowa
ż. Helena v. Schweinichen
z Chełmca
(zm. 1503 r.)
|

Hermann
zm.
Poniatów
1558 r.
wł. Poniatowa

Jan jun.
zm.
1603 r.
wł.
Po-
natowa

Bernard
|
podlinia
z Polniatowa
|
domy:
a) Nowizna
lub Nowa Wieś
Niemczańska
b) Chałupki
c) Grodziszcze Dolne

Jerzy
wł.
Lubiechowa

Krzysztof
|
podlinia
z Lubiechowa
|
Jan
s. Krzysztofa
ur.1567 – zm. 7.02.1616 r.
wł. Rusinowa i Nielestna
ż. Katarzyna v. Zettritz
z Chałupek
(ur. 1578 – zm. 20.07.1633 r.
|

Jadwiga
zm.
„w melancholii”

Konrad
zm. 1611 r.

Jan Krzysztof
ur. 1606 -
zm. 26.01.1653 r.
wł. Rusinowa,
Nielestna i Sędzimierza
ż. Magdalena Urszula
Reuchel
(ur. 1607 – zm. 1665 r.)
|
Anna Magdalena
ur. 1648 – zm. 1660 r.
majątki odziedziczył Jan Krzysztof v. Zedlitz.

córki:
a) Dorota
m. (x ok.1620 r.)
Fryderyk v. Zedlitz
b) Katarzyna
zm. 1626 r.

3a. Podlinia z Poniatowa.

Bernard
s. Jana
ur. 1562 – zm. 24.08.1626 r.
wł. Poniatowa
ż. Elżbieta v. Zettritz
z Wałbrzycha
(zm. 1621 r.)
|

Krzysztof
ur. 15.02.1601 -
zm. 22.09.1655 r.
wł. Poniatowa

Jan
ur. 1607 r.
pisarz ziemski
ks. świdnicko-
jaworskiego,
starosta państwa
pszczyńskiego
ż. Anna Helena v. Seidlitz
|

Elżbieta
m. N. v. Niemitz

zmarli w dzieciństwie:
1) Jan
ur. i zm. 1598 r.
2) Fryderyk
ur. 1603 – zm. 1606 r.

Jan Albrecht
ur. Wrocław 5.02.1641 -
zm. Sarby 10.03.1692 r.
ławnik sądu ziemskiego
ks. świdnicko-jaworskiego
ż. (x 1672 r.) Ewa Elżbieta
v. Berge z Radziechowa
(ur. 14.07.1655 r.)
|

Jadwiga Elżbieta
ur. 1642 r.
m. (x 1662 r.) Dawid Henryk
v. Czettritz (Zettritz)
z Będkowic

Ernest Albrecht
ur. 14.07.1677 -
zginął pod
Belgradem

Ernest Henryk
ur.7.05.1679 r.
wł. Chałupek,
Sobięcina,

Jan Zygmunt
ur. 12.09.1682 r.
ławnik sądu
ziemskiego

Bernard
ur. 16.08.
1684 r.
wł.

zmarli w dzieciństwie:
1) Anna Eleonora
ur. i zm. 1675 r.
2) Zofia Magdalena

16.08.1717 r.
kapitan wojsk
saskich,
porucznik wojsk
cesarskich,
wł. Nowizny
lub
Nowej Wsi
Niemczańskiej
ż. (x 6.02.1703 r.)
Anna Kunegunda
Szarlotta bar.
v. Eben
(ur. 29.09.
1687 r.)
|
dzieci:
1) Jan Gotard
ur. 27.01
1704 r.
2) Ewa Sarlotta
ur. 1.01.1705 r.
3) Ernest Zygmunt
ur. 26.08.1706 r.
4) Joanna Eleonora
ur. 1707 – zm.
w klasztorze
w Altenburgu
1716 r.
5) Joanna Beata
ur. i zm. 1708 r.
6) Helena Sabina
ur. 9.10.1710 r.
7) Zofia Magdalena
ur. 1711 – zm. 1715 r.
8) Jerzy Ernest
ur. 5.01.1714 r.

Drzymałowic
i Kamionki
ż. (x 2.04.1704 r.)
Anna Magdalena
v. Zettritz
z Czarnego Boru
|
dzieci:
1) Magdalena
Elżbieta
ur.1706 -
zm. 1707 r.
2) Jan Abraham
ur. 20.12.1707 r.
3) Henryk Oswald
ur. 1711 -
zm. 1712 r.
4) Enest Henryk
ur. 3.03.1713 r.

ks. świdnicko-
jaworskiego
ż. (28.11. 1708 r.)
Ewa Zuzanna
v. Sack z Lubowa
|
dzieci:
1) Anna Elżbieta
ur. 28.12.1709 r.
2) Joanna Małgorzata
ur. 3.09.1711 r.
3) Barbara Helena
ur. 1713 r.
4) Zuzanna
Fryderyka
ur. 20.06.1714 r.
5) Jan Oswald
ur. 22.11.1716 r.
6) Ernestyna
Henrietta
ur. 15.01.1718 r.
7) Ewa Julianna
ur. 21.02.1719 r.

Grodziszca
Dolnego
oraz Gruszowa
lub Brzeźniaka
ż. (x 23.11.
1707 r.)
Joanna
Magdalena
v.Schweinichen
z Gawronów
|
synowie:
1) Jan Adam
ur. 24.10.1711 r.
2) Ernest Ludwik
ur. 1712 –
zm. 1713 r.
3) Jerzy Ludwik
ur.30.05.1714 r.
4) Fryderyk Bernard
ur. 16.05.1717 r.

ur. 1676 –zm. 1678 r.
3) Bernard Fryderyk
ur. 15.04.1681 –
zm. 23.03.1683 r.
4) Fryderyk
ur. 16.08.1684 –
zm. 22.06.1685 r.

B. POTOMSTWO JERZEGO Z KARSZÓWKI.

Jerzy v. Zettritz
s. Ulryka, brat Zygmunta
koniec XV w.
wł. Karszówki i Wawrzeńczyc
ż. (x po 1470 r.) N. v. Nimptsch
ze Szczepanowa
|
Jan
wł. Karszówki

ż. N. bar. v. Jaensdorf
z Czech
|
Hermann
z Karszówki
wł. Urzut
ż. Urszula v. Zedlitz
z Bystrzycy
|

Hermann jun.
ż. (x ok. 1614 r.)
Małgorzata
v. Hochberg
z Roztoki
|
Anna
m. (x ok. 1643 r.)
Jan Henryk
v. Niebelschuetz
z Glinicy

córki:
a) Zuzanna
m. (x 14.10.1597 r.)
Jerzy v. Schweinitz
z Krajna
b) Rozyna
m. Sebasrian v. Schweintz
c) Maria
ur. 1580 – zm.15.04.1608 r.
m. Jan v. Seidlitz
d) Helena
m. Gotard bar. v. Schaffgotsch
z Płakowic

ZETTRITZ

zob.

CZETTRITZ

ZEYNEK

W 1881 roku (26.10.) został wpisany w austriacki stan rycerski z dewizą „opera et virtutem” Gustaw Zeynek, imspektor szkolny Śląska Austriackiego.

Źródła:

Blażek t. IV s. 110

ZHORSKY
(ZHORSKY ze ZHORZE)

Jeden z najstarszych czeskich rodów szlacheckich. Na Morawach w 1571 roku znany był Jerzy Zhorsky. W 1725 roku (3.08.) został również nobilitowany z predykatem „von Zhorze” Franciszek Zhorsky. Franciszek Benedykt Zhorsky ze Zhorze w 1736 roku (16.05) uzyskał potwierdzenie starego czeskiego stanu rycerskiego, był starostą księstwa bielskiego w cieszyńskiem.
Posiadali również majątki na pograniczu czesko – śląskim.

Źródła:

Blażek t. IV s. 110
Doerr s. 210, 224

ZIEBENDORF
zob.

SCHAFF

ZIEBULKA
zob.
CZIBULKA

ZIEGELHEIM

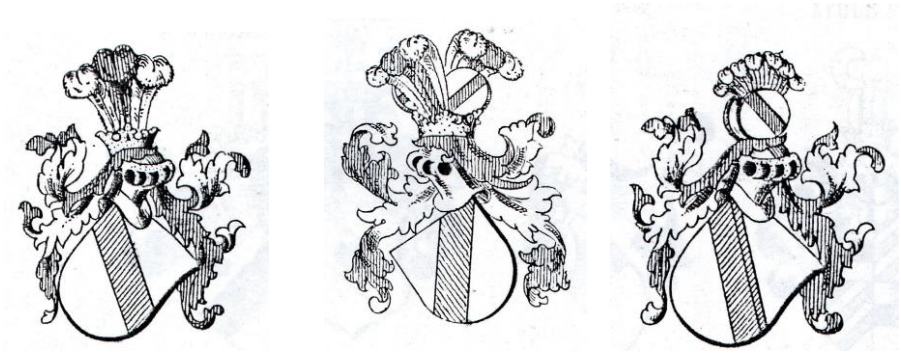

Herby wg Blażka

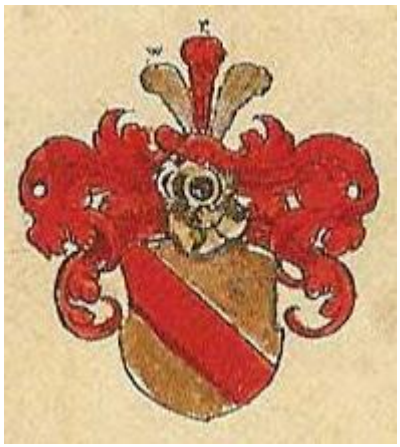

Herb wg Siebmachera

Ród pochodzenia saskiego z miejscowości o tej samej nazwie. Na Śląsku w 1254 roku pojawił się Guenter von Cygelheim. Był właścicielem lennym Olszyny (Langenoels) koło Lubania Sląskiego (Lauban) a później miał majątki koło Hoyerswerdy na Łużycach. Według T. Jurka przebywał tu przejściowo i jego potomkowie sporadycznie przebywali na Śląsku. Według Sinapiusa i Blażka osiedli na stałe na pograniczu śląsko – łużyckim.
W 1405 roku klasztor w Nowogrodzie Bobrzańskim (Naumburg am Bober) otrzymywał od Jana Czigelheima czynsz z Gościszowic (Giessmannsdorf). W

1515 roku w Wittenberdze studiowali Wolfgang i Erazm von Ziegelheim z Parowej (Tiefenfurt) koło Bolesławca (Bunzlau). W 1555 roku właścicielem tej miejscowości był Erazm.
W tym samym czasie Augustyn von Ziegelheim (zm. przed 1553 r.), właściciel Janikowa (Jenkendorf) koło Żar (Sohrau) był żonaty z Walpurgą von Kottwitz (zm. 13.01.1553 r.) z Sobolowa (Zobel) koło Legnicy (Liegnitz).
Jedna linia tego rodu wymarła w połowie XVI wieku i w 1544 roku (19.04.) Krzysztof von Carlowitz uzyskał zgodę cesarza Karola V na przyjęcie do swojego – nazwiska von Ziegelheim: „von Carlowitz-Ziegelheim".

Źródła:

Sinapius t. II s. 1138
Blażek t. II s. 149, t. IV s. 110
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 311

ZIEGER
(ZIEGER von ZIEGERSPACH)

Mieszczanie zgorzeleccy. Kasper Zieger ze Zgorzelca (Goerlitz) w 1513 roku otrzymał dyplom herbowy. W 1593 roku (7.04.) inny Kasper uzyskał od cesarza Rudolfa II dyplom szlachecki i herbowy z predykatem „von Ziegerspach". W 1764 roku (18..07.) został wpisany w stan rycerski Andrzej Maksymilian von Zieger, radca sądu apelacyjnego w Pradze, jednak nie wiadomo czy można go łączyć z poprzednimi.

Źródła:

Blażek t. II s. 149
Doerr s. 249

ZIEGLER
(ZIEGLER und KLIPPHAUSEN)

Herb linii miśnieńskiej

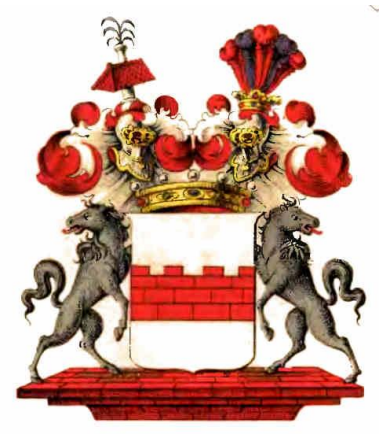

Herb śląski Ziegler u.Klipphausen XIX w.

Ród pochodzący z Miśni, gdzie siedzibą rodową był zamek Klipphausen. Protoplastą rodu był żyjący około 1329 roku Wirand Ziegler – członek rady miejskiej Drezna (Dresden). Posiadali majątki na Łużycach oraz częściowo na Śląsku. Na Dolnych Łużycach posiadali Belgern, Kunewalde, Oberhorka, Markendorf, Gutta i Bresa. Na Górnych Łużycach posiadali Radomierzyce (Radmeritz), Linda, Bicha, Markersdorf oraz na Śląsku Proboszczów (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg). Prawdopodobnie na Śląsku osiadł w XVI wieku Henryk Anzelm von Klipphausen – właściciel Radmeritz na Dolnych Łużycach i Proboszczowa (Probsthein) na Śląsku.
W 1622 roku Joachim von Ziegler był członkiem rady książąt karniowskich. W 1722 roku Joachim von Ziegler und Klipphausen założył fundację (diakonię ?) Joachimstein nad Nysą pod Radomierzycami (Radmeritz) dla dwunastu panien z tego rodu. Helena Katarzyna von Ziegler und Klipphausen była żoną (x 1768 r.) Jana Krzysztofa Aleksandra von Stosch, właściciela Pawonkowa (Pawonkau) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku. Pod koniec XVIII wieku Pawonków (Pawonkau) posiadał Jerzy Wilhelm Teodor von Ziegler und Klipphausen, w latach 1800 – 1834 landrat powiatu lublinieckiego. Od końca XVIII i w XIX wieku główną siedzibą linii śląskiej była Dąbrowa (Dambrau) koło Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku. W 1765 roku (12.08.) Jan Jerzy von Ziegler und Klipphausen – właściciel Dąbrowy Dambrau) i Pawonkowa (Pawonkau) uzyskał inkolat śląski.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1081-1082, t. II s. 1138
Zedlitz t. IV s. 371
Dorst t. III s. 175

Knothe: Gesch. der Oberlausitzer Adels... s. 552
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 103
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 530-532

ZIEGNER

Ród wolnych chłopów z Dolnego Śląska, z których znany jest Kasper Ziegner (ur. 1638 – zm. 1707 r.) z Księginic Wielkich (Gross Kniegnitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).
W 1896 roku (18.01.) szlachectwo pruskie otrzymał Kurd Ziegner – generał major i dowódca brygady piechoty wojsk niemieckich.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 532

ZIEMA

zob.

ZEMA

ZIEMIETZKI
(ZIEMIETZKI z ZIEMIETZITZ, ZIEMIĘCKI)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Starykoń

Stary ród górnośląski herbu Starykoń, siedzibą rodową były Ziemięcice (Ziemientzitz) koło Gliwic (Gleiwitz) od których wzięli nazwisko. Najstarsza informacja o prawdopodobnym protoplaście rodu pochodzi z 1286 roku – Zementa „de Ziemienczic" występuje jako świadek w dokumencie księcia Kazimierza bytomskiego w sprawie sołectwa w Roztropicach (Rostropitz).
Informacja ta nie jest pewna, podobnie jak szczegółowe tablice genealogiczne opracowane na przełomie XIX i XX wieku przez Józefa Matyskę-Ziemięckiego. Autor tablic nazywał się właściwie Matyska, był synem młynarza z Borków Wielkich (Gross Borek) koło Olesna (Rosenberg) i koncypistą kasy zapomogowo –pożyczkowej w Bytomiu (Beuthen). Interesował się historią i opracował tablice genealogiczne kilku rodów górnośląskich herbu Topór i Starykoń (m. in. Paczynskich i Morawickich). Uznał, że jest ostatnim potomkiem historycznego rodu Ziemietzkich i w 1908 roku wystąpił do sądu w Bytomiu (Beuthen) z wnioskiem, powołując się na „prawa historyczne", o przyznanie mu resztówki rozparcelowanego majątku w Wierzbiu (Wiersbie) koło Lublińca (Lublinitz) – dworu i 10 ha parku, przedstawiając genealogię i kronikę rodu, wywodząc go od potomków Lecha i Samona – księcia Chrobacji, oraz legendarnych władców Polski. Proces ten, naturalnie przegrany, wywołał duże zainteresowanie prasy górnośląskiej. W okresie międzywojennym kupił resztówkę rozparcelowanego majątku w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Zgromadził tam bogatą bibliotekę historyczną zarówno niemiecką jak i polską, utrzymywał kontakty z polskimi historykami i działaczami górnośląskimi. Zmarł na wiosnę 1945 roku prawdopodobnie zabity przez żołnierzy radzieckich w swoim majątku w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz). Sporządzone przez niego w kilku kopiach szczegółowe tablice genealogiczne i częściowo drukowane, stanowią mieszaninę faktów i informacji nieprawdziwych, czy nawet wyraźnych przekłamań. Dopiero informacje z drugiej połowy XVII wieku, które pochodzą z ksiąg parafialnych, są bardziej wiarygodne. Jednak wielu historyków na niego się powołuje. Wszystkie informacje wymagają bardzo dokładnej weryfikacji.
Ród Ziemięckich wywodzi on od Żegoty Zaprzańca (Szafraniec) (ur. przed 1260 – zm. po 1316 r.) syna Ottona I. z Pieskowej Skały koło Krakowa. Według Józefa Matyski-Ziemetzkiego majątki na Górnym Śląsku nabył Piotr II Szafraniec (ur. przed 1303 – zm. po 1376 r.). Jego potomek – Krzystek „z Sementicz" (Ziemięcice, Ziemientzitz), syn Piotra IV Szafrańca z Pieskowej Skały i Małgorzaty księżnej brzeskiej (?) miał być założycielem linii Szafrańców – Ziemięckich.
Krzystek z Ziemięcic (ur. ok. 1399 – zm. ok. 1448 r.) występuje dość często w źródłach: w 1440 roku „Crziske von Sementicz" jako świadek dokumentu księcia Przemka oświęcimskiego wystawionego w Toszku (Tost), w 1443 roku jest świadkiem sprzedaży księstwa siewierskiego a w 1444 rok w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. Był właścicielem oprócz Ziemięcic (Ziemientzitz), majątków w okolicy Lublińca (Lublinitz) i Tarnow-

skich Gór (Tarnowitz): m. in Łubi (Lub), Wieszowej (Wieschowa), Wierzbi (Wiersbie), Sadowa (Sadow) i Rusinowic (Ruschinowitz). Miał dwóch synów: Jana Krzystka – w 1463 roku występującego wśród szlachty księstwa toszeckiego i w 1485 roku (30.04.) w dokumentach bytomskich oraz Mikołaja (ur. przed 1435 r.) – właściciela majątków w okolicy Toszka (Tost) i Lublińca (Lublinitz).
Synem Mikołaja był najbardziej znany z tego rodu Daniel Ziemietzki (ur. przed 1485 – zm. ok. 1572 r.) – w 1519 roku burgrabia toszecki, następnie z ramienia księcia Jana II Dobrego opolskiego starosta toszecki i w drugiej połowie XVI wieku starosta księstwa cieszyńskiego, właściciel Ziemięcic (Ziemientzitz), Żernik (Zernik), Mikulczyc (Mikultschitz), Wieszowej (Wieschowa), Konar (Konary), Wierzbia (Wiersbie) i Sadowa (Sodow). Dwukrotnie żonaty: 1. (x przed 1523 r.) z Katarzyną, córką mieszczanina opolskiego Jana Kruza. W 1523 roku oświadczyła, że została spłacona (przez ojca ?), w tym samym roku mąż zapisał jej wiano w wysokości 25 guldenów na majątkach Ziemięcice (Ziemientzitz), Żerniki (Zernik) i Mikulczyce (Mikultschitz). 2. (x przed 1540 r.) z Anną, córką Mikołaja von Holly z Ponięcic (Ponentschuetz), właściciela Pilchowic (Pilchowitz), której w 1540 roku Daniel zapisał 900 guldenów wiana na majątkach Wieszowa (Wieschowa), Konary (Konary) i Ziemięcice (Ziemientzitz). (Według J. Matyski-Ziemietzkiego drugą żoną miała być Marianna Małgorzata, córka Kaspra a siostra Leonarda Colonny ze Strzelec Opolskich,Gross Strehlitz ?).

Według J. Matyska-Ziemietzkiego Daniel miał dwie córki i trzech synów: Urszulę (ur. ok. 1530 – zm. po 1567 r.) – żonę (x ok. 1547 r.) Piotra Koczenskiego z Rudna (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz), N. córkę (ur. 1538 r.) – zonę (ok. 1560 r.) Mikołaja Goschitzkiego, Wańka (Wacława) (ur. przed 1545 r.) – w 1597 roku zarządcę (patrona, fundatora ?) szpitala w Ujeździe (Ujest) oraz Sambora i Baltazara. Według innych źródeł miał trzy córki N. i trzech synów: Daniela jun.- przeniósł się do księstwa cieszyńskiego, gdzie w latach 1592 - 1598 był właścicielem Střiteža (Strzycież), Sambora i Jerzego – zmarłego w młodości..
Sambor (Samson) (ur. ok. 1525 – zm. po 1608 r.) – wymieniany zarówno przez J. Matyskę-Zimietzkiego jak i inne źródła jako syn Daniela sen., żonaty (x ok. 1555 r.) z Katarzyną Wyskota z Wodnik, miał córkę – Annę (ur. ok. 1558 r.), żonę Stanisława Stadnickiego (zob.) znanego jako „Diabeł łańcucki”. Ich dzieci odziedziczyły Ziemięcice (Ziemientschitz) które w XVII wieku stały się gniazdem rozbójniczym. W rezultacie majątek odziedziczyła córka Anny Felicjana Stadnicka-Cieciszowska która w 1631 roku zapisała go sprowadzonym z Opawy (Troppau) jezuitom. J. Matyska-Ziemietzki wymienia Annę jako żonę Wacława Paczenskiego (pierwszy mąż ?) oraz jeszcze czworo dzieci Sambora: Katarzynę i Magdalenę – właścicielki Centawy (Centawa) i Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz), Jana, którego córka – Dorota była żoną Jana von Reiswitz ze Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor) i Daniela (jun.) który miał przejąć od sióstr obie miejscowości.

Około 1556 roku Anna Ziemięcka była żoną Jerzego von Holly.
Daniel jun. (wg J.Matyska-Ziemietzkiego był synem Sambora) był fundatorem kościoła pod wezwaniem św. Wawrzyńca w Mikulczycach (Mikultschitz), miał syna Jana. Jerzy – według źródeł, również syn Daniela sen., zmarł w młodości.
Synem Daniela (jun.) miał być jeszcze jeden Daniel (ur. ok. 1605 r.) – właściciel majątków w Mikulczycach (Mikultschitz), Centawie (Centawa), Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz), Gąsiorowicach (Gonschorowitz) i Warmątowicach (Warmuntowitz). W ksiegach kościelnych Ziemięcic (Ziemientzitz) występuje w 1658 roku jako ojciec chrzestny Heleny Starzinskiej. Żonaty (x ok. 1640 r.) z Kunegundą Urszulą Czibulką, miał syna – Daniela Aleksandra.
Daniel Aleksander (ur. ok. 1647 – zm. 5.03.1725 r.)w księgach kościelnych występuje w 1694 roku jako ojciec chrzestny Anny Barbary Franciszki Apolonii von Beess. W 1721 roku (18.03.) kupił od Jerzego bar. von Gotschalkowski majątek Górny Sadow (Ober Sodow). Żonaty dwukrotnie: 1.z Anną Marią bar. von Wilczek z Hlučina (Hulczyn, Hultschin), 2. z Anną Barbarą Szarlottą von Sommerfeld-Falkenhain z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – córkę Joannę Szarlottę, damę dworu książąt saskich (?):

1. Karola Leopolda (ur. Sadów, Sodow 2.11.1695 r.),
2. Annę Marię Eleonorę (ur. Sadów, Sodow 18.07.1707 r.) – trzykrotnie zamężną: 1. z Jerzym Fryderykiem Grotowskim z Lisowic (Lissowitz) koło Lublińca (Lublinitz), 2. (x 21.01.1738 r.) z organistą Tomaszem Malcem, 3. (x 9.02.1740 r.) z Leopoldem Koschitzkim, właścicielem majątku w Wielowsi (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz).
3. Jerzego Ludwika (ur. Sadów, Sodow 21.01.1709 – zm. Ligota, Ellguth 1792 r.) – właściciela majątków w Dolnym Sadowie (Nieder Sodow), Wachowie (Wachow), Ligoty (Ellguth) i Leśnej (Leschna). Dolny Sadów (Nieder Sodow) w 1756 roku (6.04.) sprzedał Ignacemu von Garnier, w 1757 roku (19.09.) odkupił od Antoniego hr. von Schlegerberg majątki: Wachów (Wachow), Ligotę (Ellguth) i Leśną (Leschna) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty czterokrotnie: 1. (x 10.02.1731 r.) z Joanną Szarlottą Karoliną Eleonorą Stengel (ur. 1697 – zm. 4.05.1733 r.), 2. (x Wysoka, Wyssoka13.07.1734 r.) z Maksymilianą, córką Bernarda von Schnekenhaus (Badewitz v. Schneckenhaus – Bohdanowski ze Slimakowa zob.) 3. (x 1766 r.) z Zofią hr. von Hochberg (?), 4. z Leonorą Gottliebą Tugendreich von Niestenburg (?) (zm. przed 1780 r.). Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci:: Henryka Aleksandra Ludwika (ur. 14.05.1732 – zm. 24.02.1733 r.) i Joannę Karolinę Krzystynę (ur. 15.04.1733 – zm. Kalinów, Kalinow 1737 r.); z drugą – czworo: Karola Jana w latach 1766 – 1771 właściciela majątku w Kuźni Wachowskiej (Wachower Hammer), Maksymiliana Franciszka (ur. 1735 r.), Maksymilianę Szarlottę Marię Józefę (ur. Sadów, Sodow 5.09.1741r.) – żonę (x 24.06.1759 r.) Rudolfa Blachy z Wachowa (Wachow) Kochanowic (Kochanowitz), Glinicy (Glinitz) i Dralina (Dralin) oraz Karola Józefa (ur. Sadów, Sodow 14.12.1742

r.), z trzecią żoną miał córkę – Franciszkę (ur. Ligota, Ellguth 16.06.1767 r.) – żonę (x Ligota, Ellguth 21.01.1793 r.) Antoniego Ludwika Mikusch-Buchberg, właściciela majątku w Łagiewnikach (Lagiewnik) koło Bytomia (Beuthen). Z czwartą żoną miał syna – Ludwika Gottlieba Jerzego Zygmunta (ur. 21.07.1775 – zm. 12.09.1781 r.).

4. Annę Helenę (ur. 8.04.1710 r.) – w 1766 pensjonariuszkę przytułku klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor).
5. Baltazar (ur. 1711 – zm. 15.10.1723 r.).

POTOMSTWO BALTAZARA

Baltazar Ziemietzki (zm. 1619 r.) – według J. Matyski-Ziemietzkiego syn Daniela sen. starosty księstwa cieszyńskiego, miał być właścicielem licznych majątków: w Konarach (Kunary), Wieszowej (Wieschowa), Łubi (Lub), Wierzbi (Wiersbie), Kuźnicy Mochala (Mochalla Hammer), Miechowicach i w 1572 roku zamku w Sadowie (Sodow). Żonaty z Anną Katarzyną, córką Jana Konrada bar. von Henckel-Donnersmarkt (? genealogia takiego nie notuje, wg Pilnačka był zonaty z Ewą Kamencową, siostrą Kamenca z Woźnik, Woischnik), miał dwóch synów: Fryderyka i Joachima Henryka. Z informacji tych potwierdzony jedynie z innych źródeł fakt posiadania przez Baltazara w 1572 roku zamku w Sadowie (Sodow).

W 1621 roku Henryk Ziemiecki był właścicielem Wierzbia (Wiersbie) zaś Daniel - właścicielem Sadowa (Sodow) i Jawornicy (Jawornitz) koło Lublińca (Lublinitz).

Joachim Henryk (zm. ok. 1667 r.) – w 1639 roku właściciel Sadowa (Sodow) Wierzbia (Wiersbie), Rusinowic (Ruschinowitz) i Kuźnicy Mochala (Mochalla Hammer), sporządził testament 18.01.1667 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. z N. bar. Gotschalkowską (?), 2. z Joanną von Reiswitz miał dziewięcioro dzieci:

1. Helenę – żonę Jerzego Henryka von Wirbski z Rusinowic (Ruschinowitz);
2. Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 12.09.1673 r.) z Janem Krzidlowskim ze Zwozu (Zwoss) koło Lublińca (Lublinitz)- ślub ten znajduje potwierdzenie w ksiegach parafialnych Sadowa (Sodow), 2. z Jerzym Janem Piotrem Peterswaldskim (? genealogie takiego nie notują).
3. Mariannę – żonę (x po 1675 r.) Jana Trepki z Kamyka, właściciela Babienicy (Babinitz) koło Lublińca (Lublinitz). W księgach parafii Sadów (Sodow) jest odnotowany jej ślub (x 13.01.1678 r.) z Baltazarem Ziemietzkim, świadkiem była Anna Ziemietzka.
4. Annę Magdalenę – żonę (x przed 1698 r.) Kaspra Wacława Burskiego z Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor).
5. Antoniego Jana Fryderyka (zm. 1691 r.) – kupił od swojego ojca (?) zamek Sadów (Sodow). Trzykrotnie żonaty: 1. z Heleną von Dambrowka z

Kobylna (Kobyllno) koło Opola (Oppeln), wdową po N. von Baruth. 2. (x 1.08.1649 r.) z Bogumiłą von Beess, 3. z Heleną Radetzką. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Adama Joachima – miał przenieść się do księstwa cieszyńskiego i Władysława – dwukrotnie żonatego: 1. z Anną Małgorzatą Tylowską (zm. przed 1704 r.), 2. z Ludmiłą Golkowską. Z pierwszą żoną miał trzech synów,z drugą – córkę. Córką Antoniego Jana Fryderyka z drugiego małżeństwa była Anna Maria (Marianna) – zona (x 15.05.1683 r.) Adama von Baluvien z Harbułtowic (Harbultowitz), odnotowana również w innych źródłach.

6. Stanisława – żonatego z Ludmiłą Guretzką.
7. Wacława (zm. 23.04.1703 r.) – właściciela majątku w Pawonkowie (Pawonkau) i Makoszowach (Makoschau), żonatego z Barbarą von Kaminitz. Miał dwie córki.
8. Adama Joachima (zm. po 6.05.1692 r.) – właściciela majątku w Droniowicach (Droniowitz), dwukrotnie żonatego: 1. z Anną Katarzyną Guretzką, 2. z Barbarą Czibulką. Miał trzy córki.
9. Joachima Baltazara – właściciela majątków w Zalesiu (Zalesche) i Łagiewnikach (Lagiewnik). Żonaty z Anną Julianną Jarotzką, miał sześciu synów.

W 1664 roku właścicielem Sadowa (Sodow) był Jan Fryderyk żonaty z Heleną Radocką z Radoczy. Ich syn – Władysław, starosta bytomski posiadał Makoszowy (Makoschau). Żonaty z Golkowską z Gołkowic (Golkowitz), miał syna – Ludwika Franciszka (zm. 6.09.1756 r.), właściciela Szałszy (Schalscha) i Łubi (Lub), w 1727 roku kupił Gardawice (Gardawitz). Żonaty z Anną von Roužic z Chlumu, miał liczne potomstwo.

Pod koniec XVII wieku była to już bardzo drobna szlachta posiadająca niewielkie majątki (często chłopskie, młyny, kuźnice) bardzo licznie rozrodzona, występująca w księgach parafialnych okolic Bytomoa (Beuthen), Gliwic (Gleiwitz) i Lublińca (Lublinitz):

W 1678 roku (20.02.) Jan i Baltazar Ziemieccy w księgach parafii Sadów (Sodow) występują jako świadkowie ślubu Jana Jatotzkiego z Katarzyną Lisskowicz. Marianna Ziemiecka z Wierzbia (Wiersbie) w 1683 roku (15.05.) wychodzi za mąż w Sadowie (Sodow) za Adama von Baluvien.

W księgach parafii bytomskiej odnotowano w 1684 roku (7.04.) chrzest Jerzego Karola, syna Joachima Baltazara Ziemietzkiego z Moteczka i Julii z Łagiewnik (Lagiewnik). Ojcem chrzestnym był Adam Ziemetzki z Olszyny (Olschin) koło Lublińca (Lublinitz), w 1687 roku (28.11.) urodził się Joachimowi Baltazarowi i Julianny z Rozbarku drugi syn – Andrzej, a w 1688 roku (29.11.) – trzeci syn – Aleksy Tomasz (matka Julianna z suburbio – przedmieścia). W 1694 roku (21.08.) urodził się Józef, syn Wacława Ziemietzkiego i Anny z Bobrka (Bobrek). Ojcem chrzestnym był Jerzy Ziemetzki z Moteczka i Zalesia (Zalesche).

W księgach parafialnych Sadowa (Sodow) odnotowano w 1691 roku (29.11.) ślub heleny Katarzyny Ziemietzkiej z Erdmanem Jarotzkim z „Kamienka" (?),

świadkami byli Daniel Ziemietzki z Ziemięcic (Ziemientzitz) i Karol Fragstein z księstwa cieszyńskiego. W 1692 roku (6.05.) w kościele w Sadowie (Sodow) wzięli ślub Adam Ziemiecki i Anna „Ziemiecanka".
W 1708 roku właścicielami majątku w Miechowicach (Miechowitz) byli bracia Władysław i Karol Ziemietzcy. W 1740 roku właścicielem Miechowic (Miechowitz) był Jerzy Fryderyk (zm. przed 1747 r.). Żonaty z Ignacją Bujakowską, która po jego śmierci przejęła majątek.
W latach 1740 – 1758 Ludwik Franciszek z Sadów (Sodow) był właścicielem majątku w Zębowicach (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg). W 1759 roku zmarł jego brat, Jerzy Traugott – właściciel majątku w Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz). Zofia Szarlotta Elżbieta von Ziemietzka (ur. ok. 1762 – zm. 1848 r.) była żoną Jana Adama von Gaffron ze Stradomi Wyżnej (Ober Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), majora regimentu kirasjerów wojsk pruskich. W drtugiej połowie XVIII wieku Karol Ludwik Ziemietzki posiadał majątek w Lublińcu (Lublinitz), który w 1777 roku sprzedał Zofii Karolinie hr. von Dyhrn.
Anna Ziemietzka była żoną (x ok. 1786 r.) N. von Schalscha właściciela Kozłowej Góry (Koslowagora) koło Bytomia (Beuthen), zaś Ewa Ziemietzka była żoną (x ok. 1794 r.) Adama Ignacego von Mletzko, właściciela Górnych Miechowic (Ober Miechowitz).
W latach 1795 – 1808 Jan von Ziemietzki (zm. 20.02.1826 r.), żonaty z Sylwią Luizą Osarowską, był dyrektorem zarządu miasta Byczyna (Pitschen) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1138-1139
Zedlitz t. IV s. 375-376
Blażek t. IV s. 110
Pilnaček t. V s. 1430-1433
C.D.S. t. VI nr 204, 216, 265, 366
Landbuecher Opp.-Rat. nr 17, 68, 74, 146, 154, 265, 335, 344, 345, 347
Zemska kniha... nr 27, 36, 160
(Boehme): Diplomatische Beytraeg zur Untersuchung der Schlesischen Rechte und Geschichte. Berlin 1774-1776 Bd. I s. 52, Bd. V s. 91
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 51,116, 127
Slawik W.: Der Adel Oberschlesien in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen... (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 4/6 s. 155-161
Parafia Sadów – księgi metrykalne rkp.
Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen Breslau 1892 s. 296, 297, 477
(Matyska von Ziemietzki J.): Geschichte der Familia Matyska von Ziemietzki auf Schloss Wiersbie. Beuthen 1904

Ziemietzki J.: Die Familie derer von Ziemietzki in Miechowitz. (w:) Mitteilungen des Beuthener Geschichts- und Museumsverein. Beuthen1924 H. 5/6 s. 66-67
Matyska von Ziemitzki J.: Stamm Tafeln als Unterlagen zum Staum-Baum derjenigen Familien welche die Wappen Topor und Starykoń. Pilchowitz 1930 Tabl. C-C6.
Sensationsprozess in Beuthen OS. (w:) Schlesische Volkszeitung. Ratibor 20.12.1908.
Jedynak Zdz.: Ród Ziemięckich z Ziemięcic i jego powiązania z możnowładztwem polskim. (w:) Rocznik Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu. Historia zesz. 4 s 23-29
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 202-203
Register Matryki Kralowej Izabeli rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. sygn. 36 s. 15

TABLICE GENEALOGICZNE

1.Początki rodu Ziemięckich.
(wg J. Matyski-Ziemięckiego)

Otton I.
z Pieskowej Skały
|
Żegota Zaprzaniec
(Szafraniec)
ur. przed 1260 – zm. po 1316 r.
|
Piotr II Szafraniec
ur. przed 1303 – zm. po 1376 r.
kup. majątki na Górnym Śląsku
|
Piotr III Szafraniec
|
Piotr IV Szafraniec
ż. ks. Małgorzata brzeska (?)
|
Krzystek „z Sementicz”

2. Potomstwo Krzystka z Ziemięcic.
(nie uwzględniono niepewnych informacji J. Matyska-Ziemieckiego)

Krzystek z Ziemięcic
ur. ok. 1399 – zm. ok. 1448 r.
pierwszy źródłowo potwierdzony

przedst. rodu:
1440 r. – św. dok. ks. Przemka oświęcimskiego,
1443 r. – św. sprzedaży ks. siewierskiego
1444 r. – św. dok. ks. Bernarda niemodlińskiego,
wł. Ziemięcic, Łubi, Wieszowej, Wierzbi, Sadowa
i Rusinowic
|

Jan Krzystek
zm. po 1485 (30.04.) r.

Mikołaj
ur. przed 1435 r.
wł. maj. w okolicy
Toszka i Lublińca
|
Daniel
ur. przed 1485 – zm. ok. 1572 r.
1519 r. – starosta i burgrabia toszecki,
II poł. XVI w. – starosta ks. cieszyńskiego,
wł. Ziemięcic, Żernik, Mikulczyc, Wieszowej,
Konar, Wierzbia i Sadowa
ż. 1. (x przed 1523 r.) Katarzyna c. mieszczanina opolskiego
Jana Kruza
2. (x. przed 1540 r.) Anna v. Holly z Ponięcic
(zm. po 1540 r.)
|

Daniel jun.
fundator kościoła
pod wezwaniem
św. Wawrzyńca
w MIkulczycach
|
Jan

Sambor
(Samson)
ur. ok. 1525 -
zm. po 1608 r.
ż. (x ok.1555 r.)
Katarzyna Wyskota
z Wodnik
|
Anna
ur. ok.1558 r.
m. Stanisław Stadnicki
z Łańcuta
(Diabeł Łńcucki)
(zob.)
(1o voto Paczynska ?)
?
Daniel (?)
ur. ok. 1605 – zm. po 1658 r.
wł. Mikulczyc, Centawy,
Błotnicy Strzeleckiej, Gąsiorowic
i Warmątowic
ż. (x ok. 1640 r.) Kunegunda Urszula
Czibulka
|
Daniel Aleksander

Jerzy
zm. w młodości

córki:
3 NN

ur. ok. 1647 – zm. 5.03.1725 r.
1721 r. kup. Górny Sadów
ż. 1. Anna Maria bar. v. Wilczek
z Hulczyna
2. Anna Barbara Szarlotta
v. Sommerfeld-Falkenhain

|

Karol Leopold
ur. Sadów 2.11.1695 r.

Jerzy Ludwik
ur. Sadów 21.01.1709 - zm. Ligota 1792 r.
wł. majątków w. Dolnym Sadowie, Wachowie, Ligocie i Leśnej
1756 r. – sprzedał Dolny Sadów
1757 r. – odkupił Wachów, Ligotę
ż. 1. (x 10.02.1731 r.) Joanna Szarlotta Karolina Eleonora v. Stengel (ur. 1697 – zm.4.05.1733 r.)
2. (x Wysoka 13.07.1734 r.) Maksymiliana v. Schneckenhaus (Badewitz v. Schneckenhaus - Bohdanowska ze Slimakowa)
3. (x 1766 r.) Zofia hr. v. Hochberg (?)
4. Leonora Gottlieba Tugendreich v. Niestenburg (?) (zm. przed 1780 .)

|

Baltazar
ur. 1711 - zm. 15.10.1723 r.

córki:
a) Anna Maria Eleonora
ur. Sadów 18.07.1707 r.
m. 1. Jerzy Fryderyk Grotowski z Lisowic
2. (x 21.01.1738 r.) Tomasz Malec organista
3. (x 9.02.1740 r.) Leopold Koschitzki wł. Wielowsi
b) Anna Helena
ur.8.04.1710 r.
1766 r. – pensjonariuszka przytułku dominikanek w Raciborzu
c) Joanna Szarlotta
dama dworu ks. saskich (?)

Henryk Aleksander Ludwik
ur. 14.05.1732 - zm. 24.02.1733 r

Karol Jan
zm. po 1771 r.
wł. Kużni Wachowskiej

Maksymilian Franciszek
ur. 1735 r.

Karol Józef
ur. Sadów 14.12.1742 r.

Ludwik Gottlieb Jerzy Zygmunt
ur. 21.07.1775 - zm. 12.09.1781 r.

córki:
a) Joanna Karolina Krystyna
ur. 15.04.1733 – zm. Kalinów 1737 r.
b) Maksymiliana Szarlotta Maria Józefa
ur. Sadów 5.09.1741 r.
m. (x 24.06.1759 r.) Rudolf Blacha z Wachowa, Kochanowic, Glinicy i Dralina

c) Franciszka
ur. Ligota 16.06.1767 r.
m. (x Ligota 21.01.1793 r.)
Antoni Ludwik
Mikusch-Buchberg
wł. maj. w Łagiewniakch

Potomstwo Baltazara
Uwaga: część informacji pochodzi od J. Matyski-Ziemięckiego

Baltazar Ziemietzki
s. Daniela sen. (?)
zm. 1619 r.
wł. Konar,Wieszowej, Łubi, Wierzbia, Kuźnicy Mochala
Miechowic i zamku w Sadowie
ż Ewa Kamencowa z Woźnik
(Anna Katarzyna bar. v. Henckel-Donnersmarkt ?)
|

Fryderyk (?)

Joachim Henryk
zm. ok. 1667 r.
1639 r. – wł. Sadowa, Wierzbi,
Rusinowic i Kuźnicy Mochala
ż. (1. N. bar. Gotschalkowska ?)
2. Joanna v. Reiswitz
|

Antoni
Jan Fryderyk
zm. 1691 r.
wł. zamku
w Sadowie
ż. 1. Helena
Dambrowka
z Kobylna
1o voto v. Baruth
2. (x 1.08.1649 r.)
v. Beess
3. Helena v. Radetzki
|

Adam
Joachim
przeniósł się
do ks.
cieszyńskiego

Stanisław
ż.
Ludmiła
Guretzka

Władysław
ż. 1. Anna
Małgorzata
Tylowska
2. Ludmiła
Golkowska
|
3 synów

Wacław
zm.
23.04.1703 r.
wł. Pawon-
kowa
i Makoszowy
ż. Barbara
v. Kamieniec
|
2 córki

3 synów

Adam
Joachim
zm. po
6.05.1692 r.
wł.
Droniowic
ż. 1. Anna
Katarzyna
v. Guretzka
2. Barbara
v. Czibulka
|
3 córki

córki:
a) Anna Maria
(Marianna)
m. (x 15.05.1683 r.)
Adam v. Baluvien
z Harbułtowic

Joachim
Baltazar
wł.
i Łagiew-
nik
ż.
Anna
Julianna
v. Jarotzka
|
6 synów

córki:
a) Helena
m. Henryk
Wirbski
z Rusinowic
b) Katarzyna
m. 1. (x 12.09.
1673 r.)
Jan Krzidlowski
ze Zwozu (?)
2. Jerzy Jan Piotr
Peterswaldski (?)
c) Marianna
m. (x po 1675 r.)
1. Jan Trepka
z Kamyka
wł. Babienicy (?)
2. (x 13.01.1678 r.)
Baltazar Ziemietzki
d) Anna Magdalena
m. (x przed 1698 r.)
Kasper Wacław

1 córka Burski z Poniecic (?)

ZIEROTIN
(ŽEROTIN, Graf und Herr von ZIEROTIN Freiherr von LILIGENAU, ZIEROTIN-LILGENAU)

Herby rodowe wg Blażka

Herby baronowski i hrabiowskie v. Zierotin-Lilgenau

Magnacki ród czeski, według legendy potomkowie cesarzy bizantyjskich i księcia Włodzimierza ruskiego, poprzez Polskę przybyli do Czech. W herbie posiadali czarnego koronowanego lwa stojącego na trzech srebrnych wzgórzach.– herb księcia ruskiego Lwa, założyciela Lwowa. Później zmieniono lwa na czeskiego – złotego z rozwidlonym ogonem. Według czeskiego kronikarza Kolmasa około 861 roku żyło na Rusi trzech braci książąt ruskich: Ruricus (Ruryk), Sineus i Trubar. Według tradycji rodowej, protoplastą rodu miał być potomek Włodzimierza ruskiego – Zdzislaw który około 1160 roku przeniósł się do

Czech. Według B. Paprockiego Zdzislaw występujący w dokumentach ołomunieckich w 1160 roku nazywał się początkowo Wraha vel Wrahowsky. Żonaty z N. z Rusi miał dwóch synów: Budissa (Budislaus) i Zemislawa. Budiss (Budislaus) był założycielem linii czeskiej, Zemislaw morawsko – śląskiej.

Według późniejszych historyków protoplastą rodu Blud z Bludova na Morawach – w latach 1213 – 1215 burgrabia Přerova, miał dwóch synów: Onesza – w latach 1222 – 1233 burgrabiego Ołomuńca i w 1249 właściciela Pňovic, oraz Wiktora – w 1236 roku burgrabiego Přerova. Synem Onesza miał być Bluda II (ur. ok. 1232 r.) – w latach 1278 – 1288 właściciel Jičina. Miał syna Bludę III – żyjącego na początku XIV wieku.
Istnieją jednak bardzo duże różnice w ustaleniach genealogicznych Sinapiusa, innych źródeł śląskich oraz genealogią umieszczoną w wikipedii.

LINIA CZESKA BUDISSA (BUDISLAUS).
(wg. Sinapiusa)

Budiss Wraha, również żonaty z N. z Rusi, wraz z synem Plichtą występują w dokumentach w latach 1207 – 1208. Jego syn Plichta I brał udział w wyprawach krzyżowych w Prusach i Syrii. Żonaty z Eufemią von Martinitz, miał syna Plichtę II żonatego z Ludmilą von Schwamberg. Następnymi potomkami według Sinapiusa mieli być: Plichta III – żonaty z Eufemią (Ofką) von Riesemberg, Plichta IV – żonaty z Bohunką von Sternberg (bratem Plichty IV był Plichta V – dziekan katedry św. Wita w Pradze), Plichta VI – żonaty z Barbarą Welhratic (?) i Plichta VII.
Plichta VII (zm. między 1440 a 1450 r.) był żonaty dwukrotnie: 1. z Krestencją von Kragicz, 2. z księżną śląską Katarzyną (?). Z pierwszą żoną miał czworo dzieci: Kunczo (Konrad) Plichtę zmarłego bez potomków, Zofię – żonę Mikołaja von Lobkowitz, Scholastykę – żonę Wilhelma Swihowskiego i Plichtę VIII na którym miała wygaść linia czeska. Herb Zierotinów przyjęli do swojego Lobkowitze i Swihowscy.
(Według genealogii z Wikipedii załozycielem linii czeskiej był Jessek z Veselicz – linia wymarła w XVI wieku.)

LINIA MORAWSKO – ŚLĄSKA ZEMISLAWA.
(wg. Paprockiego i Sinapiusa)

Zemislaw – brat Budissa z Czech, osiadł na Morawach. Żonaty dwukrotnie: 1. z N. z Rusi, 2. Machną Slavata, z pierwszą żoną miał syna – Budissa II, żonatego z Apolonią ze Svabenic.
Następnymi potomkami według Sinapiusa mieli być: Budiss III – żonaty z Agnieszką z Ludanic, Budiss IV – żonaty z Ludmilą z Hradka, Budiss V – żonaty z Bohunką von Sternberg, Bedrzico (Fryderyk) – żonaty z Joanną (Benesowic ?) z Kravaňa (Deutsch Krawarn), Jerzy III (?) – żonaty z Anną z Vracova i Jerzy

IV (zm. po 1420 r.). Żonaty z N. z Kravaře (Deutsch Krawarn), miał dwóch synów: Jana I i Bernarda – założycieli dwóch linii morawskich.

1. LINIA JANA I sen.

Jan I sen. von Zierotin (zm. po 1498 r.) – zwierzchni sędzia ziemski Moraw, był właścicielem Fulneku na pograniczu morawsko – śląskim oraz majątków na Górnym Śląsku: w 1481 roku (25.05.) kupił od Stanisława Rudskiego wyższe prawo Chorzowa (Chorzow), w 1498 roku (5.09.) uzyskał potwierdzenie przez króla Władysława Jagiellończyka praw własności Bytomia (Beuthen) i zamku w Świerklańcu (Swirklaniec, Neudeck) które w parę dni później (22.09.1498 r.) sprzedał księciu Janowi II Dobremu opolskiemu. W 1478 roku uzyskał tytuł barona morawskiego (?). Żonaty z Barbarą von Sternberg, miał pięciu synów (wg Pilnačka żonaty x ok. 1475 r. z Machną z Nowej Cerekwi, Deutsch Neukirch która otrzymala od niego wiano na Posucicach, Passnitz) :

1. Jerzego – właściciela Jičina – zmarł w 1507 roku, pochowany został w klasztorze w Fulneku.
2. Bartłomieja – właściciela Veseli.
3. Jana II jun. – zob. dalej.
4. Piotra.
5. Wiktoryna – zob. dalej.

Jan II jun. – trzeci syn Jana I sen., właściciel Stražnic na Morawach, żonaty z Heleną z Ludenic, miał trzech synów:

1. Jana III – właściciela Stražnic, starostę margrabstwa Moraw. W 1525 roku posiadał w Bytomiu (Beuthen) wolny dom który przekazał klasztorowi franciszkanek. Żonaty z Joanną, córką Jana Berki von Lippa, dziedzicznego marszałka Królestwa Czech, miał syna – Bernarda, nieżonatego. Majątki przejęli jego kuzyni, bratankowie Jana III.
2. Bartłomieja – żonaty z Lukrecją von Rogendorff, miał trzech synów: Jana IV – żonatego z Elżbietą von Puchheim (wg Paprockiego z Kunegundą z Boskovic), Ladislawa – starostę Moraw i Bartłomieja jun.
3. Karola – właściciela Kolina w Czechach. Żonaty z Weroniką Trczka z Lipy, miał dwóch synów:
    a) Jana Dietricha (zm. 1596 r. w wieku 95 lat) – właściciela Stražnic, członka rady cesarskiej i landwójta Górnych Łużyc. Żonaty dwukrotnie: 1. z Heleną Krzinecką, 2. z Elżbietą Slavata, miał syna – Jana Fryderyka, żonaty z Weroniką Berką von Hovora, nie miał dzieci.
    b) Kaspra Melchiora Baltazara – właściciela Novodvor (?). Żonaty z Elżbietą Katarzyną von Schleinitz, miał dwóch synów i kilka córek. Wieku dorosłego dożyły tylko dwie córki: Elżbieta – żona Piotra Swihowskiego i Anna Weronika – żona N. bar. von Berka.

Wiktoryn von Zierotin – brat Jana II jun. był właścicielem Šumberku na Morawach, żonaty z Małgorzatą von Perstein miał czterech synów:

1. Wilhelma – właściciela Stareho Jičina, Hustopeča i Holštejnu na Morawach. Żonaty z Judytą von Sternberg, miał trzech synów:
   a) Jana – właściciela Holštejnu i Hranic, miał syna – Jana jun., zmarłego bezdzietnie.
   b) Karola – właściciela Stareho Jičina, Hustopeča, Holešova i Holštejnu. Żonaty dwukrotnie: 1. z Małgorzatą von Berka und Lippa, 2. z Joanną Apolonią Czernicką z Kačova, z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał trzech synów:
      - Wiktoryna (w 1608 r. sporządził testament) – właściciela Hustopeča, dworzanina arcyksięcia Maksymiliana, kandydata na króla polskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Ludmilą, córką Jana von Wrbna, 2. (x po 1591 r.) z Poliksenią von Necher (zm. po 1604 r.), wdową po Baltazarze von Pueckler (zm. 1591 r.). Druga jego żona – Poliksena, wniosła mu w posagu Kujawy (Kujau) koło Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku. W 1595 roku kupiła od Jerzego von Stosch z Twarożkowa Ligotę Tułowicką (Ellguth-Tillowitz) koło Niemodlina (Falkenberg) a w 1604 roku od Krzysztofa von Schwetlig z Ujeźdźca (Gesess) koło Nysy (Neisse) kupiła Tułowice (Tillowitz). Z pierwszą żoną miał córkę Joannę Emilię – żonę Adama hr. von Waldstein. Z drugą miał również córkę – Annę Marię zaś jego pasierbica N., córka Baltazara von Pueckler wyszła za mąż za jego brata – Wilhelma Fryderyka ze Starego Jičina. Majątki te po śmierciWiktoryna przejęli jego kuzyni – Bernard i Baltazar.
      - Wratyslawa,
      - Wilhelma Fryderyka – właściciela Stareho Jičina i Hustopeča. Żonaty prawdopdobnie z N. – córką Baltazara von Pueckler, pasierbicą brata Wiktoryna von Zierotin, miał dwóch synów: Karola Ferdynanda i Jana Wilhelma.
   c) Bernarda – właściciela Meziřiči na pograniczu morawsko – cieszyńskim. Żonaty trzykrotnie: 1. Joanną Kropacz z Neviedomi, 2. z Heleną von Wrbna, 3. z Esterą z Kunovic, z pierwszą żoną miał syna i córkę zmarłych w dzieciństwie, z drugą dzieci również zmarły po urodzeniu, z trzecią miał pięć córek: Joannę, Helenę, Marię, Judytę i Elżbietę oraz dwóch synów: Dietricha i Jana Wilhelma. Jan Wilhelm – właściciel Meziřiči, żonaty z Lukrecją von Waldstein, miał również dwóch synów:
      - Bernarda – założyciela <u>podlinii górnośląskiej (zob.)</u>

- Baltazara – właściciela Meziřiči. Miał czterech synów i córkę N. – zonę Melchiora Baltazara bar. von Rozmital.

2. Fryderyka (Bedrzich) – właściciela Štramberku na pograniczu morawsko – cieszyńskim. Żonaty z Anną z Lomnice, miał córkę – Martę, żonę Stefana von Wrbna oraz syna – Jana, właściciela Naměšť. Dwukrotnie żonaty: 1. z Marianną von Boskowitz, 2. z Magdaleną Slavata, z pierwszą żona miał syna – Karola, z drugą – Jana jun.
   Karol – właściciel Naměšť, członek rady cesarskiej i starosta Moraw, był również dwukrotnie żonaty: 1. z Marzeną von Kragicz (zm. 1591 r.), 2. Z NN., miał dwie córki: Beatryks – żonę N. bar. von Tieffenbach i Helenę N. hr. von Nachod (z Nachodu?).
3. Przemka (Benka, zm. ok. 1530 r.) – właściciela Šumperka. Żonaty z Katarzyną, córką Jana von Riesenberg i Katarzyny von Odersky, miał dwie córki: Magdalenę – żonę Wacława von Berka, Duba und Lippa, najwyższego sędziego Moraw i Katarzynę – żonę Jana III von Wrbna oraz pięciu synów: Piotra, Przemka (Benek), Zygmunta, Getricha (Dietrich) i Jana I zwanego młodszym.
4. Karola – rycerza zakonu joannitów i komtura komandorii w Oleśnicy Małej (Klein Oels) koło Oławy (Ohlau). W młodości dużo podróżował po Europie i Afryce: w 1535 roku był w Tunisie, w 1541 roku – w Algierze, następnie jako marszałek polny wojsk cesarskich dowodził wyprawą na Węgry. Zmarł w 1560 roku w wieku 51 lat.

2. LINIA BERNARDA I
(wg źródeł śląskich)

Bernard I – syn Jerzego IV (?) a brat Jana I sen. z Fulneku, komornik ziemski Moraw, był właścicielem Hostic na Morawach. Żonaty z Katarzyną von Sternberg, miał trzech synów: Jana, Bernarda II i Wacława.
O Janie nic nie wiadomo, Bernard II był właścicielem Dřevohostic na Morawach. Żonaty z Magdaleną z Nachodu miał trzy córki i trzech synów: Elżbietę – żonę Jana Zdanski von Zastrzil, komornika Moraw, Annę – żonę Jana Drnovskiego z Drnovic, Helenę – żonę Bohuslava Drnovskiego z Drnovic, Jakuba, Bernarda III (zm. po 1546 r.) oraz Wilhelma (zm. po 1546 r.) – właściciela Dřevohostic.
Wacław – brat Bernarda II, był właścicielem Nepajedl na Morawach. Żonaty z Anną Zahradecką z Zahradek, ostatnią przedstawicielką tej linii, dziedziczką Buchlova, miał prawdopodobnie trzech synów i trzy córki: Elżbietę, Annę, Helenę, Jana, Wacława i Pawła (Paprocki wymienia tylko trzy córki i jednego syna – Pawła). Paweł – właściciel Nepajedl, żonaty z Elżbietą, córką Jana z Kunovic miał dwie córki i czterech synów: N. córkę – zmarłą w dzieciństwie, Dorotę – żonę N. von Donat z Velke Polome (Gross Pohlom), Fryderyka (Bedrzich) – właściciela Nepajedl, zmarłego bez potomków, Wacława – zmarłego bezdzietnie, Bartłomieja – właściciela Milotic, Jana Dietricha – właściciela Smižic,

Heřmanův Městec i Černikovic w Czechach, miał córkę – Elżbietę, żonę Ladislava Berki oraz Fryderyka.

Fryderyk – syn Pawła, członek rady cesarskiej i starosta Moraw, właściciel Židlachovic, trzykrotnie żonaty: 1. z Magdaleną von Zastrzizl (zm. 1566 r.), 2. z N. hr. von Biglie z Włoch, damą dworu cesarskiego, 3. z Magdaleną Slavata. Z drugą żoną miał córkę i dwóch synów, wszyscy zmarli w młodości.

PODLINIE ŚLĄSKIE.

1.Górny Ślask

W przypadku Górnego Śląska trudno mówić o jednej podlini dlatego, że posiadali tu majątki kolejno przedstawiciele różnych linii morawskich: na przełomie XV i XVI wieku Bytom (Beuthen) i Świerklaniec (Swirklaniec, Neudeck) a później dom w Bytomiu (Beuthen) posiadali Jan I sen. i Jan II jun. z linii z Fulneku (zob. wyżej), pod koniec XVI wieku Kujawy (Kujau) i Tułowice (Tillowitz) posiadał Wiktoryn von Zierotin z linii z Hustopeča (zob. wyżej), po nim majątki przejęli przedstawiciele linii z Mezeřica – synowie Jana Wilhelma Zierotina: Bernard i Baltazar (Balzer). Informacje o nich w źródłach i literaturze śląskiej znacznie różnią się od informacji morawskich, które Bernarda śląskiego utożsamiają z Bernardem von Zierotin, rektorem uniwersytetu w Pradze, który nie miał potomków. W latach 1611 – 1618 bracia posiadali wspólnie Kujawy (Kujau), Tułowice (Tillowitz) i Ligotę Tułowicką (Ellguth), później – w 1618 roku, nastąpił podział majątków.

Baltazar (Balzer zm. ok. 1650 r.) – żonaty z Kunką (Kunegundą) Franciszką, córką Jana Krzyszfofa I bar. von Proskau (Proskowski), miał trzech synów: Karola Henryka, Franciszka Ludwika i Bernarda Ferdynanda (wikipedia błędnie przypisuje żonę i synów Bernardowi). W 1630 roku Franciszek Ludwik przekazał (sprzedał ?) Tułowice (Tillowitz) biskupowi ołomunieckiemu Franciszkowi księciu von Diettrichstein. Po śmierci biskupa w 1636 roku majątek przejął Bernard von Zierotin. (Informacja ta nie jest zbyt wiarygodna). Drugi syn Baltazara – Karol Henryk w 1665 roku sprzedał Kujawy (Kujau) Franciszkowi Euzebiuszowi bar. von Oppersdorf z Głogówka (Oberglogau). Potomstwo Baltazara przeniosło się na teren Moraw.

Bernard (zm. 1655 r.) – brat Baltazara, w 1636 roku przejął Tułowice (Tillowitz) a w 1654 roku odziedziczył po Promnitzach państwo Niemodlin (Falkenberg). Żonaty z Anną Katarzyną von Dalwig, miał jedynego syna – Zygfryda Erdmanna i dwie córki: Magdalenę Florentynę – właścicielkę Bilej Vody (Weiswasser), dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Hoditz, 2. z Erdmannem Ferdynandem bar. von Pawlowski (zm. 8.06.1683 r.), właścicielem Wydrowic (Weiderwitz) i wielu innych majątków w okolicy Niemodlina (Falkenberg) i Opola (Oppeln) oraz Joannę Elżbietę – żonę Jana Bernarda von Praschma.

Zygfryd Erdmann (zm. 1708 r.) – syn Bernarda, łowczy biskupów wrocławskich, odziedziczył Niemodlin (Falkenberg) i Tułowice (Tillowitz), w 1679 roku

kupił od Szarlotty księżnej von Nassau-Dillenburg, wdowy po Auguście hr. von Lignitz Kantorowice (Kantersdorf) a w 1683 roku (1.01.) od spadkobierców von Pange kupił Sady (Baumgarten). Żonaty z 14-letnią Anną Teresą bar. von Stillfried z Nowej Rudy (Neurode, zm. 1718 r.), miał córkę – Annę Szarlottę i trzech synów: Bernarda (zm. 1700 r.), Franciszka Ludwika i Karola Henryka.
Karol Henryk (zm. Norymberga 27.02.1716 r.) – pułkownik kirasjerów wojsk pruskich, żonaty z Anną Szarlottą hr. von Mannsfeld, nie miał dzieci.
Majątki przejął Franciszek Ludwik (zm. 1731 r.) – członek rady cesarskiej, posiadał również majątki na Morawach. Żonaty z Luizą Karoliną von Zierotin, miał trzech synów i trzy córki: Józefa – zmarłego w młodości, Franciszka (zm. 1756 r.) – właściciela majątków na Morawach i Michała (zm. 1779 r.) – ostatniego męskiego przedstawiciela tej linii, właściciela majątków na Górnym Śląsku oraz później, po śmierci brata, Meseřici gdzie zbudował nowy pałac. Z trzech ich sióstr – Marianna (zm. 1786 r.) była żoną Jana Nepomuka von Praschma który przejął majątki górnośląskich Zierotinów.

2. Dolny Śląsk.

Na Dolnym Ślasku osiedli przedstawiciele głównej linii Zierotinów z Šumberka i Losin która w 1706 roku uzyskała tytuł hrabiów. Założycielem tej linii był Przemek II (zm. 1652 r.) z Šumperka – właściciel Velkych Losin i Vizmberku. Żonaty z Anną Sydonią Reichsgr. von Schlick miał pięć córek i trzech synów. Z synów Przemek III (ur. ok. 1630 – zm. Vizmberk 24.02.1673 r.) – ławnik sądu ziemskiego Moraw i właściciel Velkych Losin oraz Třemešek, był żonaty z Elżbietą Julianną (ur. Častalovice 23.02.1632 – zm. Ołdrzychowice Kłodzkie, Ullersdorf 15.12.1669 – pochowana w kościele jezuitów w Kłodzku, Glatz), córką Jana Otto hr. von Oppersdorf z linii czeskiej z Častalovic. Żona wniosła mu w posagu majątki w hrabstwie kłodzkim i na Dolnym Śląsku, m. in. Ołdrzychowice Kłodzkie (Ullersdorf) i Prusy (Prauss) koło Strzelina (Strehlen). Miał pięciu synów i dwie córki z których tylko dwóch synów dożyło wieku dorosłego: Maksymilian i Jan Joachim.
Tylko Jan Joachim (ur. 1667 – zm. 1716 r.) – właściciel Velkych Losin, Vizmberka, Třemeška i Prus (Prauss), miał potomstwo. W 1706 roku (18.09.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) oraz dziedziczny tytuł „Graf und Herr" a w 1712 roku (4.04.) dziedziczny tytuł czeskiego hrabiego. W 1693 roku ze śląskie majątki przekształcił w fideikomis Prusy (Prauss) w skład którego wchodziły majątki" Prusy (Prauss), Górka Sobocka (Gorkau), Gołostowice (Gollschau), Janowiczki (Klein Johnsdorf), Maleszów (Mallschau) i Błotnica (Plottnitz). Żonaty z Marią Ludwiką (zm. 1737 r.), córką Wilhelma Wacława bar. von Lilgenau, miał sześcioro dzieci z których jedynie dwoje dożyło wieku dorosłego: Jan Ludwik i Ludwika (ur. 1692 – zm. 1750 r.) – żona Franciszka Ludwika von Zierotin.

Jan Ludwik (ur. 1693 – zm. 1761 r.) – odziedziczył wszystkie majątki ojca. W 1740 roku (23.02.) uzyskał zgodę na dodanie do swojego – nazwiska i herbu matki „Graf und Herr von Zierotin Freiherr von Lilgenau" – w skrócie „von Zierotin-Lilgenau". Żonaty z Marią Franciszką hr. von Herberstein (ur. 1697 – zm. 1763 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Jana Karola (ur. 1720 – zm. 1775 r.) – właściciela Vizmberka (do 1770 r.) i Prus (Prauss). Żonaty z Marią Józefą hr. von Koenigsegg-Erpsova, miał troje dzieci: Franciszkę (ur. 1745 r.) – żonę Henryka Wacława hr. von Taxis, Jana – zmarłego w dzieciństwie i Hortensję (ur. 1751 r.) – żonę N. hr. von Hatzfelda.
2. Ludwika Antonina (ur. 1723 – zm. 1808 r.) – właściciela Velkych Losin (do 1802 r.) i Mezeřici. Dwukrotnie żonaty: 1. z Karoliną hr. Podstatski von Prusinowitz, 2. Maria von Schrattenbach miał pięcioro dzieci z których tylko trzy córki dożyły wieku dorosłego: Maria Karolina (ur. 1761 – zm. 1779 r.) – żona Jana Karola hr. von Praschma, Maria Józefa (ur. 1771 – zm. 1857 r.) – żona Fryderyka Józefa hr. von Fuerstenberg i Teresa (ur. 1772 – zm. 1860 r.) – żona Józefa hr. Esterhazy-Galantha.
3. Franciszkę (ur. 1724 – zm. po 1779 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Adolfem hr. von Luetzow, 2. z Janem Adamem hr. von Herberstein.
4. Antonię Oktawię (ur. 1726 – zm. 1805 r.) – żonę Emanuela bar. von Stillfried;
5. Ludwikę (ur. 1727 – zm. 1754 r.) – żonę Jana Józefa hr. von Saint-Julien;
6. Józefa Karola – zob. XIX – XX wiek.

XIX – XX WIEK.

Na Dolnym Śląsku w XIX i XX wieku istniała linia najmłodszego syna Jana Ludwika hr. von Zierotin-Lilgenau – Józefa Karola (ur. 1728 – zm. 1814 r.), który został następnym, IV ordynatem fideikomisu Prusy (Prauss), żonaty (x 1763 r.) z Joanną hr. von Schrattenbach (ur. 1742 – zm. 1818 r.). Jego syn – Franciszek Józef (ur. 1772 – zm. 1814 r.), zmarł w tym samym roku co ojciec. Żonaty (x 1804 r.) z Ernestyną bar. Skrbenski von Hrziste (ur. 1777 – zm. 1854 r.) miał syna – Zdenka Otto Ernesta (ur. 23.11.1812 – zm. 18.11.1887 r.) V ordynata Prus, żonatego (x 16.12.1838 r.) z Gabrielą Almasy von Zsadany (ur. 21.04.1816 – zm. Ołomuniec 17.11.1895 r.). Miał sześcioro dzieci, z których część przeniosła się na Węgry:

1. Marietę Józefinę Ernestynę (ur. 28.10.1839 r.) – żonę (x 6.11.1862 r.) Augusta Abaffy de Abafalva und Felsoe-Lehota z Górnych Węgier (Słowacja).
2. Zdenkę Zofię Franciszkę (ur. Brno 25.11.1840 r.) – przełożoną cesarskiego instytutu panien szlacheckich „Teresianum" w Pradze.
3. Emmę Elżbietę Włodzimirę (ur. 4.07.1845 r.) – żonę generała-majora wojsk austriackich Alojzego von Castella (zm. 9.04.1896 r.).

4. Przemysława Franciszka Pawła Amalię (ur. 10.02.1848 – zm. Arva-Nagyfalu 27.11.1908 r.) – właściciela majątków na Węgrzech. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Tapio Sap, Węgry 17.12.1870 r. – rozwiedziony, przed rozwodem zmienił wyznanie na ewangelickie) z Jolantą Bartakovics von Kis-Appony (ur. 19.11.1847 r.), 2. (x 15.04.1884 r.) z Bertą von Pottornyay zu Portonya, właścicielką Mezzo-Esath. Z drugą żoną miał dwoje dzieci: Przemka Karola Augusta Ernestynę (ur. 28.08.1885 r.) i Marię Bertę Zdenkę (ur. 14.03.1888 r.).
5. Karola Emanuela Matyldę (ur. 16.08.1850 r.) – VI ordynata Prus (Prauss) i właściciela majątku Blauda i Mezeřič na Morawach gdzie stale mieszkał. Żonaty (x Wiedeń, Wien 27.04.1897 r.) ze Zdenką bar. von Podstatzky-Prussinowitz und Thonsern (ur. 5.09.1875 r.) damą dworu cesarskiego, miał trzy córki: Marię Małgorzatę (ur. Blauda 4.05.1898 r.), Gabrielę (ur. Blauda 19.05.1900 r.) i Helenę (ur. Brno 1.01.1903 r.).
6. Gabrielę Emmę Maurycję (ur. Blauda 27.04.1853 r.) – żonę (x 9.01.1872 r.) Teodora bar. von Podstatzky-Prussinowitz und Thornsen.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1074-1075, t. II s. 285-290
Zadlitz t. IV s. 372
Blażek t. IV s. 112-113
Pilnaček t. V s. 1433-1434
Krane s. 155
Doerr s. 197, 227
Wappensagen... s. 191
C.D.S. t. VI nr 329, 440, 441
Landbuecher Opp.-Rat. nr 50
Hr 1910 s. 1080-1081
Paszkowska Al.: Zamek w Niemodlinie. Dzieje i architektura. Niemodlin 2007 s. 45-49, 141
Frankenberg Fr.: Chronik der Herrschaft Tillowitz und Geschlechtes ihrer Besitzer... Tillowitz 1885 (na prawach rękopisu) s. 1-3
http//:de.wikipedia.org/wiki/Zierotin

TABLICE GENEALOGICZNE.

1. Legendarne i częściowo legendarne początki rodu,
podział na linie: czeską i morawsko-śląską.
(wg Paprockiego i Sinapiusa)

Włodzimierz Rurykowicz
książe Ruski
|

N.
|
Zdzislaw Wraha
ok. 1160 r. przeniósł się do Czech
ż. N. z Rusi
|

Budiss (Budislaus) Wraha
linia czeska
żył ok. 1208 r.
ż. N. z Rusi
|
Plichta I
pocz. XIII w. udział
w wyprawach krzyżowych
przeciw Prusom i w Syrii
ż. Eufemia Martinic
|
Plichta II
ż. Ludmila v. Schwamberg
|
Plichta III
ż. Eufemia (Ofka) v. Riesemberg
|

Plichta IV
ż. Bohunka v. Sternberg
|
Plichta VI
ż. Barbara z Welhradic (?)
|
Plichta VII
zm. między 1440 a 1450 r.
ż. 1. Krestencja v. Kragicz
2. ks. śląska Katarzyna (?)
|

Konrad (Kuncze) Plicht

Plicht VIII
linia wymarła

córki:
a) Zofia
m. Mikołaj
v. Lobkowitz
b) Scholastyka
m. Wilhelm
v. Swihowski

Plichta V
dziekan
katedry św. Wita
w Pradze

Zemislaw
linia morawsko-śląska
ż. 1. N. z Rusi
2. Machna Slavata
|
Budiss II
ż. Apolonia ze Svabenic
|
Budiss III
ż. Agnieszka z Ludanic
|
Budiss IV
ż. Ludmila z Hradku
|
Budiss V
ż. Bohunka v. Sternberg
|
Bedrzico (Fryderyk)
ż. Joanna z Kravaře
(Beneszowic ?)
|
Jerzy III (?)
ż. Anna z Vracova
|
Jerzy IV
zm. po 1420 r.
ż. N. z Kravaře
|

Jan I
|
linia

Bernard
|
linia

2. Początki linii morawskiej.
(wg późniejszych historyków)

Blud z Bludova
1213-1215 r. – burgrabia Přerova
|

Onesz
1222-1223 r. – burgrabia
Ołomuńca
1249 r. – wł. Pňovic
|
Bluda II
ur. ok. 1232 r.
1278-1288 r. – wł. Jičina
|
Bluda III
pocz. XIV w.

Wiktor
1236 r. – burgrabia
Přerova

LINIE MORAWSKO – ŚLĄSKIE.

1. Linia Jana I sen.v. Zierotin

Jan I sen.
s. Jerzego IV
zm. po 1498 r.
naczelny sędzia ziemski Moraw
wł. Fulneku
1478 r. – baron morawski (?)
1481 (25.05) r. – kup.wyższe prawa Chorzowa
1498 (5.09.) r. – potwierdzenie własności Bytomia i Świerklańca
1498 (22.09.) r. – sprzed. obie miejsc. ks. Janowi II Dobremu
ż. Barbara v. Sternberg
(x ok. 1475 r. Machna z Nowej Cerekwi?)
|

Jerzy
zm. 1507 r.
wł. Jičina
pochowany
w Fulneku

Bartłomiej
wł. Veseli

Jan II jun.
wł. Stražnic
ż. Helena z Ludenic
|
|

Piotr

Wiktoryn
|
podlinia
(zob.)

Jan III
wł. Stražnic
starosta Moraw
1525 r. – wł. wolnego
domu w Bytomiu -
przekazał fanciszkankom
ż. Joanna Berka v. Lippa
|

Bartłomiej
ż. Lukrecja
v. Rogendorff
|
|
|
|
|

Karol
wł. Kolina
ż. Weronika Trczka
z Lipy
|
|
Jan
Kaspr

Bernard
nieżonaty
majątki
przejęli kuzyni

Dietrich
zm. 1596 r.
wł. Stražnic
czł. rady
cesarskiej,
landwójt
Górnych
Łużyc
ż. 1. Helena
Krzinecka
2. Elżbieta
Slavata
|
Jan Fryderyk
ż. Weronika Berka
v. Hovora

Melchior Baltazar
wł. Novodvoru (?)
ż. Elżbieta Katarzyna
v. Schleinitz
|
córki:
a) Elżbieta
m. Piotr Swihowski
b) Anna Weronika
m. N. bar.v. Berka

Jan IV
ż. Elżbieta
v. Puchheim
(Kunegunda
Boskowitz

Ladislaw
starosta
Moraw

Bartłomiej
jun.

1a. Podlinia Wiktoryna.

Wiktoryn v. Zierotin
s. Jana I sen.
wł. Šumberku
ż. Małgorzata v. Perstein
|

Wilhelm
wł. Stareho
Jičina,
Hustopeča
i Holštejnu
ż. Judyta
v. Sternberg

Fryderyk
(Bedrzich)
wł. Štramberku
ż. Anna z Lomnice
|
Jan
wł. Naměst`
ż. 1.Marianna
v. Boskowitz
2. Magdalena
Slavata
|
Karol
wł.
Naměst`
czł. rady
cesarskiej,
starosta Moraw
ż. 1. Marzena
v. Kragicz
(zm. 1591 r.)
2. NN

Jan jun.

Marta
m.
Stefan
v. Wrbna

Przemek I
(Benek)
zm. ok. 1530 r.
wł. Šumberka
ż. Katarzyna
v. Riesenberg
|
synowie:
1) Piotr
2) Przemek II
3) Zygmunt
4) Getrich
(Dietrich)
5) Jan I jun.

Karol
zm. 1560 r.
marszałek polny
wojsk cesarskich
w wyprawie węgierskiej,
komtur komandorii
joannitów
w Oleśnicy Małej

córki:
a) Magdalena
m. Wacław v. Berka,
Duba u. Lippa
najwyższy sędzia Moraw
b) Katarzyna
m. Jan III v. Wrbna

| |
| córki:
| a) Beatryks
| m. N. bar. v. Tieffenbach
| b) Helena
| m. N. hr. v. Nachod (?)

Jan
wł. Holštejnu
i Hranic
|
Jan jun.

Karol
wł. Stareho Jičina,
Hustopeča, Holešova
ż. 1. Małgorzata
v. Berka u. Lippa
2. Joanna Apolonia
Czernicka z Kačova
|
Dietrich
Wiktoryn
zm. po 1608 r.
wł. Hustopeča,
dworzanin
arcyks. Maksymiliana
ż. 1. Ludmila v. Wrbna
2. (x po 1591 r.)
Poliksena v. Necher
1-o voto v. Pueckler
wł. Kujaw
1595 r. – kup.
Ligotę Tułowicką
1604 r. – kup.Tułowice
|
córki:
a) Joanna Emilia
m. Adam hr. v. Waldstein
b) Anna Maria

Wratyslaw
Wilhelm
Fryderyk
wł.
Stareho Jičina
i Hustopeča
ż. N. v. Pueckler
(pasierbica Wiktoryna)
|
Karol
Ferdynand
Jan
Wilhelm

Bernard
wł. Meziřiči
ż. 1. Joanna Kropacz
z Niewiedomi
2. Helena v. Wrbna
3. Estera z Kunovic
|
Jan
Wilhelm
wł.
Meziřiči
ż. Lukrecja
v. Waldstein
|
Bernard
|
podlinia
górnośląska
(zob.)

córki:
a) Joanna
b) Helena
c) Maria
d) Judyta
e) Elżbieta

Baltazar
wł. Meziřiči
|
4 synów
c. N. – m.
Melchior Baltazar
bar. v. Rozmital

majątki przejęli kuzyni śląscy: Bernard i Baltazar.

2. Linia Bernarda I z Hostic.

Bernard I v. Zierotin
(s. Jerzego IV ?)
brat Jana I sen.
komornik ziemski Moraw
wł. Hostic
ż. Katarzyna v. Sternberg
|

Jan

Bernard II
wł. Dřevohostic

Wacław
wł. Nepajedl

ż. Magdalena z Nachodu | ż. Anna Zahradecka wł. Buchlova

synowie:
1) Jakub
2) Bernard III zm. po 1546 r.
3) Wilhelm zm. po 1646 r. wł. Dřevohostic

córki:
a) Elżbieta m. Jan Zdanski v. Zastrzil komornik Moraw
b) Anna m. Jan Drnovski z Drnovic
c) Helena m. Bohuslav Drnovski z Drnovic

Jan (?) | Wacław (?) | Paweł wł. Nerpajedl ż. Elżbieta z Kunovic | córki: a) Elżbieta b) Anna c) Helena

Fryderyk (Bedrzich) wł. Nepajedl czł. rady cesarskiej, starosta Moraw ż. 1. Magdalena v. Zastrzil (zm. 1566 r.) 2. N. hr. v. Biglie dama dworu cesarskiego 3. Magdalena Slavata | Wacław | Bartłomiej wł. Milotic | Jan Dietrich wł. Smižic, Heřmanův Městec i Černikovic | córki: a) N. zm. w dzieciństwie b) Dorota m. N. v. Donat z Velke Polome

Fryderyk | Elżbieta m. Ladislav Berka

4. Podlinie śląskie.

4a. Podlinia górnośląska.

Jan Wilhelm v. Zierotin z Mezeřici
ż. Lukrecja v. Waldstein

Bernard zm. 1655 r. | Baltazar zm. ok.1650 r.

1611-1618 r. wspólnie posiadali
Kujawy, Tułowice i Ligotę Tułowicką
1618 r. – podział majątków

1636 r. – wł. Tułowic
1654 r. – odziedziczył
po Promnitzach Niemodlin
ż. Anna Katarzyna
v. Dalwig
|

Zygfryd
Erdmann
zm. 1708 r.
łowczy biskupów
wrocławskich
wł. Niemodlina
i Tułowic
1679 r. – kup.
Kantorowice
1683 (1.01.) -
kup. Sady
ż. Anna Teresa
bar. v. Stillfried
z Nowej Rudy
(zm. 1718 r.)
|

córki:
a) Magdalena
Florentyna
wł. Bilej Vody
m. 1. N. v. Hoditz
2. Erdmann
Ferdynand
bar. v. Pawlowski
(zm. 8.06.1683 r.)
wł. Wydrowic
b) Joanna Elżbieta
m. Bernard v. Praschma

ż. Kunegunda (Kunka) Franciszka
bar. Proskowska (v. Proskau)
|

Karol
Henryk
1665 r. -
sprzed.
Kujawy

Franciszek
Ludwik
1630 r. – sprzed.
Tułowice

Bernard
Ferdynand

potomstwo przenosi się na Morawy.

Bernard
zm. 1700 r.

Karol
Henryk
zm.
Norymberga
27.02.1716 r.
pułkownik
kirasjerów
pruskich
ż. Anna Szarlotta
hr. v. Mannsfeld

Franciszek
Ludwik
zm. 1731 r.
czł. rady
cesarsakiej
ż. Luiza Karolina
v. Zierotin
|
|
|

Anna
Szarlotta

Józef
zm. w młodości

Franciszek
zm. 1756 r.
wł. majątków
na Morawach

Michał
zm. 1779 r.
1756 r. -
przejmuje
majątki
na Morawach

córki:
a) 2 NN
b) Marianna
zm. 1786 r.
m. Jan Nepomuk
v. Praschma
majątki przejmują
Praschmowie

4b. Podlinia dolnośląska.

Przemek II v. Zierotin
zm. 1652 r.
z Šumperka
wł. Velkych Losin i Vizmberku
ż. Anna Sydonia Reichsgr. v. Schlik
|

2 synów N | Przemek III | 5 córek NN

ur. ok. 1630 –
zm. 24.02.1673 r.
ławnik sądu ziemskiego Moraw
wł. Velkych Losin i Třemešek
ż. Elżbieta Julianna hr. v. Oppersdorff
z Častalovic
(ur. Častalovice 23.02.1632 –
zm. Oldrzychowice Kłodzkie 15.12.1669 r.)
w posagu otrzymał Oldrzychowice Kłodzkie
i Prusy
|

Jan Joachim
ur. 1667 – zm.1716 r.
wł. Velkych Losin, Vizmberka, Třemeška
i Prus
1706(18.09.) r. - Reichsgraf oraz „Graf u. Herr“
1693 r. – fideikomis Prusy – I ordynat
ż. Maria Ludwika bar. v. Lilgenau
(zm. 1737 r.)
|

Jan Ludwik | Ludwika

ur. 1693 – zm. 1761 r.
II ordynat Prus
1740 r. – „Graf u. Herr
v. Zierotin Freiherr
v. Lilgenau“
ż. Maria Franciszka
hr. v. Herberstein
(ur. 1697 – zm. 1763 r.)
|

ur. 1692 – zm. 1750 r.
m. Franciszek Ludwik v. Zierotin

Jan Karol | Ludwik Antonin | Józef Karol | córki:

ur. 1720 – zm. 1775 r.
III ordynat Prus,
do 1770 r. – wł.
Vizmberka
ż. Maria Józefa
hr. v. Koeniggsegg-
Erpsova

ur. 1723 – zm.1808 r.
wł. Velkych Losin
(do 1802 r.) i Mezeřici
ż. 1. Karolina Podstatski
v. Prusinowitz
2. Maria v. Schrattenbach
|

| zob. XIX-XX w.

a) Franciszka
ur. 1724 –
zm. po 1779 r.
m. 1. Adolf hr.
v. Luetzow
2. Jan Adam hr.
v. Herberstein

|
córki:
a) Franciszka
ur. 1745 r.
m. Henryk Wacław
hr. v. Taxis
b) Hortensja
ur. 1751 r.
m. N. hr.
v. Hatzfeld

córki:
a) Maria Karolina
ur. 1761 – zm.1779 r.
m. Jan Karol
hr. v. Praschma
b) Maria Józefa
ur. 1771 – zm.1857 r.
m. Fryderyk Józef
hr. v. Fuerstenberg
c) Teresa
ur. 1772 – zm. 1860 r.
m. Józef hr. v. Esterhazy-Galantha

b) Antonia Oktawia
ur. 1726 – zm. 1805 r.
m. Emanuel bar.
v. Stillfried
c) Ludwika
m. Jan Józef
hr. v. Saint-Julien

5. XIX – XX wiek.

Józef Karol hr. v. Zierotin-Lilgenau
s. Jana Ludwika
ur. 1728 – zm. 1814 r.
IV ordynat fideikomisu Prusy
ż. (x 1763 r.) Joanna hr.v. Schrattenbach
(ur. 1742 – zm. 1818 r.)
|
Franciszek Józef
ur. 1772 – zm. 1814 r.
ż. (x 1804 r.) Ernestyna bar. Skrbenski v. Hrziste
(ur. 1777 – zm.1854 r.)
|
Zdenek Otto Ernest
ur. 23.11. 1812 – zm. 18.11.1887 r.
V ordynat
ż. (x 16.12.1838 r.) Gabriela Almasy v. Zasadany
(ur. 21.04.1816 – zm. Ołomuniec 17.11.1895 r.)
|

Przemysław (Przemek) Franciszek Paweł Amalia
ur. 10.02.1848 - zm. Arva-Nagyfalu 27.11.1908 r.
wł. maj. na Węgrzech
ż. 1. (x Tapio Sap 17.12.1870 r. - rozwiedziony), Jolanta Bartakovics v. Kiss-Appony (ur. 19.11.1847 r.)
2. (x 15.04.1884 r.) Berta v. Pottornyay

Karol Emanuel Matylda
ur. 16.08.1850 r.
VI ordynat Prus i wł. maj. Blauda oraz Mezeřic na Morawach
ż. (x Wiedeń 27.04.1897 r.) Zdenka bar. v. Podstatzky-Prussinowitz u. Thonsern

córki:
a) Marieta Józefina Ernestyna
ur. 28.10.1839 r.
m. (x 6.11.1862 r.) August Abaffy de Abafalva u. Felsoe-Lehota
b) Zdenka Zofia Franciszka
ur. Brno 25.11.1840 r.
przełożona cesarskiego instytutu panien szlacheckich „Teresianum“ w Pradze
c) Emma Elżbieta Wlodzimira

zu Portonya
wł. Mezzo-Esath
|
_____
Przemek Karol August Ernestyna ur. 28.08. 1885 r.

Maria Berta Zdenka ur. 14.03. 1888 r.

(ur.5.09.1875 r.)
dama dworu cesarskiego
|
córki:
a) Maria Małgorzata ur. Blauda 4.05.1898 r.
b) Gabriela ur. Blauda 19.05.1900 r.
c) Helena ur. Brno 1.01.1903 r.

ur. 4.07.1845 r.
m. Alojzy v. Castella generał-major wojsk austriackich
d) Gabriela Emma Maurycja ur. Blauda 27.04.1853 r.
m. (x 9.01.1872 r.) Teodor bar. v. Podstatzky-Prussinowitz u. Thornsen

ZIEROWSKI
(ZIEROWSKI von ZYROWA, ZIROWSKI, ZYROWSKI, SCHIEROWSKI, *ŻYROWSKI*)

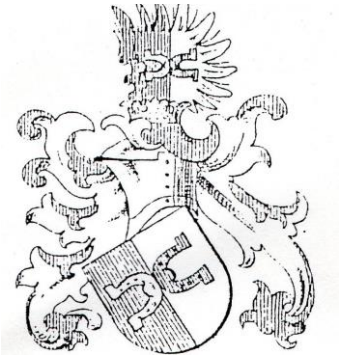
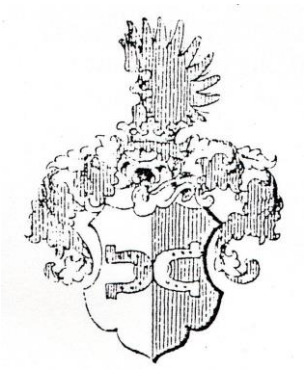

Herby szlacheckie wg Blażka

Herb wg Schl. Wappenbuch Polskie odmiany herbu Czewoja vel Łzawa

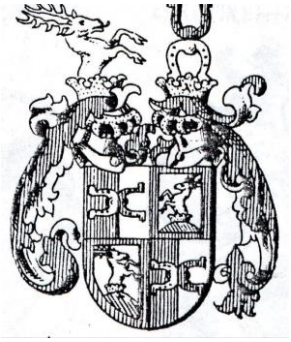

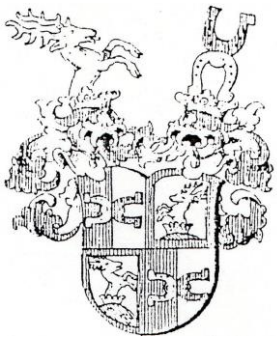

Herby baronowkie (dolnośląskie)

Jeden z najstarszych rodów górnośląskich herbu Czewoja vel Łzawa o odmiennych barwach (w Polsce tarcza błękitna, na Śląsku – czerwono - srebrna), wspólnego pochodzenia z Proskowskimi (zob.) z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln). Siedzibą rodową była Żyrowa (Zyrowa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).
Według legendy rodowej protoplasta obu rodów Radosz (Radossius) w VII wieku przybył w orszaku księcia Czecha z Chorwacji czy też Slawonii na teren Czech, gdzie ich siedzibą stał się zamek Bilin. Kilka wieków później Żelisław (Zelislaus) zwany Belina (Bilina), rycerz króla polskiego Bolesława Śmiałego, razem z nim uciekł na Węgry gdzie około 1083 roku przebywał na dworze króla Węgier – Władysława. Miał dwóch synów: Sobiesława (zm. ok. 1130 r.) – protoplastę rodu Proskowskich i Janusza (Janussius) (zm. ok. 1116 r.), który po śmierci ojca przeniósł się na Śląsk i był protoplastą rodu Zierowskich. O jakichś związkach z Węgrami może świadczyć często występujące pod koniec średniowieczą węgierskie imię – Stefan zamiast słowiańskiego – Szczepan.

W źródłach pojawiają się w pierwszej połowie XIV wieku: Klemens Swetopolkowic w 1312 roku występuje jako świadek w dokumencie księcia Bolesława I opolskiego a w 1324 roku (24.03.) – w dokumencie księcia Władysława bytomsko – kozielskiego. W tym samym czasie (w latach 1330 – 1335) syn Klemensa – Swentopolk był kanonikiem kolegiaty św. Krzyża w Opolu (Oppeln) i katedry wrocławskiej. Już w XIV wieku prawdopodobnie nastąpił podział na dwie linie: górnośląską i dolnośląską.

LINIA GÓRNOŚLĄSKA

W połowie XIV wieku Stefan z Żyrowej (Zyrowa), syn Swentopolka (brat Klemensa ?) był starostą ksiestwa strzeleckiego. Jego syn – Merbota (zm. po 15.02.1384 r.), w 1358 roku otrzymał za wierną służbę, od księcia Alberta strzeleckiego zamek w Droniowicach (Droniowitz) z majątkami: Droniowice (Droniowitz), Koszęcin (Koschentin), Boronów (Boronow), Kochanowice (Kochanowitz), Harbułtowice (Harbultowitz) i Cieszową (Czieschowa) koło Lublińca (Lublinitz). W dokumentach polskich występuje jako Merbota z Droniowic (zob.) (Droniowitz). W 1374 roku sprzedał Hentzkowi Czamborowi część swo-

ich majątków i razem z księciem Władysławem Opolczykiem pojawił się na Rusi Czerwonej gdzie w latach 1375 i 1376 był starostą ziemi przemyskiej. W latach 1378 – 1381 był starostą ziemi wieluńskiej a w 1382 roku starostą Opola (Oppeln) i Wielunia. W 1365 roku występuje w dokumentach Wratyslaw „de Zierowa". J. Sperka twierdzi, że Merbota z Droniowic (Droniowitz) a więc i wszyscy panowie z Żyrowej (Zyrowa) byli herbu Lis a Zierowscy herbu Czewoja posiadali tą miejscowość później (kiedy ?). Nie podaje jednak żadnych dowodów i nie wydaje się twierdzenie to prawdziwe, majątki Merboty w okolicy Lublińca (Lublinitz) Zierowscy dziedziczyli aż do XVI wieku i sprzedali je Kochtickim.

W XV wieku znani byli Janusz, Mikołaj, Piotr, Jan i Stefan. Janusz (Janussius) z Żyrowej (Zyrowa) w 1447 roku (7.08.) pożycza Janowi Choruli 60 grzywien. Mikołaj – marszałek dworu księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego, około 1450 roku kupił od Piotra z Suchej (Suchau) wieś Suchą (Suchau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Bracia Jan i Stefan około 1500 roku założyli dwie podlinie: z Żyrowej (Zyrowa) i ze Szczepanowic (Szczepanowitz). Później wydzieliła się również linia z Krowiarek (Polnisch Krawarn). W podliniach tych imiona powtarzały się i niejednokrotnie mylono ich z sobą.

Podlinia Jana z Żyrowej (Zyrowa).

Jan (zm. przed 1538 r.) w latach 1476 – 1537 był właścicielem Żyrowej (Zyrowa) i Krępnej (Krempa). Kilkakrotnie występuje jako świadek w dokumentach książąt opolskich. Prawdopodobnie żonaty był z N. Strzelą z Leśnicy (Leschnitz), jego córka Jadwiga nazywa wujkiem (ujec) Melchiora Strzelę z Leśnicy (Leschnitz). Miał córkę – Jadwigę, żonę Walentyna Czerwenskiego (Scheliha ?), który w 1538 roku zapisał jej cały swój majątek, oraz dwóch synów: Jerzego i Albrechta. Bracia podzielili się majątkiem ojca:
Młodszy – Albrecht otrzymał połowę Żyrowej (Zyrowa) i połowę Krępnej (Krempa), obydwie części oraz inny spadek po ojcu w 1538 roku sprzedał bratu i prawdopodobnie opuścił Śląsk.
Jerzy – w latach 1538 – 1561 starosta księstwa strzeleckiego, w 1562 roku sędzia ziemski księstwa opolsko – raciborskiego, kupił Porębę (Poremba), Suchodaniec (Suchodanietz) i Kotulin (Kottulin) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) oraz Proboszczowice (Proboschowitz) i Słupsko (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz). Posiadał również dom z ogrodem w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz) który w 1559 roku przekazał swojemu bratu – Walentynowi (? W podziale spadku po ojcu nie występuje – być może matka była dwukrotnie zamężna). Zmarł na zamku w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz) w 1567 roku. Żonaty z Małgorzatą (Marketa), córką Jana sen. Jordana ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau) starosty księstwa opolsko – raciborskiego, której w 1538 roku zapisał wiano w wysokości 400 guldenów węgierskich na Krępnie (Krempa), później dodał jeszcze 100 złotych, miał córkę – Zuzannę, żonę Piotra Strzeli (Chmielika) z Obrowca (Oberwitz), właściciela Suchej (Suchau) koło Strzelec

Opolskich (Gross Strehlitz), który w 1567 roku (29.04.) zapisał żonie wiano w wysokości 2 tysięcy talarów na Suchej (Suchau), oraz trzech synów: Daniela i Jerzego jun. oraz Jana – właściciela Półwsi (Halbendorf) koło Opola (Oppeln).
Daniel (zm.1591 r.) otrzymał w spadku część (drugą część miała podlinia z Półwsi, Halbendorf) Kotulina (Kottulin), Proboszczowice (Proboschowitz) i Słupsko (Slupsko). Miał dwie córki: Ludmiłę – trzecią żonę (x 1594 r.) Jerzego Jarotzkiego von Jarotschin właściciela Dobrodzienia (Guttentag) oraz Małgorzatę (Marketa) – żonę Jana von Beess-Wrchles z Olesna (Rosenberg).
Jerzy jun.(zm. 1590 r.) – brat Daniela, odziedziczył Żyrową (Zyrowa), Krępnę (Krempa), Porębę (Poremba) i Suchodaniec (Suchodanietz), w 1583 roku nabył Jasioną (Jeschona) i Oleszkę (Oleschka). Miał jedynego syna – Mikołaja (zm. 1620 r.) żonatego z Anną Strzelą ze Zdzieszowic (Deschowitz) – dzieci nie miał. Państwo Żyrową (Zyrowa) kupił ich bratanek – Melchior Zierowski z Półwsi (Halbendorf).
Jan (zm. przed 1583 r.) zwany starszym – syn Jerzego, mylony bardzo często z Janem jun. synem Stefana ze Szczepanowic (Szczepanowitz), w 1555 roku był starostą opolskim, a w latach 1573 – 1582 sędzią ziemskim ksiestwa opolsko – raciborskiego. W 1574 roku kupił od braci Gumprechtów Sławice (Slawitz) koło Opola (Oppeln). Posiadał również Bierkowice (Birkowitz) i pustą wieś Rospundy koło Sławic (Slawitz). Żonaty był dwukrotnie (Weltzel błędnie przypisuje mu żony Jana jun.): 1. (x przed 1538 r.) z Małgorzatą (Marketa), córką Melchiora Wilkowskiego z Półwsi (Halbendorf) którą miejscowość żona wniosła mu w posagu, 2. (x 1557 r.) z Aneżką, córką Władysława von Dobschuetza (Laslo Chorula), wdową po Janie Wilkowskim, miał syna Melchiora.
Melchior (zm. przed 1629 r.) – odziedziczył majątki w okolicy Opola (Oppeln), około 1596 roku kupił Krowiarki (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor) a następnie od swoich kuzynów państwo Żyrową (Zyrowa), które częściowo sprzedał: Porębę kupiła Anna Strzela ze Zdzieszowic (Deschowitz), wdowa po Mikołaju Zierowskim, Suchodaniec (Suchodanietz) kupił Baltazar (Balcer) Czornberg. Był ławnikiem sądu ziemskiego ksiestwa opolsko - raciborskiego, Bartosz Paprocki dedykował mu jeden rozdział Štambucha Slezskiego tytułując go sędzią: „K urozenemu a Statečnemu Panu Melicharowi Zirowskemu z Zirowy a na Poluwsy. Soudcy Zemskemu etc. A ke wssemu ginemu wzatnemu Rodu a Erbu Panůw z Zirowy. Mem welice laskawym Panům...”. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1583 r.) z Magdaleną von Kurtzbach, wdową po Wacławie Posadowskim, 2. (x ok. 1603 r.) z Ludmiłą Eufemią Lasotą ze Steblowa (Stoeblau) koło Koźla (Cosel) wdową po Kasprze Osorowskim która przez jakiś czas dzierżawiła Żyrową (Zyrowa).
Melchior prawdopodobnie miał kilku synów z których Jerzy Fryderyk (Fryderyk) w 1620 roku odziedziczył Żyrową (Zyrowa). Brał czynny udział w „rebelii” szlachty śląskiej i w 1629 roku został przez sąd cesarski skazany na dożywotnie więzienie a majątki zostały skonfiskowane. Jego czworo dzieci: Jerzy Fryderyk jun., Jan, Marianna i Małgorzata zostały pozbawione wszelkich praw i musiały

opuścić ksiestwo opolsko – raciborskie. Jerzy Fryderyk jun. po studiach miał rozpocząć karierę wojskową, więc sąd orzekł że utrzymaniem jego powinno zająć się wojsko, młodszemu – Janowi wypłacono z kasy cesarskiej tysiąc talarów, córki otrzymału po 500 talarów. Państwo żyrowskie kupił od kamery cesarskiej za 24 tysiące talarów Melchior Ferdynand von Gaschin.

W XVI, XVII i XVIII wieku na Górnym Śląsku w dokumentach występują jeszcze inni Zierowscy bezwątpienia należący do podlinii z Żyrowej (Zyrowa) których jednak związki trudno ustalić. W 1554 roku Fryderyk Zierowski był właścicielem Grzybowic (Pilzendorf) koło Gliwic (Gleiwitz), w 1580 roku miejscowość tą posiadał Stefan a w 1601 roku – Jan Zierowski.

Pod koniec XVI w. Zachariasz Żyrowski był właścicielem Jastrzębia (Habicht) koło Koźla (Cosel). W 1594 roku Henryk Paladius proboszcz brzeziński (nie wiadomo której) oskarżył go o nie płacenie dziesięciny swojemu kościołowi.
W 1565 roku (21.11.) zmarł w Szalonyi na Węgrzech Jan Zierowski, pochowany został w kościele pod wezwaniem N.M.P. w Szalonyi.
W 1574 roku (3.04.) zapadł wyrok sądu ziemskiego w sporze Heleny Zierowskiej, wdowy po Aswercie (Sewerynie) Czibulce (zob.) i jej dziećmi a poddanymi z Chróścic (Chrosczuetz) o napaść na jej majątek.
W 1621 roku w księdze podatków okręgu raciborskiego notowany był Jan Żyrowski - właściciel Górnych Smolic (?) które ok. 1621 roku kupił od Jerzego Rymultowskiego, jego matką była Anna Zofia Oderska; oraz Fryderyk – właściciel Oleszki (Oleschka) i Jasionej (Jeschona) koło Żyrowej (Zyrowa) a także w 1609 roku pan zastawny Suchodańca (Sucho-Danietz) koło Izbicka (Stubendorf) i Mikołaj - właściciel Żyrowej (Zyrowa).
W rebelii brał udział również Kasper Zierowski. W 1646 roku Półwieś była własnościa Melchiora (jun. – syna Melchiora ?). W 1636 roku właścicielem Rudnika (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor) był Jan Zierowski (syn Melchiora ?) – w tym roku sprzedał połowę Rudnika (Rudnik) Mateuszowi Charwatowi. Miał czworo dzieci: Esterę – żonę Wacława Pelki z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźla (Cosel), Judytę – dwukrotnie zamężną 1. drugą żonę Jana Wacława Starzinskiego z Bytkowa (Bittkow), 2. Wacława Abrahama von Skal, oraz synów Daniela i Henryka. Jego synowie – właściciele Kózek (Koske) koło Koźla (Cosel) sprzedali w 1664 roku folwark w Rudniku (Rudnik). Żoną któregoś z nich była Eleonora Izolda von Reiswitz.
W 1664 roku Daniel występuje jako właściciel Kózek (Koske), ciążył na nim duży dług niepłaconego podatku i groziła egzekucja majątku. W tym roku zwrócił się do sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego z prośbą o anulowanie długu gdyż majątek został całkowicie zrujnowany „ folwarki lasami zarosły i sporo lat upłynie zanim będzie można je odbudować”.

2. Podlinia Stefana ze Szczepanowic (Sczepanowitz)

Stefan (zm. przed 1538 r.) występujący w dokumentach również jako Szczepan – brat Jana z Żyrowej (Zyrowa), był właścicielem Szczepanowic (Sczepanowitz) koło Opola (Oppeln). W 1511 roku występuje jako starosta opolski. W tym samym roku (13.10.1511 r.) kupił od Jana z Kunowicz (Kaunitz) z Uherskiego Brodu wsie Zbicko (Zbitzko) i Sowczyce (Sofftschuetz) – nieistniejące wsie koło Opola (Oppeln). Miał synów: Jana, Piotra i Stefana jun. oraz córkę – Krystynę – żonę Gotarda von Schoff z Czyżowic (Zeiselwitz) koło Prudnika (Neustadt), który w 1538 roku zapisał jej wiano w wysokości 300 złotych węgierskich, zaś ona zrzekła się na rzecz męża wiana w wysokości 150 złotych, które zapisali jej bracia. Jan był właścicielem Półwsi (Halbendorf), razem z Piotrem w 1570 roku byli przedstawicielami okręgu opolskiego w sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego. W W XVI wieku nastąpił podział na kilka domów w księstwie niemodlińskim i w okręgu oleskim. Jednak z powodu powtarzających się stale imion i nielicznych informacji źródłowych, podział na domy nie jest możliwy.

Stefan Zyrowski pan zastawny Sokolnik (Sokollnik – obecnie część Dąbrowy, Dambrau k. Niemodlina, Falkenberg) w 1575 roku (28.01.) jako patron (opiekun) kościoła w Dąbrowie (Dambrau) skarży przed zwierzchnim sądem ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego arcydziekana opolskiego. W 1609 roku panem zastawnym Sokolnik (Sokollnik) był Konrad Zyrowski (syn, wnuk ?).

Jan jun.Zierowski ze Szczepanowic (Szczepanowitz) zwany też Szczepanowskim występuje jako brat Krystyny (?). Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Beess-Wrchles, 2. z Anną von Salawa z Radawia (Radau) koło Olesna (Rosenberg). Prawdopodobnie jest on identyczny z Janem Schierowskim – właścicielem Skorkowa (Skorkau) i Kniei (Kneja) koło Olesna (Rosenberg), które kupił w 1543 roku od Jerzego Skorkowskiego a w 1556 roku był starostą oleskim i lublinieckim.

Piotr i Stefan jun. w 1540 roku byli właścicielami majątków w księstwie niemodlińskim: Dąbrowy (Dambrau), Siedlisk (Schedliske) i Wronowa (Frohnau). Synem jednego z nich był Karol – w 1597 roku właściciel Dąbrowy (Dambrau).

Dom cieszyński.

W księstwie cieszyńskim Zierowscy pojawili się w drugiej połowie XVII wieku. Pawdopodobnie pochodzili z linii górnośląskiej. Andrzej von Zierowski występuje jako ewangelik w wykazach szlachty księstwa opolsko – raciborskiego w 1644 roku. On lub jego syn o tym samym imieniu w 1681 roku kupił Tošanovice (Toszonowice, Toschonowitz), później posiadał Tošanovice Horni (Toszonowice Górne, Ober Toschonowitz). Żonaty z Katarzyną Gurecką von Kornitz (zm. 23.03.1714 r.) miał syna – Jana Jerzego (zm. po 22.04.1722 r. – data spisania testamentu), który odziedziczył majątek ojca. Żonaty (x Cieszyn, Teschen 29.04.1716 r.) z Magdaleną, córką Fryderyka von Cardinal (Carnall).

Bratem Andrzeja prawdopodobnie był Henryk – właściciel Tošanovic Hornich (Taszonowice Górne, Ober Toschonowitz) i w 1688 roku Domaslavic (Domasłowice, Domaslowitz). Był zarządcą majątków Wilczków w księstwie cieszyńskim, którymi źle zarządzał i jego syn – Jan Jerzy (zm. po 1715 r.) w 1699 roku musiał za niego spłacać zobowiązania. Według Sinapiusa Jan Jerzy pochodził z linii dolnośląskiej, jest to nieprawda, był on ewangelikiem i został pochowany w Cieszynie w kościele ewangelickim..

LINIA DOLNOŚLĄSKA

W pierwszej połowie XIV wieku w dokumencie księcia Henryka VI wrocławskiego występuje w 1329 roku (10.03.) Jeschek Schirouski a w latach 1337 – 1357 Thommo Schirofski (ojciec i syn ?). Według T. Jurka miał być to przykład na wpływy języka polskiego we Wrocławiu (Breslau) (?). Prawdopodobnie przybyli do Wrocławia (Breslau) razem ze Swentopolkiem kanonikiem katedry wrocławskiej. O linii tej posiadamy bardzo mało informacji, pewne informacje pochodzą dopiero z końca XVI wieku. W przeciwieństwie do linii górnołąskiej, Zierowscy dolnoślascy byli katolikami, ściśle związanymi z wrocławskim dworem biskupim. Używali bardzo często nazwiska w formie „Schierowski”.
Pod koniec XVI wieku Jan Schierowski był sędzią dworskim biskupów wrocławskich a później marszałkiem dworu. W 1586 roku kupił Bily Potok (Weissbach), Dlouhą Ves (Langendorf), Maliřov, Vilemovice (Wilmsdorf) i Lisie Kąty (Fuchswinkel) w księstwie nyskim. Lisie Kąty (Fuchswinkel) w 1590 roku sprzedał Zedlitzom. Był żonaty z Marianną, córką Wacława Posadowskiego z Dobrodzienia (Guttentag). W tym samym czasie Mikołaj Schyrowski był członkiem rady biskupów wrocławskich i w 1600 roku starostą rezydencji biskupów Janski Vrch (Jahannesberg) w Javorniku (Jauernig). Herby obu znajdują się wśród fresków heraldycznych umieszczonych na sklepieniu kaplicy zamku biskupiego w Siestrzechowicach (Grunau) koło Nysy (Neisse).
Prawdopodobnie synem lub wnukiem jednego z nich był najwybitniejszy przedstawiciel tej linii – Jan Krzysztof „von Zierowa Zierowsky”. W młodości był paziem biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy, później – w 1663 roku jako dowódca 5-tysięcznego śląskiego oddziału brał udział w wyprawie węgierskiej, następnie był kanclerzem biskupa Sebastiana von Rostock. W 1684 roku (12.11.) uzyskał tytuł czeskiego barona ze zmianą herbu. W służbie cesarskiej był starostą okręgu Sobótki (Zobten), w 1687 roku – starostą księstwa legnickiego, ministrem – rezydentem Habsburgów na dworze króla polskiego oraz posłem do Moskwy. Posiadał Sidzinę (Hennersdorf) i Giełczyce (Geltendorf) w księstwie nyskim. W latach 1688 - 1693 odbudował zamek w Legnicy (Liegnitz) na którym umieścił tablice informujące o odbudowie. Zmarł na zawał serca w 1695 roku (14.04.), pochowany został w Sidzinie (Hennersdorf). W kościele znajdowało się epitafium z poetyckim wierszem o jego herbie. Miał dwie córki N.: jedna była żoną Jerzego von Schimonski, radcy rejencji legnickiej i rezyden-

ta cesarskiego na dworze polskim (po Zierowskim), druga – Maria Elżbieta była żoną (x 1693 r.) Łazarza Ambrożego bar. von Brunetti, kanclerza wyższego urzędu śląskiego, właściciela Malerzowic Wielkich (Gross Mahlendorf) w księstwie nyskim, oraz dwóch synów z których jeden zmarł w młodości, drugi syn – Jan Krzysztof jun. (zm. po 1710 r.) – radca wyższego urzędu śląskiego, który w 1688 roku (28.05.) również uzyskał tytuł czeskiego barona. Miał tylko córkę – N. – żonę Krzysztofa Leopolda hr. von Colonna-Fels. Wiąże się z nią historia rzekomo prawdziwa: była ona zakonnicą pod imieniem Marii Ludwiki w klasztorze św. Jakuba w Wiedniu (Wien), Franciszek Leopold wykradł ją z klasztoru co spowodowało konfiskatę przez cesarza jego majątków (edykt 11.08.1705 r.) i przekazanie w zarząd Albertowi hr. von Tenczin z Byciny (Bitschin) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz polecenie powrotu do klasztoru. W 1706 roku (4.02.) cesarz zwrócił majątki Colonnie.
Kuzynem Jana Krzysztofa jun. był Jan Wacław Zierowski von Zyrowa (zm. Nysa, Neisse 5.12.1718 r.) – prałat i scholastyk katedry wrocławskiej, w 1704 roku członek rady biskupów w Nysie (Neisse).

Źródła:

Sinapius t. II s. 497-498
Blażek t. I s. 124, t. IV s. 110
Pilnaček t. V s. 1438-1441
Schles. Wappenbuch... szp. 165
C.D.S. t. VI nr 4, 19, 67, 315, 385, t. XXXIII s. 43, 46, 47
Landbuecher Opp.-Rat. nr 38, 147, 174, 175, 202, 212, 215, 216, 240, 241, 245, 247, 257, 258, 314, 324, 329, 337
Zemska kniha... nr. 19, 27, 29, 39, 59, 60, 87, 97, 101, 102, 103, 104, 105, 130, 131, 132, 137, 140, 152
Księga testamentów – testament Jana Oderskiego rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
Sękowski R.: Posledni wule… Opole 2017 s. 150 (również w OBC).
Jurek T.: Obce rycerstwo… s. 160
Muecke E.: Die Familie von Zyrowa. (w:) Aus dem Chelmer Lande Jg 1932 nr. 5/6 s. 1-2
Paprocki B.: Štambuch Slezsky... Brno 1609 sygn ark Kkiii
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 33
WAP Wrocław – Księgi ziemskie księstwa opolsko – raciborskiego 1557 s. 208-210; Księga wyroków sądu ziemskiego księstwa opolsko raciborskiego s. 306-307.
Książnica Cieszyńska – Zbiory Szersznika rkp sygn. 15.DD III
Boehme: Diplomatische Beytraege zur Untersuchung der Schlesischen Rechte und geschichte. Bd I Berlin 1774 s. 57

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1985 s. 415
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 18, 28, 29, 30, 57, 72, 73,74, 75, 76, 78, 81, 82, 84, 85, 87, 101,103, 105, 107, 108
Sękowski R.: Udział rycerstwa śląskiego w rządach i kolonizacji Rusi Czerwonej przez Władysława Opolczyka – problemy genealogiczne i rozeznanie wstępne. (w:) Władysław Opolczyk jakiego nie znamy. Próba oceny w sześćsetlecie śmierci. (red.) A. Pobóg-Lenartowicz. Opole 2001 s. 115-135
Sperka J.: Otoczenie Władysława Opolczyka w latach 1370-1401. Katowice 2006 s. 287-291
Urzędnicy województwa ruskiego XIV-XVIII wieku. Spisy Wrocław 1987
Urzędnicy łęczyccy, sieradzcy i wieluńscy XIII-XV wieku. Spisy. Wrocław 1985
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 184, 246-247
Weltzel A.: Geschichte ders Ratiborer Archipresbyterates. Brelslau 1896 s. 267, 4562
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 11, 51, 53, 55
Weltzek A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 76, 116
Kniha obwinien s. 413 rkp AP Wr. Księstwo op. – racib. Sygn. 128
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Legendarne początki rodu.

Radosz (Radossius)
VII w.
przybywa z księciem Czechem
na teren Czech
|
Koszal
(Cossal)
ok. 750 r. – buduje zamek Bilin
ż. Bila – siostra Libuszy
|

Czcibor	Sudiprav	Stoimir
(Ctibogius)	(Sudipravius)	(Stogimirus)
wł. zamku Bila Voda	wł. zamku Pokratec	wł. zamku Bilin

|

Slavenc	Żelisław

(Slavencius)

(Zelislaus)
zwany Belina (Bilina)
rycerz króla polskiego
Bolesława Śmiałego
ucieka z nim na Węgry
ok. 1083 r. przebywa na dworze
króla Węgier Władysława
|

(Sobeslau)
Sobiesław
zm. ok. 1130 r.
|
Proskowscy

(Janussius)
Janusz
zm. ok. 1116 r.
|
Zierowscy

2. Linia górnośląska.
2a. Początki linii i podział na podlinie.

Świętopełk
(Swentopolk)
XIII/XIV w.
|

Klemens
zm. po 1324 r.
|
Świętopełk
zm. po 1335 r.
1330-1335 r. – kanonik
kolegiaty opolskiej
i katedry wrocławskiej

Stefan (?)
poł. XIV w. starosta
ks. strzeleckiego
|
Merbota
z Droniowic
zm. po 15.02.1384 r.
1358 r. – wł. Droniowic,
Koszęcina, Boronowa, Kochanowic,
Harbułtowic i Cieszowej
1375-1376 r. – starosta Ziemi Przemyskiej
na Rusi Czerwonej
1378-1381 r. – starosta Ziemi Wieluńskiej
1382 r. – starosta Opola i Wielunia

XV wiek

Janusz
(Johann)
zm. po 1447 r.

Mikołaj
(Nicol)
marszałek
dworu
ks. Bernarda
niemodlińskiego
i strzeleckiego
ok. 1450 r. – kup.
Suchą

Piotr

Jan
(Hans)
|
podlinia
z Żyrowej

Stefan
|
podlinia
ze
Szczepanowic

2b. Podlinia Jana z Żyrowej.

Jan z Żyrowej
(Hans)
zm. przed 1538 r.
1476-1537 r. wł. Żyrowej
i Krępnej
ż. N. v. Strzela (?)
|

Jerzy	Albrecht	Jadwiga
zm. Strzelce Op. 1567 r.	1538 r.sprzed. bratu spadek po ojcu	zm. po 1538 r. m. Walenty Czerwenski (Scheliha)
1538-1561 r. starosta ks. strzeleckiego 1562 r. – sędzia ziemski ks. opolsko-raciborskiego kup. Porębę, Suchodaniec, Kotulin, Proboszczowice i Słupsko wł. domu z ogrodem w Strzelcach Op. ż. Małgorzata (Marketa) Jordan ze Starego Paczkowa		
|		

Daniel	Jerzy jun.	Jan	Zuzanna
zm. 1591 r. wł. cz. Kotulina, Proboszczowic i Słupska	zm. 1590 r. wł. Żyrowej, Krępnej, Poręby	zwany starszym zm. przed 1583 r. 1555 r. – starosta opolski	zm. po 1567 r. m. Piotr Strzela z Obrowca wł. Suchej
|	1583 r. – kup. Jasioną i Oleszkę	1573-1582 r. - sędzia ziemski ks. opolsko-raciborskiego	
córki: a) Ludmiła m. (1594 r.) Jerzy Jarotzki v. Jarotschin wł. Dobrodzienia b) Małgorzata (Marketa) m. Jan v. Beess-Wrchles z Olesna	| Mikołaj zm. 1620 r. ż. Anna Strzela ze Zdzieszowic	1574 r. – kup. Sławice wł. Bierkowic i Rospundy ż. 1. (x przd 1538 r.) Małgorzata (Marketa) Wilkowska z Półwsi 2. (x 1557 r.) Aneżka v. Dobschuetz 1o voto Wilkowska	
		|	
		Melchior zm. przed 1629 r. wł. Półwsi k. Opola ławnik sądu ziemskiego ks. opolsko-raciborskiego ok. 1596 r. – kup. Krowiarki, i państwo Żyrowa	

ż. 1. (x 1583 r.) Magdalena
v. Kurtzbach
1o voto Posadowska
2. (x ok. 1603 r.) Ludmiła
Eufemia Lasota ze Steblowa
1o voto Osorowska
|

Jerzy Fryderyk — kilku synów N.
1629 r. – skazany na dożywotnie więzienie – maj. skonfiskowany kup. Melchior Ferdynand v. Gaschin
|

Jerzy Fyderyk jun. — Jan — córki:
a) Mariannna
b) Małgorzata

pozbawieni szlachectwa opuścili Śląsk.

2c. Podlinia Stefana ze Szczepanowic.

Stefan (Szczepan)
brat Jana z Żyrowej
zm. przed 1538 r.
wł. Szczepanowic
1511 r. – starosta opolski
1511 r. – kup. Zbicko i Sowczyce
|

Jan — wł. Półwsi przedst. szlachty opolskiej
|
Jan jun. Szczepanowski wł. Skorkowa, i Kniei
1556 r. - starosta oleski i lubliniecki
ż. 1. Elżbieta v. Beess-Wrchles
2. Anna v. Salawa z Radawia

Piotr — wł. maj. 1540 r. –wł. majątków w ks. niemodlińskim: Dąbrowy, Siedlisk i Wronowa
?
Karol 1597 r. wł. Dąbrowy
|
Konrad 1609 r. – wł. Sokolnik

Stefan jun. — wł. Sokolnik

Krystyna — m. Gotard v. Schoff z Czyżowic

3. Linia dolnośląska.

Pocz. XIV w. – Swantopolk Schirofski
kanonik katedry wrocławskiej

1329 (10.03.) r. – Jeschek Schirouski
1337 – 1357 r. Thommo Schirofski
na dworze ks. Henryka VI wrocławskiego

Jan Schierowski
kon. XVI w.
sędzia dworski biskupów wrocławskich,
marszałek dworu biskupiego
1586 r. – kup. Bily Potok, Dlouha Ves,
Maliřov, Vilemovice I Lisie Kąty
ż. Marianna Posadowska z Dobrodzienia

Mikołaj Schyrowski
czł. rady biskupiej
1600 r. – starosta rezydencji biskupiej
Jansky Vrch

Jan Krzysztof v. Zierowa Zierowski
zm. Sidzina 14.04.165 r.
wł. Sidziny i Giełczyc
paź biskupa Karola Ferdynanda Wazy
1663 r. – dowódca oddziału śląskiego
w wyprawie węgierskiej,
kanclerz biskupa Sebastiana v. Rostock,
1684 r. – baron,
1687 r. starosta ks. legnickiego,
poseł-rezydent na dworze króla polskiego,
poseł do Moskwy,

ZIETEN

Herby hrabiowskie z 1817 r. linii czarnej

Ród szlachecki ze Starej Marchii, siedzibą była miejscowość o tej samej nazwie koło Kremmen, znany od początków XIV wieku: około 1300 roku w dokumentach katedry w Brandenburgu występuje Jakub von Zieten. W XV wieku ród podzielił się na dwie linie: czerwoną i czarną.
Feldmarszałek wojsk pruskich, Jan Ernest Karol von Zieten z czarnej linii był w XIX wieku właścicielem Strugi (Adelsbach) koło Wałbrzycha (Waldenburg) i Dechtova w Marchii. W 1817 roku (3.09.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego. Jego syn - Joachim, rycerz zakonu kawalerów maltańskich, w 1870 roku kupił od spadkobierców Karola von Rother, majątek Jarnołtówek (Arnolsdorf) w powiecie nyskim.

Źródła:

Krane s. 156
Dorst t. I s. 38
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 536-537

ZIGAN
zob.

CZIGAN

ZIGOTA
zob.

ZEGOTA

ZIMA
zob.
ZEMA

ZIMA
zob.
ZYMA

ZIMMERMANN

Ród znany na Śląsku od XVI wieku. W herbie posiadali tarczę dzieloną w pas, górna połowa błękitna z żółtym koronowanym lwem, dolna połową złota, bez figury heraldycznej. W klejnocie, nad hełmem trzy pióra: błękitne, złote i czerwone. Labry złoto – błękitne.
Początkowo mieli posiadać majątki w okolicy Lwówka (Lemberg, Loewenberg) i Bolesławca (Bunzlau) m. in. Iwiny (Mittlau).
Wawrzyniec (Laurentius) Zimmermann „Praeceptor capelle zu Hl. Frauen" – wikary parafii we Wrocławiu (Breslau) zmarł w 1536 roku (29.10.) i został pochowany pod małym chórem w kolegiacie św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau).W pierwszej połowie XVII wieku N. von Zimmermann właściciel Środkowych Trzebnic (Mittel Sebnitz), żonaty z N. von Rothkirch miał syna – Krzysztofa Adama, żonatego z Marią Magdaleną von Niebelschuetz, miał dwoje dzieci: Elżbietę (ur. 1690 – zm. 1.05.1697 r.) i Krzysztofa Fryderyk (ur. 27.11.1699 – zm. 23.02.1706 r.)
W pierwszej połowie XVIII wieku Jerzy Rudolf von Zimmermann był właścicielem Pawłowic Małych (Pahlowitz) koło Legnicy (Liegnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. Zofią Magdaleną von Diebitsch. Z drugą żoną miał córkę – Krystynę Fryderykę (ur. 17.07.1756 – zm. 25.06.1818 r.), drugą żonę Chrystiana Filipa von Reibnitz.
W XIX wieku Kurt von Zimmermann (zm. Okunin, Langmeil 18.09.1900 r.) – właściciel Okunina (Langmeil) koło Świebodzina (Schwiebus) był żonaty z Klarą (ur. Wieża k. Lubania, Wiesa b. Lauban 5.03.1845 r.). córką Walerego von Matuschka

Źródła:

Sinapius t. II s. 1139
Zedlitz t. IV s. 376

(z)ZIMNEJ WODY
zob.

FOGLAR

ZINDALSKI

zob.

WELAND

ZINNENBURG
(ZINN von ZINNENBURG)

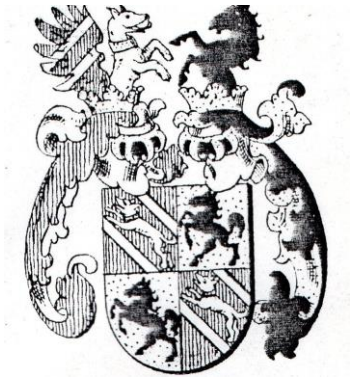

Herb szlachecki z 1537 r.
von Zinn

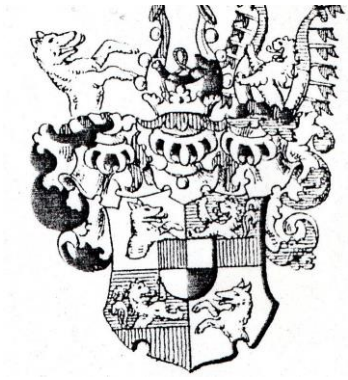

Herb rycerski z 1584 r.
Zinn von Zinnenburg

W 1537 roku (10.11.) nobilitowani zostali przez arcybiskupa Trientu bracia Antoni, Jan i Mikołaj de Zinnis. Nobilitacja zatwierdzona została w 1560 roku (30.09.) przez cesarza Ferdynanda I. W 1584 roku (31.12.) zostali wpisani przez cesarza Rudolfa II w stan rycerski ze zmianą herbu i predykatem „von Zinnenburg" bracia: Jan, Antoni, Piotr i Jakub. Potomstwo używało tylko predykatu.

Jakub w 1631 roku uzyskał inkolat czeski. Jego syn – Jan Zygmunt von Zinnenburg, rotmistrz wojsk cesarskich, osiadł na Śląsku i kupił Lipową (Deutsch Leippe) koło Grodkowa (Grottkau) w księstwie nyskim. Po kilku latach sprzedał majątek bar. von Biedermann a kupił Gronowice (Grunowitz) i Skorków (Skorkau) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1686 r.) z N. von Kirstein, 2. z Barbarą Elżbietą bar. von Hohenhausen und Hochhaus. Miał trzy córki i dwóch synów:

1. Leopoldynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Jakubem von Maubeuge, 2. z Ferdynandem von Naefe.
2. Jana Antoniego – kanonika katedry wrocławskiej.
3. Franciszka Maksymiliana – żonatego z Barbarą von Wyplar z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg).
4. Karolinę – zakonnicę w Nysie (Neisse).
5. Eleonorę.

Synowie Franciszka Maksymiliana – oficerowie wojsk cesarskich, sprzedali majątki i osiedli w Austrii, gdzie ich potomkowie otrzymali tytuły baronów.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1139-1140
Blażek t. II s. 149
Pilnaček t. V s. 1438

ZINZENDORF
(ZINZENDORF und POTTENDORF)

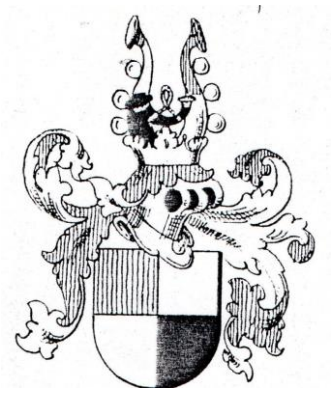

Herb rodowy

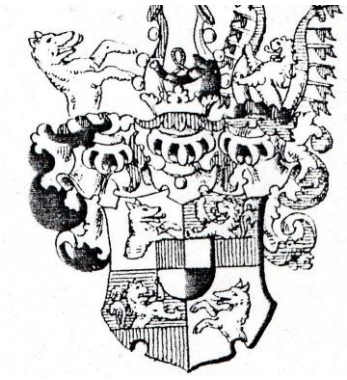

Herb baronowski

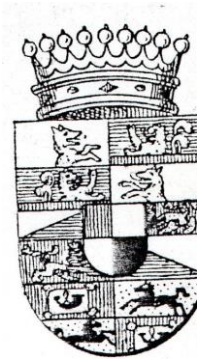

Herb hrabiowski

Herb baronów Rzeszy

Stary baronowski i hrabiowski ród austriacki znany od XIII wieku, bardzo często mylony z rodem także austriackim o podobnym nazwisku – Sinzendorf. Siedzibą rodową był Pottendorf w Dolnej Austrii.W okresie rekatolizacji część rodu przeniosła się na teren Saksonii. W XVII wieku dzielili się na liczne linie, m.in.: Alberta, Jerzego Hermanna i Otto Henryka. Ród wymarł na Janie Karolu hr. von Zinzendorf, ministrze dworu cesarskiego, który w 1811 roku przekazał wszystkie swoje majątki prawnukowi – Henrykowi Augustowi hr. von. Baudiss.
Na Śląku poosiadał majątki prawnuk Jerzego Hermanna – Franciszek Ludwik Reichgr. von Zinzendorf und Pottendorf, dziedziczny nadłowczy Austrii, tajny radca dworu cesarskiego, właściciel Wasserburg w Dolnej Austrii. Posiadał on Kulin (Keulendorf) i Borzygniew (Borganie) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) oraz od 1721 roku państwo Zabor (Saabor) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Żonaty z Anną Katarzyną bar. Fuerst und Kupferberg, wdową po N. hr. von Braida, nie miał potomstwa i majątki odziedziczył jego brat – generał wojsk cesarskich Ferdynand hr. von Zinzendorf und Pottendorf. Później majątki zostały sprzedane.

Źródła:

Sinapius t. II s. 290-293
Blażek t. II s. 149-150

TABLICE GENEALOGIZNE

Linia Jerzego Hermanna

Jerzy Hermann v. Zinzendorf u. Pottendorf
komornik cesarski
ż. Sabina Reichsgr. von Solms
|

Jan Wilhelm
ż. 1. N. bar. v. Gienger

Ferdynand
komornik cesarski

2. N. bar. v. Churland ż. 1. Euzebia v. Auersperg
2. Aurora Elżbieta bar. v. Herberstein
3. Rebeka Regina bar. v. Gienger

|

Franciszek Ludwik dziedziczny nadłowczy Austrii tajny radca dworu cesarskiego wł. Wasserburg, Kulina, Borzygniewa i Zaboru	Ferdynand generał wojsk cesarskich odziedziczył majatki po bracie	córki: a) Sabina – zakonnica b) Dorota m. Jan Henryk Rechsgr. von Nimptsch z Olszan, starosta ks. głogowskiego c) N. m. Silbert hr. v. Heister, generał wojsk cesarskich. d) Katarzyna Elżbieta m. (x 1683 r.) Jan Weikhart hr. v. Herberstein

ZINZENDORF

zob.

SINZENDORF

ZIPFER

W 1606 roku (29.11.) szlachectwo Rzeszy otrzymali bracia Krzysztof i Jan Zipfer ze Śląska. Krzysztof przez 14 lat był pułkownikiem prowiantowym w czasie wojny na Węgrzech.

Źródła:
Blażek t. I s. 124

ZIPTKE

W kościele św. Wojciecha we Wrocławiu (Breslau) znajdowało się epitafium z inskrypcją: „1416 obiit strenus Miles Domin. Ziptke Heres in Rosenthal (Mirosławiczki ?) feria 6 post Matthei". Nic nie wiadomo o tym rodzie.

Źródła:
Sinapius t. II s.1140

ZIRCHAU
(ZIRCH, ZUERCH)

Ród znany od XVI wieku z księstwa świdnicko –jaworskiego, legnickiego i nyskiego. W XVI wieku byli znani dwaj bracia Jan i Krzysztof. Jan – właściciel Ratajna (Panthenau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), w 1556 roku był starostą księstwa wołowskiego. Prawdopodobnie nie miał synów, Ratajno (Panthenau) odziedziczyli potomkowie Krzysztofa.
Krzysztof (ur. 1512 – zm. 9.09.1576 r.) – żonaty z N. von Gfug, miał syna Zygmunta (ur. 1540 – zm. 1576 r.), właściciela Ratajna (Panthenau) żonatego z N. von Zedlitz z Maciejowej (Maiwaldau). Jego syn – Krzysztof von Zuerch, odziedziczył po ojcu tą miejscowość, był żonaty dwukrotnie: 1. (x 1594 r.) z Heleną von Schindel (zm. 6.04.1594 r.), 2. z N. von Bibran , z drugą żoną miał dwóch synów zmarłych w dzieciństwie: Konrada (ur. 1601 r.) i Krzysztofa (ur. 1603 r.).

Źródła:
Sinapius t. I s. 1082-1083
Blażek t. III s. 68

ZIRN

zob.

TSCHIRN

ZIRNSDORF

Nieznany na Śląsku ród. W 1706 roku N. von Zirnsdorf zmarł w Moskwie w rosyjskiej służbie wojskowej. Wdowa – N. von Dombnig, prawdopodobnie córka Baltazara Albrechta z Rakowa (Raake) z synem i córką mieszkała w księstwie oleśnickim.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1141

ZIROWSKI

zob.

ZIEROWSKI

ZLABY

zob.

MAGNIS

ZMESKAL
(SCHMESKAL von DOMANOWITZ, SMESKAL, ZMIESKAL, ZMEŠKAL z DOMANOVIC)

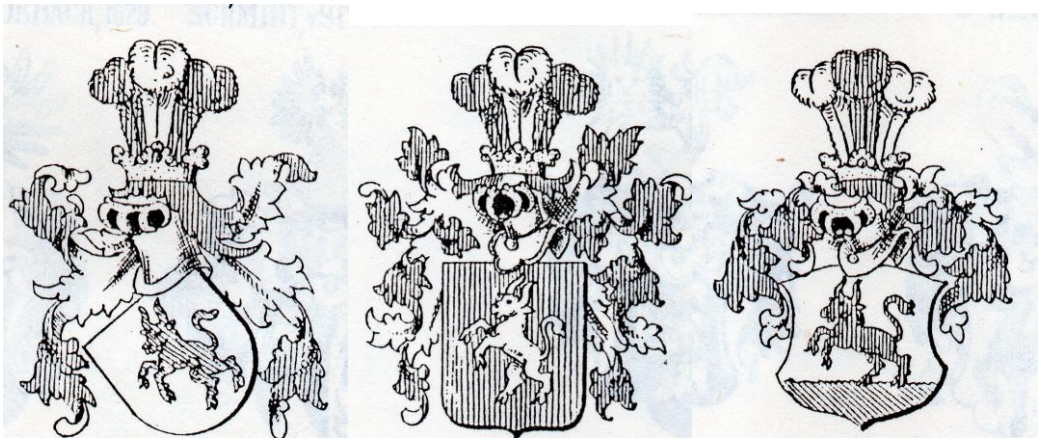

Herby rodowe wg Blażka

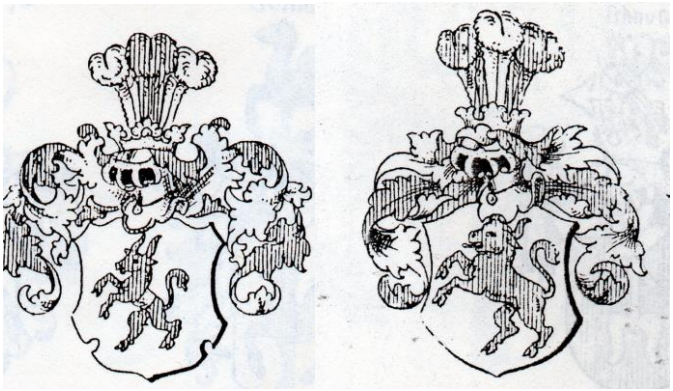

Herby rodowe wg Blązka

Herb rodowy
wg Pilnačka

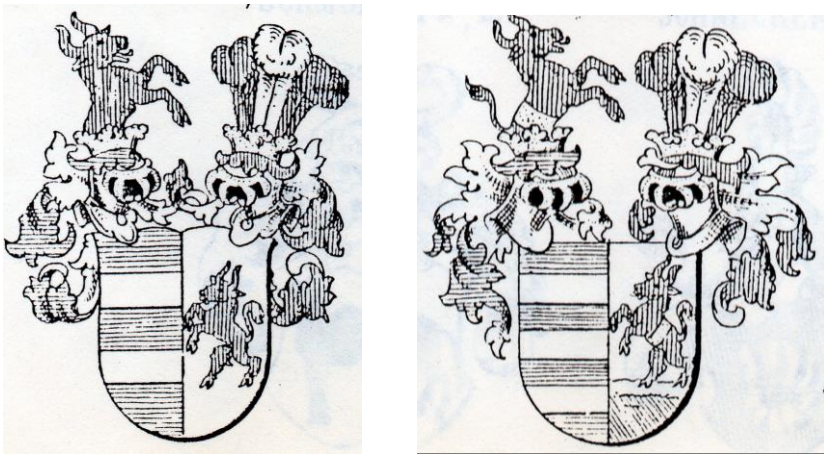

Herby baronowskie wg Blażka

Polski herb Bawół

Stara szlachta górnośląska pochodząca z księstwa raciborskiego i posiadająca herb Wezemborg (Bawół) wspólny z rodem Aulocków (zob.) oraz Baruthów (zob.) oraz herbem Dolnych Łużyc.. W wiekach późniejszych podawali jako swoją siedzibę rodową niezidentyfikowane Domanowice (Domanowitz). Znani głównie z księstwa opolsko – raciborskiego, z okolicy Bytomia (Beuthen), linia hrabiowska osiadła na Morawach i w Czechach. Znani również z Górnych Węgier (Słowacja- okolice Orawy) gdzie osiedli około 1550 roku i używali nazwiska „Zmeskal Domanoveczi et Lestine".

W dokumentach występują od pierwszej połowy XVI wieku: w 1513 r. (1.04.) Girzik z Miesskala z Domanowicz (ur. ok. 1480 - zm. przed 1538 r.) występuje jako świadek w dokumencie sprzedaży okręgu kozielskiego ks. Janowi II Dobremu opolskiemu. Posiadał majątki: Brzezinkę (Brzezinka) i Zdzierdz (Zdzierz) koło Gliwic (Gleiwitz), Skrzydłowice (Skrzidlowitz), Dralin (Dralin), i Gwoździany (Gwosdzian) koło Lublińca (Lublinitz). Żonaty z Barbarą N. miał dzieci: Zofię – żonę (x 1538 r.) Jana Boye Skrzydlowskiego (Krzydlowski), który w 1538 roku zapisał jej na swoich majątkach wiano w wysokości 200 guldenów, oraz synów: Henryka i Wacława.

Henryk – w 1532 roku występuje w księgach ziemskich opolsko –raciborskich jako pełnomocnik Piotra Kozłowskiego. W 1538 roku odziedziczył po matce Brzezinkę (Brzezinka) i Zdzierdz (Zdzierz). W 1528 r. był deputowanym stanów śląskich we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Magdaleną, córką Mikołaja Kozłowskiego, miał synów: Piotra, Walentyna i Mikołaja.

1. Piotr (zm. ok. 1603 r.) posiadał Brzezinkę (Brzezinka), Zdzierdz (Zdzierz) i Ligotę (Ellguth), w 1602 r. kupił Rzeczyce (Rzetzitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z Małgorzatą (zm. 1571 r.), córką Henryka von Larisch, 2. (x przed 1581 r.) z Justyną Kamencową, miał synów – Piotra jun. i Jerzego.
   a) Piotr jun. (ur. 1585 - zm. 28.05.1653 r.) posiadał majątek w Brzezince (Brzezinka) i w Gąsiorowicach (Gonschiorowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1626 roku był pełnomocnikiem – wykonawcą testamentu Krystyny Buchtowny, wdowy po Adamie Frankenbergu z Proślic (Proschlitz) właścicielu Gorzowa (Landsberg) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty dwukrotnie: 1. z Zuzanną von Holly (zm. 26.07.1644 r.), która w 1644 r. uciekła przed wojną i zarazą do Strzyżowic w Polsce i tam zmarła, 2. z Ewą von Reiswitz (zm. 29.02.1652 r.). Miał trzech synów:

      Piotra Ferdynanda, Jerzego Fryderyka i Henryka Franciszka, który w latach 1681-1687 posiadał majątek w Brzezince (Brzezinka) i zmarł nieżonaty.

      Piotr Ferdynand (ur. 1616 lub 1623 r. – zm. 1674 r.), żonaty z Heleną von Wachtel-Clema pozostawił nieletnie dzieci, m. in. Ferdynanda Franciszka, których prawnymi opiekunami byli Abraham Wypler, Henryk Ludwik von Zmeskal i Helena von Wachtel-Clema.

      Jerzy Fryderyk (zm. w Przyszówce, (Pschyschowka 17.01.1658 r.)

miał majątek w Gąsiorowicach (Gonschiorowitz).

b) Jerzy (zm. 31.01.1656 r.), miał majątek w Ciochowicach (Ciochowitz) koło Toszka (Tost). Był żonaty z Marianną Golkowską.

2. Walentyn (zm. 1585 r.) był właścicielem działu w Zdzierdzu (Zdzierz). Żonaty był z Katarzyną Urbanowską, której w 1567 roku zapisał wiano.
3. Mikołaj w 1586 r. miał dział w Naczęsławicach (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel), w Brzezince (Brzezinka) i Zdzierdzu (Zdzierz).

W 1679 roku właścicielem Brzezinki (Brzezinka) był Karol Zmeskal – w 1719 roku sprzedał ją Krzysztofowi Henrykowi Pelce z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźla (Cosel).

Wacław – brat Henryka, był założycielem drugiej linii rodu. Prawdopodobnie jego synem był Mikołaj, który w 1593 r. kupił od Jerzego von Larisch Trawniki (Trawnig) i Naczęsławice (Gross Nimsdorf). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Katarzyną von Larisch, 2. z Dorotą von Scheliha. Z pierwszą żoną miał dwie córki: Annę i Magdalenę, również miał dzieci z drugą żoną.

W 1621 roku właścicielem Trawników (Trawnig) był Wacław (jun. ?) zaś Naczęsławic (Gross Nimsdorf) – Henryk Zmeskal. W tym samym roku Ewa Warkotsch, wdowa po N. Zmeskal posiadała Grodzisko (Groetsch) i majątek w Trawnikach (Trawnig) koło Koźla (Cosel). W 1627 roku Barbara Holly była żoną N. Zmeskala.

W XVII wieku, licznie rozrodzeni, w większości należeli do drobnej szlachty okolicy Bytomia (Beuthen) i Koźla (Cosel), którą trudno jest uporządkować. Ewa Zmeskal von Domanowitz była żoną Bernarda Lichnowskiego z Woszczyc (Wostic), zmarła ok. 1637 roku, płyta nagrobna zachowała się w Neplachovicach (Neplachowitz). Jerzy – był właścicielem Ptakowic (Ptakowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), w 1637 r. (16.07.) dokonał zapisu na rzecz minorytów opolskich. W zamku Trzebinii (Kunzendorf) koło Prudnika (Neustadt) znajdowały się portrety z 1639 roku N. Zmeskala i jego żony – Kottulinskiej. W 1633 roku właścicielem Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel) był Henryk Zmeskal. W jego majątku zmarła na dżumę będąca w podróży Helena Pange.

W tym samym roku sporządziła testament w Twardawie (Twardawa) koło Koźla (Cosel) Magdalena ze Zmeskalów Twardawa (zm. przed 18.02.1639 r.). Była córką Wacława Zmeskala – właściciela Trawnik i Naczęsławic koło Koźla, żoną nieżyjącego już Jerzego Twardawy – właściciela Twardawy. Świadkami testamentu byli: Jan Jerzy Zmeskal – właściciel Naczęsławic, Krzysztof Zmeskal – właściciel Grodziska koło Koźla i Wacław Zmeskal - właściciel Trawnik. W 1644 roku w księstwie opolsko – raciborskim posiadało majątki pięciu przedstawicieli rodu: ewangelicy – Henryk, Krzysztof Henryk, Jerzy i Joachim oraz katolik – Piotr.

W 1696 roku Gottlieb Bohuslav (?) Zmeskal von Domanowitz w Kamieniu (Stein – który ?) wziął ślub z Henryką von Worbs, zmarł w 1735 roku w Budziszynie (Bautzen) na Górnych Łużycach. W 1697 roku Anna Poliksena była żoną

Franciszka Leopolda Pelhrzima z Třankovic. W 1702 roku Jan Karol Zmieszkal de Wrzeszczyce (?) w księgach parafialnych bytomskich występuje w 1702 roku jako ojciec chrzestny Karola Wilhelma Mitrowskiego, matką chrzestną była Regina Zmieszkal. W 1761 roku Franciszek Zmeskal wraz z żoną Józefą von Kloch sprzedał majątek w Brynku (Brynek) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). W 1746 roku Jerzy Franciszek von Smeskal, zaqrządca lasów biskupstwa wrocławskiego i właściciel Poniszowic (Ponischowic), Niewieszy (Niewiesche) i Niekarmi (Niekarm), ufundował w kościele w Brzezince (Brzezinka) epitafium przodków swoich i żony – Teresy, córki Jana Jerzego von Medern. Około 1764 roku, żona – prawdopodobnie już wdowa, odkupiła Brzezinkę.
W początkach XVIII wieku Jerzy Fryderyk von Schmeskal był właścicielem Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Koźla (Cosel). Prawdopodobnie była to inna linia rodu – potomków Wacława. Miejscowość ta należała do tej linii aż do XIX w. W 1716 roku (1.10.) Henryk Józef (wg Pilnačka – Henryk Joachim Józef) bar. von Smeskal und Domanowitz (zm. przed 1787 r.) otrzymał tytuł hrabiowski. Kiedy otrzymał tytuł barona – nie wiadomo. Był właścicielem Nowej Cerekwi (Deutsch Neukirch) i Zubrzyc (Sauerwitz) w powiecie głubczyckim. Potomstwa nie posiadał i wdowa po nim w 1787 roku przekazała majątek bar. Wengerskim.
Ród znany również w księstwie cieszyńskim jeszcze w XIX w.
Na Słowacji osiedli około 1550 roku. Jedna linia przeniosła się do Saksonii i na Górne Łużyce: w 1730 roku posiadali Jessnitz koło Budziszyna (Bautzen) i Sohr-Neundorf koło Goerlitz (Zgorzelec). Przyjęli tam nazwisko „Schmiskall”. Karol Joachim von Schmiskall w 1733 roku był kapitanem wojsk saskich.

Źródła:
Sinapius T. II s. 215-216
Blażek T. I s. 96; T. IV s. 75
Pilnaček T. V s. 1442-1444
Doerr s. 200
Landbuecher Opp.-Rat. nr 123, 191, 192, 206, 220
Zemska kniha... nr 2, 21, 76, 77, 91, 109
C.D.S. T. VI nr 486
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148
Księga testamentów – testamenty: Krystyny Buchtowny, Joachima Nossa, Heleny Pange, Magdaleny Twardawowej rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43
Sękowski R.: Posledni wule.. Opole 2017 (również w OBC) s. 55-58, 145-149, 162-164, 194-196.

TABLICE GENEALOGICZNE.

(Wobec niepełnych i szczątkowych informacji tablice te należy traktować jako informacyjne, mogące zawierać nieścisłości).

Girzik z Miesskala z Domanowicz
ur. ok. 1480 – zm. przed 1538 r.
św. sprzedaży okr. kozielskiego
ks. Janowi II opolskiemu
wł. Brzezinki, Zdzierdza, Skrzydłowic,
Dralina i Gwoździan
ż. Barbara N.
|

Henryk	Wacław	Zofia
1528 r. – deputowany do sejmu krajowego we Wrocławiu 1538 r. – wł. Brzezinki i Zdzierdza ż. Magdalena Kozłowska z Kozłowa	Mikołaj 1539 r. – kup. Trawniki i Naczęsławice ż. 1. Katarzyna v. Larisch z Naczęsławic 2. Dorota Scheliha	m. (x 1538 r.) Jan Boye Skrzydlowski (Krzidlowski)

Piotr zm. ok.1603 r. wł. Brzezinki, Zdzierdza

Walentyn zm. 1585 r. wł. działu w Zdzierdzu

Mikołaj 1586 r. - wł. działów w Zdzierdzu, Brzezince i Naczęsławicach

N. (Wacław jun?) wł. Trawnik

Henryk wł. Naczęsławic

córki: a) Anna b) Magdalena

ZMIESKAL
zob.
ZMESKAL

ZMYSLOWSKI

Herb wg Blażka

Polski herb Świnka

Mało znany górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Świnka. Posiadali Ciecierzyn (Nerudorf) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:
Blażek t. III s. 158
Pilnaček t. V s. 1444

ZNIEGOVSKY
(ZNIEGOVSKY von KORKYN und CHOLOWITZ, ZNIOVSK z KORKYNIE)

Szlachta słowacka osiadła na Morawach. W 1628 roku (17.02.) Michał Bogusław Zniegovsky został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Korkyn und Cholowitz”. W latach 1650 – 1654 posiadał lenno Štablovice (Stablowitz) w księstwie opawswkim. Jego potomstwo używało nazwiska w formie „Zniovsky z Korkynie”.

Źródła:

Blażek t. IV s. 110-111
Pilnaček t. V s. 1451
Doerr s. 92

ZNIOVSKI
zob.

ZNIEGOVSKY

ZOBEL
(ZOBEL von GIEBELSTADT)

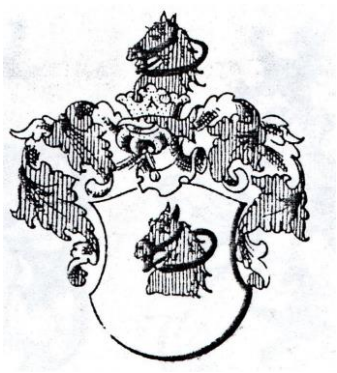

Herb wg Blażka

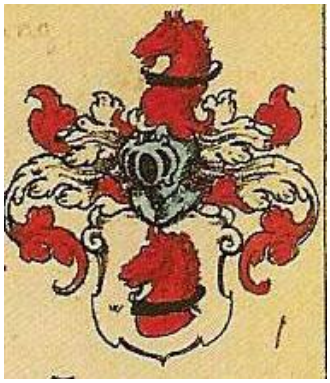

herb linii frankońskiej

Bardzo stary ród frankoński znany od pierwszej połowy XII wieku: w 1137 roku Fryderyk von Zobel notowany był w księgach turniejowych w Ingelheim. W 1558 roku Melchior von Zobel był biskupem w Wuerzburgu a w latach 1577 – 1580 Jan Jerzy – biskupem w Bambergu. W1818 roku (1.10.) uzyskali tytuł bawarskich baronów.

Na Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawiali się przelotnie w cesarskiej służbie wojskowej w pierwszej połowie XVII wieku.W księstwie cieszyńskim w XIX wieku Henryk Jerzy August bar. Zobel von Giebelstadt (ur. 1802 – zm. 1875 r.), major armii austriackiej posiadał państwo Grodziec (Grodzietz) koło Skoczowa (Skotschau), które jego córka – Annalore wniosła w wianie hr. Zamoyskiemu.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1141-1142
Blażek t. IV s. 111

ZOBELTITZ
zob.
ZABELTITZ

ZOELTSCHEN
zob.
KNORR

ZOFFELN
(ZOFFEL, ZOFFELN und LICHTENKRON)

Herb szlachecki z 1698 r.
v. Zoffel

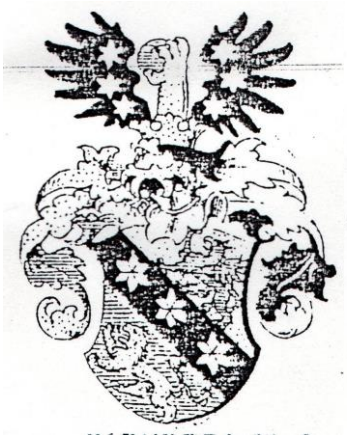

Herb rycerski
v. Zoffeln

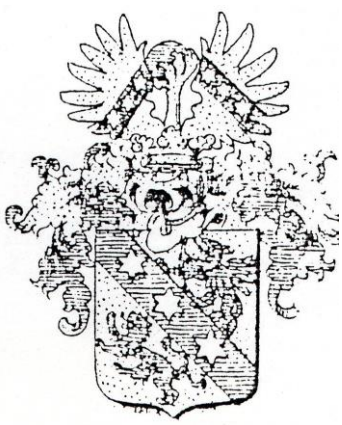

Herb rycerski z 1726 r.
v. Zoffeln u. Lichtenkron

W 1698 roku (20.02.) szlachectwo czeskie otrzymał Jan Jerzy Ferdynand Zoeffel będący przez 18 lat w służbie książąt von Lichtenstein, w 1726 roku (18.05.) Antoni Ignacy został wpisany w czeski stan rycerski ze zmianą nazwiska na „Zoffeln" i predykatem „und Lichtenkron" a w 1728 roku (9.01.) a w 1728 roku (9.01.) również w stan rycerski ale bez predykatu, zostali wpisani bracia Jan Józef i Ferdynand Ignacy von Zoffeln.
Była to szlachta z księstwa nyskiego, posiadali majątki w Bielicach (Bielitz), Budziszowicach (Bauschwitz), Jasienicy Dolnej (Nieder Hermsdorf), Okopach (Kaltecke), Rusinowicach (Reisendorf), Żarowie (Sorgau), Bardnie (Klein Warthe) i w Łambinowicac (Lamsdorf) oraz w Jagielnie (Deutsch Jaegel) koło Strzelina (Strehlen).
Wpisany w 1626 roku w stan rycerski Antoni Ignacy von Zeffeln und Lichtenkron (zm. 1736 r.) był właścicielem majątków w Bielicach (Bielitz), Łambino-

wicach (Lamsdorf) i Okopach (Kaltecke). Żonaty z Małgorzatą von Borwitz, miał syna – Ferdynanda Ignacego, właściciela Budziszowic (Bauschwitz), żonatego z Marią Elżbietą von Stain. Syn jego – Ferdynand (ur. Budziszowice, Bauschwitz 2.01.1729 – zm. Jasienica Dolna, Nieder Hermsdorf 24.02.1791 r.), właściciel Jasienicy Dolnej (Nieder Hermsdorf) żonaty (x 1779 r.) z Fryderyką Bohl von Montbach zm. Bielice, Bielitz 15.03.1799 r.)miał córkę – Józefę, żonę bar. von Skal und Gross Ellguth.
Inny Ferdynand von Zoffeln und Lichtenkron (ur. 1787 – zm. 17.03.1814 r.) – właściciel Jasienicy Dolnej (Nieder Hermsdorf) i Żarowa (Sorgau), junkier pruskiego regimentu kirasjerów, był żonaty (x 2.10. 1809 r.) z Luizą von Muehlmann.
Jan von Zoffeln und Lichtenkron (zm. Głogów, Glogau 21.01.1801 r.) był prałatem i archidiakonem kolegiaty w Głogowie (Glogau). Frranciszek Ksawery (ur. Jagielno, Deutsch Jaegel 23.05.1743 – zm. Nysa, Neisse 7.11.1823 r.) był w 1808 roku kanonikiem i proboszczem w Wierzbięcicach (Oppersdorf) koło Nysy (Neisse) a następnie proboszczem w Nysie (Neisse).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1142
Zedlitz t. IV s. 377
Blażek t. I s. 124
Pilnačeik t. V s. 1445
Doerr s. 177, 211, 213

ZOGLOWSKI
(CEGŁOWSKA ?)

W 1789 roku (7.09.) pruskie szlachectwo otrzymała Marianna Zoglowska (Cegłowska ?), legitymizowana w 1788 roku (14.03.) naturalna córka Antoniego hr. von Gaschin.

Źródła:
Blażek t. III s. 68

ZOLG
zob.

SOLG

ZOLLENSTEIN
(ZOLLNER von ZOLLENSTEIN)

Herb rodowy

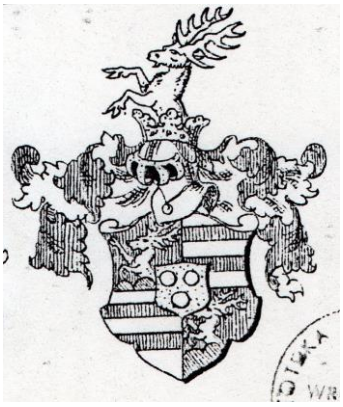

herb z 1628 r.

Ród austriacki przejściow przebywający na Śląsku w służbie cesarskiej.
Kasper von Zollner w 1628 roku (20.04.) uzyskał potwierdzenie starego szlachectwa Rzeszy ze zmianą herbu i predykatem „von Zollenstein“. Potomstwo jego używało tylko predykatu.
Na Śląsku na początku XVIII wieku Franciszek Karol von Zollestein (zm. 22.04.1736 r.), członke rady cesarskiej, był komisarzem wojennym Śląska.

Źródła:
Sinapius t. II s. 1142
Blażek t. III s. 171

ZOLLIKOFER
(ZOLLIKOFER von ALTENKLINGEN, ZOLLICKHOFER)

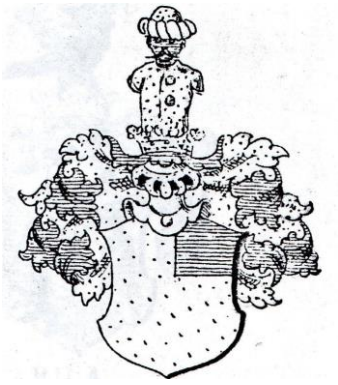
Herb rodowy

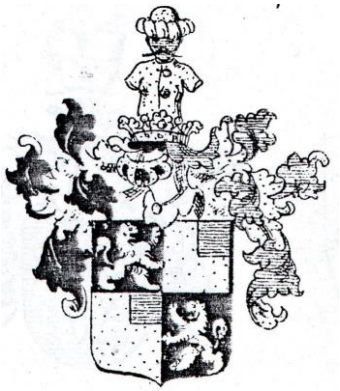
Herb szlachecki I

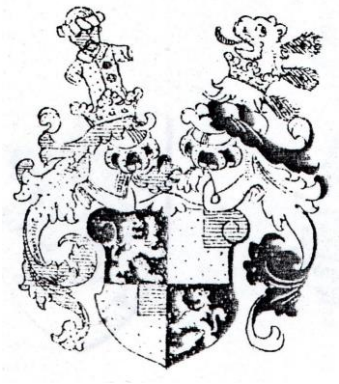
Herb szlachecki (rycerski?) II

Patrycjat miasta Saint Gallen w Szwajcarii. Dyplom herbowy otrzymali w 1472 roku (25.03.), szlachectwo Rzeszy – w 1578 roku (19.10.).
Na Śląsk przybył Krzysztof von Zollickhofer (ur. St. Gallen 1.08.1628 r.), początkowo przebywał Polsce, później osiadł we Wrocławiu (Breslau). Był dyrektorem kamery cesarskiej księstwa legnickiego, brzeskiego i wołowskiego oraz właścicielem Górnego Karnkowa (Ober Arnsdorf) i Brochocina (Brockut) koło Strzelina (Strehlen). Zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1679 roku (18.10.), pochowany został w Karnkowie (Arnsdorf). Żonaty z Anną Eleonorą von Dueringshof (zm. 1695 r.), miał syna – Chrystiana Wilhelma (ur. 5.06.1720 – zm. 28.10.1706 r.), który odziedziczył obydwa majątki. Żonaty (x 21.04.1689 r.) z Heleną Sybillą (ur. 29.10.1667 – zm. 20.06.1720 r.), córką Dietricha von Frankenberg-Proschlitz z Grabina (Grueben) koło Niemodlina (Falkenberg). Syn jego – Chrystian Fryderyk, kapitan wojsk saskich zginął w 1745 roku w bitwie pod Strzegomiem (Striegau). Posiadali również Skarbiszów (Karbischau) koło Niemodlina (Falkenberg) i Grodziszcze (Lampersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1142
Blażek t. III s. 121

ZOLLNER
zob.

ZOLLENSTEIN

ZOPKENDORF

zob.

BEHM

ZOPOWSKI

Na Górnym Śląsku żyły co najmniej dwa, a być może trzy rody których trudno jest rozróżnić i których historycy mieszają z sobą.

ZOPOWSKI
(ZOPOWSKI-FUELLSTEIN)

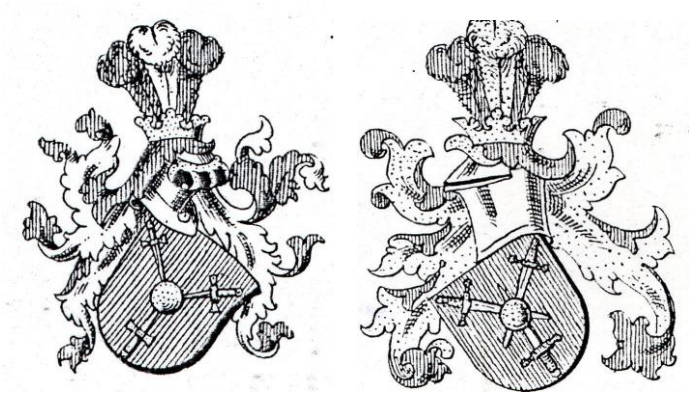

Herby Zopowski-Fuellstein Polski herb Herburtowa

Jedna linia znanego rodu von Fuellstein (zob.) herbu zwanego w Polsce Herburtowa, przyjęła nazwisko od swojej siedziby – Zopowy (Soppau) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim.
W 1377 roku znany jest Jaschek Zopowski, miał kilku synów z których znany jest Janek (zm. po 1423 r.) z „Zoppau" – w 1406 roku urzędnik biskupów ołomunieckich. Żonaty z Aneżką N. , miał kilkoro dzieci z których znany jest Hynek i Katarzyna. Hynek był żonaty (x ok. 1461 r.) z Dorotą, siostrą Jana i Marka z „Tlustomostów" (Tłustomosty, Stolzmuetz) koło Głubcztc (Leobschuetz).
W 1554 roku Hynek (inny) Zopowski był właścicielem Zopowych (Soppau), według Pilnačka w 1557 roku (1.09.)otrzymał on potwierdzenie starego władyctwa i herbu. Jednak w wykazach Doerra pod tą datą figuruje nie Hynek a Ignacy Ziopowski z Ziopow który otrzymał potwierdzenie szlachectwa i nie wiadomo czy można go łączyć z rodem Zopowskich. Hynek – żonaty z Markietą Ziatka

vel Šatka (Siatka), miał synów: Jana – żonatego z Ewą z Bobolusk (zm. 1586 r.) i Fryderyka oraz córki: Jadwigę, Elżbietę, Joannę i Filomenę.
Fryderyk był właścicielem Zopowych (Soppau) które w 1581 roku sprzedał Ernestowi von Falkenhayn.

Źródła:
Blażek t. II s. 150, t. IV s. 111
Pilnaček t. V s. 1448-1449
Doerr s. 35

ZOPOWSKI
(ZOPOWSKI z ŽOP ?)

Herb wg Pilnačka

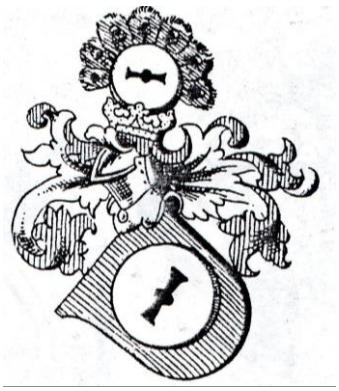

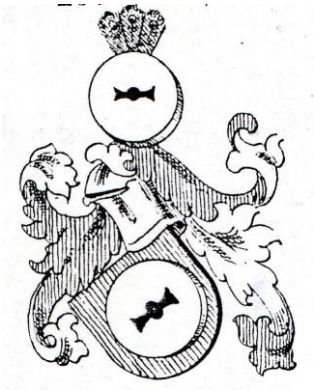

Herby wg Blażka (Paprzyca)

Polski herb Paparzyca

Według Pilnačka drugi ród Zopowskich pochodził z Žop koło Holešova. Obydwa rody mylono i informacje o nich mogą być niedokładne.Na Górnym Śląsku, początkowo w księstwie opawskim, pojawili się XV wieku.
W 1499 roku Jan Zopowski kupił w księstwie opawskim Neplachovice (Neplachowitz) i Dzbańce (Krug). Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną, córką Jana von Riesenburg, 2. z Joanną , córką Zybrzyda z Bobolusk, z pierwszą żoną miał córkę Marketę i syna – Wacława, z drugą –córki i syna Hynka.

Z córek: Dorota – była żoną (x 1522 r.) Jana Twardawy, zaś Magdalena – żoną Jana Starzinskiego z Ciochowic (Tiachowitz), której w 1540 roku zapisał wiano na swoim majątku.
Anna (córka Jana ?) była dworką królowej polskiej Barbary i księżnej Jadwigi. Wyszła za mąż (x 1508 r.) za Zigotę, syna Andrzeja Mokrskiego, właściciela Miedar (Miedar) kołoTarnowskich Gór (Tarnowitz).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1142-1143
Blażek t. II s. 150, t. IV s. 111
Pilnaček t. V s. 1446-1447, 1448-1449
Landbueche Opp.-Rat. nr 347

ZORNBERG
zob.

CZORNBERG

ZOUBEK
zob.

ZUBEK

ZUANNA

W 1713 roku tytuł węgierskiego barona uzyskał Manfred Zuanna kupiec i bankier wiedeński. Miał trzech synów:

1. Jakuba Józefa – zmarłegho bezżennie około 1719 roku.
2. Manfreda jun. (zm. przed 1719 r.), mającego syna – Jana Andrzeja, zmarłego w młodości około 1722 roku.
3. Jana Baptystę Marka – radcą kamery dworu cesarskiego, dyrektora izby solnej królestwa Węgier i dziedzicznego nadzorcy akcyzy solnej Tyrolu. W 1721 roku (4.10.) kupił na Górnym Śląsku Dolni Benešov (Beneszów Dolny, Beneschau), Bohuslavice (Buslawitz), Kozmice (Kosmuetz) i Zavadę (Zawada). W 1722 roku uzyskał inkolat śląski. Żonaty (x 1713 r.) z Elżbietą bar. von Palm, zmarł bezdzietnie w 1773 roku (12.04.). Majątki odziedziczyła wdowa.

Źródła:
Sinapius t. II s. 498
Blażek t. II s. 150

ZUBEK
(ZUBEK von ZDIETIN, ZOUBEK ze ZDĚTINA)

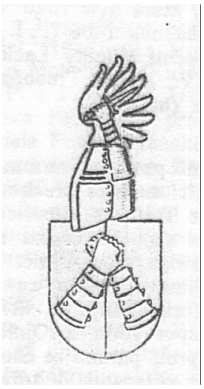

Herby pierwotne wg Blażka

Herb późniejszy
Wg Pilnačka

Stary morawski ród pochodzący ze Zdětina, na Śląsku znani od XVI wieku – posiadali Ludgeřovice (Ludgierzowitz) koło Raciborza (Ratibor). Początkowo w herbie posiadali ręce, później zmieniona na skrzyżowane rycerskie rękawice. Pod koniec XVI wieku Joanna, córka Joachima Zoubka ze Zdětina była żoną (x 1590 r.) Wacława Pawlowskiego (ur. 1548 – zm. 1600 r.), właściciela lenna biskupiego Jindřichova (Hennersdorf) i Janova (Johannesthal).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1143
Blażek t. III s. 68

ZUBRZYCKI

Herby śląskich Schelihów
Wg Siebmachera Herb szlachecki - późniejszy

Polski herb Szeliga

Jedna linia rodu Schelihów herbu Szeliga, przez część historyków traktowana już jako oddzielny ród. Nazwisko wzięli od miejscowości Zubrzyce (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie karniowskim. W pierwszej połowie XV wieku znany był w latach 1413 – 1421 Maciej Zubrzycki – pisarz ziemski opawski, w latach 1429 – 1438 funkcję tą pełnił Mikołaj Zubrzycki. Jechnik Zubrzycki (zm. przed 25.07.1460 r.) miał synów: Mikołaja (Mikulasz), Jana i Janusza (Hanusz) którzy sądzili się o spadek po ojcu w Zubrzycach (Sauerwitz). Mikołaj (Mikulasz) – właściciel Lubeszowa (?), używał również nazwiska „Lubessowski z Zubrzyc" odstąpił swój dział w Zubrzycach (Sauerwitz) bratu – Januszowi. Janusz występuje w dokumentach opawskich w latach 1464 – 1496. Jan prawdopodobnie przeniósł się do księstwa oswięcimskiego i zatorskiego, gdzie występuje często w księgach ziemskich tych księstw. W 1486 roku (20.12) wy-

stępuje w dokumentach Jakub Scheliha z Zubrzyc (Sauerwitz). Posiadali również jakiś majątek na przedmieściu Opawy (Troppau).
Po 1504 roku właścicielami Zubrzyc (Sauerwitz) byli Zygmunt i Jan. Zygmunt – w 1520 roku kupił Dzbańce (Krug). Żonaty (x przed 1511 r.) z Katarzyną, siostrą Janusza Peterswaldskiego (z Petřwaldu), który w 1520 roku zapisał wiano na Dzbańcach (Krug), jego synami byli Jerzy (zm. 1570 r.) żonaty z Elżbietą Karwinską oraz Jan – żonaty z Katarzyną Karwinską. Córka Jana – Ewa Scheliha była żoną Jana von Stosch z Kunitz.
W księgach ziemskich opolsko- raciborskich występuje w 1533 roku Henryk (Gindrzich) Zubrzycki żonaty z Jadwigą z Rostkowic, w 1539 roku Jan Zubrzycki jest pełnomocnikiem Katarzyny Jastrzembskiej. Posiadali również jakieś majątki w okolicy Opola (Oppeln): Jan, Zygmunt i Jerzy wielokrotnie występują w dokumentach opolskich a Dorota (Krystyna ?) Zubrzycka (zm. 1574 r.) była żoną mieszczanina opolskiego Joachima Jędryczki. Jej epitafium znajduje się w obecnej katedrze opolskiej.
W drugiej połowie XVI wieku posiadali również majątki w okolicy Niemodlina (Falkenberg): w 1569 roku Henryk Zubrzycki został wybrany przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego na „wybierczego" podatków w okręgu niemodlińskim.

Żródła:
Pilnaček t. V s.1445-1446
C.D.S. t. VI nr 188, 308, 519
Landbuecher Opp.-Rat. nr 133, 215, 256, 276
Zemska kniha... nr 12, 19, 101, 104, 105, 151
Rauscher nr 185, 187, 191, 192, 193, 199, 201, 210, 218, 222, 224, 262, 357, 366, 367, 368, 379, 492
Uchwały sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego rkp. – Biblioteka Tschammera Cieszyn

zob.

SCHELIHA

ZUELZ

zob.

WOLF

ZUERCH
zob.

ZIRCHAU

ZVOLE
zob.

ZWOLE

ZWECKE
(CZWECK)

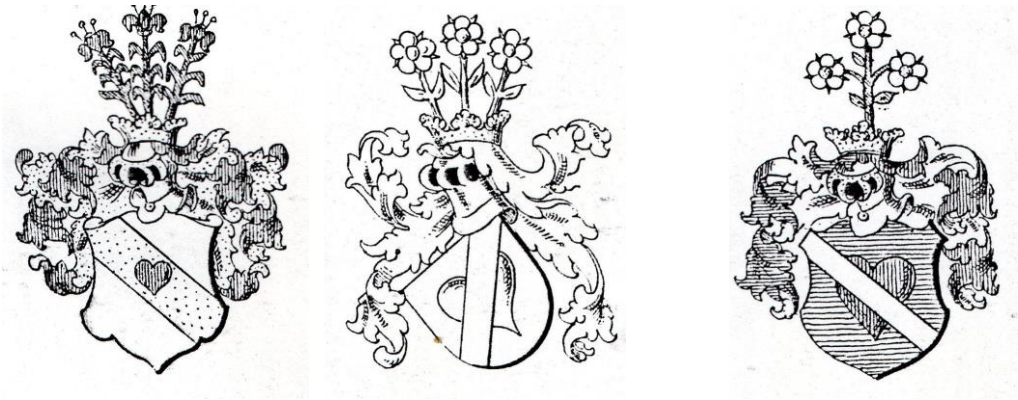

Herby wg Blażka

Herby wg Schles. Wappenbuch

Wymarły ród szlachecki z księstwa głogowskiego, znany również Brandenburgii. Herb może sugerować, że ich przodek nie pochodził z małżeństwa. Na

Śląsku siedzibami rodowymi był Wyszanów (Schwusen) koło Głogowa (Glogau) i Bełcz Wielki (Oderbeltsch) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

W XVI wieku właścicielem Bełcza Wielkiego (Oderbeltsch) był N. von Zwecke żonaty z N. von Schweinitz, jego syn – Jan był żonaty (x ok. 1580 r.) z Jadwigą von Braun, miał córkę Helenę, zonę Adama von Debschitz z Gródka (Grottky) koło Wołowa (Wohlau).

Wyszanów (Schwusen) w 1619 roku posiadał Baltazar von Zwecke żonaty z Katarzyną von Rechenberg, miał córkę – Annę Katarzynę, żonę (x 7.04.1636 r.) Jana Wolfganga bar. von Rechenberg ze Sławy Śląskiej (Schlawa).

W Brandenburgii posiadali Trzebule (Treppeln) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen am Oder). Również w księstwie opawskim w 1561 roku Melchior von Zwecke był urzędnikiem na dworze Planknarów w Vikštejnie (Wigstein).

Źródła:
Sinapius t. II s. 1143
Blażek t. II s. 150-151
Pilnaček t. V s. 1451
Schles. Wappenbuch szp. 166

ZWERZYNA
zob.
ZWIERZYNA

ZWEYBRODT
zob.
BARTH

ZWIASTOWSKI
(ze ZWIASTOWIC)

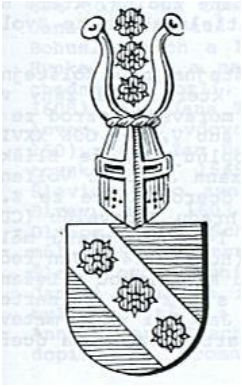

Herb wg Pilnačka

Polski herb Doliwa

Stary górnośląski ród herbu zwanego w Polsce Doliwa, pochodzący ze Zwiastowic (Schwesterwitz) koło Głogówka (Oberglogau). W 1406 roku (26.11.) N. Swestowski razem z Burhardem z Klisina (Glaesen) byli pełnomocnikami księżnej wdowy Ofki (wdowy po Władysławie Opolczyku) w ugodzie zawartej w Grodkowie (Grottkau) z książętami opolskimi i dolnośląskimi w sprawie dożywotniej oprawy wdowiej Ofki. (Pilnaček błędnie pisze o Głogowie, Glogau).

W 1412 roku (15.04.) Swiech Zwiastowski kupił od Albrechta Tluka za 250 grzywien wójtostwo Woźnik (Woischnik) koło Lublińca (Lublinitz), które w 1418 roku (26.06.) sprzedał za tą samą cenę N. Welczkowi z Kobylic (Kobelwitz) koło Koźla (Cosel).

Jan Zwiestowski w 1450 roku otrzyał od księcia Mikołaja I opolskiego w lenno Ciepielowice (Scheppelwitz) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1451 roku Jan (ten sam ?) właściciel Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel) występuje w dokumentach opawskich. Miał córkę – Magdalenę, żonę Otika z Bravantic.(Schamarowski). Jan jun. (syn) w 1495 roku (2.06.) kupił za 24 guldeny od Wawrzka Kukli (wolnego chłopa) karczmę, ogród i dwa wolne łany roli w Walcach (Walzen) koło Głogówka (Oberglogau). Więcej nazwisko to nie występuje.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1453-1454
C.D.S. t. VI nr 108, 128, 150, 421

ZWIERZYNA
(ZWERZYNA)

Stary górnośląski ród szlachecki pochodzący z szeroko rozrodzonego morawskiego rodu Wieniawitów, herbu Wieniawa. Znani również z księstwa oświęcimskiego, opawskiego i cieszyńskiego. Siedzibami rodowymi były Łańce (Lohnitz) i Raków (Rakau) w księstwie raciborskim. W 1438 roku w dokumentach raciborskich występuje Jan Zwierzyna z z Łańc (Lohnitz). Jego syn – Jan jun. wraz z braćmi: Mikołajem, Jaroszem i Markiem z Rakowa (Rakau) kupili w 1451 roku od Machny, córki Piotra z Kietrza (Katscher) wieś (część ?) Pietrowice (które ? koło Gł€bczyc, Leobschuetz czy koło Raciborza, Ratibor ?). W 1484 roku (21.01.) w dokumentach raciborskich występuje „Jan Zwierzina z Lanczuow".

W początkach XVI wieku wśród szlachty raciborskiej występuje Jerzy (Girzyk) Zwierzyna z Łańc (Lohnitz). Krzysztof Zwierzyna z Łańc (Lohnitz) w 1527 roku kupił od Jana Dobrodzienskiego (Posadowski) staw rybny, łąkę i brzeg w Dobrodzieniu (Guttentag) koło Lublińca (Lublinitz). W 1538 roku sprzedał swoją część Łańc (Lohnau) bratu – Janowi. Występuje on w dokumentach toszeckich.

Jan Zwierzyna z Rakowa (Rakau) był właścicielem Czernicy (Czernitz) koło Raciborza (Ratibor), w 1538 roku zapisał swojej żonie Annie Brodeckiej z Brodka (Brodek) wiano na majątku Czernice (Czernitz) w wysokości 500 guldenów. W tym samym roku kupił od swojego brata – Krzysztofa jego część Łańc (Lohnitz). W 1551 sprzedał je swojemu zięciowi Zachariaszowi von Larisch z Ligoty (Ellguth). Zmarł przed 1554 rokiem, miał cztery córki: Markietę – dwukrotnie zamężną: 1. z Zachariaszem von Larisch z Ligoty (Ellguth), 2. (x ok. 1560 r.) z Janem von Larisch, Barbarę, Rozynę – żonę Mikołaja z Krawarza (Schlewitz?) i Zofię – właścicielkę Rakowa (Rakau) który wniosła w posagu mężowi Kasprowi von Rothenberg. Czernice (Czernitz) siostry sprzedały w 1560 roku.

W księstwie cieszyńskim w latach 1508 – 1509 występuje Mikołaj Zwierzyna. Prawdopodobnie jego syn –Paweł, w 1541 roku sądzi się w Oświęcimiu z Kisielowskim z Bartułtowic.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1452-1453
C.D.S. t. VI nr 357, 467, 490
Landbuecher Opp.-Rat. nr 109, 228, 241, 243, 248
Zemska kniha... 39, 58, 73, 113, 131, 135
Rauscher nr 476-479

ZWINNER
(ZWINNER von HUTBERG)

Nobilitowana szlachta hrabstwa kłodzkiego. W 1629 roku (22.06.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Hutberg" otrzymał Jerz Zwinner, wójt państwa Homole (Hummel). Zmarł w 1645 roku (22.02.) i pochowany został w krypcie grobowej w Dusznikach (Reinerz).

Źródła:
Blażek t. III s. 158

ZWIPPENDORF
zob.

WIEDEBACH

ZWOLE
(ZWOLE von GOLDENSTEIN, ze ZVOLE, ZWOLSKI)

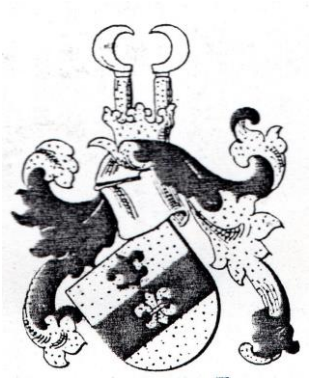

Herb rodowy

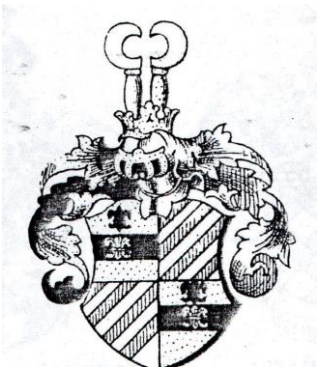

Herb baronowski

Stary ród morawski posiadający majątki również na Górnym Śląsku. Za protoplastę rodu uznaje się Konrada (Kunesz, Kunz) ze Zwole (ur. ok. 1370 – zm. ok. 1408 r.) – burgrabiego Blanska, właściciela Zvole, Skalic i Šumvaldu. Miał dwie córki – Kunkę i Eliszkę oraz pięciu synów: Hynka, Piotra, Markwarta, Jana i Konrada jun. (Kunesz, Kunz). Konrad jun był biskupem ołomunieckim i zmarł w 1434 roku (4.08.) w czasie podróży po Europie, pochowany został w Ulm. Najstarszy – Piotr (zm. ok. 1447 r.) był właścicielem Kietrza (Katscher) i Osoblahy (Hotzenplotz) w księstwie opawskim. Miał dwóch synów: Benesza – właściciela Osoblahy (Hotzenplotz) i Jana – właściciela Kietrza (Katscher). Obaj zmarli po 1433 roku i nie mieli potomków. Majątki przejęli ich kuzyni – synowie Jana: Hynek sen.. i Jan zwany Czarnym.
Jan (zm. po 1454 r.) – brat Piotra, żonaty z Ofką z Czamborowa, siostrą Markety – żony Markwarta. Miał synów: Hynka sen.i Jana zwanego Czarnym. Hynek sen. (zm. ok. 1482 r.) – właściciel Osoblahy (Hotzenplotz), żonaty z Jadwigą z Miličina miał syna – Hynka jun. (zm. ok. 1480 r.), właściciela Osoblahy (Hotzenplotz) żonategto z Salomeą (Fuellstein ?) z Wladenina (Włodzienin, Bladen). Prawdopodobnie jego córką była Salomea ze Zwola – żona Mikołaja Klemy zwanego Kocur która w 1538 roku zrzekła się na rzecz męża swojego wiana zapisanego przez niego w wysokości 750 złotych węgierskich na wsi Sudół (Sudoll) koło Raciborza oraz otrzymanego po matce spadku w wysokości 500 złotych węgierskich w zamian za zapisanie przez niego wiana w wysokości 300 złotych córkom: Elenie, Annie i Mandalenie. Jan (zm. przed 1494 r.) zwany Czarnym w 1491 roku kupił Rozumice (Roessnitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty z Katarzyną Krumsinką z Lešan, miał córkę – Katarzynę, żonę Jerzego Sup von Fuellstein (zm. 1496 r.) oraz syna – Bernarda. Bernard (zm. Hlučin, Hulczyn, Hultschin 1532 r.) w 1511 roku sprzedał Donatowi z Velke Polomě Branice (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1517 roku kupił od Melchiora Sukowskiego pustą Lhotę (Ellguth) a w 1518 roku kupił państwo

Hlučin (Hulczyn, Hultschin) z grodem Landek (Landeck) i Krzanowicami (Kranowitz) koło Raciborza (Ratibor). Żonaty z Markietą (Trach ?) ze Starogliwic (Stare Gliwice, Alt Gleiwitz), miał syna – Krzysztofa (zm. 1542 r.), kanonika ołomunieckiego.
Markwart (zm. ok. 1440 r.) – średni syn Konrada, właściciel Zvola żonaty z Marketą z Czamborowa siostrą Ofki, żony Jana miał siedmioro dzieci, z których Bohusz (zm. 1457 r.) podobnie jak jego stryj – Kunesz (Konrad jun.), był biskupem ołomunieckim, posiadał bogatą i cenną bibliotekę. Drugi syn Markwarta – Hynek sen. (zm. przed 1486 r.) w 1448 roku kupił zamek Goldstein (Kolštejn – Branna) i nazwę jego zaczął dodawać do swojego nazwiska. Żonaty z Anną z Miličina, miał czterech synów: Hynka, Jana, Wilhelma i Bohusza.
Hynek i Bohusz wspólnie posiadali Odry (Odrau). Hynek (zm. 1536 r.), żonaty z Zofią von Pottenstein, miał syna Jana Tomasza (zm. 25.03.1585 r.) – właściciela części Odry (Odrau) i grodu Fulnov. W 1567 roku (2.04.) uzyskał tytuł czeskiego barona ze zmianą herbu do którego dołączył herb matki – Zofii von Pottenstein. Żonaty z Anną von Zierotin (zm. 1596 r.) miał cztery córki i syna Jana Bogusza (Bohuslav).
Jan Bogusz (zm. 1607 r.) – właściciel Odry (Odrau), ożenił się z Barbarą, córką Piotra Dluhomila z Bierawy (Birawa), która wniosła mu w posagu rodową Bierawę (Birawa) koło Koźla (Cosel), gdzie się przeniósl. W 1604 roku kupił Sławięcice (Slawentzitz) również koło Koźla (Cosel), posiadał również Ujazd (Ujest). Wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1608 r.) za Piotra Sedlnitzkiego. Jego syn – Jan Bernard bar. von Zwole, właściciel Sławięcic (Slawentzitz), członek rady cesarskiej, był dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną Geraltowską (zm. 1650 r.), 2. z Anną Wiktorią, córką Fryderyka von Schlewitz, dziedzicznego wójta Leśnicy (Leschnitz). Miał dwóch synów: Karola Henryka – właściciela Sławięcic (Slawentzitz) i Jana Gottlieba – właściciela Ujazdu (Ujest). W 1644 roku (30.06.) przekazał państwo Sławięcice (Slawentzitz) swojemu bratu i prawdopodobnie opuścił Śląsk. Być może było to związane z represjami w okresie tzw. „rekatolizacji".
Jan Gottlieb miał tylko córkę – Annę Juliannę, która odziedziczyła Sławięcice (Slawentzitz) i w 1676 roku wymieniła z Anną Heleną hr. von Kaunitz, żoną Jerzego Fryderyka hr. von Henckel-Donnersmarck z Tarnowskich Gór (Tarnowitz) na Bogacicę (Bodland) koło Kluczborka (Kreuzburg). Anna Julianna była pierwszą żonę Jana Franciszka bar. (później hrabiego) Bautschner von Schlegenberg. Zmarła w 1675 roku, syn jej Franciszek Antoni bar. von Bautschner und Schlegenberg (zm. ok. 1710 r.) odziedziczył Bogacicę (Bodland) i w Opolu (Oppeln) w kościele franciszkanów wybudował kaplicę grobową pod wezwaniem św. Antoniego Padewskiego z umieszczonymi nad wejściem herbami: baronowski Bautschnerów i von Zwole.

Źródła:
Blażek t. II s. 150, t. IV s. 111

Pilnaček t. V s. 1455-1456
Lanbuecher Opp.-Rat. nr 105
Zemska kniha... nr 39
C.D.S. t. VI nr 418
Doerr s. 46
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 172+173

TABLICE GENEALOGICZNE

Tablica genealogiczna opracowana przez J. Pilnačka zawiera kilka błędów które zostały tu poprawione.

Hynek ze Zvole
ok. 1351 r.
ż. Anna N.
|
Konrad
(Kunz, Kunesz)
ur. ok. 1370 – zm. ok. 1408 r.
burgrabia Blanska
wł. Zvole, Skalic i Šumvaldu.
|

Hynek	Markwart	Piotr	Konrad jun	Jan	córki:
zm. ok. 1467 r.	zm. ok. 1440 r.	zm.	zm. 4.08.1434 r.	zm.	a) Eliška
|	wł. Zvole,	ok. 1447 r.	biskup	po 1454 r.	m. Jost
Markwart	ż. Markieta	wł. Kietrza,	ołomuniecki	wł. Stolce	v. Wolfenberg
Wł. Křiza-Novic	z Czamborova	i Osoblahy		ż. Ofka z Czamborova	b) Kunka zm. po 1447 r. m. Herš Skřitek
	|	|		|	
	Benesz zm. po 1433 r. wł. Osoblahy	Jan zm. po 1433 r. wł. Kietrza		Jan zw. Czarnym zm. przed 1494 r.	Hynek sen. zm. ok. 1482 r. wł. Osoblahy
				1491 – kup. Rozumice ż. Katarzyna Krumsinka z Lešan	ż. Jadwiga z Miličina
				|	|
					Hynek jun. zm. ok. 1480 r. wł. Osoblahy
	Bernard zm. Hulczyn 1532 r. 1518 r. – kupił Hulczyn ż. Markieta ze Starogliwic (Trach ?)			Katarzyna m. Jerzy Sup v. Fuellstein	ż. Salomea z Wladenina (Fuellstein ?)
					|
					Salomea m. Mikołaj Klema zwany Kocur

| |
| Krzysztof
| kanonik ołomuniecki

Jan sen. zm. ok. 1472 r. wł. Mirova
| Jan jun. wł. Mirova

Bohusz zm. 1457 r. biskup ołomuniecki

Zbyněk zm. ok. 1471 r. wł. Šumvaldu ż. Johanka z Malenovic
| Markwart wł. Šumvaldu

Hynek sen. zm. ok. 1486 r. wł. Kolštajnu ż. Anna z Miličina
| Hynek jun. zm. 1536 r. wł. Odry i Naměsť ż. Zofia v. Pottenstein
| Jan Tomasz zm. 25.03.1585 r. wł. Odry i Fulnov 1567 r. – baron ż. Anna v. Zierotin (zm. 1596 r.)
| Jan Bogusz zm. 1607 r. wł. Odry, Bierawy, Sławięcic i Ujazdu ż. Barbara v. Dluhomil
| Jan Bernard członek rady cesarskiej wł. Sławięcic i Ujazdu ż. 1. Katarzyna Geraltowska (zm. 1650 r.) 2. Anna Wiktoria v. Schlewitz
|

Jan zm. 1516 r. wł. Kolštejnu

Wilhelm zm. ok. 1490 r.

Bohusz zm. 1530 r. wł. Odry i Kolštejnu ż. Katarzyna v. Lideřov
| Hynek zm. 1536 r. ż. Alena z Velkej Polomi (Donat ?)
Piotr zm.po 1536 r. ż. Anna z Choltic (Sedlnitzka ?)
Jan zm. po 1536 r. doktor teologii, kanonik ołomuniecki
Henryk (Jindřich) zm. po 1536 r.
Zofia zm. po 1538 r.

Zygmunt zm. ok. 1471 r. wł. Zvole
| Henryk (Jindřich)

córki:
a) Znata zm. ok. 1465 r.
b) Katarzyna m. Stefan Kusy
| Znata zm. ok. 1496 r.

córki:
a) Ester
b) Anna Maria m. Mikołaj Czigan
c) Judyta
d) Katarzyna

Karol Henryk wł. Sławięcic 1644 r. – przekazał majatek bratu	Jan Gottlieb wł. Ujazdu | Anna Julianna wł. Sławięcic 1676 r. – zamieniła na Bogacicę

ZWOLE
(KENPINA ze ZWOLE, KEPINA)

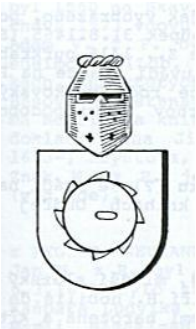

Stary ród włodyków morawskich z pogranicza morawsko – śląskiego. W początkach XV wieku bracia Jan i Wacław (zmarli przed 1420 r.) byli właścicielami Jiřikovic. Jan nie miał dzieci, Wacław był burgrabią Plumlova. Żonaty z Elżbietą z Dubčan, wdową po Ješku Byčku, miał kilkoro dzieci. W drugiej połowie XV wieku Jan i Hynek posiadali Podoli (Podoly) i Šilheřovice (Schillersdorf) w księstwie opawskim.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1456-1458

ZWOLKOWSKI

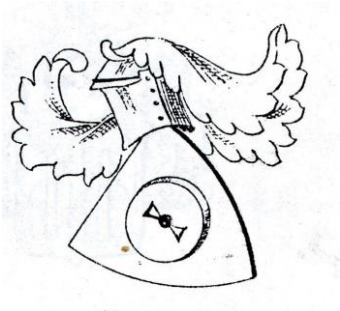

Polski ród herbu Paprzyca przejściowo posiadający na Śląsku Pągów (Pangau) koło Oleśnicy (Oels).

Źródła:
Blażek t. III s. 121

ZWOLSKI
zob.

ZWOLE

ZWOWITZKI
(LILIENHOF-ZWOWITZKI)

Początki rodu są bardzo tajemnicze i jakby wyjęte z XIX-wiecznej powieści sensacyjnej: w 1754 roku (28.08.) w nocy na plebanii kolegiaty w Głogówku (Oberglogau) został ochrzczony chłopczyk niewiadomego pochodzenia któremu nadano imiona Joachim August Ignacy Franciszek Ksawery. Ksiądz w księgach kościelnych napisał „X, rodzice obcy których nieznane jest ani nazwisko ani stan”. Jednocześnie jednak dopisał że dziecko jest „legitimi” – z prawego łoża (?). Ojcem chrzestnym był miejscowy wikary. Dziecko było wychowywane przez komisarza wojennego Wrocławia (Breslau). W dwadzieścia lat później (13.12.1774 r.) Katarzyna księżna Sapieha (zob.), właścicielka Cieszkowa (Freyhan) złożyła w rejencji wrocławskiej oświadczenie, że jest to syn jej i jej męża Adalberta Pawła Żiwnego von Lilienhof (zob.Lilienhof). Nie wydaje się jednak aby to był jej syn. Miała również drugiego syna – Jana Nepomucena Antoniego Ignacego Judę Tadeusza (ur.2.11.1751 r.). W 1775 roku obydwaj od-

dzielnie (27 i 28 .04.) zostali nobilitowani z oddzielnymi nazwiskami: Lilienhoff-Adelstein i Lilienhof-Zwowitzki.
Joachim August Ignacy Franciszek Ksawery otrzymał od swojego opiekuna majątek Maciejowa (Maiwaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), który sprzedał Janowi Nepomucenowi Gotardowi hr. von Schaffgotsch a sam zaczął robić karierę wojskową. Jego syn – Jan Beniamin von Lilienhof-Zwowitzki (ur. Olszanica k. Złotoryi, Alzenau b. Goldberg 19.11.1790 – zm. Kluczbork, Kreuzburg 11.08.1877 r.), major wojsk pruskich, żonaty (x Wrocław, Breslau 22.06.1817 r.) z Joanną Julianną Waleską von Wolff (ur. Wrocław, Breslau 1794 – zm. Kluczbork 17.08.1852 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Hugo Ernesta Wilhelma Otto (ur. Koźle, Cosel 21.09.1826 – zm. Wrocław, Breslau 13.03.1914 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Magdeburg 28.05.1860 r.) z Elzą Henriettą Dorotą Kroll (ur. Łobżenica k. Bydgoszczy, Lobsens b. Bromberg 28.05.1840 r.), miał dwoje dzieci:
   a) Ernesta Henryka Hugo Jana (ur. Kostrzyń, Kuestrin 19.03.1861 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 10.05.1885 r. – rozwiedziony 2.05.1902 r.) z Łucją Wildenow, 2. (x Brzeg, Brieg 29.10.1904 r.) z Ellą Małgorzatą Jadwigą Hildebrand. Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci i z drugą również dwoje: Gerdę (ur. Świebodzin, Freiburg 11.05.1889 r.) – zonę (x 10.04.1912 r.) prof. dr N. Hess, Wernera (ur. Wrocław, Breslau 2.07.1895 r.) – oficera wojsk niemieckich, Helmuta Hugo (ur. Gołdap, Goldap 10.09.1905 r.) – oficera wojsk niemieckich, Herberta Jana (ur. Gołdap, Goldap 10.09.1905 r. bliźniak) – oficera wojsk niemieckich.
   b) Elżbietę Elfrydę Julię (ur. Mainz 1.07.1864 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.02.1884 r.) Jana von Woikowsky-Biedau.
2. Roberta Juliusza Ludwika (ur. Świdnica, Schweidnitz 15.08.1830 – zm. Charlottenburg 30.12.1892 r.) – porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 29.07.1865 r.) z Marianną Agnieszką Wilhelminą Schob (ur. Poczdam, Potsdam 16.09.1841 r.), miał dwie córki:
   a) Elżbietę Klarę Jadwigą (ur. Nysa, Neisse 1.10.1866 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 1.06.1885 r.) Eugeniusza bar. von Massenbach.
   b) Ewę Agnieszkę Elfrydę (ur. Muehlhausen 29.08.1875 r.) – żonę (x Berlin 31.03.1898 r.) Wernera bar. von Bock.
3. Pawła Otto Roberta (ur. Świdnica, Schweidnitz 1.11.1832 – zm. Świdnica, Schweidnitz 10.10.1894 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 6.11.1859 r.) z Marią Aurelią von Wedel (Schivelbein 30.03.1836 – zm. Wrocław, Breslau 21.06.1905 r.), miał sześcioro dzieci:
   a) Jana – w 1894 roku kapitana wojsk niemieckich w Ettlingen.
   b) Pawła Ernesta Kurta Juliusza (ur. Berlin 14.03.1862 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 15.01.1889 r.) z Teresą Fryderyką Luizą Ziegler, miał pięcioro dzieci: Luizę

(ur. 4.12.1889 r.), Irmgardę (ur. 28.03.1891 r.) – żonę (x 13.05.1910 r.) N. von Vollard-Bockelberg, Pawła Herberta (ur. Montigny b. Metz 3.06.1894 – zginał 4.09.1916 r.) – porucznika wojsk niemieckich, Rolfa (ur. 7.07.1895 r.) i Ruth (ur. 10.04.1902 r.).

c) Elfrydę (ur. Berlin 26.06.1863 r.).
d) Ksawera (ur. Berlin 3.10.1864 r.)
e) Luizę (ur. Szprotawa, Sprottau 2.08.1869 r.)
f) Otto (ur. Voerde 16.11.1880 r.)

4. Adelajdę (ur. Świdnica, Schweidnitz 7.01.1837 – zm. Wrocław, Breslau 9.03.1911 r.).
5. Olgę (ur. Twardogóra k. Sycowa, Festenberg b. Polnisch Wartenberg 22.03.1840 r.).

Źródła:

Blażek t. II s. 111
Genealogisches Handbuch des Adels. Adelslexikon Bd. VII Limburg 1989 s. 374
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Jg 12:1918 s. 544-547
Woikowsky-Biedau: Eine geheimnisvolle Eintragung aus dem Taufbuch der kath. Pfarrkirche ad St. Bartholomaeum zu Oberglogau aus dem Jahre 1754. (w:) Oberschlesien Jg 11:1912/13 s. 113-114

TABLICE GENEALOGICZNE.

Adalbert Paweł Żiwny v. Lilienhof
ż. Katarzyna ks. Sapieha
wł. Cieszkowa
|
_____?_____

Jan Nepomucen Antoni
Ignacy Juda Tadeusz
v. Lilienhof-Adelstein
(zob.)

Joachim August Ignacy
Franciszek Ksawery
v. Lilienhof-Zwowitzki
wł. Maciejowej
1775 (28.04.) r. - nobilitowany
|
Jan Beniamin
ur. Olszanica 19.11.1790 –
zm. Kluczbork 11.08.1877 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Wrocław 22.06.1817 r.)
Joanna Julianna Waleska
v. Wolff
|

Hugo Ernest Wilhelm Otto
ur. Koźle 21.09.1826 - zm. Wrocław 13.03.1914 r.
pułkownik wojsk niemieckich
ż. (x Magdeburg 28.05.1860 r.)
Elza Henrietta Dorota Krol
(ur. Łobżenica 28.05.1840 r.)

Robert Juliusz Ludwik
ur. Świdnica 15.08.1830 - zm. Charlottenburg 30.12.1892 r.
porucznik wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 29.07.1865 r.)
Marianna Agnieszka Wilhelmina Schob
(ur. Poczdam 16.09.1841 r.)

Paweł Otto Robert
ur. Świdnica 1.11.1832 - zm. Świdnica 10.10.1894 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 6.11.1859 r.)
Maria Aurelia v. Wedell
(ur. Schivelbein 30.03.1836 – zm. Wrocław 21.06.1905 r.)

córki:
a) Adelajda
ur. Świdnica 7.01.1837 – zm. Wrocław 9.03.1911 r.
b) Olga
ur. Twardogóra 22.03.1840 r.

córki:
a) Elżbieta Klara Jadwiga
ur. Nysa 1.10.1866 r.
m.(x Poczdam 1.06.1885 r.)
Eugeniusz bar. v. Massenbach
b) Ewa Agnieszka Elfryda
ur. Muehlhausen 29.08.1875 r.
m. (x Berlin 31.03.1898 r.)
Wener bar. v. Bock

Jan
oficer wojsk niemieckich
Paweł Ernest Kurt Juliusz
ur. Berlin 14.03.1862 r.
pułkownik wojsk niemieckich
ż. (x Wrocław 15.01.1889 r.)
Teresa Fryderyka Zegler

Ksawer
ur. Berlin 3.10.1864 r.

Otto
ur. Voerde 16.11. 1880 r.

córki:
a) Elfryda
ur. Berlin 26.06.1863 r.
b) Luiza
ur. Szprotawa 2.08.1869 r.

dzieci:
1) Luiza
4.12.1889 r.
2) Irmgarda
ur. 28.03.1891 r.
m. (x 13.05.1910 r.)
N. v.Vollard-Bockelberg
3) Paweł Herbert
ur. Montigny 3.06.1894 – zginął 4.09.1916 r.
porucznik wojsk niemieckich
4) Rolf
ur. 7.07.1895 r.
5) Ruth
ur. 10.04.1902 r.

Ernest Henryk Hugo Jan
ur. Kostrzyń 19.03.1861 r.
oficer wojsk niemieckich
ż. 1. (x Wrocław 10.05.1885 - rozwiedziony 2.05.1902 r.)
Łucja v. Wildenow
2. (x Brzeg 29.10.1904 r.)
Ella Małgorzata Jadwiga Hildebrand

Elżbieta Elfryda Julia
ur. Mainz 1.07.1864 r.
m. (x Wrocław 18.02.1884 r.)
Jan v. Woikowski-Biedau

dzieci:

1) Gerda
ur. Świebodzin 11.05.1889 r.
m. (x 10.04.1912 r.) prof.
dr N. Hess;

2) Werner
ur. Wrocław 2.07.1895 r.
oficer wojsk niemieckich

3) Helmut Hugo (bliźniak)
ur. Gołdap 10.09.1905 r.
oficer wojsk niemieckich

4) Herbert Jan (bliźniak)
ur. Gołdap 10.09.1905 r.
oficer wojsk niemieckich

ZWOYSKI
Zob.
WOYSKI

ZYCHLINSKI
zob.
ŻYCHLINSKI

ZYGAN
zob.
CZIGAN

ZYMA
(ZIMA, ZEMA)

Nobilitowany ród mieszczański z księstwa cieszyńskiego. Maciej Zyma (zm. 24.08.1637 r.) był członkiem rady miejskiej Cieszyna (Teschen), jego epitafium znajduje się w kościele wtym mieście. Ignacy Zyma był żonaty (x 7.09.1663 r.) z Rozyną, córką Jerzego von Equord. W 1667 roku Jan Ignacy (syn ?) kupił majątek Kadłubice (?) w księstwie cieszyńskim, w tym samym roku był sekretarzem cieszyńskiego starostwa ziemskiego. W 1668 roku Paweł Zyma był kapelusznikiem w Cieszynie (Teschen).

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1437

ZYMA
zob.
ZEMA

ZYROWSKI
zob.
ZIEROWSKI

ZYTTNA
zob.
OSCHINSKI

Ž-Ż

ŻABICKI
zob.

ZABITSKI

ŽAMPACH
(ŽAMPACH z POTŠTEJNA, ZAMPACH von POTTENSTEIN,
ŻAMPACH)

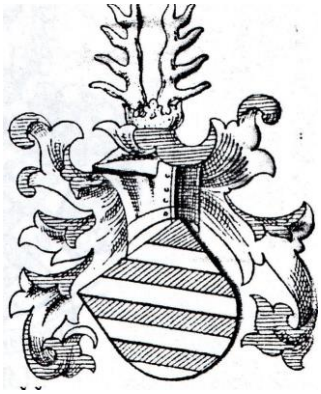

herb rodowy

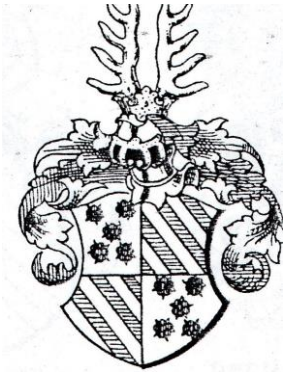

Herb rycerski

Stary ród czeski wywodzący się od panów z Potštejna (Pottenstein – zob.), znanych od XIII wieku. Potomkowie głośnego raubrittera Mikulasza von Pottenstein nabyli zamek Žampach od którego przyjęli nazwisko. W 1417 roku Mikołaj i Wilhelm Žampachowie zostali wpisani w stan rycerski. W 1623 roku (10.12.) Zdenek Žampach von Pottenstein otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Ród wymarł w XVII wieku na Janie hr. Žampach von Pottenstein.
Na Śląsku przebywali przejściowo: w 1495 roku Jan Žampach von Pottenstein nabył Międzylesie (Mittelwalde) w hrabstwie kłodzkim, zostało ono sprzedane w XVI wieku razem ze wszystkimi czeskimi majątkami rodu.
Zdenko Reichsgr. Žampach von Pottenstein w 1637 roku kupił państwo Fryštat (Frysztat, Freistadt) w księstwie cieszyńskim. Jego syn – Burian Henryk (zm. 1644 r.) był członkiem rady cesarskiej i w 1641 roku starostą Brna. Ród wymarł na jego synie – Janie.

Źródła:

Blażek t. III s. 68, t. IV s. 112
Pilnaček t. V s. 1414

ŻARSKI
zob.

ZARSKI

ŻEBROWSKI

Polski ród szlachecki z województwa sandomierskiego. W 1574 roku Zygmunt Żebrowski, uczeń gimnazjum opawskiego, jadąc do Opawy (Troppau) spowodował w Raciborzu (Ratibor) wielki pożar miasta. Był więziony kilka tygodni.

Źródła:
Pilnaček t. V s. 1427

ŻEGOTA
zob.

ZEGOTA

ŽELETZKI
(ZELETZKI von POTZENITZ, ŽELECKY z POČENIC, *ŻELECKI*)

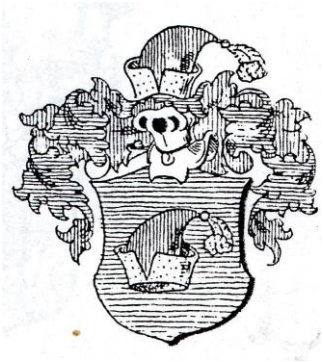
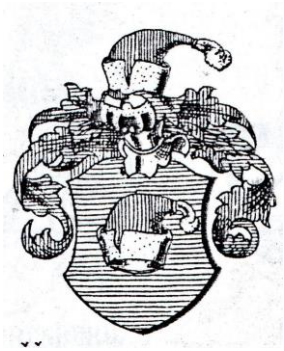

Stary ród morawski znany od 1340 roku, pochodzący z miejscowości Želec, drugą siedzibą rodową były Počenice.W herbie posiadali czapkę tatarską (turecką). W 1534 roku zaliczeni zostali do stanu rycerskiego. Na Śląsku posiadali majątki w księstwie opawskim i raciborskim: m. in. Sudice (Zauditz) koło Raciborza (Ratibor) i w 1689 roku Wojnowice (Wanowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Maria Želecka była żoną (x przed 1656 r.) Henryka Wacława Skoczowskiego z Kojkowic-Wilamowic.
W 1745 roku Jan Wacław Zeletzki von Potzenitz uzyskał tytuł hrabiego. Ród wymarł na jego synie – Wacławie Erneście.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1128
Blażek t. III s. 68, t. IV s. 112
Pilnaček t. V s. 1430

ŻELECKI
zob.

ZELETZKI

ŻEROMSKI
(ZIEROMBSKY)

W księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego w 1621 roku zanotowany został Sebastian Zierombsky (Żeromski ?) – właściciel Psar (Psaar) koło

Lublińca (Lublinitz). Prawdopodobnie był to szlachcic polski przejściowo osiadły na Górnym Śląsku, gdyż nazwisko to więcej w żadnych źródłach nie występuje.

Źródła:
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn. 148

ŻIEROTIN
zob.

ZIEROTIN

ŻIWNY
zob.

LILIENHOF

ŻYCHLINSKI
(ZYCHLINSKI)

Stary ród polski herbu Szeliga pochodzący z Żychlina. Na Śląsku osiadł w 1551 roku Stanisław Żychlinski z Wielkopolski. W XVII wieku Aleksander Żychliński z Wielkopolski, żonaty z N. córką Maksymiliana Ernesta von Salisch ze Ści-

borowic (Stiebendorf) koło Prudnika (Neustadt), starosty państwa milickiego, był właścicielem Gogołowic (Gugelwitz) koło Milicza (Militsch).
W początkach XX wieku Horst Zychlinski posiadał niewielki majątek zwany Schluesselnburg pod Brzegiem (Brieg).

Źródła:
Krane s. 156

ŻYROWSKI

zob.

ZIEROWSKI